EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 6.4.2005
KOM (2005) 123 galīgais

2005/0046 (COD)
2005/0047 (COD)
2005/0048 (CNS)
2005/0049 (COD)

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM

par pamatprogrammas izveidi solidaritātei un migrācijas plūsmu pārvaldībai laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam

Priekšlikums
EIROPAS LĒMUMS,

ar kuru izveido Eiropas Bēgļu fondu laika posmam no 2008. līdz 2013. gadam kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība"

Priekšlikums
EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,
ar kuru izveido Ārējo robežu fondu laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība"

Priekšlikums
PADOMES LĒMUMS,

ar kuru izveido Eiropas Trešo valstu piederīgo integrācijas fondu laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība"

Priekšlikums
EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,
ar kuru izveido Eiropas Atgriešanās fondu laika posmam no 2008. līdz 2013. gadam kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība"

(iesniegusi Komisija)
{SEK(2005)435}

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM

par pamatprogrammas izveidi solidaritātei un migrācijas plūsmu pārvaldībai laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam

Paziņojums par pamatprogrammas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" izveidi ir daļa no saskaņota priekšlikumu kopuma, kuru mērķis ir nodrošināt pienācīgu atbalstu brīvības, drošības un tiesiskuma telpai 2007. – 2013. gada finanšu perspektīvas ietvaros. Ir skaidrs, ka trīs pamatmērķi – brīvība, drošība un tiesiskums – ir jāattīsta paralēli un vienādā intensitātes pakāpē, tādējādi radot iespēju izmantot līdzsvarotu pieeju, balstoties uz tādiem principiem kā demokrātija, pamattiesību un pamatbrīvību ievērošana un tiesiskums. Pamatprogrammā ir ievērots ikviens no šiem mērķiem, nodrošinot vajadzīgo saskaņotību starp attiecīgajiem pasākumiem katrā politikas jomā un skaidri sasaistot politikas mērķus un to sasniegšanai pieejamos resursus. Turklāt ar šo struktūru tiek panākta brīvības, drošības un tiesiskuma jomas pašreizējā finanšu atbalsta ievērojama vienkāršošana un racionalizācija, tādējādi ļaujot elastīgāk noteikt prioritātes un kopumā palielinot pārskatāmību.

1. IEVADS

Pakāpeniska brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide, kopš tā pirmo reizi tika noteikta par mērķi Amsterdamas Līgumā, ir kļuvusi par vienu no Eiropas Savienības attīstības stūrakmeņiem. Šis mērķis ir saistīts ar vispārējiem ekonomikas izaugsmes un noturīgas attīstības mērķiem: lielāku labklājību mūsu kontinentā var sasniegt tikai drošības gaisotnē, kas pilsoņiem un uzņēmumiem garantē efektīvu savu tiesību un brīvību realizēšanu, kā arī aizsardzību pret noziedzību un terorismu.

Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa nozīmē līdzsvaru starp indivīda pamattiesību (brīvības, drošības un tiesiskuma) garantēšanu, kā arī pamatpienākumu (drošība, tiesiskums) pildīšanu, ko sagaida no Eiropas Savienības[1]. Eiropas pilsoņiem ir tiesības sagaidīt, ka Eiropas Savienība ievēro efektīvāku, vienotāku pieeju pārrobežu problēmām, piemēram, nelegālajai migrācijai un cilvēku tirdzniecībai un kontrabandai, kā arī terorismam un organizētajai noziedzībai, vienlaikus ievērojot pamatbrīvības un pamattiesības.

Balstoties uz Tamperes programmas rezultātiem, Eiropadome 2004. gada novembrī pieņēma daudzgadu programmu („Hāgas programmu"), definējot jaunu programmu, kas Eiropas Savienībai ļautu tālāk attīstīt jau sasniegto un stāties pretī nākotnes izaicinājumiem. Nosprausto mērķu vidū ir tālāka kopīgo migrācijas un patvēruma politiku attīstīšana un integrētas pārvaldības sistēmas izveide ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, pie kā ir jāstrādā, ievērojot vispārējo solidaritātes principu un godīgi sadalot atbildību starp

[1] „Brīvība ir Eiropas projekta vienojošais princips, tā ass. Taču, ja nav drošības, ja nav visu atzītas likumu un tiesu sistēmas, brīvības realizēšanu un demokrātisko vērtību ievērošanu nevar garantēt. Tādējādi Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpa nodrošina demokrātijas, cilvēktiesību ievērošanas un tiesiskuma principu garantijas. Kā būtiska Eiropas pilsonības sastāvdaļa, šo tagad Pamattiesību hartā iekļauto principu vispārēja atzīšana ir visu Eiropas Savienībā dzīvojošo integrācijas stūrakmens.", „Eiropas Savienības projekts" KOM (2002) 247 galīgais.

dalībvalstīm, ieskaitot attiecīgās finansiālās sekas. Šīs idejas ir arī ietvertas Konstitūcijā kā vadošie principi kopējo robežkontroles, patvēruma un imigrācijas politiku izstrādē.

Komisija savos paziņojumos, kuros izklāstītas stratēģiskās ievirzes 2007. – 2013. gada finanšu perspektīvas[2] noteikšanai, jau ir izcēlusi mērķi atbalstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpas attīstību, piešķirot atbilstošus finanšu līdzekļus, kas iekļaujami jaunā pozīcijā, kura attiecas uz „Pilsonību, brīvību, drošību un tiesiskumu". Saskaņā ar Eiropadomes nospraustajiem mērķiem ierosinātās pamatprogrammas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" mērķis būs atrisināt jautājumu par **taisnīgu atbildības sadali** starp dalībvalstīm attiecībā uz finansiālo slogu, kas saistīts ar Eiropas Savienības ārējo robežu integrētas pārvaldības ieviešanu, kā arī ar kopējo patvēruma un imigrācijas politiku īstenošanu.

2. IEROSINĀTAIS ATBALSTA PASĀKUMS – PAMATPROGRAMMA SOLIDARITĀTEI UN MIGRĀCIJAS PLŪSMU PĀRVALDĪBAI

2.1. Pamatprogrammas mērķi

Kopienas finanšu programmu īstenošanai jāiekļaujas efektīvā politiku kombinācijā nolūkā sasniegt konkrētus mērķus, kas saistīti ar ES politiku izstrādi. Šajā ziņā atbalsta jomu un veidu izvēle ir jāveic, balstoties uz apmierināmo vajadzību novērtējumu, un tajā jāņem vērā citu iespējamo instrumentu, jo īpaši – tiesību aktu, papildinošais efekts. Līdz šim kopējās patvēruma, migrācijas un robežu pārvaldības politikas galvenokārt bijušas noteiktas ar tiesību aktiem. Šajās jomās Kopienas politikas pamats ir bijuši standarti. Taču standartu īstenošana nozīmē dažādu slogu uzlikšanu dažādām dalībvalstīm, no kurām dažas uzņemas neproporcionālu pienākumu daļu, kuru izpilde dos labumu visai Kopienai, un nevienmērīga piemērošana apdraudētu nolūku radīt līdzvērtīgus spēles noteikumus.

Šo politikas jomu skarto personu skaits ir ievērojams. Eiropas Savienības 25 dalībvalstis ir atbildīgas par aptuveni 6000 km sauszemes robežu un aptuveni 85 000 km piekrastes līnijas kontroli; tiek lēsts, ka ik gadu ES starptautiskajās lidostās ierodas 100 miljoni pasažieru, kuru vidū ir personas, kurām ir jāatsaka ieceļot. Ik gadu dalībvalstis atsaka ieceļošanu Eiropas Savienībā vairāk nekā 340 000 trešo valstu piederīgajiem, aiztur aptuveni 500 000 trešo valstu piederīgos, kuri nelegāli uzturas to teritorijā, un izraida aptuveni 300 000 trešo valstu piederīgos, kuri ir nelegāli ieceļojuši vai nelegāli uzturējušies, vai arī tiek atgriezti uz savu valsti citu iemeslu dēļ. Katru gadu 25 valstu Eiropas Savienībā trešo valstu piederīgajiem tiek izsniegti 2,2 miljoni termiņuzturēšanās atļauju vai pastāvīgo uzturēšanās atļauju darbam, ģimenes atkalapvienošanai, studijām, pētniecībai vai citiem nolūkiem. Kopējais ES legāli uzturošos trešo valstu piederīgo skaits pašreiz ir divreiz lielāks nekā to ES pilsoņu skaits, kuri ir izlēmuši izmantot savas tiesības dzīvot citā dalībvalstī; iedzīvotāju skaits turpina pieaugt, galvenokārt pateicoties neto migrācijai.

Kopienas finanšu solidaritātei ir jāspēj atbalstīt turpmāku ES noteiktās vispusīgās un līdzsvarotās pieejas attīstību un īstenošanu attiecībā uz migrācijas plūsmu pārvaldību. Tai ir jāsniedz atbilstošs ieguldījums šīs pieejas četros galvenajos pīlāros:

---

[2] Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam. Mūsu kopīgās nākotnes veidošana - paplašinātās Eiropas Savienības politiski risināmie jautājumi un budžeta līdzekļi 2007. – 2013. gadā. KOM (2004) 101 galīgais, 10.02.2004. Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam. Finanšu plāns laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam, KOM (2004) 487 galīgais, 14.07.2004.

- Pirmkārt, dalībvalstis ir apņēmušās piemērot Šengenas *acquis* un izveidot kopēju, integrētu ES robežu pārvaldības sistēmu. Līdz ar to, tām ir pienākums efektīvi pārvaldīt personu plūsmu uz ārējām robežām, lai nodrošinātu, no vienas puses, augsta līmeņa aizsardzību uz ārējām robežām dalībvalstu iekšējās drošības labad un, no otras puses, raitu robežšķērsošanu labticīgiem ceļotājiem, piemēram, tiem, kuriem ir izsniegtas vīzas dalībvalstu konsulārajos dienestos ārvalstīs. Šie mērķi, jo īpaši attiecībā uz nelegālo ieceļošanas gadījumu skaita samazināšanu, nozīmē, ka jānostiprina Vidusjūras piekrastes līnijas un austrumu sauszemes robežas un jāstiprina dalībvalstu konsulāro dienestu darbība trešās valstīs;

- Otrkārt, 2002. gadā pieņemot Eiropas Atgriešanās rīcības programmu, dalībvalstis ir apņēmušās izstrādāt kopēju atgriešanās politiku, balstoties uz kopējiem standartiem un paraugpraksi. Efektīva Kopienas atgriešanās politika ir nepieciešams papildinājums uzticamai legālas imigrācijas un patvēruma politikai, kā arī būtisks elements cīņā ar nelegālo imigrāciju. Atsevišķi ņemot, dalībvalstu centieni attiecībā uz atgriešanās pārvaldību ir ierobežoti ne tikai finansiālā ziņā, bet arī politikas ietekmes un sniegtā signāla ziņā; dalībvalstis saskaras ar līdzīgām grūtībām, īstenojot atgriešanās operācijas, un, apvienojot resursus un pieredzi, kolektīvi šīs grūtības varētu pārvarēt labāk. Turklāt dalībvalstis būtu jāmudina veidot „integrētu atgriešanās pārvaldību", analizējot un novērtējot potenciālo atgriežamo personu grupu, juridiskos un loģistikas ierobežojumus dalībvalstī un situāciju atgriešanās valstī, kā arī izstrādājot konkrētas un mērķtiecīgas darbības, kas būtu samērīgas ar problēmjautājumiem. Tas palīdzētu Eiropas Savienībā bez iekšējām robežām samazināt nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo otrreizējo plūsmu.

- Treškārt, lai īstenotu kopējo imigrācijas politiku, Kopienai apņēmīgi jārisina trešo valstu piederīgo integrācijas daudzdimensiju jautājums. Kopējai imigrācijas politikai ir tieša ietekme uz konkurētspēju un Lisabonas mērķu sasniegšanu. Lai gan pati par sevi imigrācija nav demogrāfiskās novecošanās risinājums, noturīgākas imigrācijas plūsmas var būt arvien vairāk nepieciešamas, lai apmierinātu ES darba tirgus vajadzības un nodrošinātu labklājību Eiropā. Tas pasvītro to, cik svarīgi nodrošināt, lai ES migrācijas politika sniegtu drošu juridisko statusu un garantētu tiesību kopumu, lai uzņemtajām personām palīdzētu integrēties, lai veicinātu viņu integrāciju visās sabiedrības jomās, pirmām kārtām – darba tirgū. Ir jāizstrādā kopēja pieeja attiecībā uz imigrantu tiesībām un pienākumiem. Kopējos pamatprincipos attiecībā uz imigrantu integrācijas politiku Eiropas Savienībā, ko Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji pieņēma 2004. gadā, atzīts, ka imigrācija ir Eiropas sabiedrības pastāvīga iezīme un ka visām dalībvalstīm būtu jāuztur un tālāk jāattīsta tāda sabiedrība, kurā jaunpienācēji justos pieņemti, jo, ja kāda dalībvalsts neizstrādā un neīsteno veiksmīgu migrantu integrācijas politiku, tas var radīt dažāda veida negatīvas sekas citās dalībvalstīs. Tādēļ dalībvalstis būtu jāmudina izstrādāt un īstenot ieceļotāju uzņemšanas programmas un pasākumus, lai veicinātu visu trešo valstu piederīgo aktīvāku pilsoniskumu, viņiem vairāk iesaistoties pilsoniskās, kultūras, reliģijas un politikas jomās, uzlabotu valsts un privātā sektora pakalpojumu sniedzēju spēju reaģēt uz viņu vajadzībām un lai sabiedrībai palīdzētu pielāgoties daudzveidībai.

- Visbeidzot, lai novērstu nevajadzīgu otrreizējo plūsmu Eiropas Savienībā, kur tikai viena dalībvalsts atbild par konkrēta patvēruma pieprasījuma izskatīšanu, ir cik vien iespējams jāsamazina iespējamās ielaišanas un uzņemšanas prakses atšķirības. Ir jāveicina Eiropas Kopējās patvēruma politikas līdzvērtīga īstenošana augstā kvalitātē visās dalībvalstīs, lai līdzsvarotu dalībvalstu ieguldījumu, uzņemot bēgļus un pārvietotās personas un uzņemoties attiecīgās sekas.

Vēl viens svarīgs šīs pieejas aspekts ir sadarbība ar trešām valstīm. Saskaņā ar ierosināto finanšu plāna struktūru, šī ārējā dimensija netiks iekļauta pamatprogrammā „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", bet tiks pienācīgi ņemta vērā ierosinātā finanšu plāna 4. pozīcijā, saistībā ar ārējās palīdzības instrumentu īstenošanu, ar ko Komisija nāca klajā 2004. gada septembrī.

2.2. Pamatprogrammas struktūra

Ar pamatprogrammu tiks izveidoti finanšu solidaritātes mehānismi (fondi), kas aptvers četras jomas:

- ārējo robežu kontrole un uzraudzība („integrētā robežu pārvaldība"), vīzu politika, papildinot darbības, ko veic Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX aģentūra);

- ES nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo atgriešanās;

- legāli uzturošos trešo valstu piederīgo integrācija un

- patvērums (esošā Eiropas Bēgļu fonda[3] tālāka attīstība).

Ir skaidrs, ka kopējo politiku izstrāde un īstenošana katrā no šīm četrām jomām, ieskaitot Kopienas likumdošanu, nozīmē nepieciešamību sasniegt dažādus, bet vienu otru papildinošus mērķus. Dalībvalstīm tas rada dažāda līmeņa un intensitātes pienākumus, kuru veikšanai vajadzīgs atbilstošs finansiālais atbalsts. Tas arī nozīmē, ka katrai dalībvalstij ir valsts līmenī jāiedibina un jāuztur pasākumi, kas ļauj pienācīgi pildīt to pienākumus katrā no četrām politikas jomām, pat ja tie skar tās nelielā mērā.

Turklāt šiem pasākumiem līgumos ir dažāds juridiskais pamats un tie aptver jomas, kurās piemērojami protokolu noteikumi attiecībā uz Dāniju, Īriju un Apvienotās Karalistes nostāju vai attiecībā uz Šengenas *acquis*.

Tādēļ „Solidaritātes un migrāciju plūsmas pārvaldības" pamatprogrammā ietilps četri atsevišķi instrumenti (izveidojot četrus „fondus"), kas atbilst katrai no četrām politikas jomām.

Lai gan tie tiks īstenoti, balstoties uz četriem dažādiem juridiskiem instrumentiem, šie četri fondi veido saskanīgu ansambli gan politiskā, gan darbību ziņā: katrā fondā atspoguļojas politikas mērķi, kas kopā ar trīs pārējiem ļaus attīstīt brīvības telpu. Tikai veiksmīgi īstenojot ikvienu no četrām dimensijām, tiks sasniegti vispārējie mērķi. Tādēļ visi četri fondi darbosies saskaņā ar kopējiem īstenošanas un pārvaldības noteikumiem, saskaņā ar vienu un to pašu stratēģisko kalendāru, un tiem piemēros koordinētu novērtējuma un pārskatīšanas procedūru (skat. 3. iedaļu).

Pēc tam, kad Konstitūcijas līgums būs stājies spēkā, Komisija varēs izvērtēt turpmākas racionalizācijas un vienkāršošanas iespējas, kuras varētu rasties jaunā juridiskā pamata rezultātā (jo īpaši III-268. pants).

---

[3] Padomes 2004. gada 2. decembra Lēmums 2004/904/EK, ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu laikposmam no 2005. līdz 2010. gadam. OV L 381, 28.12.2004., 52. lpp.

Finanšu līdzekļu sadalījums dalībvalstīm no katra fonda balstīsies uz konkrētiem un objektīviem kritērijiem, kas atspoguļos situāciju dalībvalstī attiecībā uz pienākumiem, ko tā uzņēmusies konkrētajā politikas jomā Kopienas vārdā vai tās kopējā ieguvuma labad. Šie kritēriji būs galvenokārt kvantitatīvi. Lai ņemtu vērā gan bāzes situāciju dalībvalstī, gan šīs situācijas izmaiņas, ciktāl iespējams, kritēriji balstīsies uz „statiskajiem" datiem un „plūsmas" datiem: tas ļaus kādā konkrētā dalībvalstī palielināt pieejamos līdzekļus, lai atbalstītu, piemēram, mērķauditorijā ietilpstošo personu skaita palielinājumu.

Šim nolūkam instrumentos paredzēts izmantot Kopienas statistikas datus un, ja tie nav pieejami, valstu statistikas datus. Lai gan ir iespējama atsevišķu tehnisku grūtību rašanās, tiek uzskatīts, ka statistikas datu izmantošana līdzekļu sadalē radītu pozitīvu efektu, jo valstu līmenī tiktu pievērsta lielāka uzmanība pareizai un savlaicīgai datu iesniegšanai. Ierosinājums izmantot statistikas datus līdzekļu sadalei laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam ir reāls, jo īpaši tādēļ, ka nākotnē tiks pieņemtas normas par migrācijas statistikas datiem, kuru rezultātā sagaidāms, ka statistikas dati būs labāk pieejami un saskaņotāki.

Attiecībā uz Ārējo robežu fondu ir radīta iespēja izmantot svaru mehānismu, kas cita starpā balstītos uz FRONTEX aģentūras veikto kopējo riska analīzi. Ir paredzēti īpaši noteikumi, lai segtu konkrētās papildu izmaksas saistībā ar FTD un FRTD režīmu saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 693/2003 un Padomes Regulu (EK) Nr. 694/2003.

Attiecībā uz patvēruma, integrācijas un atgriešanās fondiem, balstoties uz Eiropas Bēgļu fonda piemēru, katra dalībvalsts saņems noteiktu nelielu summu, lai nodrošinātu līdzekļu minimālo līmeni mērķu īstenošanai.

2.3. Papildināmība ar citiem instrumentiem un politikas pasākumiem

Pamatprogramma ir viens no elementiem politiku kopumā, kas izveidots, lai turpinātu attīstīt kopējās patvēruma, migrācijas un ārējo robežu politikas: tai ir jābūt cieši saistītai ar citu politikas instrumentu, jo īpaši – tiesību aktu, izstrādi un īstenošanu. Finanšu solidaritātei ir jākalpo skaidri noteiktiem mērķiem un jāļauj līdzfinansēt darbības, kas Kopienai dod augstu pievienoto vērtību. Fondu izmantojumam jābūt cieši saistītam ar situācijas uzlabošanos valstīs attiecībā uz kopējiem standartiem vai jāsniedz kopēji ieguvumi ES līmenī ar koordinētu vai kopīgu darbību palīdzību.

Pamatprogrammas izveide un darbība papildinās citas iniciatīvas un iestāžu darbību, kas izveidotas kopējo migrācijas, patvēruma un ārējo robežu politiku kontekstā.

Konkrēti, liela mēroga IT sistēmu attīstīšana ārējo robežu un vīzu politikas (Vīzu informācijas sistēma, Šengenas informācijas sistēma) un patvēruma politikas *(EURODAC)* īstenošanas atbalstam, izveidojot sadarbību un izmaksu ziņā efektīvu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, ir būtisks ieguldījums Kopienas solidaritātē. Lai gan "Solidaritātes un migrācijas plūsmu pārvaldības" pamatprogrammas paredzētajā budžetā nav iekļauta šo informācijas sistēmu izstrāde un darbības nodrošināšana, tās ir ilgtermiņa apņemšanās, un tiesību akti, ar ko tās izveidotas, nesatur noteikumus, kas ierobežotu to darbības ilgumu. Papildus paredzamajai izvēršanai saistībā ar paplašināšanos, laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam ir iespējama funkcionālo iespēju tālāka attīstība, kas būs jāsedz no ierosinātā finanšu plāna 3. pozīcijā paredzētā budžeta.

FRONTEX aģentūras darbības arī ir efektīvs instruments sadarbības veicināšanai, izmantojot tehnisko un praktisko palīdzību, apvienojot iekārtas un resursus, kas var tikt darīti pieejami

visām iesaistītajām valstīm. Aģentūras darbības jomas un darbības veidu turpmāka attīstība, jo īpaši pēc 2007. gadā ieplānotā izvērtējuma, prasīs atbilstošus līdzekļus no nākamā finanšu plāna 3. pozīcijas. Komisijas dienesti iesaistīs FRONTEX aģentūru plānošanā un novērtējumā.

Balstoties uz pašreiz notiekošajiem sagatavošanas darbiem, Komisija apsvērs iespēju izveidot Eiropas Migrācijas pārraudzības centru, lai stiprinātu migrācijas un patvēruma procesu daudzdimensiju aspektu pārraudzību un analīzi.

Ir piestrādāts, lai ne vien novērstu jebkādu dublēšanos starp fondiem, bet arī lai nodrošinātu sinerģijas rašanos, kur vien tas iespējams. Piemēram, sākot no pirmā gada daudzgadu programmā, kura sākas 2008. gada 1. janvārī, no Eiropas Bēgļu fonda nevarēs finansēt atgriešanās pasākumus patvēruma meklētājiem, kuriem tas atteikts.

Finansējums Atgriešanās fondam paredzēts tikai sākot no 2008. gada, ņemot vērā, ka atbilstīgi Hāgas programmā ierosinātajam, vispirms jāizvērtē sagatavošanas pasākumu rezultāti attiecībā uz atgriešanos (2005. – 2006. gads).

Īpaša uzmanība ir pievērsta arī Integrācijas fonda un Eiropas Sociālā fonda (ESF) darbību papildinošajam un sinerģijas efektam, gan attiecībā uz Integrācijas fonda mērķu definēšanu, gan tā īstenošanu. Integrācijas fonda īpašā un uz jauninājumiem vērstā pieeja varēs papildināt ESF vispārīgākos mērķus, kā arī ļaus noteikt veiksmīgas stratēģijas un praksi, ko varētu plaši piemērot ESF.

3. RACIONALIZĀCIJA UN VIENKĀRŠOŠANA

3.1. Pāreja no pašreizējiem instrumentiem

Visi četri fondi, kas īstenojami pamatprogrammas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ietvaros, ir saskanīgs kopums un paredz pilnīgu atbalstu kopējo politiku attīstībai ārējo robežu, migrācijas un patvēruma jomās, un ir pilnīgā saskaņā ar solidaritātes, pievienotās vērtības, papildinājuma un papildināmības principiem. Ar šiem fondiem tiks pārņemtas un līdz pilnam darbības līmenim attīstītas esošo programmu un sagatavošanas pasākumu darbības, piemēram, *ARGO, INTI*, sagatavošanas pasākumi atgriešanās pārvaldības jomā un Eiropas Bēgļu fonds (EBF).

EBF otrais posms sākās 2005. gada 1. janvārī un beigsies 2010. gadā. Papildus tam, ka tiek precizēti atbilstības noteikumi attiecībā uz brīvprātīgas atgriešanās jomu, ziņojumam pievienotā priekšlikuma par EBF izmaiņām nolūks ir saskaņot tā pārvaldības un kontroles sistēmu grafiku un īstenošanas kārtību ar to, kas ir ierosināts attiecībā uz pārējiem trim instrumentiem: tā darbības ilgums tiks pagarināts līdz 2013. gadam, un jaunie noteikumi stāsies spēkā 2008. gada 1. janvārī, lai varētu īstenot pilnu pirmā daudzgadu plāna ciklu no 2005. līdz 2007. gadam saskaņā ar pašreizējo lēmumu. Pēc tam plānošanas cikls būs saskaņots ar pārējiem trim fondiem.

Tomēr jāņem vērā, ka vēlāk 2005. gadā ir jāiesniedz pārskats par EBF satura izmaiņām, kā arī Komisijas paziņojumi, jo īpaši saistībā ar:

- Paziņojumu par personām, uz kurām attiecas valstu pārcelšanās programmas, ņemot vērā darbības jomu Padomes lēmumam par EBF II laika posmam no 2005. līdz 2010. gadam,

kurā Komisija ir aicināta līdz 2005. gada beigām iesniegt priekšlikumu par izmaiņām attiecībā uz Eiropas Bēgļu fondu, lai ņemtu vērā 2004. gada 2. novembra Padomes secinājumus par pieejas uzlabošanu ilgtspējīgiem risinājumiem. Šajos secinājumos Padome lūdz Komisijai iesniegt priekšlikumu par ES Pārcelšanās režīmu. Būs jāpieņem nosacījumi par finansēšanu vai daļēju finansēšanu attiecībā uz pārcelšanos ES Pārcelšanās režīma ietvaros vai pat ārpus tā.

- Hāgas programmu, kurā tika aicināts 2005. gadā izveidot „piemērotas struktūras – valstu patvēruma dienestus dalībvalstīs, lai atvieglotu praktisku un auglīgu sadarbību". Tādēļ būs jārisina jautājumi par šo struktūru iekļaušanu pie „Kopienas darbībām", kā arī par paredzētajām iespējām attiecībā uz Eiropas Atbalsta biroju.

3.2. Kopējie pārvaldības un kontroles nosacījumi

Tā kā pamatprogrammas mērķis ir stiprināt kopējo politiku īstenošanu valstu līmenī, tā tiks īstenota saskaņā ar dalītās pārvaldības pieeju starp dalībvalstīm un Komisiju. Tas ļaus dalībvalstīm izvēlēties pasākumus saskaņā ar vispusīgu vajadzību novērtējumu un stratēģiju, kas pielāgota vietējai situācijai, šo stratēģiju pieņemot sadarbībā ar Komisiju. Tā kā dalīto pārvaldību nevar piemērot trešām valstīm, ar Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un attīstīšanā iesaistītajās valstīs, kuras piedalās Ārējo robežu fondā, uzdevumi tiks deleģēti saskaņā ar decentralizētās pārvaldības pieeju. Kopienas darbības un Komisijas tehnisko palīdzību, kas minēta instrumentu projektos, Komisija īstenos saskaņā ar tiešās pārvaldības pieeju.

Visu četru instrumentu darbības noteikumi ir vienādi: daudzgadu stratēģiskās plānošanas cikli (ar diviem noteiktiem laika posmiem – no 2007. līdz 2010. gadam un no 2011. līdz 2013. gadam), balstoties uz Komisijas paziņotām pamatnostādnēm, ikgadējs līdzekļu piešķīrums un darbības plānošana, un daudzgadu novērtējums.

Līdzīgi ir jāsaskaņo visu četru fondu pārvaldības un kontroles sistēmas un tādēļ lēmumu projektos iekļauti kopējas vai dalītas īstenošanas noteikumi vai struktūras (komiteja, pārvaldes un revīzijas nosacījumi valstu līmenī).

Attiecīgo fondu pārvaldības nosacījumu virzītājspēki ir nepieciešamība nodrošināt saskaņotību un pārskatāmību. Saskaņotību – jo instrumentu projektos izklāstīti obligātie nosacījumi, kas piemērojami pārvaldības, iekšējās kontroles un revīzijas sistēmām, kā arī katras puses iesaistīšanās pakāpe. Pārskatāmību – jo katras instrumenta daļas rezultāti ir jādara zināmi dažādām pusēm. Visos četros lēmumu projektos arī ņemti vērā struktūrfondu plānošanas un izpildes mehānismu novērtējuma secinājumi, lai radītu tādus izpildes mehānismus, kas vienlaikus nodrošina līdzekļu koncentrēšanu atbilstīgi galvenajiem un stratēģiskajiem mērķiem, izpildes noteikumus, kas nodrošina efektīvu īstenošanu gan valstu, gan Kopienas līmenī, kā arī Kopienas finansējuma pareizu pārvaldību un kontroli.

3.3. Novērtēšana un pārskatīšana

Lai nodrošinātu rīcības efektivitāti, politikas instrumentu īstenošana, rezultāti un ietekme ir regulāri jānovērtē. Tas ir īpaši svarīgi pamatprogrammas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" kontekstā:

- pirmkārt, 2005. un 2006. gadā tiks veikta papildu izpēte, lai noteiktu jaunās programmas sākotnējo daudzgadu pamatnostādņu prioritātes, kā arī, lai izveidotu saskaņotu un pilnīgu

uzraudzības un novērtēšanas sistēmu (ieskaitot gan kvantitatīvu, gan kvalitatīvu kopējo ieguldījumu, ieguvumu, rezultātu un ietekmes rādītāju kopuma noteikšanu);

- otrkārt, pamatprogrammas īstenošanas pirmā novērtējuma rezultātiem ir jābūt pieejamiem 2010. gadā, kad tiks pārskatīta Hāgas programma; šā novērtējuma rezultāti arī tiks ņemti vērā programmas pārvaldībā un īstenošanā;

- treškārt, fondu daudzgadu programmu rezultātu novērtējums, kam jābūt pieejamam 2012. gadā, lai iekļautu noderīgās atziņas saistībā ar to atjaunošanu, un 2015. gadā, lai novērtētu to ietekmi.

Atbilstoši politiku attīstībai un novērtējuma rezultātiem ir jābūt arī iespējai programmu pārskatīt un, vajadzības gadījumā, pielāgot atbilstoši jaunām vajadzībām un prioritātēm vai to izmaiņām:

- 2009. gadā – iespēja pārskatīt atsevišķus fondu darbības aspektus, piemēram, finanšu sadalījuma principus integrācijas un ārējo robežu jomās, jo īpaši, attiecībā uz integrāciju, ņemot vērā 2005. gadā uzsākto sagatavošanas pasākumu galīgā novērtējuma rezultātus.

- līdz 2010. gada beigām, pamatojoties uz pirmo novērtējumu, iespēja noteikt galvenās nostādnes un prioritātes attiecībā uz pamatprogrammas nākotni.

4. FINANŠU LĪDZEKĻI

Kopējā paredzētā summa pamatprogrammai „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ir 5866 miljoni EUR laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam (pašreizējās cenās). No šīs summas 1184 miljoni EUR ir paredzēti patvērumam, 759 miljoni Atgriešanās fondam, 1771 miljoni EUR trešo valstu piederīgo integrācijai un, visbeidzot, 2152 miljoni EUR ārējo robežu pārvaldībai. Dalībvalstīm piešķirtās summas nebūs pārceļamas no viena fonda uz citu.

Papildus minētās pamatprogrammas kopsummai, FRONTEX aģentūrai ir paredzēti 285,1 miljoni EUR laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam, savukārt liela mēroga informācijas sistēmu īstenošanai ir paredzēti vairāk nekā 900 miljoni EUR un, visbeidzot, iespējamai Eiropas Migrācijas pārraudzības centra izveidei pašreizējo sagatavošanas pasākumu rezultātā arī paredzēta summa budžetā – 62,3 miljoni EUR tam pašam laika posmam.

PIELIKUMS

Pamatprogrammas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” izveide laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam

Papildināmība ar aģentūrām un citiem instrumentiem brīvības, drošības un tiesiskuma jomā

Lai palīdzētu sasniegt brīvības, drošības un tiesiskuma jomā noteiktos politikas mērķus, finanšu perspektīvā ir paredzēti vairāki viens otru papildinoši instrumenti:

– pamatprogrammas, ar kurām aizstās daudzās budžeta līnijas, kuras Komisija pašreiz pārvalda šajā jomā;

– Kopienas finansējums aģentūrām un Kopienas vai Eiropas Savienības struktūrām;

– attiecīgo liela mēroga informācijas sistēmu izstrāde un pārvaldība.

Jaunajā finanšu perspektīvā ir jāiekļauj šādas aģentūras vai struktūras, kas saistītas ar minētās pamatprogrammas jomu:

- **Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie ārējām robežām**, kura izveidota ar Padomes 2004. gada 26. oktobra Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.).

Citi esošie instrumenti, kas nav iekļauti jaunajā pamatprogrammā, paliks spēkā. Šie instrumenti ir saistīti ar liela mēroga IT sistēmu izstrādi un īstenošanu patvēruma, migrācijas un ārējo robežu jomā, un tie tika izveidoti ar Padomes un/vai Eiropas Parlamenta tiesību aktiem:

- ***EURODAC* sistēma**, kas izveidota ar Padomes 2000. gada 11. decembra Regulu (EK) Nr. 2725/2000 par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *EURODAC* izveidi, lai efektīvi piemērotu Dublinas konvenciju (OV L 316, 15.12.2000., 1. lpp.) un Padomes 2003. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešas valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 050, 25.02.2003., 1. lpp.)

- **Vīzu informācijas sistēma (VIS)**, kura izveidota ar Padomes 2004. gada 8. jūnija Lēmumu 2004/512/EK, ar ko izveido Vīzu informācijas sistēmu (VIS) (OV L 213, 15.06.2004., 5. lpp.) un attiecībā uz kuru Komisija ir iesniegusi priekšlikumu (KOM(2004)835), kurā izklāstīti Vīzu informācijas sistēmas (VIS) mērķis, funkcionālās iespējas un pienākumi.

- **Šengenas Informācijas sistēma (SIS II)**, par kuru Komisija plāno iesniegt priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2005. gada pirmā ceturkšņa beigām.

Šo informācijas sistēmu izstrāde un darbības nodrošināšana ir ilgtermiņa apņemšanās un tiesību akti, ar ko tās izveidotas, nesatur noteikumus, kas ierobežotu to darbības ilgumu. Papildus paredzamajai izvēršanai saistībā ar paplašināšanos, laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam ir iespējama funkcionālo iespēju tālāka attīstība.

PASKAIDROJUMS

1. IEVADS

Jau no paša sākuma finanšu perspektīvas sagatavošanā laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam vadmotīvs ir bijis uz politikām balstīta pieeja, lai nodrošinātu saskaņotību starp politikas mērķiem un to sasniegšanai piešķirtajām finansējuma summām. Šajā kontekstā brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide turpmākajos gados ir uzskatāma par vienu no Eiropas Savienības galvenajām prioritātēm, kurai vajadzīgi ievērojami lielāki finanšu līdzekļi. Komisija savos paziņojumos „Mūsu kopīgās nākotnes veidošana – Paplašinātās Eiropas Savienības politiski risināmie jautājumi un budžeta līdzekļi 2007. – 2013. gadā"[4] un „Finanšu plāns laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam"[5] arī uzsvēra, ka ir svarīgi nākamajā finanšu perspektīvā izmantot juridisko instrumentu pārskatīšanu, lai spertu ievērojamus soļus ceļā uz lielāku vienkāršošanu. Strukturējot tās priekšlikumus pa trīs vispārīgām un uz politikām balstītām programmām („Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", „Pamattiesības un tiesiskums", „Drošība un brīvību garantēšana"), Komisija piedāvā skaidru struktūru Kopienas finanšu atbalsta sagatavošanai, lai sasniegtu trīs mērķus – tiesiskumu, drošību un brīvību.

Šo programmu saturs ir izklāstīts Komisijas darba dokumentā[6], kurā bija noteikts šāds vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" galvenais mērķis: *cilvēku plūsmu pārvaldībā ievērot solidaritātes principu, panākot taisnīgu atbildības sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz finansiālo slogu, kas saistīts ar Eiropas Savienības ārējo robežu integrētas pārvaldības ieviešanu, kā arī ar kopējo patvēruma un imigrācijas politiku īstenošanu. (..)*

Šai solidaritātei būtu jāveicina un jāatbalsta Kopienas politikas un tiesību aktu īstenošana attiecībā uz četrām vienu otru papildinošām migrācijas plūsmu pārvaldības dimensijām:

- integrēta ārējo robežu pārvaldība, lai nodrošinātu līdzvērtīgu un vienveidīgu aizsardzības līmeni uz ārējām robežām;

- patvēruma politika, kā tas jau ir Eiropas Bēgļu fonda[7] gadījumā, lai atbalstītu kopējas Eiropas patvēruma politikas izstrādi un īstenošanu, balstoties uz dalībvalstu solidaritāti, un veicinātu līdzsvarotu dalībvalstu ieguldījumu, uzņemot bēgļus un pārvietotās personas un uzņemoties attiecīgās sekas;

- cīņa ar nelegālu imigrāciju un jo īpaši ES nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo vai nelikumīgi ES ieceļojušu personu atgriešanās;

- trešo valstu piederīgo uzņemšana un integrācija, jo īpaši viņu sociālā, pilsoniskā un kultūras integrācija, lai viņiem ļautu iemitināties un aktīvi piedalīties visos Eiropas sabiedrības aspektos.

---

4 KOM (2004) 101 galīgais, 10.02.2004.

5 KOM (2004) 487 galīgais, 14.07.2004.

6 Vitorino kunga paziņojums Komisijai, 2004. gada 28. septembris (SEK(2004)1195) "Praktiskas dimensijas piešķiršana brīvības, drošības un tiesiskuma jomai – Politikas konteksts un turpmākā finansiālā atbalsta ievirze".

7 Padomes 2004. gada 2. decembra Lēmums 2004/904/EK, ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu laikposmam no 2005. līdz 2010. gadam, OV L 381, 28.12.2004.

2. RĪCĪBAS PAMATOJUMS – IZMAIŅAS EIROPAS BĒGĻU FONDĀ

Šīs solidaritātes pirmā izpausme bija EBF izveide 2000. gadā[8], balstoties uz trīs gadu sagatavošanas pasākumiem. Fonds, kuru atbalstīja Eiropas Parlaments un kura izveide balstījās uz Komisijas priekšlikumu, ir ļāvis likt pamatus kopējai Kopienas rīcībai vispusīgas pieejas ietvaros, lai uzņemtu patvēruma meklētājus un personas, kurām nepieciešama starptautiska aizsardzība. Tas ir arī palīdzējis panākt vienošanos par direktīvu, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību. Tiesību aktu saskaņošanas pirmais posms attiecībā uz kopējo Eiropas patvēruma sistēmu tuvojas noslēgumam un, saskaņā ar sākotnējā lēmuma noteikumiem, Padomei šis lēmums bija jāpārskata vēlākais līdz 2004. gada 31. decembrim, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

Vispusīgs novērtējums un plaša apspriešanās ar iesaistītajām pusēm tika veikta 2003. gadā: EBF I termiņa vidusposma novērtējums tika pabeigts 2003. gada novembrī, savukārt 2003. gada 30. – 31. oktobrī notika plaša mēroga pārskata konference. Balstoties uz šā novērtējuma rezultātiem, kā arī uz paplašināto ietekmes novērtējumu[9], Komisija 2004. gada 12. februārī pieņēma priekšlikumu par EBF otro posmu no 2005. līdz 2010. gadam[10]. Šo lēmumu Padome pieņēma 2004. gada 2. decembrī.

EBF otrajā posmā ir daudz noteikumu un mehānismu, kas tagad tiek ierosināti attiecībā uz pārējiem trīs fondiem, kas ietilpst vispārīgajā programmā „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”:

- fondu darbības stratēģiskāka plānošana, Komisijai piešķirot lielāku vadības lomu un ņemot vērā Kopienā pieņemto tiesību aktu kopumu par patvēruma politiku;

- kritērijos fondu sadalei starp dalībvalstīm iekļaut ne tikai mērķauditorijas kritēriju, bet arī ņemt vērā faktu, ka jo īpaši jaunajām dalībvalstīm ir jāveic strukturāli ieguldījumi, lai nodrošinātu valstu patvēruma sistēmu efektivitāti;

- plānošanas un darbības cikli, kas dod vērtīgākus un dzīvotspējīgākus rezultātus, piemērojot daudzgadu stratēģijas, kas balstītas uz saskaņošanas procedūru (starp valstu partneriem un starp dalībvalstīm un Komisiju);

- noteikumu pastiprināšana attiecībā uz dalīto pārvaldību, ieviešot lielāku atbalstu Kopienas līmenī (kopēja finanšu un administratīvā struktūra un kopēji pārvaldības līdzekļi), lai garantētu, ka instruments tiek īstenots saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu.

Turklāt priekšlikumā iekļauts pakāpenisks budžeta palielinājums, kas ir prāvāks sākot no 2008. gada, kā Kopienas solidaritātes izpausme nolūkā sasniegt nozīmīgus rezultātus un panākt būtisku ietekmi ne tikai uz mērķauditoriju, bet arī uz pašām sistēmām.

Ņemot vērā nesen veikto šā priekšlikuma novērtējumu un pārskatīšanu, kā arī šā instrumenta darbības ilgumu, sakarā ar vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" pieņemšanu jaunās finanšu perspektīvas ietvaros EBF veicamajām izmaiņām

---

8 Padomes 2000. gada 28. septembra Lēmums 2000/596/EK, ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu laikposmam no 2000. līdz 2004. gadam, OV L 252, 06.10.2000., 12. lpp.

9 SEK (2004) 161, 12.02.2004.

10 KOM (2004) 102, 12.02.2004., priekšlikums Padomes Lēmumam, ar kuru izveido Eiropas Bēgļu fondu laika posmam no 2005. līdz 2010. gadam.

jābūt vērstām uz procedūru racionalizāciju (lai tās saskaņotu ar pārējiem trīs fondiem ierosinātajām), īstenošanas laiku (pagarinājums līdz 2013. gadam), kā arī uz papildināmību un sinerģiju (jo īpaši saistībā ar Atgriešanās fonda pasākumiem).

2.1. Instrumenta darbības ilgums

Tā kā EBF pašreizējais posms beidzas 2010. gadā, tiek ierosināts tā darbības ilgumu pagarināt līdz finanšu perspektīvas noslēgumam, t.i., 2013. gadam. Praksē tas nozīmēs trešās daudzgadu programmas īstenošanu (2011. – 2013. gads). Tomēr, tā kā dalībvalstis pašreiz sāk īstenot EBF II pirmo stratēģisko daudzgadu programmu, kas ilgst no 2005. gada līdz 2007. gada beigām, tiek ierosināts, ka šā priekšlikuma spēkā stāšanās datums ir otra daudzgadu plānošanas perioda pirmā gada sākumā, t.i., 2008. gada 1. janvārī.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēmu racionalizēšana

EBF II (2005. – 2010. gads) jau ir iekļauti sīki izstrādāti noteikumi par dalītās pārvaldības praktisko īstenošanu. Lai nodrošinātu saskaņotību un, iespēju robežās, kopējus pārvaldības un kontroles procedūru nosacījumus attiecībā uz pārējiem trīs fondiem, kas ierosināti šajā vispārīgajā programmā, Komisija ierosina visiem četriem fondiem piemērot vienādus noteikumus.

Šie noteikumi ir izstrādāti, īpaši ņemot vērā struktūrfondu izpildes sistēmas reformu[11], kā arī Komisijas 2004. gada 6. septembra paziņojumā iekļautās nostādnes par Komisijas un dalībvalstu attiecīgajiem pienākumiem[12]. Lai nesarežģītu pārvaldības un kontroles sistēmu īstenošanu, tiek ierosināts, ka arī tie stātos spēkā pēc pirmā daudzgadu cikla noslēguma – 2008. gada 1. janvārī.

2.3. Papildināmība un sinerģija

EBF bija pirmais Kopienas finanšu instruments, kas materializēja Kopienas un dalībvalstu solidaritāti rīcībai saistībā ar sekām, kas izriet no kopēju politiku izveides ārējo robežu, imigrācijas un patvēruma jomā. Ierosinot izveidot saskaņotu vispārīgo programmu, EBF kļūst par daļu no pasākumu kopuma nolūkā radīt līdzvērtīgus noteikumus Eiropas līmenī.

Tādēļ šis priekšlikums kopā ar lēmumu projektiem par legāli uzturošos Trešo valstu piederīgo integrācijas fonda, Ārējo robežu fonda un Atgriešanās fonda izveidi paredz ieviest mehānismus, kas nodrošinātu saskaņotu pieeju visu četru instrumentu plānošanai, īstenošanai un novērtējumam. Tajā arī iekļauti grozījumi par atbalstāmo darbību loku attiecībā uz atgriešanos, lai novērstu jebkādu pārklāšanos ar ierosināto Atgriešanās fondu. Atgriešanās pasākumi patvēruma meklētājiem, kuriem tas atteikts, būs jāfinansē no Atgriešanās fonda un tādējādi, sākot no pirmā gada daudzgadu programmā, kura sākas 2008. gada 1. janvārī, tos nevarēs finansēt no EBF.

Iemesli šim dalījumam starp abiem fondiem ir sīkāk izklāstīti paplašinātajā ietekmes novērtējumā.

---

[11] Priekšlikums Padomes regulai, ar ko definē Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda un Kohēzijas fonda galvenos noteikumus, KOM (2004) 492 galīgais, 14.07.2004.

[12] Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei „Dalībvalstu un Komisijas attiecīgie pienākumi struktūrfondu un Kohēzijas fonda dalītajā vadībā – Pašreizējā situācija un perspektīvas jaunajam posmam pēc 2006. gada", KOM (2004) 580 galīgais, 06.09.2004.

3. PIELĀGOŠANĀS TURPMĀKĀM IZMAIŅĀM

Priekšlikumu par EBF saturisko pārskatīšanu Komisija iesniegs vēlāk. Grozījumos jo īpaši tiks ņemta vērā Hāgas programma un Paziņojums par personām, uz kurām attiecas valstu pārcelšanās programmas, ņemot vērā darbības jomu Padomes lēmumam par EBF II laika posmam no 2005. līdz 2010. gadam.

Grozījumi būs saistīti ar šādiem jautājumiem:

- Paziņojumu par personām, uz kurām attiecas valstu pārcelšanās programmas, kurā Komisija ir aicināta līdz 2005. gada beigām iesniegt priekšlikumu par izmaiņām attiecībā uz Eiropas Bēgļu fondu, lai ņemtu vērā 2004. gada 2. novembra Padomes secinājumus par pieejas uzlabošanu ilgtspējīgiem risinājumiem. Šajos secinājumos Padome lūdz Komisijai iesniegt priekšlikumu par ES Pārcelšanās režīmu. Tādējādi priekšlikumā par izmaiņām EBF būs jāpieņem nosacījumi par finansēšanu vai daļēju finansēšanu attiecībā uz pārcelšanos ES Pārcelšanās režīma ietvaros vai pat ārpus tā.

- Hāgas programmu, kurā tika aicināts 2005. gadā izveidot „piemērotas struktūras – valstu patvēruma dienestus dalībvalstīs, lai atvieglotu praktisku un auglīgu sadarbību". Tādējādi būs jāapsver, kā atbalstīt šīs struktūras.

Paziņojumus par šiem aspektiem, kā arī priekšlikumu par izmaiņām EBF, ir plānots izdot 2005. gada rudenī.

4. IESPAIDS UZ BUDŽETU

Finanšu informācijas kopsavilkums, kas pievienots 2004. gada februāra priekšlikumam par EBF otro posmu, paliek spēkā, ņemot vērā joprojām lielo patvēruma pieteikumu skaitu dalībvalstīs. Noraidīto patvēruma meklētāju brīvprātīgas atgriešanās pasākumi šobrīd ir neliela daļa no fonda ietvaros īstenotajiem pasākumiem un tādēļ nav domājams, ka šo pasākumu izslēgšana no fonda darbības jomas radīs būtiskas sekas budžetā.

Fonda darbības pagarinājumam uz trīs gadiem no 2011. līdz 2013. gadam būtu jābūt saskaņā ar 2004. gadā veiktajām aplēsēm, ņemot vērā jaunās prioritātes un pasākumus, kuri, iespējams, tiks pievienoti ar priekšlikumu, kuru plānots pieņemt 2005. gada rudenī. Finanšu asignējums fondam 2005. un 2006. gadā ir 114,09 miljoni EUR. Saskaņā ar Komisijas ierosināto finanšu perspektīvu 2007. – 2013. gadam asignējums ir 1184 miljoni EUR. Laika posmam no 2008. līdz 2013. gadam summa ir 1112,7 miljoni EUR.

Tāpat ir jābūt pieejamai noteiktai summai kā rezervei ārkārtas pasākumu īstenošanai. Šī summa (10 miljoni EUR gadā) visā laika posmā paliks nemainīga; tā ir nepieciešama, lai nodrošinātu pirmās nedēļas, ja notiek bēgļu masveida pieplūdums, un pēc tam to var papildināt ar attiecīgiem grozījumiem parastajās daudzgadu un gada programmās dalībvalstīs.

2005/0046 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar kuru izveido Eiropas Bēgļu fondu laika posmam no 2008. līdz 2013. gadam kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[13],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[14],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[15],

saskaņā ar Līguma[16] 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā

(1) Nolūkā pakāpeniski izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu Eiropas Kopienas dibināšanas līgums paredz, no vienas puses, pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu personu brīvu pārvietošanos, kopā ar papildpasākumiem, kas ir saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju un, no otras puses, pieņemt pasākumus saistībā ar trešo valstu piederīgo patvērumu, imigrāciju un tiesību aizsardzību.

(2) Eiropadome tās īpašajā sanāksmē Tamperē 1999. gada 15. un 16. oktobrī vēlreiz apliecināja tās apņēmību izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Tādēļ kopējās Eiropas patvēruma un migrācijas politikas mērķim būtu jābūt gan taisnīgai attieksmei pret trešo valstu piederīgajiem, gan labākai migrācijas plūsmu pārvaldībai. Kopēja patvēruma politika, tajā skaitā kopēja Eiropas patvēruma sistēma ir daļa no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri apstākļu spiesti likumīgi meklē aizsardzību Eiropas Savienībā.

(3) Šīs politikas īstenošanai jābalstās uz dalībvalstu solidaritāti un tai nepieciešams, lai pastāvētu mehānismi, kas veicina līdzsvarotu dalībvalstu ieguldījumu, uzņemot bēgļus un pārvietotās personas un uzņemoties attiecīgās sekas. Šim nolūkam ar Lēmumu 2000/596/EK[17] tika izveidots Eiropas Bēgļu fonds laika posmam no 2000. līdz

---

13 OV C …
14 OV C …
15 OV C …
16 OV C …
17 OV L 252, 06.10.2002., 12. lpp.

2004. gadam. Minēto lēmumu aizstāja Padomes 2004. gada 2. decembra Lēmums 2004/904/EK, ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu laikposmam no 2005. līdz 2010. gadam[18]. Tas nodrošināja dalībvalstu solidaritātes nepārtrauktību, ņemot vērā Kopienas nesen pieņemtās tiesību normas patvēruma jomā, kurās ņemta vērā fonda īstenošanas pieredze laika posmā no 2000. līdz 2004. gadam.

(4) Ņemot vērā Komisijas priekšlikumus par legāli uzturošos Trešo valstu piederīgo integrācijas fonda, nelikumīgi uzturošos trešo valstu piederīgo Atgriešanās fonda (tālāk tekstā – Atgriešanās fonds) un Ārējo robežu fonda izveidi laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam, kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", jo īpaši, lai izveidotu kopējus pārvaldības, kontroles un novērtējuma nosacījumus, ir jāveido jauns Eiropas Bēgļu fonds.

(5) Fonda darbības ilgums ir jāpielāgo daudzgadu finanšu plāna ilgumam, kā tas noteiktsEiropas institūciju savstarpējā līgumā, kas piemērojams laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam.

(6) Šis instruments ir izstrādāts kā daļa no saskaņotas sistēmas ar nosaukumu vispārīgā programma „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", kuras mērķis ir atrisināt jautājumu par taisnīgu atbildības sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz finansiālo slogu, kas saistīts ar Eiropas Savienības ārējo robežu integrētas pārvaldības ieviešanu, kā arī ar kopējo patvēruma un imigrācijas politiku īstenošanu, kas izstrādātas saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma IV sadaļu.

(7) Ir lietderīgi atbalstīt dalībvalstu centienus, lai nodrošinātu piemērotus bēgļu un pārvietotu personu uzņemšanas apstākļus un lai piemērotu taisnīgas un efektīvas patvēruma procedūras tādu personu aizsardzībai, kurām nepieciešama starptautiska aizsardzība.

(8) Bēgļu integrācija tajā valstī, kurā tie ir apmetušies, ir viens no mērķiem 1951. gada 28. jūlija Ženēvas konvencijā par bēgļu statusu, kas papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas Protokolu. Šādām personām ir jādod iespēja dalīties vērtībās, kas izklāstītas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tādēļ ir vajadzīgs atbalsts dalībvalstu pasākumiem, lai veicinātu bēgļu sociālo, ekonomisko un kultūras integrāciju, jo tas sekmē ekonomisko un sociālo kohēziju, kuras nodrošināšana un stiprināšana ir viens no Kopienas pamatmērķiem, kas noteikts Līguma 2. pantā un 3. panta 1. punkta k) apakšpunktā.

(9) Ir vajadzīgs praktisks atbalsts, lai radītu vai uzlabotu apstākļus, kas bēgļiem un pārvietotām personām ļautu pieņemt apzinātu lēmumu atstāt dalībvalstu teritoriju un atgriezties dzimtenē, ja viņi to vēlas, nodrošinot papildināmību ar Eiropas Atgriešanās fonda noteikumiem.

(10) Ir jāizveido finanšu rezerve ārkārtas pasākumu īstenošanai, lai nodrošinātu pagaidu aizsardzību bēgļu masveida pieplūduma gadījumā atbilstīgi Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvai 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem,

[18] OV L 381, 28.12.2004.

lai līdzsvarotu dalībvalstu centienus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas[19].

(11) No Fonda sniegtais atbalsts būs efektīvāks un mērķtiecīgāks, ja atbalstāmo darbību līdzfinansēšana balstīsies uz divām daudzgadu programmām un uz gada programmām, ko sagatavo katra dalībvalsts, ņemot vērā tās situāciju un vajadzības.

(12) Ir taisnīgi līdzekļus sadalīt proporcionāli slogam, ko uzņemas katra dalībvalsts ar tās centieniem uzņemt bēgļus un pārvietotas personas, ieskaitot bēgļus, uz kuriem attiecas starptautiska aizsardzība valstu programmu ietvaros.

(13) Dalītās pārvaldības kontekstā, kā tā noteikta 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes 2002. gada 25. jūnija Finanšu regulā, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam[20], ir jāprecizē nosacījumi, kas ļauj Komisijai pildīt tās pienākumus, īstenojot Eiropas Kopienu vispārējo budžetu, un jāprecizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz sadarbību. Šo nosacījumu piemērošana Komisijai ļaus pārliecināties, ka dalībvalstis Fondu izmanto likumīgi un pareizi un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu Finanšu regulas 27. panta izpratnē.

(14) Komisijai ir jānosaka pieejamo saistību apropriāciju provizoriskais sadalījums, izmantojot objektīvu un pārskatāmu metodi.

(15) Tehniskās palīdzības jomā no fonda ir jānodrošina atbalsts novērtējumiem, ar Fonda pārvaldību saistītās administratīvās spējas uzlabošanai, pētījumiem, izmēģinājuma projektiem un pieredzes apmaiņai, jo īpaši nolūkā sekmēt novatoriskas pieejas un praksi.

(16) Dalībvalstīm ir jāpieņem piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu pienācīgu pārvaldības un kontroles sistēmas darbību. Tādēļ ir jānosaka vispārīgie principi un vajadzīgās funkcijas, kuras ir jāizpilda visām programmām.

(17) Ir jāparedz vienas atbildīgās iestādes noteikšana Fonda pasākumu pārvaldībai katrā dalībvalstī, kā arī jāprecizē šīs iestādes pienākumi. Tāpat ir jāparedz revīzijas iestādes noteikšana un funkcijas. Turklāt, lai garantētu vienādus kvalitātes standartus izdevumu pārskatu apstiprināšanai pirms to nosūtīšanas Komisijai un lai precizētu izdevumu pārskatu pamatā esošās informācijas veidus un kvalitāti, ir jāparedz apstiprināšanas iestādes noteikšana.

(18) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem par pasākumu īstenošanu un kontroli pirmām kārtām atbildīgas ir dalībvalstīs.

(19) Lai garantētu daudzgadu un gada programmu efektīvu un pareizu īstenošanu, ir jākonkretizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī nelikumību un Kopienas tiesību aktu pārkāpumu aizkavēšanu, atklāšanu un novēršanu. Jo īpaši attiecībā uz pārvaldību un kontroli ir jānosaka kārtība, kādā dalībvalsts nodrošina, ka sistēmas ir izveidotas un darbojas apmierinoši.

---

[19] OV L 212, 07.08.2001., 12. lpp.
[20] OV L 248, 16.09.2002., 1. lpp.

(20) Neskarot Komisijas finanšu kontroles pilnvaras, ir jāpalielina dalībvalstu un Komisijas sadarbība šajā jomā un jānosaka kritēriji, kas Komisijai ļautu savas valstu sistēmu kontroles stratēģijas kontekstā noteikt noteiktības pakāpi, kādu tai var sniegt valstu revīzijas iestādes.

(21) No Fonda atbalstīto darbību efektivitāte un ietekme atkarīga arī no to novērtēšanas. Šajā sakarā ir jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi, kā arī nosacījumi, kas veicinātu novērtējuma uzticamību.

(22) Darbības ir jānovērtē, ņemot vērā termiņa vidusposma novērtējumu un ietekmes novērtējumu, un novērtējuma process ir jāiekļauj projekta uzraudzības pasākumos.

(23) Ar šo lēmumu visam programmas darbības laikam nosaka finanšu plānu, kas ir galvenais atskaites punkts budžeta lēmējinstitūcijai tādā nozīmē, kā paredzēts 33. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1999. gada 6. maija iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu[21].

(24) Tā kā šā lēmuma mērķi, proti, līdzsvarot dalībvalstu centienus, uzņemot bēgļus un pārvietotās personas, dalībvalstu līmenī nevar pienācīgi sasniegt un rīcības mēroga un seku dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis lēmums paredz tikai to, kas ir vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai.

(25) Šā lēmuma izpildei vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[22].

(26) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienotajā Protokolā par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA
PRIEKŠMETS, MĒRĶI UN DARBĪBAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo lēmumu laika posmam no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim izveido Eiropas Bēgļu fondu, tālāk tekstā – „Fonds”, kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”, lai veicinātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas stiprināšanu.

---

21 OV C 172, 18.06.1999., 1. lpp.

22 OV L 184, 17.07.1999., 23. lpp.

Šajā lēmumā noteikti mērķi, kuru sasniegšanu Fonds sekmē, tā īstenošanas nosacījumi, pieejamie finanšu līdzekļi un sadales kritēriji, kas piemērojami pieejamo finanšu līdzekļu asignēšanā.

Lēmumā noteikti Fonda pārvaldības noteikumi, tostarp finanšu noteikumi, kā arī uzraudzības un kontroles mehānismi, balstoties uz pienākumu sadali starp Komisiju un dalībvalstīm.

2. pants

Fonda vispārīgais mērķis

1. Fonda vispārīgais mērķis ir atbalstīt un veicināt dalībvalstu centienus uzņemt bēgļus un pārvietotās personas un uzņemties attiecīgās sekas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem šajā jomā, nodrošinot līdzfinansējumu šajā lēmumā paredzētajām darbībām.

2. No Fonda atbalsta tehniskās palīdzības finansēšanu pēc dalībvalstu vai Komisijas iniciatīvas.

3. pants

Atbilstīgie pasākumi dalībvalstīs

1. No Fonda atbalsta tādas darbības dalībvalstīs, kuras saistītas ar vienu vai vairākām šādām jomām:

   (a) uzņemšanas apstākļi un patvēruma procedūras;

   (b) tādu 6. pantā minēto personu integrācija, kuru uzturēšanās attiecīgajā dalībvalstī ir ilgstoša un pastāvīga;

   (c) 6. panta 1., 2. un 4. punktā minēto personu brīvprātīga atgriešanās, ja tās nav ieguvušas jaunu valsts piederību, kā arī 6. panta 3. punktā minēto personu brīvprātīga atgriešanās, ja tās nav saņēmušas negatīvu lēmumu attiecībā uz to pieprasījumu par starptautisku aizsardzību.

2. Attiecībā uz uzņemšanas apstākļiem un patvēruma procedūrām atbilstīgie pasākumi ir šādi:

   (a) izmitināšanas infrastruktūra vai pakalpojumi;

   (b) materiālās palīdzības un medicīniskās vai psiholoģiskās aprūpes sniegšana;

   (c) sociālā palīdzība, informācija vai palīdzība administratīvo formalitāšu kārtošanā;

   (d) juridiskā palīdzība un palīdzība valodas ziņā;

   (e) izglītība, valodu mācības un citas iniciatīvas, kas atbilst personas statusam;

   (f) atbalsta pakalpojumi, piemēram, tulkošana un mācības nolūkā palīdzēt uzlabot uzņemšanas apstākļus, kā arī patvēruma procedūru efektivitāti un kvalitāti;

(g) informācija vietējām kopienām, kuras būs saskarsmē ar uzņemošajā valstī uzņemtajām personām.

3. Attiecībā uz 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto personu un viņu ģimenes locekļu integrāciju dalībvalstu sabiedrībā atbilstīgie pasākumi ir šādi:

(a) konsultācijas un palīdzība tādas jomās kā mājoklis, iztikas līdzekļi, integrācija darba tirgū, medicīniskā, psiholoģiskā un sociālā palīdzība;

(b) darbības, kas atbalsta saņēmējiem dod iespēju pielāgoties dalībvalsts sabiedrībai sociālajā un kultūras ziņā un dalīties vērtībās, kas iekļautas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

(c) darbības, kas veicina ilgstošu un noturīgu piedalīšanos pilsoniskajā un kultūras dzīvē;

(d) pasākumi, kuri vērsti uz izglītību, arodapmācību, uz kvalifikāciju un diplomu atzīšanu;

(e) darbības nolūkā veicināt pašrealizāciju un kas dod iespēju šīm personām nodrošināt pašām sevi;

(f) darbības, kas sekmē jēgpilnu saskarsmi un konstruktīvu dialogu starp minētajām personām un uzņemošo sabiedrību, tostarp darbības, kas sekmē iesaistīšanos no tādu būtisku partneru puses kā sabiedrība kopumā, vietējās iestādes, bēgļu apvienības, brīvprātīgo grupas, sociālie partneri un pilsoniskā sabiedrība plašākā izpratnē;

(g) pasākumi, kas sniedz atbalstu šīm personām nepieciešamo prasmju apgūšanā, ieskaitot valodu mācības;

(h) darbības, kas veicina gan vienlīdzīgu pieeju, gan vienlīdzīgus rezultātus šo personu saskarsmē ar valsts iestādēm.

4. Attiecībā uz pasākumiem, kas saistīti ar brīvprātīgu atgriešanos, īpaši sekojošie ir Fonda atbilstīgie pasākumi :

(a) informācija un konsultāciju pakalpojumi par brīvprātīgas atgriešanās iniciatīvām vai programmām;

(b) informācija par situāciju izcelsmes valstī vai reģionā vai iepriekšējā parastajā uzturēšanās vietā;

(c) vispārīgas vai profesionālās mācības un reintegrācijas palīdzība;

(d) Eiropas Savienībā uzturošos personu izcelsmes kopienu darbības, lai atvieglotu šajā lēmumā minēto personu brīvprātīgu atgriešanos;

(e) darbības, kas atvieglo valstu brīvprātīgas atgriešanās programmu organizēšanu un īstenošanu.

5. Darbībām, kas minētas 1. līdz 4. punktā, ir jāveicina attiecīgo Kopienas tiesību aktu noteikumu īstenošana Eiropas kopējās patvēruma sistēmas jomā.

6. Darbībās jāņem vērā īpašā situācija, kādā atrodas mazāk aizsargātas personas, piemēram, nepilngadīgie, nepavadīti nepilngadīgie, invalīdi, vecāka gadagājuma cilvēki, grūtnieces, vientuļi vecāki ar nepilngadīgiem bērniem un personas, kuras ir spīdzinātas, izvarotas vai cietušas no cita nopietna psiholoģiskas, fiziskas vai seksuālas vardarbības veida.

4. pants

Kopienas interesēs esošas darbības

1. Pēc Komisijas iniciatīvas līdz 7 % no Fonda pieejamajiem līdzekļiem var tikt izmantoti, lai pilnībā finansētu starptautiskas darbības vai Kopienas interesēs esošas darbības („Kopienas darbības") attiecībā uz patvēruma politiku un pasākumiem, kas piemērojami 6. pantā minētajām mērķgrupām.

2. Lai varētu pretendēt uz finansējumu, Kopienas darbībām ir jo īpaši:

   (a) jāveicina Kopienas sadarbība Kopienas tiesību aktu un labas prakses īstenošanā;

   (b) jāsekmē starptautisku sadarbības tīklu un izmēģinājuma projektu izveide, balstoties uz starptautiskām partnerībām starp iestādēm, kas atrodas divās vai vairāk dalībvalstīs un kuru mērķis ir veicināt jauninājumus, atvieglot pieredzes un labas prakses apmaiņu un uzlabot patvēruma politikas kvalitāti;

   (c) jāsekmē starptautiskas izpratni veicinošas kampaņas;

   (d) jāsekmē pētījumi, informācijas izplatīšana un apmaiņa par paraugpraksi un visiem citiem Fonda aspektiem, tostarp jaunāko tehnoloģijas sasniegumu izmantošanu;

   (e) jāsekmē izmēģinājuma projekti un pētījumi par jaunu Kopienas sadarbības veidu un Kopienas tiesību aktu iespējām šajā jomā;

   (f) jāsekmē statistikas paņēmienu, metožu un kopēju rādītāju izstrāde.

3. Gada darba programmu, kurā nosaka Kopienas darbību prioritātes, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. pants

Ārkārtas pasākumi

1. Pagaidu aizsardzības mehānismu īstenošanas gadījumā Direktīvas 2001/55/EK izpratnē no Fonda finansē arī pasākumus, lai palīdzētu dalībvalstīm, un šādi pasākumi ir nošķirami un ir papildus darbībām, kas minētas 3. pantā.

2. Atbalstāmie ārkārtas pasākumi attiecas uz šāda veida darbībām:

(a) uzņemšana un izmitināšana;

(b) iztikas līdzekļu, tostarp pārtikas un apģērba, nodrošināšana;

(c) medicīniskā, psiholoģiskā vai cita palīdzība;

(d) personāla un administrācijas izmaksas, kas saistītas ar attiecīgo personu uzņemšanu un pasākumu īstenošanu;

(e) loģistikas un transporta izmaksas.

6. pants

Mērķgrupas

1. Mērķgrupas šajā lēmumā aptver šādas kategorijas:

(a) trešo valstu piederīgie vai bezvalstnieki, kuriem ir statuss, kāds noteikts 1951. gada 28. jūlija Ženēvas konvencijā par bēgļu statusu un tai pievienotajā 1967. gada protokolā, un kurām ir atļauts uzturēties kā bēgļiem vienā no dalībvalstīm;

(b) trešo valstu piederīgie vai bezvalstnieki, uz kuriem attiecas kāds papildu aizsardzības veids Padomes Direktīvas 2004/83/EK[23] izpratnē;

(c) trešo valstu piederīgie vai bezvalstnieki, kuri ir pieteikušies uz vienu no 1. un 2. punktā minētajiem aizsardzības veidiem;

(d) trešo valstu piederīgie vai bezvalstnieki, uz kuriem attiecas pagaidu aizsardzība Direktīvas 2001/55/EK izpratnē.

2. Trešās valsts piederīgais ir ikviena persona, kas nav Eiropas Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta izpratnē.

II NODAĻA
ATBALSTA PRINCIPI

7. pants

Papildināmība, saskaņotība un atbilstība noteikumiem

1. No Fonda sniedz atbalstu, kas papildina valstu, reģionu un vietējās darbības, tajās integrējot Kopienas prioritātes.

[23] OV L 304, 30.09.2004., 12. lpp.

2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka palīdzība no Fonda un no dalībvalstīm ir saskaņā ar Kopienas darbībām, politikām un prioritātēm. Šo saskaņotību īpaši norāda 19. pantā minētajā daudzgadu programmā.

3. No Fonda finansētajām darbībām jāatbilst Līguma un saskaņā ar to pieņemto tiesību aktu noteikumiem.

8. pants

Plānošana

1. Fonda mērķi tiek īstenoti divos daudzgadu plānošanas posmos (no 2008. līdz 2010. gadam un no 2011. līdz 2013. gadam). Daudzgadu plānošanas sistēmā ietilpst prioritātes un pārvaldības, lēmumu pieņemšanas, revīzijas un apstiprināšanas process.

2. Komisijas apstiprinātās daudzgadu programmas īsteno ar gada programmu palīdzību.

9. pants

Pasākumu subsidiaritāte un proporcionalitāte

1. Lēmuma 19. un 21. pantā minēto daudzgadu un gada programmu īstenošana ir dalībvalstu atbildībā atbilstošā teritoriālā līmenī saskaņā ar katrai dalībvalstij raksturīgo institucionālo sistēmu. Šī atbildība tiek īstenota saskaņā ar šo lēmumu.

2. Komisijas un dalībvalstu izmantotie līdzekļi tiek noteikti atšķirīgi atkarībā no Kopienas ieguldījuma apjoma saistībā ar revīzijas noteikumiem. Diferencēšanu piemēro arī attiecībā uz noteikumiem par novērtējumu un par daudzgadu un gada programmu ziņojumiem.

10. pants

Izpildes metodes

1. Fondam asignēto Kopienas budžetu izpilda saskaņā ar Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 53. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot 4. pantā minētās Kopienas darbības un 16. pantā minēto tehnisko palīdzību.

   Dalībvalstis un Komisija nodrošina pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu.

2. Komisija īsteno savu Eiropas Kopienu vispārējā budžeta izpildes pienākumu:

   (a) pārbaudot, vai dalībvalstīs pastāv un pienācīgi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas saskaņā ar 32. pantā aprakstītajām procedūrām;

   (b) saskaņā ar 41. un 42. pantu pārtraucot vai apturot visus maksājumus vai daļu no tiem, ja valstu pārvaldības un kontroles sistēmas nedarbojas, un saskaņā ar 45. un 46. pantā aprakstītajām procedūrām piemērojot jebkādas citas finanšu korekcijas.

11. pants

Papildināmība

1. Maksājumi no Fonda neaizstāj dalībvalstu valsts sektora vai tiem līdzvērtīgus izdevumus.

2. Komisija sadarbībā ar katru dalībvalsti veic papildināmības pārbaudi termiņa vidusposmā līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc īstenošanas līdz 2015. gada 31. decembrim.

12. pants

Partnerība

1. Ikviena dalībvalsts saskaņā ar spēkā esošajiem valstu noteikumiem un praksi organizē partnerību ar iestādēm un struktūrām, kuras tā norīko, proti:

   (a) kompetentajām reģionu, vietējām, pilsētu un citām publiskām iestādēm;

   (b) jebkurām citām atbilstošām struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, nevalstiskās organizācijas, tostarp ar sociālajiem partneriem.

   Ikviena dalībvalsts nodrošina visu attiecīgo struktūru plašu un efektīvu iesaisti saskaņā ar valsts noteikumiem un praksi.

2. Partnerību īsteno, pilnībā ievērojot katras partneru kategorijas attiecīgās organizatoriskās, juridiskās un finansiālās kompetences.

   Partnerība attiecas uz daudzgadu programmu sagatavošanu, īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu.

III NODAĻA
FINANŠU PLĀNS

13. pants

Kopējie līdzekļi

1. Finansējuma bāzes summa Fonda īstenošanai no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim ir 1112,7 miljoni EUR.

2. Fonda gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstitūcija finanšu perspektīvas ietvaros.

3. Komisija nosaka provizorisko gada apropriāciju sadalījumu pa dalībvalstīm saskaņā ar 14. pantā noteiktajiem kritērijiem.

14. pants

Līdzekļu gada sadalījums atbilstīgajiem pasākumiem dalībvalstīs

1. Katra dalībvalsts no Fonda gada apropriācijas saņem noteiktu summu, kas ir 300 000 EUR.

   Valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā, laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam šī summa tiek noteikta 500 000 EUR apmērā gadā.

   Valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienosies laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam, šī summa tiek noteikta 500 000 EUR apmērā gadā atlikušajā laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam, sākot no nākamā gada kopš to pievienošanās.

2. Atlikušos pieejamos gada līdzekļus starp dalībvalstīm sadala šādi:

   (a) 30 % proporcionāli uzņemto personu skaitam iepriekšējo trīs gadu laikā kādā no 6. panta 1. un 2. punktā minētajām kategorijām;

   (b) 70 % proporcionāli 6. panta 3. un 4. punktā minēto personu skaitam, kas reģistrētas iepriekšējo trīs gadu laikā.

3. Atsauces dati ir jaunākie pieejamie statistikas dati, kurus iesniedzis Eiropas Kopienu Statistikas birojs saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par statistikas datu vākšanu un analīzi patvēruma jomā.

4. Ja 3. punktā minētie statistikas dati nav pieejami, nepieciešamos datus iesniedz dalībvalstis.

15. pants

Finansēšanas struktūra

1. Maksājumi no Fonda tiek veikti subsīdiju veidā.

2. No Fonda atbalstītajām darbībām jānodrošina līdzfinansējums no publiskiem vai privātiem avotiem, tām ir jābūt bezpeļņas darbībām un par tām nevar pretendēt uz finansējumu no citiem Eiropas Kopienu vispārējā budžeta avotiem.

3. Fonda apropriācijas papildina dalībvalstu asignētos valsts sektora vai tiem līdzvērtīgus izdevumus pasākumiem, uz kuriem attiecas šis lēmums.

4. Kopienas ieguldījums atbalstītajiem projektiem attiecībā uz darbībām, kuras īsteno dalībvalstīs atbilstīgi 3. pantam, nevar pārsniegt 50 % no konkrētās darbības kopējām izmaksām.

   Šis ieguldījums var tikt palielināts līdz 60 % projektiem, kuri vērsti uz konkrētām prioritātēm, kas noteiktas Komisijas daudzgadu pamatnostādnēs atbilstīgi 18. pantam.

Šo ieguldījumu palielina līdz 75 % dalībvalstīs, kuras saņem Kohēzijas fonda līdzekļus.

5. Parasti Kopienas finansiālo atbalstu darbībām, kuras atbalsta no Fonda, piešķir uz laiku ne ilgāk par trīs gadiem, pamatojoties uz regulāriem darba ziņojumiem.

16. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas

1. Pēc Komisijas iniciatīvas un/vai tās vārdā no Fonda var finansēt sagatavošanas pasākumus, uzraudzības, administratīvā un tehniskā atbalsta pasākumus, kā arī novērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma īstenošanai, nepārsniedzot 0,20 % no Fonda gada asignējuma.

2. Šajās darbībās ietilpst:

   (a) pētījumi, novērtējums, ekspertu ziņojumi un statistikas dati, ieskaitot tos, kas ir vispārīga rakstura, attiecībā uz Fonda darbību;

   (b) pasākumi, kas paredzēti partneriem, Fonda atbalsta saņēmējiem un sabiedrībai kopumā, jo īpaši informācijas pasākumi;

   (c) datorizētu sistēmu uzstādīšana, izmantošana un savstarpēja savienošana pārvaldības, uzraudzības, pārbaužu un novērtējuma vajadzībām;

   (d) novērtēšanas metožu uzlabojumi un informācijas apmaiņa par pieredzi šajā jomā.

17. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas

1. Pēc attiecīgās dalībvalsts iniciatīvas katras gada programmas ietvaros no Fonda var finansēt sagatavošanas pasākumus, pārvaldības, uzraudzības, novērtēšanas, informēšanas un kontroles pasākumus, kā arī pasākumus nolūkā stiprināt administratīvo spēju šā Fonda īstenošanai.

2. Tehniskajai palīdzībai paredzētā gada summa nevar pārsniegt 4 % no dalībvalstij piešķirtās gada līdzfinansējuma kopsummas, plus 30 000 EUR.

IV NODAĻA
PLĀNOŠANA

18. pants

Stratēģisko pamatnostādņu pieņemšana

1. Attiecībā uz katru daudzgadu plānošanas posmu Komisija pieņem stratēģiskās pamatnostādnes, kurās nosaka Fonda atbalsta struktūru, ņemot vērā panākto Kopienas tiesību aktu izstrādē un īstenošanā patvēruma politikas jomā, kā arī Fonda finanšu līdzekļu provizorisko sadalījumu attiecīgā posma ietvaros.

2. Attiecībā uz katru Fonda mērķi šajās pamatnostādnēs jo īpaši tiek ņemtas vērā Kopienas prioritātes, lai veicinātu kopējās Eiropas patvēruma sistēmas īstenošanu.

3. Stratēģiskās pamatnostādnes pirmajam daudzgadu plānošanas posmam (2008. – 2010. gadam) Komisija pieņem ne vēlāk kā līdz 2007. gada 31. martam un otrajam daudzgadu programmas posmam (2011. – 2013. gadam) – ne vēlāk kā līdz 2010. gada 31. martam.

4. Stratēģiskās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

19. pants

Valstu daudzgadu programmu sagatavošana un apstiprināšana

1. Katra dalībvalsts ierosina daudzgadu programmas projektu par katru plānošanas posmu, balstoties uz 18. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm, , kurā iekļauj šādu informāciju:

   (a) dalībvalstī esošās situācijas apraksts attiecībā uz 6. pantā minēto personu uzņemšanas, patvēruma procedūru, integrācijas un brīvprātīgas atgriešanās nosacījumiem;

   (b) attiecīgās dalībvalsts vajadzību analīze attiecībā uz uzņemšanu, patvēruma procedūrām, integrāciju un brīvprātīgu atgriešanos, kā arī norādes par darbības mērķiem, kas izvirzīti šo vajadzību apmierināšanai daudzgadu programmas perioda laikā;

   (c) minēto mērķu sasniegšanai paredzētās atbilstošās stratēģijas izklāsts, precizējot to sasniegšanai definētās prioritātes, kā arī šo prioritāšu īstenošanai paredzēto darbību apraksts;

   (d) norādes par to, vai šī stratēģija ir savietojama ar citiem reģionāliem, valsts un Kopienas instrumentiem;

   (e) informācija par prioritātēm un to konkrētajiem mērķiem. Šos mērķus raksturo kvantitatīvi, izmantojot ierobežotu skaitu īstenošanas, rezultātu un ietekmes rādītāju, ņemot vērā proporcionalitātes principu. Šiem rādītājiem jāļauj mērīt sasniegto attiecībā pret bāzes situāciju, kā arī prioritāšu sasniegšanai noteikto mērķu efektivitāti;

   (f) finansēšanas plāna projekts, kurā par katru prioritāti un katru gadu norādīts ierosinātais finanšu ieguldījums no Fonda un valsts vai privātā līdzfinansējuma kopsumma;

   (g) daudzgadu programmas īstenošanas noteikumi, tostarp:

- visas 25. pantā paredzētās struktūras, ko norīkojusi dalībvalsts;
- īstenošanas, uzraudzības, kontroles un novērtējuma sistēmu apraksts;
- finanšu plūsmu mobilizēšanas un aprites procedūras, lai nodrošinātu to pārskatāmību;
- pieņemtie noteikumi, lai nodrošinātu daudzgadu programmas publicitāti.

2. Dalībvalstis katru daudzgadu programmu sagatavo ciešā sadarbībā ar 12. pantā minētajiem partneriem.

3. Dalībvalstis iesniedz savus daudzgadu programmu projektus ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija ir darījusi zināmas attiecīgā perioda stratēģiskās pamatnostādnes.

4. Komisija ierosināto daudzgadu programmu vērtē, ņemot vērā:

(a) tās saskaņotību ar Fonda mērķiem un 18. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm;

(b) dalībvalsts ierosinātās stratēģijas un darbības prioritāšu atbilstību, piemērotību un sagaidāmos rezultātus;

(c) dalībvalstī noteikto Fonda pasākumu īstenošanas pārvaldības un kontroles nosacījumu atbilstību šajā lēmumā izklāstītajiem noteikumiem;

(d) tās atbilstību Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši tiem Kopienas tiesību aktiem, kuru mērķis ir nodrošināt personu brīvu pārvietošanos, kopā ar papildpasākumiem, kas ir tieši saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvēruma meklētājiem un imigrāciju.

5. Ja Komisija uzskata, ka daudzgadu programma nav saskaņā ar stratēģiskajām pamatnostādnēm vai neatbilst šā lēmuma noteikumiem par pārvaldības un kontroles sistēmām, tā lūdz dalībvalsti atbilstoši pārskatīt ierosināto programmu.

6. Komisija katru daudzgadu programmu apstiprina četru mēnešu laikā no tās oficiālās iesniegšanas saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

20. pants

Daudzgadu programmu pārskatīšana

1. Daudzgadu programmu pārskata pēc attiecīgās dalībvalsts vai Komisijas iniciatīvas un vajadzības gadījumā koriģē uz atlikušo programmas periodu, lai vairāk ņemtu vērā Kopienas prioritātes vai to darītu citādi, jo īpaši, ņemot vērā Padomes secinājumus. Daudzgadu programmas var pārskatīt arī novērtējuma rezultātā un/vai saskaroties ar grūtībām to īstenošanā.

2. Lēmumu, ar kuru apstiprina daudzgadu programmas pārskatīšanu, Komisija pieņem iespējami drīz pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma oficiālās iesniegšanas.

21. pants

Gada programmas

1. Komisijas apstiprinātās daudzgadu programmas īsteno ar gada darba programmu palīdzību.

2. Komisija dalībvalstīm ne vēlāk kā līdz katra gada 1. jūlijam nodrošina aplēsi par tām piešķiramajām summām nākamajā gadā no kopējām gada budžeta procedūras rezultātā piešķirtajām apropriācijām, kas aprēķinātas, kā paredzēts 14. pantā.

3. Dalībvalstis Komisijai ne vēlāk kā katra gada 1. novembrī iesniedz gada programmas projektu nākamajam gadam, kas sagatavots saskaņā ar daudzgadu programmu un kurā ietverti:

   (a) gada programmas ietvaros finansējamo projektu izvēles vispārīgie noteikumi;

   (b) atbildīgās iestādes veicamo uzdevumu apraksts attiecībā uz gada programmas īstenošanu;

   (c) ierosinātais Fonda finansiālā atbalsta sadalījums pa programmas darbībām, kā arī norāde par gada programmas īstenošanas nolūkos pieprasīto summu tehniskās palīdzības izdevumu segšanai saskaņā ar 17. pantu.

4. Izskatot dalībvalsts ierosinājumu, Komisija ņem vērā budžeta procedūras rezultātā Fondam piešķirto apropriāciju galīgo summu un lēmumu par līdzfinansējumu no Fonda pieņem ne vēlāk kā attiecīgā gada 1. martā. Lēmumā norāda dalībvalstij piešķirto summu un laika posmu, kurā izdevumi ir atbilstīgi.

22. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz ārkārtas pasākumiem

1. Attiecībā uz 5. pantā minētajiem ārkārtas pasākumiem dalībvalstis Komisijai iesniedz pārskatu par vajadzībām un īstenošanas plānu, ietverot aprakstu par plānotajiem pasākumiem un par to īstenošanu atbildīgajām iestādēm.

2. Finansiālais atbalsts no Fonda 5. pantā minētajiem ārkārtas pasākumiem nevar būt ilgāks par sešiem mēnešiem un tas nevar pārsniegt 80 % no katra pasākuma izmaksām.

3. Pieejamos līdzekļus dalībvalstu starpā sadala, balstoties uz to personu skaitu katrā dalībvalstī, kuras atrodas pagaidu aizsardzībā, kā minēts 5. panta 1. punktā.

V NODAĻA
PĀRVALDĪBAS UN KONTROLES SISTĒMAS

23. pants

Īstenošana

Komisija atbild par šā lēmuma īstenošanu un , ja nepieciešams, pieņem tāīstenošanas noteikumus.

24. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmu vispārējie principi

Dalībvalstu ieviestajām daudzgadu programmu pārvaldības un kontroles sistēmām jānodrošina:

(a) ar pārvaldību un kontroli saistīto struktūru un/vai dienestu funkciju skaidra definēšana un skaidrs funkciju sadalījums katras struktūras un/vai dienesta iekšienē;

(b) skaidrs funkciju nošķīrums starp struktūrām un/vai dienestiem, kam uzticēta pārvaldība, izdevumu apstiprināšana un kontrole, kā arī funkciju sadalījums katras struktūras un/vai dienesta iekšienē;

(c) atbilstoši līdzekļi katrai struktūrai vai dienestam tiem noteikto funkciju īstenošanai laika periodā, kurā tiek īstenotas no Fonda finansētās darbības;

(d) efektīvi iekšējās kontroles nosacījumi atbildīgajā iestādē un ikvienā deleģētā iestādē;

(e) uzticamas datorizētās uzskaites, uzraudzības un finanšu informācijas sistēmas;

(f) efektīva ziņošanas un uzraudzība sistēma uzdevumu izpildes deleģēšanas gadījumā;

(g) detalizētas procedūru rokasgrāmatas attiecībā uz veicamajām funkcijām;

(h) efektīvi sistēmas darbības revīzijas nosacījumi;

(i) sistēmas un procedūras, kas nodrošina pietiekamas revīzijas liecības;

(j) procedūras ziņošanai par pārkāpumiem un to uzraudzībai, kā arī nepareizi izmaksāto summu atgūšanai.

25. pants

Iestāžu norīkošana

1. Katrai daudzgadu programmai dalībvalsts norīko:

   (a) atbildīgo iestādi: dalībvalsts funkcionālu struktūru vai dalībvalsts norīkotu valsts iestādi vai struktūru, kas atbild par Fonda atbalstīto daudzgadu un gada programmu pārvaldību un nodrošina visa veida saziņu ar Komisiju.

   (b) apstiprināšanas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no ikviena atbildīgās iestādes apstiprināšanas dienesta, un kuru norīkojusi dalībvalsts, lai apstiprinātu izdevumu pārskatus un maksājumu pieprasījumus, pirms tie tiek nosūtīti Komisijai;

   (c) revīzijas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no ikviena dalībvalsts norīkotās atbildīgās iestādes dienesta un kas atbild par pārliecināšanos par pārvaldības un kontroles sistēmu pareizu darbību;

   (d) kur nepieciešams, deleģēto iestādi;

   (e) struktūru, kas novērtē sistēmu atbilstību un kuru norīko brīdī, kad Komisijai tiek iesniegta katra daudzgadu programma. Komisija var piekrist, ka norīkotā revīzijas iestāde ir arī sistēmu atbilstības novērtēšanas struktūra, ja tai ir vajadzīgās spējas un funkcionālā neatkarība. Tai savs darbs ir jāveic saskaņā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem.

2. Dalībvalsts pieņem noteikumus par tās attiecībām ar minētajām iestādēm un struktūrām, kā arī to attiecībām ar Komisiju.

3. Ievērojot 24. panta b) apakšpunktu, kontroles un apstiprināšanas funkcijas var veikt viena un tā pati struktūra vai dienests.

4. Noteikumus 26. līdz 30. panta piemērošanai Komisija pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

26. pants

Atbildīgā iestāde

1. Atbildīgā iestāde var būt pašas dalībvalsts struktūra, valsts publiska iestāde, kā arī dalībvalsts privāto tiesību subjekts ar publiskā dienesta uzdevumiem. Ja dalībvalsts par atbildīgo iestādi norīko tādu, kura nav pašas dalībvalsts struktūra, tā definē visus nosacījumus tās attiecībām ar minēto iestādi un šīs iestādes attiecībām ar Komisiju.

2. Atbildīgajai iestādei jāatbilst šādiem obligātajiem nosacījumiem:

   (a) tai ir jābūt juridiskas personas statusam, izņemot, ja tā ir dalībvalsts funkcionāla struktūra;

(b) tai ir jābūt infrastruktūrai, kas vajadzīga vieglas saziņas nodrošināšanai ar plašu lietotāju loku, kā arī ar citu dalībvalstu atbildīgajām iestādēm un ar Komisiju;

(c) tai ir jādarbojas administratīvā kontekstā, kas tai ļauj savus uzdevumus veikt pareizi un izvairīties no jebkāda interešu konflikta;

(d) tai ir jāspēj piemērot Kopienas fondu pārvaldības noteikumus;

(e) tās finanšu un pārvaldības spējai ir jābūt samērīgai ar Kopienas fondu apjomu, kas tai būs jāpārvalda;

(f) tās rīcībā ir jābūt darbiniekiem ar darbam starptautiskā vidē atbilstošu profesionālo kvalifikāciju un valodu prasmēm.

3. Dalībvalsts atbildīgajai iestādei nodrošina atbilstošu finansējumu, lai tā varētu pienācīgi un nepārtraukti veikt savus uzdevumus visā 2008. – 2013. gada perioda laikā.

27. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumi

1. Atbildīgā iestāde atbild par daudzgadu programmas efektīvu, lietderīgu un pareizu pārvaldību un īstenošanu.

Konkrēti, tās uzdevumi ir:

(a) apspriesties ar atbilstošiem partneriem (nevalstiskām organizācijām, vietējām iestādēm, kompetentām starptautiskām organizācijām, sociālajiem partneriem utt.) partnerībā, kas izveidota atbilstīgi 12. pantam;

(b) iesniegt Komisijai 19. un 21. pantā noteikto daudzgadu un gada programmu projektus;

(c) organizēt un publicēt konkursu paziņojumus un uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus;

(d) organizēt atlases un Fonda līdzfinansējuma piešķiršanas procedūras saskaņā ar pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un subsīdiju neapvienošanas principiem;

(e) saņemt maksājumus no Komisijas un veikt maksājumus atbalsta saņēmējiem;

(f) nodrošināt Fonda līdzfinansējuma un citu atbilstošu valsts un Kopienas finanšu instrumentu konsekvenci un papildināmību;

(g) pārbaudīt līdzfinansēto preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu un to, ka par darbībām uzrādītie izdevumi ir faktiski radušies un atbilst Kopienas un valsts noteikumiem;

(h) nodrošināt, lai pastāv datorizēta sistēma detalizētu uzskaites datu reģistrēšanai un uzglabāšanai par katru gada programmu darbību un -lai tiek apkopoti dati par īstenošanu, kas vajadzīgi finanšu pārvaldībai, uzraudzībai, kontrolei un novērtēšanai;

(i) nodrošināt, ka atbalsta saņēmēji un citas struktūras, kas iesaistītas no Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanā, attiecībā uz visiem ar darbību saistītajiem darījumiem vai nu izmanto atsevišķu uzskaites sistēmu vai piemērotu uzskaites kodu sistēmu;

(j) nodrošināt, ka 49. pantā minēto daudzgadu programmu novērtēšanu veic šajā lēmumā noteiktajos termiņos un ka tā atbilst kvalitātes standartiem, par ko vienojušās Komisija un dalībvalsts;

(k) iedibināt procedūras, lai nodrošinātu, ka visi dokumenti attiecībā uz izdevumiem un revīziju, kas vajadzīgi pietiekamu revīzijas liecību nodrošināšanai, tiek turēti saskaņā ar 43. pantā minētajām prasībām;

(l) nodrošināt, ka revīzijas iestāde 30. panta 1. punktā noteikto revīziju veikšanai saņem visu vajadzīgo informāciju par izmantotajām pārvaldības procedūrām un no Fonda līdzfinansējumu saņēmušajiem projektiem;

(m) nodrošināt, ka apstiprinošā iestāde, lai varētu sniegt apstiprinājumu, saņemtu visu vajadzīgo informāciju par procedūrām un veiktajām revīzijām attiecībā uz izdevumiem;

(n) sagatavot un iesniegt Komisijai ziņojumus, apstiprinošās iestādes apstiprinātos izdevumu pārskatus un maksājumu pieprasījumus;

(o) veikt informēšanu un konsultēšanu, kā arī publiskot atbalstīto darbību rezultātus;

(p) sadarboties ar Komisiju un atbildīgajām iestādēm citās dalībvalstīs.

2. Atbildīgās iestādes veiktās pārvaldības darbības, kas saistītas ar projektu īstenošanu dalībvalstīs, var finansēt saskaņā ar 17. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem.

28. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumu deleģēšana

1. Ja visi vai daļa atbildīgās iestādes uzdevumu tiek deleģēti deleģētajai iestādei, atbildīgā iestāde nosaka deleģēto uzdevumu apjomu un sīki izstrādātas procedūras deleģēto uzdevumu īstenošanai, kurām ir jāatbilst 26. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Šajās procedūrās iekļauj pienākumu regulāri informēt atbildīgo iestādi par deleģēto uzdevumu efektīvu izpildi un izmantoto līdzekļu aprakstu.

29. pants

Apstiprinošā iestāde

1. Daudzgadu programmas apstiprinošā iestāde:

   (a) apstiprina, ka:

   – izdevumu pārskats ir pareizs, sastādīts, izmantojot uzticamas uzskaites sistēmas, un tā pamatā ir pārbaudāmi apliecinošie dokumenti;

   – uzrādītie izdevumi atbilst spēkā esošiem Kopienas un valsts noteikumiem un ir radušies saistībā ar darbībām, kas izraudzītas saskaņā ar programmai piemērojamiem kritērijiem un ievērojot Kopienas un valsts noteikumus;

   (b) apstiprinājuma sniegšanas nolūkā pārliecinās, ka tā ir saņēmusi vajadzīgo informāciju no atbildīgās iestādes par procedūrām un veiktajām revīzijām attiecībā uz izdevumiem, kas uzrādīti izdevumu pārskatos;

   (c) apstiprinājuma sniegšanas nolūkā ņem vērā visu revīzijas iestādes vai tās vārdā veikto revīziju rezultātus;

   (d) datorizētā veidā uzglabā Komisijai uzrādīto izdevumu uzskaites datus;

   (e) nodrošina tāda Kopienas finansējuma atgūšanu, kas pārkāpumu konstatācijas rezultātā ir atzīts par nepareizi izmaksātu, un, attiecīgā gadījumā, procentu piedziņu, kā arī veic atgūstamo summu uzskaiti un atmaksā Komisijai atgūtās summas, ja iespējams, tās atņemot no nākamā izdevumu pārskata.

2. Apstiprinošās iestādes veiktās darbības, kas saistītas ar projektu īstenošanu dalībvalstīs, var finansēt saskaņā ar 17. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem, ja tiek ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kas aprakstītas 25. pantā.

30. pants

Revīzijas iestāde

1. Daudzgadu programmas revīzijas iestāde:

   (a) nodrošina, ka revīzija tiek veikta saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, lai pārliecinātos par daudzgadu programmas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvu darbību;

   (b) nodrošina, ka darbību revīzija, lai pārbaudītu uzrādītos izdevumus, tiek veikta, balstoties uz atbilstošu izlasi; izlasei ir jāaptver vismaz 10 % no kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem attiecībā uz katru daudzgadu programmu;

   (c) sešu mēnešu laikā no daudzgadu programmas apstiprināšanas Komisijai iesniedz revīzijas stratēģiju, kurā norāda struktūras, kuras veiks a) un b) apakšpunktā minētās revīzijas, izmantojamo metodi, no Fonda atbalstīto

darbību izlases metodi revīzijas nolūkā un revīziju provizorisko plānu, lai nodrošinātu, ka ir veikta galveno Fonda līdzfinansējuma saņēmēju revīzija un ka revīzijas ir vienmērīgi sadalītas visa programmas perioda laikā.

2. Ja atbilstīgi šim lēmumam norīkotā revīzijas iestāde ir arī norīkotā revīzijas iestāde atbilstīgi lēmumiem …, … un …[24] vai ja diviem vai vairākiem no šiem fondiem tiek piemērotas kopējas sistēmas, var iesniegt vienu apvienotu revīzijas stratēģiju, kas minēta 1. punkta c) apakšpunktā.

3. Revīzijas iestāde sagatavo 50. panta 2. punktā minētā gada programmu īstenošanas galīgā ziņojuma projektu, kurā ietver:

(a) gada revīzijas ziņojumu, kurā izklāstīti secinājumi par revīzijām, kas saskaņā ar revīzijas stratēģiju veiktas attiecībā uz gada programmu, ziņojot par visiem konstatētajiem trūkumiem programmas pārvaldības un kontroles sistēmās;

(b) atzinumu par to, vai pārvaldības un kontroles sistēma ir darbojusies efektīvi un nodrošinājusi pietiekamu garantiju par Komisijai iesniegto izdevumu pārskatu pareizību un to pamatā esošo darījumu likumību un pareizību;

(c) apliecinājumu, kurā novērtēta galīgā atlikuma maksājuma pieprasījuma pamatotība un galīgā izdevumu pārskata pamatā esošo darījumu likumība un pareizība.

4. Ja 1. punktā minētās revīzijas veic cita struktūra nekā revīzijas iestāde, revīzijas iestāde pārliecinās, vai minētajām struktūrām ir nepieciešamā funkcionālā neatkarība un vai darbs tiek veikts atbilstoši starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem.

5. Revīzijas iestādes vai 4. punktā minētās struktūras veiktās darbības, kas saistītas ar dalībvalstīs īstenotajiem projektiem, var finansēt saskaņā ar 17. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem, ja tiek ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kas aprakstītas 25. pantā.

VI NODAĻA
KONTROLE

31. pants

Dalībvalstu kompetence

1. Dalībvalstis atbild par daudzgadu un gada programmu pareizu finanšu pārvaldību un par notikušo darījumu likumību un pareizību.

2. Tās pārliecinās, ka atbildīgās iestādes un attiecīgās deleģētās iestādes, apstiprinošās iestādes, revīzijas iestādes un jebkuras citas iesaistītās struktūras saņem pienācīgus

[24] Iekļaut norādes par lēmumiem, ar kuriem izveido Atgriešanās fondu, Ārējo robežu fondu un Integrācijas fondu.

norādījumus par 24. līdz 30. pantā minēto pārvaldības un kontroles sistēmu izveidi, lai nodrošinātu Kopienas finansējuma efektīvu un pareizu izmantošanu.

3. Dalībvalstis aizkavē, atklāj un novērš pārkāpumus. Tās par pārkāpumiem ziņo Komisijai un to informē par administratīvo un tiesas procesu gaitu.

Ja nevar atgūt atbalsta saņēmējam nepareizi samaksātās summas, dalībvalsts atbild par zaudēto summu iemaksāšanu Eiropas Kopienu budžetā.

4. Dalībvalstis ir pirmā kārtā atbildīgas par darbību finanšu kontroli un tās nodrošina, ka pārvaldības sistēmas tiek izmantotas un revīzijas veiktas tā, lai nodrošinātu Kopienas līdzekļu pareizu un efektīvu izmantojumu. Tās Komisijai iesniedz šo sistēmu aprakstu.

5. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju vāc statistikas datus, kas vajadzīgi, lai piemērotu 14. pantu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 5. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

32. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmas

1. Pirms tiek pieņemta daudzgadu programma, dalībvalstis pārliecinās, ka pārvaldības un kontroles sistēmas ir izveidotas saskaņā ar 24. līdz 30. pantu. Tās atbild par to, lai visa programmas perioda laikā sistēmas darbotos pienācīgi.

2. Līdz ar katru daudzgadu programmas projektu dalībvalstis Komisijai iesniedz atbildīgo iestāžu, deleģēto iestāžu un apstiprinošo iestāžu organizācijas un procedūru aprakstu, kā arī šo iestāžu un struktūru, revīzijas iestādes un ikvienas citas tās vārdā revīziju veicošas struktūras iekšējo revīzijas sistēmu aprakstu.

3. Trīs mēnešu laikā no katra daudzgadu programmas projekta iesniegšanas Komisijai dalībvalstis iesniedz ziņojumu, kuru sagatavojusi sistēmu atbilstības pārbaudes struktūra un kurā izklāstīti sistēmu novērtējuma rezultāti un sniegts atzinums par to atbilstību 24. līdz 30. pantam. Ja atzinums ir ar atrunām, ziņojumā norāda trūkumus un to nopietnības pakāpi. Saskaņojot ar Komisiju, dalībvalstis sagatavo plānu ar veicamajiem koriģējošiem pasākumiem un to īstenošanas grafiku.

4. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 3. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

33. pants

Komisijas kompetence

1. Komisija saskaņā ar 31. pantā noteikto procedūru pārliecinās, ka dalībvalstis ir izveidojušas pārvaldības un kontroles sistēmas atbilstīgi 24. līdz 30. pantam un,

balstoties uz gada revīzijas ziņojumiem un uz Komisijas pašas veiktām revīzijām, ka daudzgadu programmu īstenošanas periodā sistēmas darbojas pienācīgi.

2. Neskarot dalībvalstu veiktās revīzijas, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt revīziju uz vietas, lai pārbaudītu, vai pārvaldības un kontroles sistēmas darbojas efektīvi, ieskaitot revīziju par gada programmās iekļautām darbībām, par revīziju paziņojot vismaz vienu darba dienu iepriekš. Šajās revīzijās var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai pilnvaroti pārstāvji.

3. Komisija var pieprasīt dalībvalstīm veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu, vai sistēmas darbojas pareizi, vai arī viena vai vairāku darījumu pareizumu. Šajās revīzijās var piedalīties Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

4. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina, ka attiecībā uz Fonda atbalstītajām darbībām tiek sniegta atbilstoša informācija, publicitāte un atgriezeniskā saikne.

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina darbību saskaņotību un papildināmību ar citām attiecīgajām Kopienas politikām, instrumentiem un iniciatīvām.

34. pants

Sadarbība ar dalībvalsts kontroles iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar daudzgadu programmu revīzijas iestādēm, lai koordinētu to attiecīgos kontroles plānus un revīzijas metodes, un nekavējoties apmainās ar veikto pārvaldības un kontroles sistēmu revīzijas rezultātiem nolūkā iespējami efektīvi izmantot kontroles resursus un novērst nevajadzīgu darba dublēšanos.

   Komisija dara zināmus savus komentārus par revīzijas stratēģiju, kas iesniegta saskaņā ar 30. pantu, ne vēlāk kā trīs mēnešus vai pirmajā sanāksmē pēc tās saņemšanas.

2. Sagatavojot savu revīzijas stratēģiju, Komisija nosaka tādas daudzgadu programmas:

   (a) kuras bez atrunām atbilst saskaņā ar 32. pantu izveidotajai sistēmai vai attiecībā uz kurām pēc koriģējošo pasākumu īstenošanas atrunas ir atsauktas un

   (b) attiecībā uz kurām 30. pantā minētā revīzijas iestādes sagatavotā revīzijas stratēģija ir apmierinoša un, ja, balstoties uz Komisijas un dalībvalsts revīziju rezultātiem, ir saņemta pietiekama garantija par pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvu darbību.

   Attiecībā uz minētajām programmām Komisija var informēt attiecīgās dalībvalstis, ka tā galvenokārt paļausies uz revīzijas iestādes atzinumu par uzrādīto izdevumu pamatotību, likumību un pareizību un pati revīziju uz vietas veiks tikai izņēmuma kārtā.

VII NODAĻA
FINANŠU PĀRVALDĪBA

35. pants

Atbilstība – izdevumu pārskati

1. Visos izdevumu pārskatos norāda izdevumu summu, kas radusies atbalsta saņēmējiem saistībā ar darbību īstenošanu, un atbilstošo finansējumu no publiskiem vai privātiem līdzekļiem.

2. Izdevumiem jāatbilst atbalsta saņēmēju veiktajiem maksājumiem. Tos pamato ar apmaksātiem rēķiniem vai uzskaites dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma spēku.

3. Izdevumi ir uzskatāmi par atbilstīgiem no Fonda vienīgi tad, ja tie ir faktiski apmaksāti ne agrāk kā tā gada 1. janvārī, kas norādīts Komisijas lēmumā par līdzfinansējumu, kurš minēts 21. panta 4. punktā. Līdzfinansētās darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbilstības perioda sākuma dienas.

4. No Fonda finansējuma nav atbalstāmi šāda veida izdevumi:

   – PVN;

   – parādu procenti;

   – zemes iegāde par summu, kas pārsniedz 10 % no attiecīgās darbības kopējiem atbalstāmajiem izdevumiem;

   – mājokļu izdevumi.

5. Noteikumus par izmaksu atbilstību attiecībā uz dalībvalstīs īstenotajām darbībām, kurām piešķirts Fonda līdzfinansējums saskaņā ar 3. pantu, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā noteikto procedūru.

36. pants

Maksājumu viengabalainība atbalsta saņēmējiem

Dalībvalstis pārliecinās, ka atbildīgā iestāde veic visu nepieciešamo, lai atbalsta saņēmēji publisko līdzekļu atbalsta summu saņemtu iespējami drīz. Šīs atbalsta saņēmējiem paredzētās summas nevar samazināt, nosakot jebkādus atskaitījumus, ieturējumus, specifisku maksu vai citu līdzvērtīga veida maksājumu.

37. pants

Euro izmantošana

Visas summas, kas minētas Komisijas finansējuma lēmumos, Komisijas saistību un maksājumu apropriācijās, kā arī dalībvalstu apstiprināto izdevumu summas un maksājuma pieprasījumus izsaka un maksā euro.

38. pants

Saistības

Kopienas budžeta saistības nosaka ik gadus, balstoties uz Komisijas lēmumu par līdzfinansējumu, kas minēts 21. panta 4. punktā.

39. pants

Maksājumi - priekšfinansējums

1. Komisija atbalsta maksājumus no Fonda veic saskaņā ar budžeta saistību apropriācijām.

2. Maksājumi tiek veikti priekšfinansējuma un atlikuma maksājuma veidā. Tos pārskaita dalībvalsts norīkotajai atbildīgajai iestādei.

3. Priekšfinansējuma maksājumu 50 % apmērā no piešķirtās summas Komisijas gada lēmumā par Fonda līdzfinansējumu dalībvalstij pārskaita sešdesmit dienu laikā no līdzfinansējuma lēmuma pieņemšanas.

4. Otru priekšfinansējuma maksājumu veic ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad Komisija apstiprinājusi darba ziņojumu par gada programmas īstenošanu un apstiprināto izdevumu pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 29. panta a) apakšpunktu un 35. pantu, un kas aptver izdevumus par vismaz 70 % no sākotnējā maksājuma summas. Otra Komisijas veiktā priekšfinansējuma maksājuma summa ir līdz 50 % no kopējās summas, kas piešķirta ar līdzfinansējuma lēmumu, vai, jebkurā gadījumā, starpība starp Kopienas līdzekļu summu, kuru dalībvalsts faktiski izmantojusi izraudzītajiem projektiem gada programmas ietvaros, un pirmo priekšfinansējuma maksājumu.

5. Procentus, kuri uzkrājušies no priekšfinansējuma maksājumiem, piešķir attiecīgajai programmai un tos atņem no publisko izdevumu summas, kas uzrādītas galīgajā izdevumu pārskatā.

6. Summas, kuras izmaksātas kā priekšfinansējums, pēc gada programmas noslēgšanas dzēš no kontiem.

40. pants

Atlikuma maksājumi

1. Komisija izmaksā atlikumu, ja tā deviņu mēnešu laikā no Fonda līdzfinansējuma lēmumā noteiktā izmaksu atbalstāmā perioda beigu datuma ir saņēmusi šādus dokumentus:

   (a) apstiprinātu izdevumu pārskatu un atlikuma maksājuma pieprasījumu vai atlīdzināšanas pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 29. panta a) apakšpunktu un 35. pantu;

   (b) gada programmas galīgo īstenošanas ziņojumu, ietverot 51. pantā noteikto informāciju;

   (c) revīzijas ziņojumu, atzinumu un apliecinājumu, kas minēti 30. panta 3. punktā.

   Atlikuma maksājums tiek veikts, ja tiek pieņemts galīgais īstenošanas ziņojums un apliecinājums par atlikuma maksājuma pieprasījuma pamatotību.

2. Ja atbildīgā iestāde 1. punktā prasītos dokumentus neiesniedz paredzētajā termiņā un pieņemamā formā, Komisija atceļ atbilstošās gada programmas budžeta saistību daļu, kura nav izmantota priekšfinansējuma maksājumiem.

3. Automātisko atcelšanas procedūru, kas noteikta 2. punktā, aptur par to projektu summu, attiecībā uz kuriem laikā, kad iesniedzami 1. punktā minētie dokumenti, dalībvalsts līmenī notiek tiesvedība vai administratīva pārsūdzība ar apturošu raksturu. Daļējā galīgajā ziņojumā dalībvalsts sniedz sīku informāciju par šādiem projektiem un ik pēc 6 mēnešiem nosūta ziņojumus par paveikto attiecībā uz šiem projektiem. Trīs mēnešu laikā no tiesvedības vai administratīvās pārsūdzības procedūras pabeigšanas dalībvalsts iesniedz 1. punktā prasītos dokumentus par attiecīgajiem projektiem.

4. Deviņu mēnešu periodu, kas minēts 1. punktā, pārtrauc, ja Komisija attiecībā uz konkrēto gada programmu pieņem lēmumu par līdzfinansējuma maksājumu apturēšanu saskaņā ar 42. panta noteikumiem. Termiņu atsāk skaitīt no dienas, kad 42. panta 3. punktā minētais Komisijas lēmums tiek paziņots dalībvalstij.

5. Neskarot 41. panta noteikumus, Komisija sešu mēnešu laikā no 1. punktā minēto dokumentu saņemšanas informē dalībvalsti par to izdevumu summu, kuru Komisija atzīst par atmaksājamu no Fonda, un par jebkādām finanšu korekcijām, kas izriet no starpības starp uzrādītajiem izdevumiem un atzītajiem izdevumiem. Dalībvalsts savus apsvērumus var iesniegt trīs mēnešu laikā.

6. Trīs mēnešu laikā no dienas, kad saņemti dalībvalsts apsvērumi, Komisija pieņem lēmumu par izdevumu summu, kas atzīstama par atmaksājamu no Fonda, un piedzen starpību, kas rodas no atšķirības starp galīgajiem atzītajiem izdevumiem un summām, kas jau samaksātas dalībvalstīm.

7. Atkarībā no finansējuma līdzekļu pieejamības Komisija atlikumu izmaksā ne vēlāk kā sešdesmit dienu laikā no dienas, kurā tā pieņem 1. punktā minētos dokumentus. Budžeta saistību atlikumu atceļ sešus mēnešus pēc maksājuma.

41. pants

Pārtraukšana

1. Maksājuma termiņu ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem pārtrauc deleģēts kredītrīkotājs Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 izpratnē, ja ir šaubas par pārvaldības vai kontroles sistēmu pienācīgu darbību vai ja kredītrīkotājam nepieciešama papildu informācija no valsts iestādēm, veicot uzraudzību sakarā ar gada pārskatā izdarītajiem apsvērumiem, vai ja viņam/viņai ir aizdomas, ka uzrādītajos izdevumos ir nopietnas nelikumības, kas ir atklātas vai par kurām ir aizdomas.

2. Komisija nekavējoties informē attiecīgo dalībvalsti un atbildīgo iestādi par pārtraukšanas iemesliem. Dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami drīz labotu situāciju.

3. Maksimālo sešu mēnešu periodu atkārtoti pagarina ne ilgāk kā vēl uz sešiem mēnešiem, ja izrādās, ka ir jāpieņem lēmums saskaņā ar 42. un 45. pantu.

42. pants

Apturēšana

1. Komisija var apturēt visus vai daļu no priekšfinansējuma un atlikuma maksājumiem, ja:

   (a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas ietekmē maksājumu apstiprināšanas procedūras uzticamību, un attiecībā uz kuriem nav veikti koriģējoši pasākumi; vai

   (b) apstiprinātajā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir saistīti ar nopietnu pārkāpumu, kas nav novērsts; vai

   (c) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 31. un 32. pantu.

2. Komisija var pieņemt lēmumu apturēt priekšfinansējuma un atlikuma maksājumus pēc tam, kad tā devusi dalībvalstij iespēju trīs mēnešu laikā iesniegt tās apsvērumus.

3. Komisija beidz priekšfinansējuma un atlikuma maksājumu apturēšanu, ja tā uzskata, ka dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj to atcelt.

4. Ja dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus, Komisija var pieņemt lēmumu samazināt neto summu vai atcelt Kopienas atbalstu gada programmai saskaņā ar 46. pantu.

43. pants

Dokumentu saglabāšana

Atbildīgā iestāde ikvienā dalībvalstī nodrošina, ka visi apliecinošie dokumenti attiecībā uz attiecīgās gada programmas izdevumiem un revīzijām tiek saglabāti un ir pieejami Komisijai un Revīzijas palātai.

Dokumenti ir jāsaglabā un tiem jābūt pieejamiem vismaz trīs gadus pēc gada programmas noslēguma, neskarot noteikumus par valsts atbalstu. Šo periodu var pārtraukt vai nu tiesvedības vai pienācīgi motivēta Komisijas pieprasījuma gadījumā.

Uzglabā vai nu dokumentu oriģinālus vai to kopijas, kas apstiprinātas kā atbilstošas oriģinālam, uz vispārpieņemtiem datu nesējiem.

VIII NODAĻA
FINANŠU KOREKCIJAS

44. pants

Dalībvalstu noteiktas finanšu korekcijas

1. Neskarot Komisijas atbildību par Eiropas Kopienu vispārējā budžeta īstenošanu, dalībvalstis nes galveno atbildību par pārkāpumu izmeklēšanu. Tās attiecīgi rīkojas, ja notiek jebkādas ievērojamas izmaiņas, kas ietekmē atbalsta īstenošanas vai kontroles nosacījumus, un veic vajadzīgās finanšu korekcijas.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar vienreizējiem vai regulāriem pārkāpumiem, kas atklāti darbībās vai gada programmās. Dalībvalstu veiktās korekcijas izpaužas kā pilnīga vai daļēja Kopienas ieguldījuma atgūšana. Dalībvalsts ņem vērā pārkāpumu raksturu un smagumu, kā arī Fondam radušos finansiālos zaudējumus.

   Gada ziņojumā, ko nosūta Komisijai saskaņā ar 50. panta 2. punktu, dalībvalstis iekļauj sarakstu ar atcelšanas procedūrām, kas uzsāktas saistībā ar attiecīgo gada programmu.

   Dalībvalsts veiktās korekcijas izpaužas kā Kopienas ieguldījuma pilnīga vai daļēja atcelšana un, ja summa netiek atmaksāta attiecīgās dalībvalsts noteiktajā termiņā, automātiski piemēro procentus atbilstīgi likmei, kas noteikta 47. panta 2. punktā.

3. Regulāru pārkāpumu gadījumā dalībvalsts paplašina tās izmeklēšanu, aptverot visas darbības, kas var būt skartas.

45. pants

Komisijas veiktā revīzija un finanšu korekcijas

1. Neskarot Revīzijas palātas pilnvaras vai dalībvalstu veiktās pārbaudes atbilstīgi valstu normatīviem un administratīviem aktiem, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt pārbaudes uz vietas, ieskaitot pārbaudes izlases kārtā, par darbībām, kas finansētas no Fonda, un par pārvaldības un kontroles sistēmām, par to paziņojot vismaz vienu darba dienu iepriekš. Komisija informē

attiecīgo dalībvalsti, lai saņemtu no tās visu nepieciešamo palīdzību. Šajās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai pilnvaroti pārstāvji.

Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu viena vai vairāku darījumu pareizību. Šajās pārbaudēs var piedalīties Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

2. Ja pēc nepieciešamo pārbaužu veikšanas Komisija secina, ka dalībvalsts neievēro 31. pantā minētās saistības, tā aptur priekšfinansējuma vai atlikuma maksājumus saskaņā ar 42. pantu.

46. pants

Korekciju kritēriji

1. Ja dalībvalsts nav veikusi korekcijas noteiktajā laikā, kā paredzēts 42. panta 2. punktā, Komisija var trīs mēnešu laikā izlemt pilnīgi vai daļēji atcelt Kopienas atbalstu gada programmai, ja tā secina, ka:

(a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas apdraud programmas ietvaros jau samaksāto Kopienas atbalstu;

(b) apstiprinātā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir nelikumīgi un līdz šajā punktā minētās koriģēšanas procedūras uzsākšanai dalībvalsts to nav novērsusi un

(c) līdz šajā pantā minētās koriģēšanas procedūras uzsākšanai dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 31. pantu.

Komisija pieņem lēmumu pēc tam, kad ņemti vērā visi dalībvalsts iesniegtie apsvērumi.

2. Veicot finanšu korekcijas, Komisija balstās uz konkrētiem atklāto pārkāpumu gadījumiem, ņemot vērā pārkāpuma sistēmisko raksturu, lai noteiktu, vai korekcija piemērojama ar noteiktu likmi vai ar ekstrapolāciju. Ja pārkāpums attiecas uz izdevumu pārskatu, par kuru gada ziņojumā iepriekš sniegts pozitīvs atzinums saskaņā ar 30. panta 3. punkta b) apakšpunktu, tiek pieņemts, ka pastāv sistēmiska problēma, kas ir pamats piemērot korekciju ar noteiktu likmi vai ar ekstrapolāciju, ja vien dalībvalsts trīs mēnešu laikā nenodrošina pierādījumus, kuri atspēko šo pieņēmumu.

3. Lemjot par korekcijas summu, Komisija ņem vērā pārkāpuma smagumu un ar attiecīgo gada programmu saistīto trūkumu apmēru un finanšu sekas.

4. Ja Komisija, sagatavojot savu nostāju, balstās uz faktiem, kurus konstatējuši nevis Komisijas dienestu, bet citi revidenti, tā sagatavo pati savus secinājumus par finanšu sekām pēc tam, kad tā ir izvērtējusi attiecīgās dalībvalsts veiktos pasākumus saskaņā ar 32. pantu, ziņojumus par atklātajiem pārkāpumiem un dalībvalsts atbildes, ja tādas ir.

47. pants

Atmaksāšana

1. Ikvienu Komisijai pienākošos summu atmaksāšanu veic līdz termiņam, kas norādīts piedziņas rīkojumā, kas sagatavots saskaņā ar 72. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002.[25] Šis termiņš ir pēdējā diena otrajā mēnesī pēc rīkojuma izdošanas.

2. Novēlotas atmaksāšanas gadījumā piemēro kavējuma procentus, kurus aprēķina, sākot no termiņa pēdējās dienas un beidzot ar faktiskā maksājuma datumu. Šo procentu likme ir Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā publicētā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro refinansēšanas pamatoperācijām, un kas ir spēkā maksājuma termiņa mēneša pirmajā kalendārajā dienā, pieskaitot trīsarpus procentu punktus.

48. pants

Dalībvalstu pienākumi

Finanšu korekcijas, ko veic Komisija, neskar dalībvalsts pienākumu veikt atgūšanu saskaņā ar 46. pantu.

IX NODAĻA
UZRAUDZĪBA, NOVĒRTĒŠANA UN ZIŅOJUMI

49. pants

Uzraudzība un novērtēšana

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm veic regulāru Fonda uzraudzību.

2. Komisija partnerībā ar dalībvalstīm regulāri izvērtē Fondu, lai novērtētu darbību atbilstību, efektivitāti un ietekmi, ņemot vērā 2. pantā minēto vispārīgo mērķi.

3. Komisija arī vērtē Fonda ietvaros īstenoto darbību papildināmību ar darbībām, kuras paredzētas citās atbilstošās Kopienas politikās, instrumentos un iniciatīvās.

50. pants

Ziņojumi

1. Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu projektu uzraudzību un novērtēšanu.

---

[25] OV L 248, 16.09.2002.

Šajā nolūkā vienošanās un līgumos, kurus tā noslēdz ar organizācijām, kuras atbild par darbību īstenošanu, iekļauj noteikumus, ar kuriem nosaka pienākumu regulāri iesniegt detalizētus ziņojumus par īstenošanas gaitu un noteikto mērķu izpildi.

2. Ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc izmaksu atbilstības termiņa beigām, kurš noteikts katras gada programmas līdzfinansējuma lēmumā, atbildīgā iestāde Komisijai iesniedz galīgo īstenošanas ziņojumu un galīgo izdevumu pārskatu kā noteikts 35. pantā.

3. Dalībvalstis Komisijai ne vēlāk kā 2012. gada 30. jūnijā par 2008. – 2010. gada periodu un 2015. gada 30. jūnijā par 2011. – 2013. gada periodu iesniedz novērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un ietekmi.

4. Komisija ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī par 2008. – 2010. gada periodu un 2015. gada 31. decembrī par 2011. – 2013. gada periodu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālu lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz noslēguma novērtējuma ziņojumu.

51. pants

Galīgais gada ziņojums

1. Lai iegūtu skaidru pārskatu par gada un daudzgadu programmu īstenošanu, 50. panta 2. punktā minētajos ziņojumos iekļauj šādu informāciju:

   (a) gada programmas finanšu un saturiskā īstenošana;

   (b) paveiktais daudzgadu programmas un tās prioritāšu īstenošanā attiecībā pret to konkrētajiem, pārbaudāmajiem mērķiem, izsakot skaitliski, kur un kad vien tas iespējams, kā arī pret faktiskajiem rādītājiem un pret katras attiecīgās prioritātes īstenošanas, rezultātu un ietekmes rādītājiem;

   (c) atbildīgās iestādes veiktie pasākumi, lai nodrošinātu īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši:

      – uzraudzības un novērtēšanas pasākumi, tostarp datu vākšanas pasākumi;

      – kopsavilkums par jebkādām būtiskām problēmām, kas radušās darba programmas īstenošanas gaitā, un par attiecīgi veiktajiem pasākumiem;

      – tehniskās palīdzības izmantojums.

   (d) veiktie pasākumi, lai sniegtu informāciju par gada un daudzgadu programmām un tās publiskotu.

2. Ziņojumus uzskata par pieņemamiem, ja tajos ir iekļauta visa 1. punktā uzskaitītā informācija. Komisija pieņem lēmumu par atbildīgās iestādes iesniegtā gada īstenošanas ziņojuma saturu divu mēnešu laikā. Ja Komisija noteiktajā termiņā neatbild, ziņojums uzskatāms par pieņemtu.

X NODAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

52. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz kopēja „Solidaritātes un migrācijas plūsmu pārvaldības” komiteja, kas izveidota ar Lēmumu, ar kuru izveido Ārējo robežu fondu laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam, kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” …/… (šis lēmums un lēmumi …, … un …)[26] („komiteja”).

2. Ja atsaucas uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

53. pants

Pārskatīšana

Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Eiropas Parlaments un Padome pārskata šo lēmumu ne vēlāk kā 2013. gada 30. jūnijā.

54. pants

Pārejas noteikumi

1. Šis lēmums neietekmē balstoties uz Lēmumu 2004/904/EK Komisijas apstiprinātā atbalsta turpināšanu vai mainīšanu, ieskaitot pilnīgu vai daļēju atcelšanu, vai jebkādus citus tiesību aktus, kas piemērojami šim atbalstam un ir spēkā 2007. gada 31. decembrī.

2. Pieņemot lēmumus par līdzfinansējumu no šā Fonda, Komisija ņem vērā pasākumus, kas pieņemti pirms šā lēmuma stāšanās spēkā, pamatojoties uz Lēmumu 2004/904/EK, un kuriem ir finansiālās sekas laika periodā, kuru aptver minētais līdzfinansējums.

3. Atvēlētās līdzfinansējuma summas, kuras Komisija apstiprinājusi laikā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 31. decembrim un par kurām programmu slēgšanai vajadzīgie dokumenti nav nosūtīti Komisijai līdz galīgā ziņojuma iesniegšanas termiņam, Komisija automātiski atceļ ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī, reizē pieprasot nepareizi samaksāto summu atmaksāšanu.

---

[26] Iekļaut norādes par lēmumiem, ar kuriem izveido Atgriešanās fondu, Ārējo robežu fondu un Integrācijas fondu.

Summas attiecībā uz darbībām vai programmām, kuras ir apturētas, jo notiek tiesvedība vai administratīva pārsūdzība ar apturošu raksturu, neņem vērā, aprēķinot summu, kas automātiski atceļama.

4. Dalībvalstis ne vēlāk kā 2009. gada 30. jūnijā Komisijai iesniedz novērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un ietekmi, par laika posmu no 2005 līdz 2007. gadam.

5. Komisija ne vēlāk kā 2009. gada 31. decembrī Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz termiņa vidusposma ziņojumu par sasniegtajiem rezultātiem un Fonda īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem laika posmā no 2005. līdz 2007. gadam.

55. pants

Atcelšana

Ar šo no 2008. gada 1. janvāra tiek atcelts Lēmums 2004/904/EK.

56. pants

Piemērošana

Šo lēmumu piemēro no 2008. gada 1. janvāra.

57. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

PASKAIDROJUMS

1. SOLIDARITĀTES ATTĪSTĪŠANA ĀRĒJO ROBEŽU UN VĪZU POLITIKAS JOMĀ

1.1. Problēmas izklāsts un analīze

Nodrošināt, ka kontrole uz ārējām robežām ir iespējami efektīva attiecībā uz nelegālas ieceļošanas novēršanu, ir iekšējo robežu likvidēšanas priekšnosacījums Šengenas zonā. Kolīdz kāda persona ir konkrētā vietā ieceļojusi Eiropas Savienībā, viņš vai viņa var pārvietoties uz citām dalībvalstīm praktiski bez ierobežojumiem, neatkarīgi no viņa/viņas tiesībām uzturēties (citur) ES. Līdz ar to ikvienas Šengenas zonā ietilpstošas dalībvalsts interesēs ir, lai citas dalībvalstis efektīvi kontrolētu robežas, par kurām tās ir atbildīgas, jo, ja šis uzdevums netiek veikts efektīvi, šīs valstis var negatīvi ietekmēt nevēlams nelegālu imigrantu pieplūdums. Tādēļ jāatzīst, ka pastāv pārliecinoši iemesli, lai šajā jomā pieņemtu kopīgus noteikumus EK līmenī un īstenotu konkrētus pasākumus, kas nodrošinātu pamatstandartus ārējo robežu kontrolē, lai gan galvenā atbildība joprojām jāuzņemas attiecīgajai dalībvalstij. Tas ir nepārprotami atzīts Šengenas Konvencijā, kurā izklāstīti kopīgi noteikumi par trešo valstu piederīgo ieceļošanu ES. Tādēļ dalībvalstīm ar ārējām robežām bija jāpielāgo to robežkontrole un uzraudzība atbilstoši standartiem un procedūrām, kas ir pieņemti ES līmenī, un tām būs jāveic šādi pasākumi arī turpmākos gadus.

Salīdzinoši maz dalībvalstīm ir tāda garuma vai ģeopolitiskas nozīmes sauszemes un/vai jūras robežas, kas prasa pastiprinātu un detalizētu uzraudzību – šādas valstis uzņemas galveno atbildību par nelegālās imigrācijas kontroli un iekšējās drošības nodrošināšanu, kontrolējot Šengenas zonas ārējo robežu šķērsošanu. Tā rezultātā šīs valstis arī uzņemas nesamērīgu daļu no izmaksām, kas ar to saistītas, ne vien novēršot nelegālu ieceļošanu, bet, kas ir vienlīdz svarīgi, dodot iespēju ieceļot bez liekas kavēšanās vai neērtībām tiem, kam tas ir atļauts.

1.2. Risinājums

Ārējo robežu pārvaldības sloga sadale starp dalībvalstīm un Eiropas Savienību ir viena no piecām ārējo robežu pārvaldības politikas sastāvdaļām, ko ierosinājusi Komisija savā 2002. gada 7. maija paziņojumā „Ceļā uz Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu integrētu pārvaldību" (KOM (2002) 233, galīgais) un ko Padome atbalstījusi tās dokumentā „Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības plāns" (Padomes dokuments 10019/02, 2002. gada 14. jūnijs).

Eiropadome ir vairākkārt lūgusi izveidot fondu, no kura atbalstīt dalībvalstis, kuras Kopienas labā šajā sakarā uzņemas pastāvīgu un smagu finanšu slogu. Tas atspoguļots Hāgas programmā, kuru Eiropadome pieņēma 2004. gada novembrī un kurā uzsvērta „nepieciešamība dalībvalstu vidū ievērot solidaritāti un taisnīgu atbildības sadali, tostarp attiecībā uz finanšu sekām".

1.3. Fonda mērķi

Četri galvenie politikas mērķi, kuru sasniegšanu Fonds atbalstīs, ir šādi:

- uzlabot kontroles efektivitāti un, caur to, ārējo robežu pārvaldības un aizsardzības efektivitāti, lai samazinātu nelegālu ieceļošanu un palielinātu ES iekšējās brīvās pārvietošanās telpas drošību;

- atļautiem ceļotājiem ieceļošanu Eiropas Savienībā padarīt vieglāku un ātrāku saskaņā ar Šengenas *acquis*, vienlaikus pasargājot ES pret nelegālu ieceļošanu;

- panākt ES tiesību aktu vienādu piemērošanu dalībvalstīs un nacionālo robežsargu darbības vispārēju efektivitāti , veicot savus uzdevumus atbilstīgi ES tiesību aktiem;

- veicināt vīzu izsniegšanas, kā arī citu pirms robežas veicamo pārbaužu efektivitāti.

Tiek ierosināts no Fonda atbalstīt arī darbības saistībā ar kopējo vīzu politiku. Efektīva vīzu sistēmas pārvaldība ir uzskatāma par ārējo robežu kontroles sagatavošanas posmu un tādēļ tā ieņem svarīgu vietu kopējā integrētajā ES robežu pārvaldības sistēmā, kā tas ierosināts Hāgas programmā.

Šajos mērķos tiks iestrādāti arī aspekti no diviem esošiem finanšu instrumentiem – „Šengenas finanšu programmas" un „Kaļiņingradas finanšu programmas”.

- Saskaņā ar 2003. gada Pievienošanās akta 35. panta 1. punktu ir izveidota "Šengenas finanšu programma", lai sniegtu atbalstu Igaunijai, Latvijai, Lietuvai, Polijai, Slovākijai, Slovēnijai un Ungārijai darbību finansēšanai uz jaunajām ES ārējām robežām, īstenojot Šengenas *acquis*. Šī finanšu programma beidzas 2006. gadā.

- Saskaņā ar Lietuvas Pievienošanās līguma 5. protokolu par personu sauszemes tranzītu starp Kaļiņingradas apgabalu un citām Krievijas Federācijas daļām, Komisijas Lēmumā K (2003) 5213 ir izklāstīta īstenošanas kārtība attiecībā uz Īpašo Kaļiņingradas tranzīta programmu laika posmam no 2004. līdz 2006. gadam.

Kaļiņingradas finanšu programmu aizstāj ar īpašiem pasākumiem Fonda ietvaros. Lietuvas iestāžu atbildība pareizi īstenot Kopienas tiesību aktus nolūkā atvieglināt tranzītu ir daļa no Lietuvas atbildības attiecībā uz ES ārējo robežu kontroli, ko Lietuva uzņēmusies visu dalībvalstu vārdā, un tādēļ ir vēlamāk, lai atbalsts tiktu noteikts ārējo robežu instrumenta ietvaros nekā atsevišķi.

1.4. Papildināmība ar Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie ES dalībvalstu ārējām robežām ("Aģentūru”)

Fonds atbalstīs iepriekš minēto četru mērķu sasniegšanu, nodrošinot papildināmību ar turpmāku attiecīgo tiesību aktu attīstību un Aģentūras darbu.

Aģentūra nodrošina Komisijai un dalībvalstīm nepieciešamo tehnisko atbalstu un palīdz piemērot esošos un nākotnē paredzētos Kopienas noteikumus attiecībā uz ārējām robežām. Līdz ar to dalībvalstu darbības valsts līmenī no Fonda atbalsta tikai tad, ja tās palīdz sasniegt Kopienas mērķus, bet neatbalsta darbības, kas saistās ar sadarbību ar citām dalībvalstīm ārējo robežu pārvaldībā.

Turklāt Fondā paredzētie līdzekļi darbībām Kopienas interesēs („Kopienas darbības”) galvenokārt attieksies uz vīzu politiku (Fonda 4. mērķis) – jomu, kura neietilpst Aģentūras kompetencē.

1.5. Darbības joma un „ārējo robežu" definīcija

Tā kā Fonds atbalsta solidaritāti attiecībā uz Šengenas noteikumu par ārējām robežām īstenošanu dalībvalstīs, dalībvalstis var pretendēt uz atbalstu tikai tad, ja tām ir saistoši šie noteikumi.

Pievienošanās akta 3. panta 1. punktā noteikts, ka Šengenas *acquis* un no tā izrietošo vai ar to citādi saistīto tiesību aktu noteikumi, kas uzskaitīti akta I pielikumā, jaunajās dalībvalstīs ir saistoši un piemērojami no to pievienošanās dienas.[27] Pielikumā neminētie noteikumi un tiesību akti, kuri ir saistoši jaunajām dalībvalstīm no to pievienošanās dienas, jaunajās dalībvalstīs ir piemērojami tikai tad, ja šādā nolūkā pieņemts Padomes lēmums saskaņā ar šo pantu (Pievienošanās akta 3. panta 2. punkts).

Šī ir divpakāpju īstenošanas procedūra, saskaņā ar kuru atsevišķi Šengenas *acquis* noteikumi ir saistoši un piemērojami no iestāšanās dienas Eiropas Savienībā, savukārt citi, jo īpaši tie, kas cieši saistīti ar pārbaudes likvidēšanu uz iekšējām robežām, ir saistoši no pievienošanās dienas, taču piemērojami jaunajās dalībvalstīs tikai pēc iepriekš minētā Padomes lēmuma pieņemšanas. Šengenas noteikumi par ārējām robežām (Šengenas Konvencijas 3. līdz 8. pants un tos īstenojošie lēmumi, jo īpaši Kopīgā rokasgrāmata) ir uzskaitīti pielikumā un tādējādi ir saistoši un piemērojami jaunajās dalībvalstīs no to pievienošanās dienas. [28]

Tādēļ jaunās dalībvalstis var pretendēt uz atbalstu no šā Fonda, sākot no tā stāšanās spēkā 2007. gada 1. janvārī, pat tad, ja vēl ir jāpieņem Padomes lēmumi par Šengenas noteikumu piemērošanu par personu pārbaudes atcelšanu uz iekšējām robežām vienā vai vairākās no attiecīgajām jaunajām dalībvalstīm. Tām visām būtu jābūt iespējai pretendēt uz atbalstu no Fonda, lai iespējami nodrošinātu turpinājumu Šengenas finanšu programmai un pārejas programmai attiecībā uz ārējo robežu kontroli. Paturot prātā minētā(-o) Padomes lēmuma(-u) sekas, ir jāturpinās darbam, lai sasniegtu nepieciešamo kontroles līmeni uz jauno dalībvalstu ārējām robežām, un Eiropas Savienībai būtu Kopienas interesēs jāturpina atbalstīt šo sagatavošanos.

No šīs argumentācijas izriet šādas sekas:

- Ārējo robežu garuma ikgadējā aprēķina nolūkos saskaņā ar sadalījuma principiem ietver visas ārējās robežas ar trešām valstīm, kuras nav saistītas ar Šengenas *acquis* īstenošanu, piemērošanu un attīstīšanu. Turklāt ietver pagaidu robežas, bet tikai attiecībā uz dalībvalstīm, kas jau pilnībā īsteno Šengenas *acquis*. Līdz ar to, ietver tikai to dalībvalstu pagaidu robežas, kuras veic robežkontroli arī citu dalībvalstu vārdā. Tas atspoguļo pašreizējo situāciju, taču ir jāuzsver, ka tas ir tikai pagaidu risinājums, jo robežkontroles ir iespējami drīz pilnībā jāatceļ. Jo, kā teikts Hāgas programmā: „Eiropadome mudina Padomi, Komisiju un dalībvalstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai varētu atcelt iekšējo robežu kontroli pēc iespējas ātrāk, ar nosacījumu, ka ir izpildītas visas prasības, lai piemērotu Šengenas *acquis*, un pēc Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) darbības sākšanās 2007. gadā." Turklāt, lai vēl vairāk uzsvērtu pagaidu robežu provizorisko raksturu un paustu faktu, ka politikas prioritātēm būtu jābūt tādām, kas atbalsta "galīgās" robežas, tiek ierosināts, ka pagaidu robežām netiek piešķirta tāda pati nozīme kā "galīgajām"

---

27 OV L 236, 23.09.2003., 33. lpp.

28 Izņemot 5. panta 1. punkta d) apakšpunktu, kas attiecas uz informācijas saņemšanu no Šengenas Informācijas sistēmas.

robežām. Lai to ņemtu vērā, ietverot to dalībvalstu pagaidu robežas, kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, līdz tam brīdim, kad tiks pieņemts(-i) iepriekš minētais(-ie) Padomes lēmums(-i), gada aprēķina nolūkā attiecībā uz šo Fondu ārējo sauszemes robežu garums var pārsniegt Kopienas nākotnes galīgo ārējo robežu garumu.

- Fonda ietvaros atbalstāmo darbību noteikšanas nolūkā ir atbalstāmas visas darbības uz pagaidu robežām, izņemot tad, ja šīs darbības paredz strukturālus ieguldījumus, kas nav saderīgi ar mērķi atcelt personu kontroli uz šīm robežām. Tas nozīmē, ka netiks atbalstīti ieguldījumi robežu infrastruktūras būvniecībā, remontā vai modernizācijā, kā arī ar to saistītās ēkās un nesavietojamās iekārtās.

Lai veicinātu sadarbību valsts līmenī starp dienestiem, kuri atbild par personu kontroli, un tiem, kuri atbild par preču kontroli (muitas dienesti) vai par citām jomām (policijas sadarbība, cīņa pret nelegālo imigrāciju), no Fonda var finansēt darbības, kuras uzlabo robežsargu spēju veikt savus pienākumus šajā jomā.

Tāpat tiks nodrošināta papildināmība ar muitas darbībām. Cieša sadarbība starp personu kontroles iestādēm un iestādēm, kuras atbild par preču kontroli, būs ārkārtīgi svarīga, lai nodrošinātu, ka ārējo robežu kontrolē nepaliek nekādas nepilnības.

2. NOVĒRTĒJUMS

Komisija ir veikusi iepriekšēju novērtējumu, kas ir pievienots šim priekšlikumam.

3. JURIDISKAIS PAMATS UN POLITIKAS INSTRUMENTA PAMATOJUMS

3.1. Juridiskā pamata izvēle

Ierosinātais juridiskais pamats šim Padomes lēmumam ir Līguma 62. panta 2. punkts, jo ierosinātais tiesību akts ir saistīts ar „pasākumiem attiecībā uz dalībvalstu ārējo robežu šķērsošanu” un jo īpaši „standartiem un procedūrām, kas jāievēro dalībvalstīs, lai veiktu personu pārbaudi uz šīm robežām” (62. panta 2. punkta a) apakšpunkts) un „noteikumus par vīzām uz paredzēto uzturēšanās laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, tostarp (...) dalībvalstu vīzu izdošanas procedūras un nosacījumus" (62. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļa).

Tā kā priekšlikums pamatojas uz EK Līguma IV sadaļu (Vīzu politika, patvēruma politika, imigrācijas politika un cita politika, kas saistīta ar personu brīvu pārvietošanos), tas ir jāiesniedz un jāpieņem saskaņā ar protokoliem par Apvienotās Karalistes, Īrijas un Dānijas nostāju, kas pievienoti Amsterdamas Līgumam.

Saskaņā ar 6. pantu Protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā (Šengenas protokolā) arī Norvēģija un Islande ir iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā un turpmākā attīstīšanā. Dažādo protokolu sekas ir izvērtētas tālāk 6. punktā.

3.2. Solidaritāte līdzekļu sadalē

Neskarot īpašus aprēķinus sakarā ar Kaļiņingradas tranzīta režīmu, līdzekļus dalībvalstīm sadala, balstoties uz sadales principiem, kas vispārīgi atbilst relatīvajam dalībvalstu slogam attiecībā uz robežu integrēto pārvaldību un kopējo vīzu politiku.

Paužot solidaritāti starp dalībvalstīm šajā jomā, jāņem vērā šādi apsvērumi:

- fakts, ka katrā dalībvalstī ir kāds veicamā darba pamatapjoms attiecībā uz ārējo robežu kontroli un uzraudzību un kopējo vīzu politiku, kas atkarīgs no pastāvīgu elementu kopuma, proti, ārējo sauszemes robežu garuma, jūras robežu garuma, atzītu robežpārejas punktu (sauszemes, gaisa, jūras) skaita un konsulāro pārstāvniecību skaita;

- fakts, ka katrā dalībvalstī faktiskais iestāžu ikdienas „darba apjoms" atkarīgs no mainīgākiem faktoriem – piemēram, ar migrācijas plūsmām saistītiem – proti, no personu skaita, kuras šķērso ārējās robežas (sauszemes, gaisa, jūras), no trešo valstu piederīgo skaita, kuriem atteikta ieceļošana, no aizturēto personu skaita un vīzu pieteikumu skaita (izsniegtās un atteiktās vīzas).

Tādēļ tiek ierosināts sadales principos iekļaut divus aspektus – vienu attiecībā uz pastāvīgajiem elementiem un vienu attiecībā uz mainīgajiem elementiem. Pieejamie līdzekļi starp dalībvalstīm tiks sadalīti šādi:

- 40 % proporcionāli pastāvīgajiem elementiem un

- 60 % proporcionāli mainīgajiem elementiem.

Tiek ierosināts ieviest iespēju juridiskajā pamatā noteikt svarus pastāvīgajiem elementiem un šajā sakarā pirms lēmumu pieņemšanas apspriesties ar FRONTEX aģentūru.

Tā kā atbilstošie dati ir tie, kas saistīti ar cilvēku plūsmām un vīzām, un šīs plūsmas var mainīties, aprēķini jāveic ik gadu. Šo kritēriju apvienojums līdzekļu sadalē nodrošinās, ka pārmaiņu tendences (piemēram, saistībā ar migrācijas spiediena pārmaiņām konkrētos robežpārejas punktos, ar pārmaiņām nelegālās migrācijas maršrutos) tiek pienācīgi ņemtas vērā, dodot iespēju ar Fonda atbalstu veikt koriģējošas darbības.

Aprēķinos, kas balstās uz sadales principiem, neiekļauj līdzekļus, kuri tiek piešķirti Kaļiņingradas Tranzīta shēmai. Šos līdzekļus aprēķina, balstoties uz nesaņemto maksājumu summu un shēmas radītajām papildu izmaksām.

3.3. Fonda ietvaros noteiktās darbības

Ņemot vērā Fonda vispārīgos mērķus – sekmēt efektīvas kontroles un uzraudzības īstenošanu uz mūsu ārējām robežām, īstenojot finanšu solidaritāti starp Kopienu un dalībvalstīm, Komisija ierosina īstenot Fondu galvenokārt ar dalīto pārvaldību attiecībā uz dalībvalstīm un ar decentralizēto pārvaldību attiecībā uz valstīm, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un attīstīšanā (skat. 6. punktu). Tas ļaus orientēt finansiālo atbalstu saskaņā ar katras dalībvalsts un iesaistītās valsts konkrēto situāciju un vajadzībām.

Turklāt, lai nodrošinātu līdzekļu iespējami efektīvu izmantojumu, priekšlikumā ietverti ļoti sīki izstrādāti noteikumi par darbības mērķiem, kuri jāsasniedz, kā arī par tiem noteiktajiem darbību veidiem, kuri veicina šo mērķu sasniegšanu.

3.4. Plānošana, finanšu pārvaldība un kontroles sistēma

Atbilstīgi nepieciešamībai racionalizēt un saskaņot pārvaldības un kontroles sistēmas, šā lēmuma priekšlikuma noteikumi ir saskaņoti ar ierosinātajiem noteikumiem attiecībā uz pārējiem trīs fondiem, ko aptver vispārīgā programma „Solidaritāte un migrācijas plūsmu

pārvaldība". Plānošana ir organizēta, izmantojot daudzgadu pieeju, ar diviem plānošanas periodiem (no 2007. līdz 2010. gadam un no 2011. līdz 2013. gadam), daudzgadu programmas īstenojot ar gada programmām.

4. SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

Subsidiaritāte

Pamatprincips joprojām ir tāds, ka dalībvalstis atbild par savu robežu kontroli un uzraudzību. Saistībā ar „kopējas integrētas robežu pārvaldības sistēmas" īstenošanu no Fonda tieši jāatbalsta darbības, kuras dalībvalstis veic arī visu Šengenas zonas dalībvalstu vārdā. Tādēļ ir skaidri jānosaka atbalstāmās darbības, kas saistītas ar objektīviem apstākļiem katrā valstī un kas dod pievienoto vērtību Kopienai kopumā.

Proporcionalitāte

Lēmums ļaus piešķirt finanšu atbalstu no Fonda virknei darbību, kuras praktiski veicina vairāku konkrēti noteiktu mērķu sasniegšanu, vienlaikus atstājot dalībvalstu pārziņā darbību un to īstenošanas veidu izraudzīšanos atbilstīgi programmām, kuras ir apstiprinātas, saskaņojot ar Komisiju. Kopienas apropriāciju izmantošanā arī jāievēro skaidri un vienveidīgi noteikumi, kuri ietverti Padomes lēmumā, kas ir piemērots instruments Kopienas programmu īstenošanai.

5. IESPAIDS UZ BUDŽETU

Finanšu asignējums fondam atbilstīgi Komisijas ierosinātajai finanšu perspektīvai laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam ir 2152 miljoni EUR.

6. LĪGUMIEM PIEVIENOTO PROTOKOLU SEKAS

Apvienotā Karaliste un Īrija

Saskaņā ar 4. un 5. pantu Protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā „Īrija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kurām Šengenas *acquis* nav saistošs, jebkurā laikā var lūgt piedalīties daļas vai visu *acquis* noteikumu īstenošanā."

Šis priekšlikums nozīmē Šengenas *acquis* noteikumu attīstīšanu, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumu 2000/365/EK[29] un vēlāko Padomes 2004. gada 22. decembra Lēmumu 2004/926/EK[30] par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu un Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties atsevišķu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā. Tādējādi Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās tā pieņemšanā un tas tām nav saistošs un nav jāpiemēro.

---

29 OV L131/43 (2000/365/EK) 01.06.2000.

30 OV L395/70 (2004/926/EK) 31.12.2004.

Dānija

Saskaņā ar Amsterdamas Līgumam pievienoto Protokolu par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās Padomes pasākumu pieņemšanā, kas paredzēti EK Līguma IV sadaļā, izņemot „pasākumus, ar kuriem nosaka trešas valstis, kuru pilsoņiem, šķērsojot ārējās robežas, ir jābūt vīzām, vai pasākumus attiecībā uz vienotu vīzu paraugu" (EK Līguma bijušais 100.c pants).

Tā kā šis priekšlikums nozīmē Šengenas *acquis* attīstīšanu, saskaņā ar protokola 5. pantu „[s]ešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par kādu priekšlikumu vai ierosinājumu, kura mērķis ir attīstīt Šengenas *acquis*, piemērojot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma IV sadaļas noteikumus, Dānija izlemj, vai transponēt šo lēmumu savos tiesību aktos".

Norvēģija un Islande

Saskaņā ar Šengenas Protokola 6. panta pirmo daļu 1999. gada 18. maijā ir noslēgts nolīgums starp Padomi, Norvēģiju un Islandi, iesaistot šīs divas valstis Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un attīstīšanā. [31]

Šā nolīguma 1. pantā noteikts, ka Norvēģija un Islande iesaistās EK un ES darbībās tajās jomās, kuras aptver izklāstītie noteikumi nolīguma A pielikumā (Šengenas *acquis* noteikumi) un B pielikumā (Eiropas Kopienas tiesību aktu noteikumi, ar kuriem aizstāj attiecīgos Šengenas Konvencijas noteikumus, vai kuri pieņemti saskaņā ar šo konvenciju), kā arī tās, kuras aptver no tiem izrietošie noteikumi.

Saskaņā ar nolīguma 2. pantu Norvēģija un Islande īsteno un piemēro visu Eiropas Savienības pieņemto tiesību aktu vai pasākumu noteikumus, ar kuriem groza vai papildina integrēto Šengenas *acquis* (A un B pielikums).

Ar šo priekšlikumu Šengenas *acquis* tiek pilnveidots, kā tas definēts nolīguma A pielikumā.

Līdz ar to, kā paredzēts nolīguma 4. pantā, šis priekšlikums jāapspriež „jauktajā komitejā", lai Norvēģijai un Īrijai dotu iespēju „izskaidrot problēmas, ar kurām tās saskaras sakarā ar" pasākumu un „izteikties par jebkuriem jautājumiem par tās skarošu noteikumu attīstīšanu vai to īstenošanu".

Šveice

Attiecībā uz Šveici šis priekšlikums papildina Šengenas *acquis* noteikumus tā nolīguma nozīmē, ko Eiropas Savienība, Eiropas Kopiena un Šveices Konfederācija noslēgusi par šīs valsts iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē, kā to nosaka 4. panta 1. punkts Padomes Lēmumā 2004/860/EK par minētā nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā un par tā atsevišķu noteikumu provizorisku piemērošanu. [32]

Nolīgums ar Šveici, kas parakstīts 2004. gada 26. oktobrī, paredz pēc parakstīšanas provizoriski piemērot atsevišķus noteikumus, jo īpaši Šveices dalību jauktajā komitejā, kas nodarbojas ar Šengenas *acquis* attīstīšanu.

---

31 OV L 176, 10.07.1999., 35. lpp.

32 OV L370/78 (2004/860/EK) 17.12.2004.

2005/0047(COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar kuru izveido Ārējo robežu fondu laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[33],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[34],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[35],

saskaņā ar Līguma[36] 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā

(1) Lai gan ikviena dalībvalsts dod ieguldījumu augsta un vienveidīga līmeņa personu kontrolē un uzraudzībā uz Eiropas Savienības ārējām robežām saskaņā ar kopējiem noteikumiem, atsevišķām dalībvalstīm ir lielāks slogs nekā citām.

(2) Atšķirīgais slogs ir izskaidrojams ar atšķirīgajām situācijām, kādas ir dalībvalstīs atkarībā no ārējās robežas ģeogrāfiskiem aspektiem, atzītu un darbojošos robežpārejas punktu skaita, gan legālās, gan nelegālās migrācijas spiediena līmeņa, esošajiem riskiem un draudiem un, visbeidzot, valstu dienestu darba apjoma saistībā ar vīzu pieteikumu izskatīšanu un vīzu izsniegšanu.

(3) Ārējo robežu pārvaldības sloga sadale starp dalībvalstīm un Eiropas Savienību ir viena no piecām ārējo robežu pārvaldības politikas sastāvdaļām, ko ierosinājusi Komisija savā 2002. gada 7. maija paziņojumā „Ceļā uz Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu integrētu pārvaldību"[37] un ko Padome atbalstījusi tās dokumentā „Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības plāns”[38].

(4) Lai gan Padomes 2004. gada 26. oktobra Regula (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu

---

[33] OV C …
[34] OV C …
[35] OV C …
[36] OV …
[37] KOM (2002) 233 galīgais
[38] Padomes Dokuments 10019/02, 2002. gada 14. jūnijs

ārējām robežām[39] (tālāk tekstā – „Aģentūra") ir ievērojams solis ceļā uz praktiskās dimensijas pakāpenisku attīstīšanu attiecībā uz kopēju integrētu robežu pārvaldības sistēmu, efektīvu kopēju ārējo robežu kontroles un uzraudzības standartu īstenošanai nepieciešams Kopienas finanšu solidaritātes mehānisms, lai atbalstītu dalībvalstis, kuras Kopienas labā uzņemas pastāvīgu un smagu finanšu slogu.

(5) Ārējo robežo fondam (tālāk tekstā – „Fonds") ir jāmaterializē solidaritāte, finansiāli atbalstot tās dalībvalstis, kuras piemēro Šengenas noteikumus par ārējām robežām.

(6) Šāds finansiālais atbalsts ir jāpielāgo tā, lai tas vienlaikus radītu pāreju no Eiropas Savienības iepriekšējā finansiālā atbalsta dalībvalstīm, kuras šā lēmuma spēkā stāšanās brīdī vēl nepiemēro daļu no Šengenas *acquis* noteikumiem, taču nebūtu vienkārši turpinājums iepriekš no Eiropas Savienības vispārējā budžeta līdzekļiem finansētām darbībām. Šādos gadījumos no Fonda būtu jāatbalsta tās dalībvalstis, kuras gatavojas pilnīgi piemērot minētos noteikumus, kam, atbilstīgi Hāgas programmas garam, būtu jānotiek iespējami drīz.

(7) Turklāt Fonda izveidē jāņem vērā īpašas situācijas, piemēram, tādu trešo valstu piederīgo tranzīts pa sauszemi, kuriem jāšķērso vienas vai vairāku dalībvalstu teritorija, lai pārvietotos starp savas valsts daļām, kuras nav ģeogrāfiski blakusesošas, un tas jādara ne vien attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) interesēs, bet visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas pārbaudi uz savām iekšējām robežām. Šādos gadījumos būtu izsmeļoši jādefinē finansējamās darbības un līdzekļu asignējums jānosaka, balstoties uz faktisko vajadzību novērtējumu attiecībā uz šīm darbībām.

(8) No Fonda būtu jāparedz atbalsts valstu pasākumiem un sadarbībai starp dalībvalstīm attiecībā uz vīzu politiku un citām pirms robežas veicamām darbībām, kuras notiek pirms kontroles uz ārējām robežām. Efektīva to darbību vadība, kuras organizē dalībvalstu konsulārie dienesti trešās valstīs, dod labumu kopējai vīzu politikai, kas iekļaujas daudzpakāpju sistēmā, kuras mērķis ir atvieglot likumīgu ceļošanu un cīnīties pret nelegālu imigrāciju Eiropas Savienībā, un kas ir kopējās integrētās robežu pārvaldības sistēmas neatņemama sastāvdaļa.

(9) Lai sadalītu līdzekļus starp dalībvalstīm, ir jānosaka objektīvi kritēriji. Šajos kritērijos jāņem vērā pastāvīgie elementi, kas nosaka dalībvalsts faktisko izejas punktu attiecībā uz tās pienākumiem saskaņā ar Šengenas *acquis,* kā arī mainīgie elementi, kuri atspoguļo valsts iestāžu darba apjomu. Tomēr atsevišķiem pastāvīgajiem elementiem ir jāpiekārto svari, lai, cita starpā, ņemtu vērā riskus un draudus uz ārējām robežām, konsulāro dienestu relatīvo darba apjomu vai pasažieru plūsmu lielumu caur atzītiem robežpārejas punktiem. Šajā sakarā varētu tikt lūgta Aģentūras palīdzība.

(10) Ņemot vērā Aģentūras pamatuzdevumu – palīdzēt dalībvalstīm īstenot ārējo robežu pārvaldības praktiskos aspektus – un, lai pilnveidotu tās pamatuzdevuma papildināmību ar dalībvalstu ārējo robežu kontroles un uzraudzības pienākumiem, Komisijai būtu jāapspriežas ar Aģentūru par dalībvalstu iesniegtajām daudzgadu programmām un par Komisijas sagatavotajām stratēģiskajām pamatnostādnēm.

[39] OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.

(11) Turklāt Komisija var lūgt Aģentūrai dot ieguldījumu Komisijas veiktajā novērtējumā par Fonda ietekmi uz ārējo robežu politikas un tiesību aktu attīstību, Fonda un Aģentūras uzdevumu sinerģiju, kā par līdzekļu sadalei starp dalībvalstīm piemērojamo kritēriju piemērotību, ņemot vērā Eiropas Savienības mērķus šajā jomā.

(12) Šis instruments ir izstrādāts kā daļa no saskaņotas sistēmas ar nosaukumu vispārīgā programma „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", kuras mērķis ir atrisināt jautājumu par taisnīgu atbildības sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz finansiālo slogu, kas saistīts ar Eiropas Savienības ārējo robežu integrētas pārvaldības ieviešanu, kā arī ar kopējo patvēruma un imigrācijas politiku īstenošanu, kas izstrādātas saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma IV sadaļu.

(13) Dalībvalsts dalībai šajā instrumentā nevajadzētu pārklāties ar tās dalību turpmākā pagaidu instrumentā, kurš izstrādāts, lai palīdzētu atbalstu saņemošajām dalībvalstīm finansēt darbības uz Eiropas Savienības jaunajām ārējām robežām, īstenojot Šengenas *acquis* un ārējo robežu kontroli.

(14) No Fonda sniegtais atbalsts būs efektīvāks un mērķtiecīgāks, ja atbalstāmo darbību līdzfinansēšana balstīsies uz stratēģiskām daudzgadu programmām un uz attiecīgām gada programmām, ko sagatavo katra dalībvalsts sadarbībā ar Komisiju.

(15) Balstoties uz Komisijas pieņemtām stratēģiskajām pamatnostādnēm, ikvienai dalībvalstij jāsagatavo daudzgadu plānošanas dokuments, kurā ņemta vērā tās situācija un vajadzības un izklāstīta tās attīstības stratēģija, kuru Komisija apspriež un pieņem, un kurš kalpo par pamatu gada programmu sagatavošanai.

(16) Daudzgadu plānošana jāorientē uz Fonda mērķu sasniegšanu, nodrošinot vajadzīgo finanšu līdzekļu pieejamību un Kopienas un dalībvalstu kopējās darbības konsekvenci un nepārtrauktību.

(17) Daudzgadu plānošanai jānodrošina Fonda koordinēšana ar citiem finanšu instrumentiem.

(18) Saskaņā ar īstenošanas metodēm, kas noteiktas 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes 2002. gada 25. jūnija Finanšu regulā, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam[40], ir jāprecizē nosacījumi, kas Komisijai ļauj pildīt tās pienākumus, īstenojot Eiropas Kopienu vispārējo budžetu, un jāprecizē pienākumi attiecībā uz sadarbību ar dalībvalstīm. Šo nosacījumu piemērošana Komisijai ļaus pārliecināties, ka dalībvalstis Fondu izmanto likumīgi un pareizi un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu Finanšu regulas 27. panta izpratnē.

(19) Komisijai ir jānosaka pieejamo saistību apropriāciju provizoriskais sadalījums, izmantojot objektīvu un pārskatāmu pieeju.

(20) Tehniskās palīdzības jomā no Fonda ir jānodrošina atbalsts novērtējumiem, ar Fonda pārvaldību saistītās administratīvās spējas uzlabošanai, pētījumiem, izmēģinājuma projektiem un pieredzes apmaiņai, jo īpaši nolūkā sekmēt novatoriskas pieejas un praksi.

[40] OV L 248, 16.09.2002., 1. lpp.

(21) Dalībvalstīm ir jāpieņem piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu pienācīgu pārvaldības un kontroles sistēmu darbību. Tādēļ ir jānosaka vispārīgie principi un vajadzīgās funkcijas, kuras ir jāizpilda visām programmām.

(22) Ir jāparedz vienas atbildīgās iestādes noteikšana Fonda pasākumu pārvaldībai katrā dalībvalstī, kā arī jāprecizē šīs iestādes pienākumi. Tāpat ir jāparedz revīzijas iestādes noteikšana un funkcijas. Turklāt, lai garantētu vienveidīgus kvalitātes standartus izdevumu pārskatu apstiprināšanai pirms to nosūtīšanas Komisijai un lai precizētu izdevumu pārskatu pamatā esošās informācijas veidus un kvalitāti, ir jāparedz apstiprināšanas iestādes noteikšana.

(23) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem par pasākumu īstenošanu un kontroli pirmām kārtām atbildīgas ir dalībvalstīs.

(24) Lai garantētu daudzgadu un gada programmu efektīvu un pareizu īstenošanu, ir jākonkretizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī nelikumību un Kopienas tiesību aktu pārkāpumu aizkavēšanu, atklāšanu un novēršanu. Jo īpaši attiecībā uz pārvaldību un kontroli ir jānosaka kārtība, kādā dalībvalsts nodrošina, ka sistēmas ir izveidotas un darbojas apmierinoši.

(25) Neskarot Komisijas finanšu kontroles pilnvaras, ir jāpalielina dalībvalstu un Komisijas sadarbība šajā jomā un jānosaka kritēriji, kas Komisijai ļautu savas valstu sistēmu kontroles stratēģijas kontekstā noteikt noteiktības pakāpi, kādu tai var sniegt valstu revīzijas iestādes.

(26) No Fonda atbalstīto darbību efektivitāte un ietekme atkarīga arī no to novērtēšanas. Šajā sakarā ir jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi, kā arī nosacījumi, kas veicinātu novērtējuma uzticamību.

(27) Darbības ir jānovērtē, ņemot vērā termiņa vidusposma novērtējumu un ietekmes novērtējumu, un novērtējuma process ir jāiekļauj projekta uzraudzības pasākumos.

(28) Ar šo lēmumu visam programmas darbības laikam nosaka finanšu plānu, kas ir galvenais atskaites punkts budžeta lēmējinstitūcijai tādā nozīmē, kā paredzēts 33. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1999. gada 6. maija iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu[41].

(29) Tā kā šā lēmuma mērķus, proti, atbalstīt kopējas integrētas robežu pārvaldības sistēmas izveidi un to darbību vadību, kuras organizē konsulārie dienesti trešās valstīs, dalībvalstu līmenī nevar pienācīgi sasniegt un rīcības mēroga un seku dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis lēmums paredz tikai to, kas ir vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai.

[41] OV C 172, 18.06.1999., 1. lpp.

(30) Šā lēmuma izpildei vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[42].

(31) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šis lēmums papildina Šengenas *acquis* tā nolīguma nozīmē, ko noslēgusi Eiropas Savienības Padome, Islandes Republika un Norvēģijas Karaliste par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* ieviešanā, piemērošanā un izstrādē, kā to nosaka 1. panta A un B punkts Padomes Lēmumā 1999/437/EK par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.[43]

(32) Attiecībā uz Šveici šis lēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus tā nolīguma nozīmē, ko Eiropas Savienība, Eiropas Kopiena un Šveices Konfederācija noslēgusi par šīs valsts iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē, attiecībā uz jomu, ko nosaka 1. panta A. punkts Padomes Lēmumā 1999/437/EK kopā ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/860/EK par nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā un par tā atsevišķu noteikumu provizorisku piemērošanu.[44]

(33) Lai noteiktu vajadzīgos papildu noteikumus šā instrumenta īstenošanai, jānoslēdz nolīgums starp Kopienu un iepriekš minētajām iesaistītajām dalībvalstīm.

(34) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienotajā Protokolā par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro. Ņemot vērā to, ka šis lēmums papildina Šengenas *acquis* saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļas noteikumiem un saskaņā ar minētā protokola 5. pantu, Dānijai sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome būs pieņēmusi šo lēmumu, jāizlemj, vai tā to transponēs savos tiesību aktos.

(35) Šis lēmums nozīmē Šengenas *acquis* noteikumu attīstīšanu, kurā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumu 2000/365/EK un vēlāko Padomes 2004. gada 22. decembra Lēmumu 2004/926/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties atsevišķu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā.[45] Tādējādi Apvienotā Karaliste nepiedalās tā pieņemšanā un tas tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

(36) Šis lēmums nozīmē Šengenas *acquis* noteikumu attīstīšanu, kurā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties atsevišķu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā.[46] Tādējādi Īrija nepiedalās tā pieņemšanā un tas tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

[42] OV L 184, 17.07.1999., 23. lpp.
[43] OV L 176, 10.07.1999., 31. lpp.
[44] OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp.
[45] OV L 131, 01.06.2000., 43. lpp.
[46] OV L 64, 07.03.2002., 20. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA
PRIEKŠMETS, MĒRĶI UN DARBĪBAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo lēmumu laika posmam no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim izveido Eiropas Ārējo robežu fondu, tālāk tekstā – „Fonds", kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", lai veicinātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas stiprināšanu.

Šajā lēmumā noteikti mērķi, kuru sasniegšanu Fonds sekmē, tā īstenošanas nosacījumi, pieejamie finanšu līdzekļi un sadales kritēriji, kas piemērojami pieejamo finanšu līdzekļu asignēšanā.

Lēmumā noteikti Fonda pārvaldības noteikumi, tostarp finanšu noteikumi, kā arī uzraudzības un kontroles mehānismi, balstoties uz pienākumu sadali starp Komisiju un dalībvalstīm.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā:

(a) „ārējās robežas" ir dalībvalstu ārējās robežas, neatkarīgi no tā, vai tās ir pagaidu vai nav;

(b) „pagaidu robežas" ir:

– kopējā robeža starp dalībvalsti, kas pilnībā īsteno Šengenas *acquis*, un dalībvalsti, kam Šengenas *acquis* ir pilnībā saistošs saskaņā ar tās Pievienošanās aktu, bet attiecībā uz kuru nav stājies spēkā Padomes lēmums, ar kuru pilnvaro pilnībā piemērot minēto *acquis*;

– kopējā robeža starp divām dalībvalstīm, kurām Šengenas *acquis* ir pilnībā saistošs saskaņā ar to Pievienošanās aktu, bet attiecībā uz kurām nav stājies spēkā Padomes lēmums, ar kuru pilnvaro pilnībā piemērot minēto *acquis*;

(c) „Aģentūra" ir Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004;

(d) „kopējā integrētā robežu pārvaldības sistēma" ir dalībvalsts kompetento iestāžu izstrādāta un īstenota saskaņota pieeja tām pieejamo cilvēkresursu, iekārtu un tehnoloģiju sadalei, lai vienveidīgi un sistemātiski piemērotu Eiropas

Savienības noteikumus nolūkā ar kontroles un uzraudzības uzdevumu izpildi augstā līmenī nodrošināt ārējo robežu drošību. Pieejai jābūt saskaņā ar Eiropas Savienības noteikumiem un jābalstās uz sistemātisku ziņu vākšanu uz vietas par situācijām pirms dalībvalsts ārējās robežas, uz un aiz tās, ņemot vērā kopējo risku analīzi, ko veic Aģentūra.

3. pants

Vispārīgie mērķi

1. Fonds sekmē šādu mērķu sasniegšanu:

(a) kopējās integrētās robežu pārvaldības sistēmas īstenošanu dalībvalstīs, lai nodrošinātu ārējo robežu kontroli un uzraudzību;

(b) personu plūsmu efektīvu pārvaldību uz dalībvalstu ārējām robežām, lai nodrošinātu, no vienas puses, augsta līmeņa aizsardzību uz ārējām robežām iekšējās drošības labad un, no otras puses, raitu robežšķērsošanu labticīgiem ceļotājiem saskaņā ar Šengenas *acquis*;

(c) vienveidīgu Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs un robežsargu darbību vispārēju efektivitāti attiecībā uz viņu uzdevumiem uz ārējām robežām atbilstīgi Eiropas Savienības tiesību aktiem;

(d) to darbību labāku vadību, kuras organizē dalībvalstu konsulārie dienesti trešās valstīs, kā arī dalībvalstu sadarbību šajā jomā.

2. No Fonda atbalsta tehniskās palīdzības finansēšanu pēc dalībvalstu vai Komisijas iniciatīvas.

4. pants

Konkrētie mērķi

1. Attiecībā uz 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto mērķi no Fonda atbalsta šādus konkrētus mērķus:

(a) Aģentūras definēto ieteikumu, darbības standartu un paraugprakses īstenošana;

(b) tādu pasākumu izstrāde un piemērošana, kuri vajadzīgi, lai uzlabotu uzraudzības sistēmas starp atzītajiem robežpārejas punktiem;

(c) tādu pasākumu ieviešana vai efektīvu sistēmu izstrāde, kas ļauj metodiski vākt ziņas uz vietas par situācijas attīstību pirms ārējām robežām, uz un aiz tām;

(d) jebkura veida robežas (sauszemes, gaisa, jūras) šķērsojošo personu skaita pienācīgas reģistrēšanas nodrošināšana;

(e) uzticamas un augstas kvalitātes sistēmas ieviešana vai modernizācija statistikas datu un administratīvo datu vākšanai attiecībā uz ceļotāju kategorijām,

pārbaužu skaitu un veidu un uzraudzības pasākumiem uz dažāda veida ārējām robežām, balstoties uz reģistrēšanu un citiem datu vākšanas avotiem;

(f) efektīvas, strukturētas, stratēģiskas un praktiskas koordinācijas iedibināšana starp visām valsts iestādēm, kas darbojas robežpārejas punktos;

(g) valsts robežsargu spēju un kvalifikācijas uzlabošana attiecībā uz viņu veicamajiem uzraudzības un kontroles uzdevumiem;

(h) informācijas apmaiņas uzlabošana valsts līmenī starp iestādēm, kas atbildīgas par ārējo robežu pārvaldību un starp citām atbilstošām kompetentām iestādēm;

(i) kvalitatīvu pārvaldības standartu veicināšana attiecībā uz visām darbībām, kas tiek veiktas uz ārējām robežām.

2. Attiecībā uz 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto mērķi no Fonda atbalsta šādus konkrētus mērķus:

(a) izņemot pagaidu robežas, sistemātiskas personu kontroles izveide robežpārejas punktos ieceļojot un izceļojot, jo īpaši, izmantojot jaunas darba metodes, loģistikas pasākumus un jaunākos tehnoloģijas sasniegumus;

(b) tehnoloģiju izmantošanas veicināšana un specializēta apmācība darbiniekiem, kuri atbild par to efektīvu ekspluatāciju;

(c) informācijas apmaiņas veicināšana un apmācību uzlabošana par viltotiem ceļošanas dokumentiem, ieskaitot kopēju instrumentu un prakses izstrādi šādu dokumentu atklāšanai;

(d) informācijas efektīvas saņemšanas veicināšana robežpārejas punktos reālā laikā, izmantojot liela mēroga IT sistēmas, piemēram, SIS un VIS, un efektīva informācijas apmaiņa starp visiem robežpārejas punktiem uz ārējām robežām reālā laikā;

(e) Aģentūras iesniegto riska analīzes rezultātu ātras un saprātīgas izmantošanas nodrošināšana darbību un tehniskā līmenī.

3. Attiecībā uz 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikto mērķi no Fonda atbalsta šādus konkrētus mērķus:

(a) robežsargu izglītības, apmācību un kvalifikāciju pakāpeniska vienādošana dalībvalstīs, jo īpaši, īstenojot kopēju mācību pamatprogrammu, ko izstrādājusi Aģentūra, kā arī, konsekventi papildinot Aģentūras darbības šajā jomā;

(b) robežsargu apmaiņas un nosūtīšanas atbalsts un palielināšana starp dalībvalstīm saskaņā ar Aģentūras pamatnostādnēm un darbībām šajā jomā;

(c) līdzīgu vai vienādu jaunāko tehnoloģiju izmantošanas veicināšana uz ārējām robežām, kad vien tas ir nepieciešams noteikumu pareizai, efektīvai vai vienveidīgai piemērošanai;

(d) valsts iestāžu spēju veicināšana attiecībā uz vienādu procedūru piemērošanu un vienveidīgu, ātru un augstas kvalitātes lēmumu pieņemšanu par vīzu jautājumiem un par tiesībām ieceļot;

(e) aizturēšanas zonu stiprināšana lidostās un jūras ostās un apstākļu uzlabošana šajās zonās;

(f) drošības palielināšana robežpārejas punktu telpās, lai nodrošinātu robežsargu drošību un iekārtu, uzraudzības sistēmu un transporta līdzekļu aizsardzību.

4. Attiecībā uz 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikto mērķi no Fonda atbalsta šādus konkrētus mērķus:

(a) imigrācijas sadarbības koordinatoru tīkla darbspējas stiprināšana un efektīvākas sadarbības veicināšana starp dalībvalstu dienestiem, izmantojot tīklu;

(b) pasākumu ieviešana attiecībā uz reisiem, kas potenciāli var nozīmēt nelegālu ieceļošanu caur dalībvalstu ārējām robežām;

(c) efektīvākas sadarbības veicināšana ar pārvadātājiem izbraukšanas valstu lidostās, ieskaitot pārvadātāju darbinieku vienveidīgu apmācību par ceļošanas dokumentiem;

(d) dalībvalstu sadarbības veicināšana, lai uzlabotu konsulāro dienestu spēju padziļināti izskatīt vīzu pieteikumus;

(e) kopējas izmeklēšanas prakses, vienveidīgu administratīvo procedūru un lēmumu par vīzām veicināšana dalībvalsts konsulārajos dienestos, kas atrodas dažādās trešās valstīs;

(f) reāla veikuma sekmēšana ceļā uz sistemātisku un regulāru sadarbību starp dažādu dalībvalstu konsulārajiem un citiem dienestiem, ieskaitot resursu un līdzekļu apvienošanu, kas izmantojami vīzu izsniegšanai, informācijas apmaiņai, apsekojumiem un padziļinātai izskatīšanai attiecībā uz vīzu pieteikumiem, kā arī kopēja vīzu pieteikumu centra izveidei;

(g) valstu iniciatīvas veicināšana nolūkā konsulārajos dienestos dažādās dalībvalstīs ieviest kopēju padziļinātas izskatīšanas praksi, vienveidīgas administratīvās procedūras un lēmumu pieņemšanas metodes attiecībā uz vīzu izsniegšanu;

(h) kopēju konsulāro dienestu izveide, atbilstīgi politikas attīstībai šajā jomā.

5. pants

Atbilstīgās darbības dalībvalstīs

1. No Fonda atbalsta dalībvalstu darbības, kas atbilst 4. panta 1. līdz 4. punktā noteiktajiem mērķiem un jo īpaši šādas darbības:

(a) robežpārejas punktu infrastruktūra un ar to saistītas ēkas, piemēram, robežstacijas, helikopteru nosēšanās laukumi vai gaidīšanas joslas vai nojumes transportlīdzekļiem un personām robežpārejas punktos;

(b) infrastruktūra un ēkas, kas vajadzīgas uzraudzībai starp robežpārejas punktiem;

(c) iekārtas, piemēram, laboratoriju iekārtas, dokumentu pārbaudes iekārtas, atklāšanas instrumenti, pārvietojami vai fiksēti termināli piekļuvei SIS un valstu sistēmām, termināli pavadoņu signālu un citu signālu uztveršanai;

(d) transportlīdzekļi ārējo robežu uzraudzībai, piemēram, automobiļi, kuģi, helikopteri un vieglas lidmašīnas, kas īpaši aprīkoti ar elektroniskām iekārtām robežu uzraudzībai un personu atklāšanai smagkravas automobiļos;

(e) iekārtas informācijas apmaiņai starp attiecīgajām iestādēm reālā laikā;

(f) informācijas un komunikāciju tehnoloģiju sistēmas;

(g) programmas darbinieku, piemēram, robežsargu, imigrācijas darbinieku un konsulāro darbinieku, norīkošanai un apmaiņai starp dalībvalstīm;

(h) attiecīgu iestāžu darbinieku izglītība un apmācība;

(i) ieguldījumi jaunāko tehnoloģiju izstrādē, testēšanā un ierīkošanā;

(j) pētījumi un izmēģinājuma projekti Aģentūras definēto ieteikumu, darbības standartu un paraugprakses īstenošanai;

(k) pētījumi un izmēģinājuma projekti ar mērķi rosināt jauninājumus, veicināt apmainīšanos ar pieredzi un paraugpraksi un uzlabot to darbību vadību, kuras organizē dalībvalstu konsulārie dienesti trešās valstīs.

2. No Fonda neatbalsta darbības uz pagaidu robežām, ja šīs darbības paredz strukturālus ieguldījumus, kas nav saderīgi ar mērķi atcelt personu kontroli uz šīm robežām, un jo īpaši tās, kas minētas 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

6. pants

Kaļiņingradas Tranzīta shēma

1. No Fonda atbalsta nesaņemto maksājumu summas par tranzīta vīzām un papildu izmaksas, kas rodas, īstenojot FTD un FRTD režīmus saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 693/2003[47] un Padomes Regulu (EK) Nr. 694/2003[48].

2. Šā panta 1. punktā minētās papildu izmaksas ir izmaksas, kuras rodas tiešā sakarā ar īpašām prasībām, piemērojot īpašu tranzīta režīmu, un kuras rodas tranzīta vai citu vīzu izsniegšanas rezultātā.

[47] OV L 99, 17.04.2003., 8. lpp.
[48] OV L 99, 17.04.2003., 15. lpp.

Finansējumu var saņemt par šādiem papildu izmaksu veidiem:

(a) ieguldījumi infrastruktūrā;

(b) robežsargu un dzelzceļa darbinieku apmācība;

(c) papildu darbības izmaksas, tostarp algas darbiniekiem, kuri konkrēti piemēro īpašo tranzīta shēmu.

3. Šā panta 1. punktā minētos nesaņemtos maksājumus aprēķina, balstoties uz tranzīta vīzu maksājumu apmēru, kas noteikts 12. pielikumā Kopīgajā konsulārajā instrukcijā par vīzām.

7. pants

Kopienas interesēs esošas darbības

1. Pēc Komisijas iniciatīvas līdz 2 % no Fonda pieejamajiem līdzekļiem var tikt izmantoti, lai pilnībā finansētu starptautiskas darbības vai Kopienas interesēs esošas darbības („Kopienas darbības”), kas atbilst vispārīgajam mērķim atbalstīt to darbību stiprināšanu, kuras organizē dalībvalstu konsulārie dienesti trešās valstīs, un dalībvalstu sadarbību šajā jomā, kā arī mērķim veicināt pakāpenisku muitas, veterinārās un fitosanitārās kontroles iekļaušanu robežu integrētās pārvaldības darbību lokā atbilstīgi politikas attīstībai šajā jomā.

2. Lai būtu atbilstīgas, Kopienas darbībām ir jo īpaši:

(a) jāveicina Kopienas sadarbība Kopienas tiesību aktu un labas prakses īstenošanā;

(b) jāsekmē starptautisku sadarbības tīklu un izmēģinājuma projektu izveide, balstoties uz starptautiskām partnerībām starp konsulārajiem dienestiem, kas atrodas divās vai vairāk dalībvalstīs un kuru mērķis ir veicināt jauninājumus un atvieglot pieredzes un labas prakses apmaiņu;

(c) jāatbalsta pētījumi, informācijas izplatīšana un apmaiņa, tostarp par jaunāko tehnoloģiju izmantošanu, paraugpraksi un visiem citiem aspektiem saistībā ar vispārīgo mērķi – atbalstīt to darbību stiprināšanu, kuras organizē dalībvalstu konsulārie dienesti trešās valstīs, un dalībvalstu sadarbību šajā jomā;

(d) jāsekmē projekti un pētījumi par jaunu Kopienas sadarbības veidu un Kopienas tiesību aktu iespējām šajā jomā;

(e) jāsekmē statistikas paņēmienu, metožu un kopēju rādītāju izstrāde.

3. Gada darba programmu, kurā nosaka Kopienas darbību prioritātes, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

II NODAĻA
ATBALSTA PRINCIPI

8. pants

Papildināmība, saskaņotība un atbilstība noteikumiem

1. No Fonda sniedz atbalstu, kas papildina valstu, reģionu un vietējās darbības, tajās integrējot Kopienas prioritātes.

2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka palīdzība no Fonda un no dalībvalstīm ir saskanīga ar Kopienas darbībām, politikām un prioritātēm. Šo saskaņotību īpaši norāda 20. pantā minētajā daudzgadu programmā.

3. No Fonda finansētajām darbībām jāatbilst Līguma un saskaņā ar to pieņemto tiesību aktu noteikumiem.

9. pants

Plānošana

1. Fonda mērķi tiek īstenoti divos daudzgadu programmu posmos (no 2007. līdz 2010. gadam un no 2011. līdz 2013. gadam). Daudzgadu plānošanas sistēmā ietilpst prioritātes un pārvaldības, lēmumu pieņemšanas, revīzijas un apstiprināšanas process.

2. Komisijas pieņemtās daudzgadu programmas īsteno ar gada programmu palīdzību.

10. pants

Pasākumu subsidiaritāte un proporcionalitāte

1. Lēmuma 20. un 22. pantā minēto daudzgadu un gada programmu īstenošana ir dalībvalstu atbildībā atbilstošā teritoriālā līmenī saskaņā ar katrai dalībvalstij raksturīgo institucionālo sistēmu. Šī atbildība tiek īstenota saskaņā ar šo lēmumu.

2. Komisijas un dalībvalstu izmantotie līdzekļi tiek noteikti atšķirīgi atkarībā no Kopienas ieguldījuma apjoma saistībā ar revīzijas noteikumiem. Diferencēšanu piemēro arī attiecībā uz noteikumiem par novērtējumu un par daudzgadu un gada programmu ziņojumiem.

11. pants

Izpildes metodes

1. Fondam asignēto Kopienas budžetu izpilda saskaņā ar Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002[49] 53. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot 7. pantā minētās Kopienas darbības un 17. pantā minēto tehnisko palīdzību.

   Dalībvalstis un Komisija nodrošina pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu.

2. Komisija īsteno savu Eiropas Kopienu vispārējā budžeta izpildes pienākumu:

   (a) pārbaudot, vai dalībvalstīs pastāv un pienācīgi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas saskaņā ar 32. pantā aprakstītajām procedūrām;

   (b) saskaņā ar 41. un 42. pantu pārtraucot vai apturot visus maksājumus vai daļu no tiem, ja valstu pārvaldības un kontroles sistēmas nedarbojas, un saskaņā ar 45. un 46. pantā aprakstītajām procedūrām piemērojot jebkādas citas finanšu korekcijas.

3. Valstis, kuras ir iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un attīstīšanā, Fondā piedalās saskaņā ar šā lēmuma noteikumiem.

4. Šādai dalībai vajadzīgos papildu noteikumus precizē, noslēdzot vienošanās, kurās iekļauj noteikumus, lai nodrošinātu Kopienas finanšu interešu aizsardzību un Revīzijas palātas revīzijas pilnvaras.

12. pants

Papildināmība

1. Maksājumi no Fonda neaizstāj dalībvalstu valsts sektora vai tiem līdzvērtīgus izdevumus.

2. Komisija sadarbībā ar katru dalībvalsti veic papildināmības pārbaudi termiņa vidusposmā līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc īstenošanas līdz 2015. gada 31. decembrim.

13. pants

Partnerība

1. Dalībvalstis saskaņā ar spēkā esošajiem valsts noteikumiem un praksi organizē partnerību ar iestādēm un struktūrām, kuras tās norīko, proti:

   (a) kompetentajām reģionu, vietējām, pilsētu un citām publiskām iestādēm;

   (b) jebkurām citām atbilstošām struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, nevalstiskās organizācijas, tostarp ar sociālajiem partneriem.

2. Dalībvalstis nodrošina visu attiecīgo struktūru plašu un efektīvu iesaisti saskaņā ar valsts noteikumiem un praksi.

---

[49] OV L 248, 16.09.2002., 1. lpp.

3. Partnerību īsteno, pilnībā ievērojot katras partneru kategorijas attiecīgās organizatoriskās, juridiskās un finansiālās kompetences.

4. Partnerība attiecas uz daudzgadu programmu sagatavošanu, īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu.

III NODAĻA
FINANŠU PLĀNS

14. pants

Kopējie līdzekļi

1. Finansējuma bāzes summa Fonda īstenošanai no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim ir 2152 miljoni EUR.

2. Fonda gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstitūcija finanšu perspektīvas ietvaros.

3. Komisija nosaka provizorisko gada apropriāciju sadalījumu pa dalībvalstīm saskaņā ar 15. pantā noteiktajiem kritērijiem.

15. pants

Līdzekļu gada sadalījums atbilstīgajām darbībām dalībvalstīs

1. Pieejamie gada līdzekļi starp dalībvalstīm tiek sadalīti šādi:

   (a) 40 % proporcionāli objektīviem faktoriem, kuri nosaka dalībvalstu izejas stāvokli attiecībā uz robežu pārvaldību un vīzu politikas pārvaldību konsulārajos dienestos iepriekšējā gadā; un

   (b) 60 % proporcionāli kopējam attiecīgo personu skaitam un dalībvalstī pieņemtajiem lēmumiem, ar kuriem piemēro Eiropas Savienības tiesību aktus par robežu pārvaldību un vīzu politikas pārvaldību konsulārajos dienestos iepriekšējā gadā.

2. Attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunktā minēto komponenti ņem vērā šādus faktorus: ārējo sauszemes robežu garumu, ārējo jūras robežu garumu, atzīto robežpārejas punktu skaitu un konsulāro dienestu skaitu.

3. Šiem faktoriem piekārto svarus, cita starpā, atbilstīgi:

   – ārējo robežu veidam un ar to saistītai uzraudzības veikšanas sarežģītības pakāpei;

   – pasažieru plūsmu lielumam caur atzītiem robežpārejas punktiem, kas ietekmē spēju nodrošināt plūsmu efektīvu pārvaldību;

   – vīzu pieteikumu skaitam konsulārajos dienestos;

– ar ārējām robežām saistīto risku un draudu pakāpei, ņemot vērā Aģentūras veikto riska analīzi, izmantojot kopēju integrētu riska analīzes modeli;

– konkrētajai situācijai atsevišķās zonās, kurās ir augsts imigrācijas spiediena līmenis.

4. Attiecībā uz 2. punktā minēto ārējo sauszemes robežu garumu aprēķinā neņem vērā pagaidu robežas, izņemot to dalībvalstu pagaidu robežas, kuras pilnībā īsteno Šengenas *acquis*. Taču attiecībā uz šīm pagaidu robežām piemēro 65 % svarus attiecībā pret citām ārējām sauszemes robežām.

5. Attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktā minēto kritēriju ņem vērā šādus faktorus: personu skaitu, kuras šķērso robežas atzītos robežpārejas punktos, trešo valstu piederīgo skaitu, kuriem uz ārējām robežām ir atteikta ieceļošana, aizturēto personu skaitu un vīzu pieteikumu skaitu.

6. Atsauces skaitļi par pasažieru plūsmām un trešo valstu piederīgo skaitu, kuriem dalībvalsts uz robežas atteikusi ieceļošanu, ir jaunākie pieejamie statistikas dati, kurus iesniedzis Eiropas Kopienu Statistikas birojs saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

7 Ja 6. punktā minētie statistikas dati nav pieejami, nepieciešamos datus iesniedz dalībvalstis.

8. Pastāvīgajiem faktoriem piekārtojamos svarus pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. Līdzekļu asignējumā atbilstīgi 1. punktam neiekļauj līdzekļus, kuri tiek piešķirti 6. pantā minētajiem mērķiem. Šie līdzekļi nevar pārsniegt 15 miljonus EUR un nevar pārsniegt 75 % no 6. panta 1. punktā minētajām kopējām izmaksām.

16. pants

Finansēšanas struktūra

1. Maksājumi no Fonda tiek veikti subsīdiju veidā.

2. No Fonda atbalstītajām darbībām jānodrošina līdzfinansējums no publiskiem vai privātiem avotiem, tām ir jābūt bezpeļņas darbībām un par tām nevar pretendēt uz finansējumu no citiem Eiropas Kopienu vispārējā budžeta avotiem.

3. Fonda apropriācijas papildina dalībvalstu asignētos valsts sektora vai tiem līdzvērtīgus izdevumus pasākumiem, uz kuriem attiecas šis lēmums.

4. Kopienas ieguldījums atbalstītajiem projektiem attiecībā uz darbībām, kuras īsteno dalībvalstīs atbilstīgi 4. pantam, nevar pārsniegt 50 % no konkrētās darbības kopējām izmaksām.

Šis ieguldījums var tikt palielināts līdz 60 % projektiem, kuri vērsti uz konkrētām prioritātēm, kas noteiktas Komisijas daudzgadu pamatnostādnēs atbilstīgi 18. pantam.

Šo ieguldījumu palielina līdz 75 % dalībvalstīs, kuras saņem Kohēzijas fonda līdzekļus.

5. Parasti Kopienas finansiālo atbalstu darbībām, kuras atbalsta no Fonda, piešķir uz laiku ne vairāk par trīs gadiem, pamatojoties uz regulāriem darba ziņojumiem.

17. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas

1. Pēc Komisijas iniciatīvas un/vai tās vārdā no Fonda var finansēt sagatavošanas pasākumus, uzraudzības, administratīvā un tehniskā atbalsta pasākumus, kā arī novērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma īstenošanai, nepārsniedzot 0,20 % no Fonda gada asignējuma.

2. Šajās darbībās ietilpst:

   (a) pētījumi, novērtējums, ekspertu ziņojumi un statistikas dati, ieskaitot tos, kas ir vispārīga rakstura, attiecībā uz Fonda darbību;

   (b) pasākumi, kas paredzēti partneriem, Fonda atbalsta saņēmējiem un sabiedrībai kopumā, jo īpaši informācijas pasākumi;

   (c) datorizētu sistēmu uzstādīšana, izmantošana un savstarpēja savienošana pārvaldības, uzraudzības, pārbaužu un novērtējuma vajadzībām;

   (d) novērtēšanas metožu uzlabojumi un informācijas apmaiņa par pieredzi šajā jomā.

18. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas

1. Pēc attiecīgās dalībvalsts iniciatīvas katras gada programmas ietvaros no Fonda var finansēt sagatavošanas pasākumus, pārvaldības, uzraudzības, novērtēšanas, informēšanas un kontroles pasākumus, kā arī pasākumus nolūkā stiprināt administratīvo spēju šā Fonda īstenošanai.

2. Tehniskajai palīdzībai paredzētā gada summa nevar pārsniegt 4 % no dalībvalstij piešķirtās gada līdzfinansējuma kopsummas, plus 30 000 EUR.

IV NODAĻA
PLĀNOŠANA

19. pants

Stratēģisko pamatnostādņu pieņemšana

1. Attiecībā uz katru daudzgadu plānošanas periodu Komisija pieņem stratēģiskās pamatnostādnes, kurās nosaka Fonda atbalsta struktūru, ņemot vērā panākto Kopienas tiesību aktu izstrādē un īstenošanā ārējo robežu un vīzu politikas jomā, kā arī Fonda finanšu līdzekļu provizorisko sadalījumu attiecīgā perioda ietvaros.

2. Attiecībā uz šā lēmuma 3. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktos minētajiem vispārīgajiem mērķiem, šajās pamatnostādnēs jo īpaši tiek ņemtas vērā Kopienas prioritātes, lai veicinātu pakāpenisku kopējās integrētās robežu pārvaldības sistēmas ieviešanu uz ārējām robežām un stiprinātu Eiropas Savienības ārējo robežu kontroli un uzraudzību.

3. Attiecībā uz šā lēmuma 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto vispārīgo mērķi, šajās pamatnostādnēs jo īpaši tiek ņemtas vērā Kopienas prioritātes, lai turpinātu attīstīt kopējo vīzu politiku, kas iekļaujas daudzpakāpju sistēmā, kuras mērķis ir atvieglot likumīgu ceļošanu un cīnīties pret nelegālu imigrāciju, uzlabojot vietējo konsulāro pārstāvniecību vīzu izsniegšanas procedūras.

4. Stratēģiskās pamatnostādnes pirmajam daudzgadu programmas posmam (no 2007. līdz 2010. gadam) Komisija pieņem vēlākais 2006. gada 31. martā un otrajam daudzgadu programmas posmam (no 2011. līdz 2013. gadam) – vēlākais 2010. gada 31. martā.

5. Stratēģiskās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

20. pants

Valstu daudzgadu programmu sagatavošana un apstiprināšana

1. Katra dalībvalsts par katru plānošanas posmu un, balstoties uz 19. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm, ierosina daudzgadu programmas projektu, kurā iekļauj šādu informāciju:

   (a) dalībvalstī esošās situācijas aprakstu attiecībā uz infrastruktūru, iekārtām, transportlīdzekļiem, informācijas un saziņas tehnoloģiju sistēmām un darbinieku izglītības un apmācību pasākumiem attiecīgi robežsardzes iestādēs un konsulārajās iestādēs;

   (b) attiecīgās dalībvalsts vajadzību analīzi attiecībā uz infrastruktūru, iekārtām, transportlīdzekļiem, informācijas un saziņas tehnoloģiju sistēmām un darbinieku izglītības un apmācību pasākumiem attiecīgi robežsardzes iestādēs un konsulārajās iestādēs, kā arī norādes par darbības mērķiem, kas izvirzīti šo vajadzību apmierināšanai daudzgadu programmas perioda laikā;

   (c) minēto mērķu sasniegšanai paredzētās atbilstošās stratēģijas izklāsts, precizējot to sasniegšanai piekārtotās prioritātes, kā arī šo prioritāšu īstenošanai paredzēto darbību apraksts;

   (d) norādes par to, vai šī stratēģija ir saderīga ar citiem reģionāliem, valsts un Kopienas instrumentiem;

(e) informācija par prioritātēm un to konkrētajiem mērķiem. Šos mērķus raksturo kvantitatīvi, izmantojot ierobežotu skaitu īstenošanas, rezultātu un ietekmes rādītāju, ņemot vērā proporcionalitātes principu. Šiem rādītājiem jāļauj mērīt sasniegto attiecībā pret bāzes situāciju, kā arī prioritāšu sasniegšanai noteikto mērķu efektivitāti;

(f) finanšu plāna projekts, kurā par katru prioritāti un katru gadu norādīts ierosinātais finanšu ieguldījums no Fonda un valsts vai privātā līdzfinansējuma kopsumma;

(g) daudzgadu programmas īstenošanas noteikumi, tostarp:

– visas 25. pantā paredzētās struktūras, ko norīkojusi dalībvalsts;

– īstenošanas, uzraudzības, kontroles un novērtējuma sistēmu apraksts;

– finanšu plūsmu mobilizēšanas un aprites procedūras, lai nodrošinātu to pārskatāmību;

– pieņemtie noteikumi, lai nodrošinātu daudzgadu programmas publicitāti.

2. Dalībvalstis katru daudzgadu programmu sagatavo ciešā sadarbībā ar 13. pantā minētajiem partneriem.

3. Dalībvalstis iesniedz savus daudzgadu programmu projektus ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija ir darījusi zināmas attiecīgā perioda stratēģiskās pamatnostādnes.

4. Komisija ierosināto daudzgadu programmu vērtē, ņemot vērā šādus aspektus:

(a) tās saskaņotību ar Fonda mērķiem un 19. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm;

(b) dalībvalsts ierosinātās stratēģijas un darbības prioritāšu atbilstību, piemērotību un sagaidāmos rezultātus;

(c) dalībvalstī izveidoto Fonda pasākumu īstenošanas pārvaldības un kontroles sistēmu atbilstību šajā lēmumā izklāstītajiem noteikumiem;

(d) tās atbilstību Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši tiem Kopienas tiesību aktiem, kuru mērķis ir nodrošināt personu brīvu pārvietošanos, kopā ar papildpasākumiem, kas ir tieši saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju.

5. Ja Komisija uzskata, ka daudzgadu programma nav saskaņā ar stratēģiskajām pamatnostādnēm vai neatbilst šā lēmuma noteikumiem par pārvaldības un kontroles sistēmām, tā lūdz dalībvalsti atbilstoši pārskatīt ierosināto programmu.

6. Komisija katru daudzgadu programmu apstiprina četru mēnešu laikā no tās oficiālās iesniegšanas saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

21. pants

Daudzgadu programmu pārskatīšana

1. Daudzgadu programmu pārskata pēc attiecīgās dalībvalsts vai Komisijas iniciatīvas un vajadzības gadījumā koriģē uz atlikušo programmas periodu, lai vairāk ņemtu vērā Kopienas prioritātes vai to darītu citādi, jo īpaši, ņemot vērā Padomes secinājumus. Daudzgadu programmas var pārskatīt arī novērtējuma rezultātā un/vai saskaroties ar grūtībām to īstenošanā.

2. Lēmumu, ar kuru apstiprina daudzgadu programmas pārskatīšanu, Komisija pieņem iespējami drīz pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma oficiālās iesniegšanas.

22. pants

Gada programmas

1. Komisijas apstiprinātās daudzgadu programmas īsteno ar gada darba programmu palīdzību.

2. Komisija dalībvalstīm ne vēlāk kā katra gada 1. jūlijā nodrošina aplēsi par tām piešķiramajām summām nākamajā gadā no kopējām gada budžeta procedūras rezultātā piešķirtajām apropriācijām, kas aprēķinātas, kā paredzēts 15. pantā.

3. Dalībvalstis Komisijai ne vēlāk kā katra gada 1. novembrī iesniedz gada programmas projektu nākamajam gadam, kas sagatavots saskaņā ar daudzgadu programmu un kurā ietverti:

   (a) gada programmas ietvaros finansējamo projektu izvēles vispārīgie noteikumi;

   (b) atbildīgās iestādes veicamo uzdevumu apraksts attiecībā uz gada programmas īstenošanu;

   (c) ierosinātais Fonda finansiālā atbalsta sadalījums pa programmas darbībām, kā arī norāde par gada programmas īstenošanas nolūkos pieprasīto summu tehniskās palīdzības izdevumu segšanai saskaņā ar 18. pantu.

4. Izskatot dalībvalsts ierosinājumu, Komisija ņem vērā budžeta procedūras rezultātā Fondam piešķirto apropriāciju galīgo summu un lēmumu par līdzfinansējumu no Fonda pieņem ne vēlāk kā attiecīgā gada 1. martā. Lēmumā norāda dalībvalstij piešķirto summu un laika posmu, kurā izdevumi ir atbilstīgi. Komisija nosūta Aģentūrai apstiprinātās valstu gada programmas.

V NODAĻA
PĀRVALDĪBAS UN KONTROLES SISTĒMAS

23. pants

Īstenošana

Komisija atbild par šā lēmuma īstenošanu un pieņem vajadzīgos īstenošanas noteikumus.

24. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmu vispārējie principi

Dalībvalstu ieviestajām daudzgadu programmu pārvaldības un kontroles sistēmām jānodrošina:

(a) ar pārvaldību un kontroli saistīto struktūru un/vai dienestu funkciju skaidra definēšana un skaidrs funkciju sadalījums katras struktūras un/vai dienesta iekšienē;

(b) skaidrs funkciju nošķīrums starp struktūrām un/vai dienestiem, kam uzticēta pārvaldība, izdevumu apstiprināšana un kontrole, kā arī funkciju sadalījums katras struktūras un/vai dienesta iekšienē;

(c) atbilstoši līdzekļi katrai struktūrai vai dienestam tiem noteikto funkciju īstenošanai laika periodā, kurā tiek īstenotas no Fonda finansētās darbības;

(d) efektīvi iekšējās kontroles nosacījumi atbildīgajā iestādē un ikvienā deleģētā iestādē;

(e) uzticamas datorizētās uzskaites, uzraudzības un finanšu informācijas sistēmas;

(f) efektīva ziņošanas un uzraudzības sistēma uzdevumu izpildes deleģēšanas gadījumā;

(g) detalizētas procedūru rokasgrāmatas attiecībā uz veicamajām funkcijām;

(h) efektīvi sistēmas darbības revīzijas nosacījumi;

(i) sistēmas un procedūras, kas nodrošina pietiekamas revīzijas liecības;

(j) procedūras ziņošanai par pārkāpumiem un to uzraudzībai, kā arī nepareizi izmaksāto summu atgūšanai.

25. pants

Iestāžu norīkošana

1. Katrai daudzgadu programmai dalībvalsts norīko:

(a) atbildīgo iestādi: dalībvalsts funkcionālu struktūru vai dalībvalsts norīkotu valsts iestādi vai struktūru, kas atbild par Fonda atbalstīto daudzgadu un gada programmu pārvaldību un nodrošina visa veida saziņu ar Komisiju.

(b) apstiprināšanas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no ikviena atbildīgās iestādes apstiprināšanas dienesta, un kuru norīkojusi dalībvalsts, lai apstiprinātu izdevumu pārskatus un maksājumu pieprasījumus pirms tie tiek nosūtīti Komisijai;

(c) revīzijas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no ikviena dalībvalsts norīkotās atbildīgās iestādes apstiprinošā dienesta un kas atbild par pārliecināšanos par pārvaldības un kontroles sistēmu pareizu darbību;

(d) vajadzības gadījumā – deleģēto iestādi;

(e) struktūru, kas novērtē sistēmu atbilstību un kuru norīko brīdī, kad Komisijai tiek iesniegta katra daudzgadu programma. Komisija var piekrist, ka norīkotā revīzijas iestāde ir arī sistēmu atbilstības novērtēšanas struktūra, ja tai ir vajadzīgā darbspēja un funkcionālā neatkarība. Tai savs darbs ir jāveic saskaņā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem.

2. Dalībvalsts pieņem noteikumus par tās attiecībām ar minētajām iestādēm un struktūrām, kā arī to attiecībām ar Komisiju.

3. Ievērojot 24. panta b) apakšpunktu, kontroles un apstiprināšanas funkcijas var veikt viena un tā pati struktūra vai dienests.

4. Noteikumus 26. līdz 30. panta piemērošanai Komisija pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

26. pants

Atbildīgā iestāde

1. Atbildīgā iestāde var būt pašas dalībvalsts struktūra, valsts publiska iestāde, kā arī dalībvalsts privāto tiesību subjekts ar publiskā dienesta uzdevumiem. Ja dalībvalsts par atbildīgo iestādi norīko tādu, kura nav pašas dalībvalsts struktūra, tā nosaka visus nosacījumus tās attiecībām ar minēto iestādi un šīs iestādes attiecībām ar Komisiju.

2. Norīkotajai atbildīgajai iestādei jāatbilst šādiem obligātajiem nosacījumiem:

(a) tai ir jābūt juridiskas personas statusam, izņemot, ja tā ir dalībvalsts funkcionāla struktūra;

(b) tai ir jābūt infrastruktūrai, kas vajadzīga vieglas saziņas nodrošināšanai ar plašu lietotāju loku, kā arī ar citu dalībvalstu atbildīgajām iestādēm un ar Komisiju;

(c) tai ir jādarbojas administratīvā kontekstā, kas tai ļauj savus uzdevumus veikt pareizi un izvairīties no jebkāda interešu konflikta;

(d) tai ir jāspēj piemērot Kopienas fondu pārvaldības noteikumus;

(e) tās finanšu un pārvaldības spējai ir jābūt samērīgai ar Kopienas fondu apjomu, kas tai būs jāpārvalda;

(f) tās rīcībā ir jābūt darbiniekiem ar darbam starptautiskā vidē atbilstošu profesionālo kvalifikāciju un valodu prasmēm.

3. Dalībvalsts atbildīgajai iestādei nodrošina atbilstošu finansējumu, lai tā varētu pienācīgi un nepārtraukti veikt savus uzdevumus visā 2007. – 2013. gada perioda laikā.

27. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumi

1. Atbildīgā iestāde atbild par daudzgadu programmas efektīvu, lietderīgu un pareizu pārvaldību un īstenošanu. Konkrēti, tās uzdevumi ir:

(a) apspriesties ar atbilstošiem partneriem (nevalstiskām organizācijām, vietējām iestādēm, kompetentām starptautiskām organizācijām, sociālajiem partneriem utt.) partnerībā, kas izveidota atbilstīgi 13. pantam;

(b) iesniegt Komisijai 20. un 22. pantā noteikto daudzgadu un gada programmu projektus;

(c) organizēt un publicēt konkursu paziņojumus un uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus;

(d) organizēt atlases un Fonda līdzfinansējuma piešķiršanas procedūras saskaņā ar pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un subsīdiju neapvienošanas principiem;

(e) saņemt maksājumus no Komisijas un veikt maksājumus atbalsta saņēmējiem;

(f) nodrošināt Fonda līdzfinansējuma un citu atbilstošu valsts un Kopienas finanšu instrumentu konsekvenci un papildināmību;

(g) pārbaudīt līdzfinansēto preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu un to, ka par darbībām uzrādītie izdevumi ir faktiski radušies un atbilst Kopienas un valsts noteikumiem;

(h) nodrošināt, ka pastāv datorizēta sistēma detalizētu uzskaites datu reģistrēšanai un uzglabāšanai par katru gada programmu darbību un ka tiek apkopoti dati par īstenošanu, kas vajadzīgi finanšu pārvaldībai, uzraudzībai, kontrolei un novērtēšanai;

(i) nodrošināt, ka atbalsta saņēmēji un citas struktūras, kas iesaistītas no Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanā, attiecībā uz visiem ar darbību saistītajiem darījumiem vai nu izmanto atsevišķu uzskaites sistēmu vai piemērotu uzskaites kodu sistēmu;

(j) nodrošināt, ka 48. pantā minēto daudzgadu programmu novērtēšanu veic šajā lēmumā noteiktajos termiņos un ka tā atbilst kvalitātes standartiem, par ko vienojušās Komisija un dalībvalsts;

(k) iedibināt procedūras, lai nodrošinātu, ka visi dokumenti attiecībā uz izdevumiem un revīziju, kas vajadzīgi pietiekamu revīzijas liecību nodrošināšanai, tiek turēti saskaņā ar 43. pantā minētajām prasībām;

(l) nodrošināt, ka revīzijas iestāde 30. panta 1. punktā noteikto revīziju veikšanai saņem visu vajadzīgo informāciju par izmantotajām pārvaldības procedūrām un no Fonda līdzfinansējumu saņēmušajiem projektiem;

(m) nodrošināt, ka apstiprinošā iestāde, lai varētu sniegt apstiprinājumu, saņemtu visu vajadzīgo informāciju par procedūrām un veiktajām revīzijām attiecībā uz izdevumiem;

(n) sagatavot un Komisijai iesniegt ziņojumus, apstiprinošās iestādes apstiprinātos izdevumu pārskatus un maksājumu pieprasījumus;

(o) veikt informēšanu un konsultēšanu, kā arī publiskot atbalstīto darbību rezultātus;

(p) sadarboties ar Komisiju un atbildīgajām iestādēm citās dalībvalstīs.

2. Atbildīgās iestādes veiktās pārvaldības darbības, kas saistītas ar projektu īstenošanu dalībvalstīs, var finansēt saskaņā ar 18. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem.

28. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumu deleģēšana

1. Ja visi atbildīgās iestādes uzdevumi vai to daļa tiek deleģēti deleģētajai iestādei, atbildīgā iestāde precīzi nosaka deleģēto uzdevumu apjomu un sīki izstrādātas procedūras deleģēto uzdevumu īstenošanai, kurām ir jāatbilst iepriekš 26. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Šajās procedūrās iekļauj pienākumu regulāri informēt atbildīgo iestādi par deleģēto uzdevumu efektīvu izpildi un izmantoto līdzekļu aprakstu.

29. pants

Apstiprinošā iestāde

1. Daudzgadu programmas apstiprinošā iestāde:

(a) apstiprina, ka:

– izdevumu pārskats ir pareizs, sastādīts, izmantojot uzticamas uzskaites sistēmas, un tā pamatā ir pārbaudāmi apliecinošie dokumenti;

– uzrādītie izdevumi atbilst spēkā esošiem Kopienas un valsts noteikumiem un ir radušies saistībā ar darbībām, kas izraudzītas saskaņā ar programmai piemērojamiem kritērijiem un ievērojot Kopienas un valsts noteikumus;

(b) apstiprinājuma sniegšanas nolūkā pārliecinās, ka tā ir saņēmusi vajadzīgo informāciju no atbildīgās iestādes par procedūrām un veiktajām revīzijām attiecībā uz izdevumiem, kas uzrādīti izdevumu pārskatos;

(c) apstiprinājuma sniegšanas nolūkā ņem vērā visu revīzijas iestādes vai tās vārdā veikto revīziju rezultātus;

(d) datorizētā veidā saglabā Komisijai uzrādīto izdevumu uzskaites datus;

(e) nodrošina tāda Kopienas finansējuma atgūšanu, kas pārkāpumu konstatācijas rezultātā ir atzīts par nepareizi izmaksātu, un, attiecīgā gadījumā, procentu piedziņu, kā arī veic atgūstamo summu uzskaiti un atmaksā Komisijai atgūtās summas, ja iespējams, tās atņemot no nākamā izdevumu pārskata.

2. Apstiprinošās iestādes veiktās darbības, kas saistītas ar projektu īstenošanu dalībvalstīs, var finansēt saskaņā ar 18. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem, ja tiek ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kas aprakstītas 25. pantā.

30. pants

Revīzijas iestāde

1. Daudzgadu programmas revīzijas iestāde:

(a) nodrošina, ka revīzija tiek veikta saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, lai pārliecinātos par daudzgadu programmas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvu darbību;

(b) nodrošina, ka darbību revīzija, lai pārbaudītu uzrādītos izdevumus, tiek veikta, balstoties uz atbilstošu izlasi; izlasei ir jāaptver vismaz 10 % no kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem attiecībā uz katru daudzgadu programmu;

(c) sešu mēnešu laikā no daudzgadu programmas apstiprināšanas Komisijai iesniedz revīzijas stratēģiju, kurā norāda struktūras, kuras veiks a) un b) apakšpunktā minētās revīzijas, izmantojamo metodi, no Fonda atbalstīto darbību izlases metodi revīzijas nolūkā, kā arī revīziju provizorisko plānu, lai nodrošinātu, ka ir veikta galveno Fonda līdzfinansējuma saņēmēju revīzija un ka revīzijas ir vienmērīgi sadalītas visa programmas perioda laikā.

2. Ja atbilstīgi šim lēmumam norīkotā revīzijas iestāde ir arī norīkotā revīzijas iestāde atbilstīgi lēmumiem …, … un …[50] vai ja diviem vai vairākiem no šiem fondiem tiek piemērotas kopējas sistēmas, var iesniegt vienu apvienotu revīzijas stratēģiju, kas minēta 1. punkta c) apakšpunktā.

3. Revīzijas iestāde sagatavo 50. panta 2. punktā minētā gada programmu īstenošanas galīgā ziņojuma projektu, kurā ietver:

[50] Iekļaut norādes par lēmumiem, ar kuriem izveido EBF, Integrācijas fondu un Atgriešanās fondu.

(a) gada revīzijas ziņojumu, kurā izklāstīti secinājumi par revīzijām, kas saskaņā ar revīzijas stratēģiju veiktas attiecībā uz gada programmu, ziņojot par visiem konstatētajiem trūkumiem programmas pārvaldības un kontroles sistēmās;

(b) atzinumu par to, vai pārvaldības un kontroles sistēma ir darbojusies efektīvi un nodrošinājusi pietiekamu garantiju par Komisijai iesniegto izdevumu pārskatu pareizību un to pamatā esošo darījumu likumību un pareizību;

(c) apliecinājumu, kurā novērtēta galīgā atlikuma maksājuma pieprasījuma pamatotība un galīgā izdevumu pārskata pamatā esošo darījumu likumība un pareizība.

4. Ja 1. punktā minētās revīzijas veic cita struktūra nekā revīzijas iestāde, revīzijas iestāde pārliecinās, ka minētajām struktūrām ir nepieciešamā funkcionālā neatkarība un ka darbs tiek veikts atbilstoši starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem.

5. Revīzijas iestādes vai 4. punktā minētās struktūras veiktās darbības, kas saistītas ar dalībvalstīs īstenotajiem projektiem, var finansēt saskaņā ar 18. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem, ja tiek ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kas aprakstītas 25. pantā.

VI NODAĻA
KONTROLE

31. pants

Dalībvalstu kompetence

1. Dalībvalstis atbild par daudzgadu un gada programmu pareizu finanšu pārvaldību un par notikušo darījumu likumību un pareizību.

2. Tās pārliecinās, ka atbildīgās iestādes un attiecīgās deleģētās iestādes, apstiprinošās iestādes, revīzijas iestādes un jebkuras citas iesaistītās struktūras saņem pienācīgus norādījumus par 24. līdz 30. pantā minēto pārvaldības un kontroles sistēmu izveidi, lai nodrošinātu Kopienas finansējuma efektīvu un pareizu izmantošanu.

3. Dalībvalstis aizkavē, atklāj un novērš pārkāpumus. Tās par pārkāpumiem ziņo Komisijai un to informē par administratīvo un tiesas procesu gaitu.

Ja nevar atgūt atbalsta saņēmējam nepareizi samaksātās summas, dalībvalsts atbild par zaudēto summu iemaksāšanu Eiropas Kopienu budžetā.

4. Dalībvalstis ir pirmā kārtā atbildīgas par darbību finanšu kontroli un nodrošina, ka pārvaldības sistēmas tiek izmantotas un revīzijas veiktas tā, lai nodrošinātu Kopienas līdzekļu pareizu un efektīvu izmantojumu. Tās Komisijai iesniedz šo sistēmu aprakstu.

5. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju vāc statistikas datus, kas vajadzīgi, lai piemērotu 15. pantu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 5. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

32. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmas

1. Pirms tiek pieņemta daudzgadu programma, dalībvalstis pārliecinās, ka pārvaldības un kontroles sistēmas ir izveidotas saskaņā ar 24. līdz 30. pantu. Tās atbild par to, lai visa programmas perioda laikā sistēmas darbotos pienācīgi.

2. Kopā ar katru daudzgadu programmas projektu dalībvalstis Komisijai iesniedz sistēmu aprakstu, kurā jo īpaši ietver atbildīgo iestāžu, deleģēto iestāžu un apstiprinošo iestāžu organizācijas un procedūru aprakstu, kā arī šo iestāžu un struktūru, revīzijas iestādes un ikvienas citas tās vārdā revīziju veicošas struktūras iekšējo revīzijas sistēmu aprakstu.

3. Trīs mēnešu laikā no katra daudzgadu programmas projekta iesniegšanas Komisijai dalībvalstis iesniedz ziņojumu, kuru sagatavojusi sistēmu atbilstības pārbaudes struktūra un kurā izklāstīti sistēmu novērtējuma rezultāti un sniegts atzinums par to atbilstību 24. līdz 30. pantam. Ja atzinums ir ar atrunām, ziņojumā norāda trūkumus un to nopietnības pakāpi. Saskaņojot ar Komisiju, dalībvalstis sagatavo plānu ar veicamajiem koriģējošiem pasākumiem un to īstenošanas grafiku.

4. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 3. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

33. pants

Komisijas kompetence

1. Komisija saskaņā ar 30. pantā noteikto procedūru pārliecinās, ka dalībvalstis ir izveidojušas pārvaldības un kontroles sistēmas atbilstīgi 24. līdz 30. pantam un, balstoties uz gada revīzijas ziņojumiem un uz Komisijas pašas veiktām revīzijām, ka daudzgadu programmu īstenošanas periodā sistēmas darbojas pienācīgi.

2. Neskarot dalībvalstu veiktās revīzijas, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt revīziju uz vietas, lai pārbaudītu, vai pārvaldības un kontroles sistēmas darbojas efektīvi, ieskaitot revīziju par gada programmās iekļautām darbībām, par revīziju paziņojot vismaz vienu darba dienu iepriekš. Šajās revīzijās var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai pilnvaroti pārstāvji.

3. Komisija var pieprasīt dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu, vai sistēmas darbojas pareizi, vai arī viena vai vairāku darījumu pareizumu. Šajās revīzijās var piedalīties Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

4. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina, ka attiecībā uz Fonda atbalstītajām darbībām tiek sniegta atbilstoša informācija, publicitāte un atgriezeniskā saikne.

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina darbību saskaņotību un papildināmību ar citām attiecīgajām Kopienas politikām, instrumentiem un iniciatīvām.

34. pants

Sadarbība ar dalībvalsts kontroles iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar daudzgadu programmu revīzijas iestādēm, lai koordinētu to attiecīgos kontroles plānus un revīzijas metodes, un nekavējoties apmainās ar veikto pārvaldības un kontroles sistēmu revīzijas rezultātiem nolūkā iespējami efektīvi izmantot kontroles resursus un novērst nevajadzīgu darba dublēšanos.

   Komisija dara zināmus savus komentārus par revīzijas stratēģiju, kas iesniegta saskaņā ar 30. pantu, ne vēlāk kā trīs mēnešus vai pirmajā sanāksmē pēc tās saņemšanas.

2. Sagatavojot savu revīzijas stratēģiju, Komisija nosaka tādas daudzgadu programmas:

   (a) kuras bez atrunām atbilst saskaņā ar 32. pantu izveidotajai sistēmai vai attiecībā uz kurām pēc koriģējošo pasākumu īstenošanas atrunas ir atsauktas un

   (b) attiecībā uz kurām 30. pantā minētā revīzijas iestādes sagatavotā revīzijas stratēģija ir apmierinoša un, ja, balstoties uz Komisijas un dalībvalsts revīziju rezultātiem, ir saņemta pietiekama garantija par pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvu darbību.

3. Attiecībā uz minētajām programmām Komisija var informēt attiecīgās dalībvalstis, ka tā galvenokārt paļausies uz revīzijas iestādes atzinumu par uzrādīto izdevumu pamatotību, likumību un pareizību un pati revīziju uz vietas veiks tikai izņēmuma kārtā.

VI NODAĻA
FINANŠU PĀRVALDĪBA

35. pants

Atbilstība – izdevumu pārskati

1. Visos izdevumu pārskatos norāda izdevumu summu, kas radusies atbalsta saņēmējiem saistībā ar darbību īstenošanu, un atbilstošo finansējumu no publiskiem vai privātiem līdzekļiem.

2. Izdevumiem jāatbilst atbalsta saņēmēju veiktajiem maksājumiem. Tos pamato ar apmaksātiem rēķiniem vai uzskaites dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma spēku.

3. Izdevumi ir uzskatāmi par atbilstīgiem no Fonda vienīgi tad, ja tie ir faktiski apmaksāti ne agrāk kā tā gada 1. janvārī, kas norādīts Komisijas lēmumā par līdzfinansējumu, kurš minēts 22. panta 4. punktā. Līdzfinansētās darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbilstības perioda sākuma dienas.

4. No Fonda finansējuma nav atbalstāmi šāda veida izdevumi:

– PVN;

– parādu procenti;

– zemes iegāde par summu, kas pārsniedz 10 % no attiecīgās darbības kopējiem atbalstāmajiem izdevumiem;

– mājokļu izdevumi.

5. Noteikumus par izmaksu atbilstību attiecībā uz dalībvalstīs īstenotajām darbībām, kurām piešķirts Fonda līdzfinansējums saskaņā ar 4. pantu, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā noteikto procedūru.

36. pants

Maksājumu viengabalainība atbalsta saņēmējiem

Dalībvalstis pārliecinās, ka atbildīgā iestāde veic visu nepieciešamo, lai atbalsta saņēmēji publisko līdzekļu ieguldījuma summu saņemtu iespējami drīz. Šīs atbalsta saņēmējiem paredzētās summas nevar samazināt, nosakot jebkādus atskaitījumus, ieturējumus, specifisku maksu vai citu līdzvērtīga veida maksājumu.

37. pants

Euro izmantošana

Visas summas, kas minētas Komisijas finansējuma lēmumos, saistību apropriācijās un Komisijas veiktajos maksājumos, kā arī dalībvalstu apstiprināto izdevumu summas un maksājuma pieprasījumus izsaka un maksā euro.

38. pants

Saistības

Kopienas budžeta saistības nosaka ik gadus, balstoties uz Komisijas lēmumu par līdzfinansējumu, kas minēts 22. panta 4. punktā.

39. pants

Maksājumi - priekšfinansējums

1. Komisija atbalsta maksājumus no Fonda veic saskaņā ar budžeta saistību apropriācijām.

2. Maksājumi tiek veikti priekšfinansējuma un atlikuma maksājuma veidā. Tos pārskaita dalībvalsts norīkotajai atbildīgajai iestādei.

3. Priekšfinansējuma maksājumu 50 % apmērā no piešķirtās summas Komisijas gada lēmumā par Fonda līdzfinansējumu dalībvalstij pārskaita sešdesmit dienu laikā no līdzfinansējuma lēmuma pieņemšanas.

4. Otru priekšfinansējuma maksājumu veic ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad Komisija apstiprinājusi darba ziņojumu par gada programmas īstenošanu un apstiprināto izdevumu pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 29. panta a) apakšpunktu un 35. pantu, un kas aptver izdevumus par vismaz 70 % no sākotnējā maksājuma summas. Otra Komisijas veiktā priekšfinansējuma maksājuma summa ir līdz 50 % no kopējās summas, kas piešķirta ar līdzfinansējuma lēmumu, vai, jebkurā gadījumā, starpība starp Kopienas līdzekļu summu, kuru dalībvalsts faktiski izmantojusi izraudzītajiem projektiem gada programmas ietvaros, un pirmo priekšfinansējuma maksājumu.

5. Procentus, kuri uzkrājušies no priekšfinansējuma maksājumiem, piešķir attiecīgajai programmai un tos atņem no publisko izdevumu summas, kas uzrādītas galīgajā izdevumu pārskatā.

6. Summas, kuras izmaksātas kā priekšfinansējums, pēc gada programmas noslēgšanas dzēš no kontiem.

40. pants

Atlikuma maksājumi

1. Komisija izmaksā atlikumu, ja tā deviņu mēnešu laikā no Fonda līdzfinansējuma lēmumā noteiktā izmaksu atbalstāmā perioda beigu datuma ir saņēmusi šādus dokumentus:

   (a) apstiprinātu izdevumu pārskatu un atlikuma maksājuma pieprasījumu vai atlīdzināšanas pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 29. panta a) apakšpunktu un 35. pantu;

   (b) gada programmas galīgo īstenošanas ziņojumu, ietverot 51. pantā noteikto informāciju;

   (c) revīzijas ziņojumu, atzinumu un apliecinājumu, kas minēti 30. panta 2. punktā.

   Atlikuma maksājums tiek veikts, ja tiek pieņemts galīgais īstenošanas ziņojums un apliecinājums par atlikuma maksājuma pieprasījuma pamatotību.

2. Ja atbildīgā iestāde 1. punktā prasītos dokumentus neiesniedz paredzētajā termiņā un pieņemamā formā, Komisija atceļ atbilstošās gada programmas budžeta saistību daļu, kura nav izmantota priekšfinansējuma maksājumiem.

3. Automātisko atcelšanas procedūru, kas noteikta 2. punktā, var apturēt par to projektu summu, attiecībā uz kuriem laikā, kad iesniedzami 1. punktā minētie dokumenti, dalībvalsts līmenī notiek tiesvedība vai administratīva pārsūdzība ar apturošu raksturu. Daļējā galīgajā ziņojumā dalībvalsts sniedz sīku informāciju par šādiem projektiem un ik pēc 6 mēnešiem nosūta ziņojumus par panākumiem attiecībā uz šiem projektiem. Trīs mēnešu laikā no tiesvedības vai administratīvās pārsūdzības

procedūras pabeigšanas dalībvalsts iesniedz 1. punktā prasītos dokumentus par attiecīgajiem projektiem.

4. Deviņu mēnešu periodu, kas minēts 1. punktā, pārtrauc, ja Komisija attiecībā uz konkrēto gada programmu pieņem lēmumu par līdzfinansējuma maksājumu apturēšanu saskaņā ar 42. panta noteikumiem. Termiņu atsāk skaitīt no dienas, kad 42. panta 3. punktā minētais Komisijas lēmums tiek paziņots dalībvalstij.

5. Neskarot 41. panta noteikumus Komisija sešu mēnešu laikā no 1. punktā minēto dokumentu saņemšanas informē dalībvalsti par to izdevumu summu, kuru Komisija ir atzinusi par atmaksājamu no Fonda, un par jebkādām finansiālām korekcijām, kas izriet no starpības starp uzrādītajiem izdevumiem un atzītajiem izdevumiem. Dalībvalsts savus apsvērumus var iesniegt trīs mēnešu laikā.

6. Trīs mēnešu laikā no dienas, kad saņemti dalībvalsts apsvērumi, Komisija pieņem lēmumu par izdevumu summu, kas atzīstama par atmaksājamu no Fonda, un piedzen starpību, kas rodas no atšķirības starp galīgajiem atzītajiem izdevumiem un summām, kas jau samaksātas dalībvalstīm.

7. Atkarībā no finansējuma līdzekļu pieejamības Komisija atlikumu izmaksā ne vēlāk kā sešdesmit dienu laikā no dienas, kurā tā pieņem 1. punktā minētos dokumentus. Budžeta saistību atlikumu atceļ sešus mēnešus pēc maksājuma.

41. pants

Pārtraukšana

1. Maksājuma termiņu ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem pārtrauc deleģēts kredītrīkotājs Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 izpratnē, ja ir šaubas par pārvaldības vai kontroles sistēmu pienācīgu darbību vai ja kredītrīkotājam nepieciešama papildu informācija no valsts iestādēm, veicot uzraudzību sakarā ar gada pārskatā izdarītajiem apsvērumiem, vai ja viņam/viņai ir aizdomas, ka uzrādītajos izdevumos ir nopietnas nelikumības, kas ir atklātas vai par kurām ir aizdomas.

   Komisija nekavējoties informē attiecīgo dalībvalsti un atbildīgo iestādi par pārtraukšanas iemesliem. Dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami drīz labotu situāciju.

2. Maksimālo sešu mēnešu periodu atkārtoti pagarina lielākais vēl uz sešiem mēnešiem, ja izrādās, ka ir jāpieņem lēmums saskaņā ar 42. un 45. pantu.

42. pants

Apturēšana

1. Komisija var apturēt visus vai daļu no priekšfinansējuma un atlikuma maksājumiem, ja:

(a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas ietekmē maksājumu apstiprināšanas procedūras uzticamību, un attiecībā uz kuriem nav veikti koriģējoši pasākumi; vai

(b) apstiprinātajā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir saistīti ar nopietnu pārkāpumu, kas nav novērsts; vai

(c) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 31. un 32. pantu.

2. Komisija var pieņemt lēmumu apturēt priekšfinansējuma un atlikuma maksājumus pēc tam, kad tā devusi dalībvalstij iespēju trīs mēnešu laikā iesniegt tās apsvērumus.

3. Komisija beidz priekšfinansējuma un atlikuma maksājumu apturēšanu, ja tā uzskata, ka dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj to atcelt.

4. Ja dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus, Komisija var pieņemt lēmumu samazināt neto summu vai atcelt Kopienas atbalstu gada programmai saskaņā ar 46. pantu.

43. pants

Dokumentu saglabāšana

Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī nodrošina, ka visi apliecinošie dokumenti attiecībā uz attiecīgās gada programmas izdevumiem un revīzijām tiek saglabāti un ir pieejami Komisijai un Revīzijas palātai.

Dokumenti ir jāsaglabā un tiem jābūt pieejamiem vismaz trīs gadus pēc gada programmas noslēguma, neskarot noteikumus par valsts atbalstu. Šo periodu var pārtraukt vai nu tiesvedības vai pienācīgi motivēta Komisijas pieprasījuma gadījumā.

Uzglabā vai nu dokumentu oriģinālus vai to kopijas, kas apstiprinātas kā atbilstošas oriģinālam, uz vispārpieņemtiem datu nesējiem.

VIII NODAĻA
FINANŠU KOREKCIJAS

44. pants

Dalībvalstu noteiktas finanšu korekcijas

1. Neskarot Komisijas atbildību par Eiropas Kopienu vispārējā budžeta īstenošanu, dalībvalstis ir pirmā kārtā atbildīgas par pārkāpumu izmeklēšanu. Tās attiecīgi rīkojas, ja notiek jebkādas ievērojamas izmaiņas, kas ietekmē atbalsta īstenošanas vai kontroles nosacījumus, un veic vajadzīgās finanšu korekcijas.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar vienreizējiem vai regulāriem pārkāpumiem, kas atklāti darbībās vai gada programmās. Dalībvalstu veiktās korekcijas izpaužas kā pilnīga vai daļēja Kopienas ieguldījuma atgūšana.

Dalībvalsts ņem vērā pārkāpumu raksturu un smagumu, kā arī Fondam radušos finansiālos zaudējumus.

Gada ziņojumā, ko nosūta Komisijai saskaņā ar 50. panta 2. punktu, dalībvalstis iekļauj sarakstu ar atcelšanas procedūrām, kas uzsāktas saistībā ar attiecīgo gada programmu.

Dalībvalsts veiktās korekcijas izpaužas kā Kopienas ieguldījuma pilnīga vai daļēja atcelšana un, ja summa netiek atmaksāta attiecīgās dalībvalsts noteiktajā termiņā, automātiski piemēro procentus atbilstīgi likmei, kas noteikta 47. panta 2. punktā.

3. Regulāru pārkāpumu gadījumā dalībvalsts paplašina tās izmeklēšanu, aptverot visas darbības, kas var būt skartas.

45. pants

Komisijas veiktā revīzija un finanšu korekcijas

1. Neskarot Revīzijas palātas pilnvaras vai dalībvalstu veiktās pārbaudes atbilstīgi valstu normatīviem un administratīviem aktiem, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt pārbaudes uz vietas, ieskaitot pārbaudes izlases kārtā, par darbībām, kas finansētas no Fonda, un par pārvaldības un kontroles sistēmām, par to paziņojot vismaz vienu darba dienu iepriekš. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti, lai saņemtu no tās visu nepieciešamo palīdzību. Šajās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai pilnvaroti pārstāvji.

2. Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu viena vai vairāku darījumu pareizību. Šajās pārbaudēs var piedalīties Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

3. Ja pēc nepieciešamo pārbaužu veikšanas Komisija secina, ka dalībvalsts neievēro 31. pantā minētās saistības, tā aptur priekšfinansējuma vai atlikuma maksājumus saskaņā ar 42. pantu.

46. pants

Korekciju kritēriji

1. Ja dalībvalsts nav veikusi korekcijas noteiktajā laikā, kā paredzēts 42. panta 2. punktā, Komisija var trīs mēnešu laikā izlemt pilnīgi vai daļēji atcelt Kopienas atbalstu gada programmai, ja tā secina, ka:

   (a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas apdraud programmas ietvaros jau samaksāto Kopienas atbalstu;

   (b) apstiprinātā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir nelikumīgi un līdz šajā punktā minētās koriģēšanas procedūras uzsākšanai dalībvalsts to nav novērsusi un

(c) līdz šajā pantā minētās koriģēšanas procedūras uzsākšanai dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 31. pantu.

(d) Komisija pieņem lēmumu pēc tam, kad ņemti vērā visi dalībvalsts iesniegtie apsvērumi.

2. Veicot finanšu korekcijas, Komisija balstās uz konkrētiem atklāto pārkāpumu gadījumiem, ņemot vērā pārkāpuma sistēmisko raksturu, lai noteiktu, vai korekcija piemērojama ar noteiktu likmi vai ar ekstrapolāciju. Ja pārkāpums attiecas uz izdevumu pārskatu, par kuru gada ziņojumā iepriekš sniegts pozitīvs atzinums saskaņā ar 30. panta 3. punkta b) apakšpunktu, tiek pieņemts, ka pastāv sistēmiska problēma, kas ir pamats piemērot korekciju ar noteiktu likmi vai ar ekstrapolāciju, ja vien dalībvalsts trīs mēnešu laikā nenodrošina pierādījumus, kuri atspēko šo pieņēmumu.

3. Lemjot par korekcijas summu, Komisija ņem vērā pārkāpuma smagumu un ar attiecīgo gada programmu saistīto trūkumu apmēru un finanšu sekas.

4. Ja Komisija, sagatavojot savu nostāju, balstās uz faktiem, kurus konstatējuši nevis Komisijas dienestu, bet citi revidenti, tā sagatavo pati savus secinājumus par finanšu sekām pēc tam, kad tā ir izvērtējusi attiecīgās dalībvalsts veiktos pasākumus saskaņā ar 32. pantu, ziņojumus par atklātajiem pārkāpumiem un dalībvalsts atbildes, ja tādas ir.

47. pants

Atmaksāšana

1. Ikvienu Komisijai pienākošos summu atmaksāšanu veic līdz termiņam, kas norādīts piedziņas rīkojumā, kas sagatavots saskaņā ar 72. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002. [51] Šis termiņš ir pēdējā diena otrajā mēnesī pēc rīkojuma izdošanas.

2. Novēlotas atmaksāšanas gadījumā piemēro kavējuma procentus, kurus aprēķina, sākot no termiņa pēdējās dienas un beidzot ar faktiskā maksājuma datumu. Šo procentu likme ir Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā publicētā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro refinansēšanas pamatoperācijām, un kas ir spēkā maksājuma termiņa mēneša pirmajā kalendārajā dienā, pieskaitot trīsarpus procentu punktus.

48. pants

Dalībvalstu pienākumi

Finanšu korekcijas, ko veic Komisija, neskar dalībvalsts pienākumu veikt atgūšanu saskaņā ar 46. pantu.

---

[51] OV L248, 16.12.2002.

IX NODAĻA
UZRAUDZĪBA, NOVĒRTĒŠANA UN ZIŅOJUMI

49. pants

Uzraudzība un novērtēšana

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm veic regulāru Fonda uzraudzību.

2. Komisija partnerībā ar dalībvalstīm regulāri izvērtē Fondu, lai novērtētu darbību atbilstību, efektivitāti un ietekmi, ņemot vērā 3. pantā minētos mērķus. Tā arī vērtē Fonda ietvaros īstenoto darbību papildināmību ar darbībām, kuras paredzētas citās atbilstošās Kopienas politikās, instrumentos un iniciatīvās.

3. Līdz 2011. gada decembrim Komisija izvērtē Fonda ietekmi uz politiku un tiesību aktu attīstību ārējo robežu jomā, izvērtē Fonda un Aģentūras uzdevumu sinerģijas efektu, kā arī līdzekļu sadalei starp dalībvalstīm piemērojamo kritēriju piemērotību, ņemot vērā Eiropas Savienības mērķus šajā jomā.

50. pants

Ziņojumi

1. Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu projektu uzraudzību un novērtēšanu.

   Šajā nolūkā vienošanās un līgumos, kurus tā noslēdz ar organizācijām, kuras atbild par darbību īstenošanu, iekļauj noteikumus, ar kuriem nosaka pienākumu regulāri iesniegt detalizētus ziņojumus par īstenošanas gaitu un noteikto mērķu izpildi.

2. Ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc izmaksu atbilstības termiņa beigām, kurš noteikts katras gada programmas līdzfinansējuma lēmumā, atbildīgā iestāde Komisijai iesniedz galīgo īstenošanas ziņojumu un galīgo izdevumu pārskatu kā noteikts 35. pantā.

3. Dalībvalstis Komisijai iesniedz:

   (a) ne vēlāk kā 2010. gada 30. jūnijā – novērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanu;

   (b) ne vēlāk kā 2012. gada 30. jūnijā (par 2007. – 2010. gada periodu) un 2015. gada 30. jūnijā (par 2011. – 2013. gada periodu) iesniedz novērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un ietekmi.

4. Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz:

(a) ne vēlāk kā 2009. gada 30. jūnijā – ziņojumu par 15. pantā minēto kritēriju piemērošanu gada līdzekļu sadalījumam pa dalībvalstīm kopā ar ierosinājumiem par grozījumiem, ja tas tiek uzskatīts par vajadzīgu;

(b) ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī – termiņa vidusposma ziņojumu par sasniegtajiem rezultātiem attiecībā uz Fonda īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem, kopā ar priekšlikumu par Fonda turpmāko attīstību;

(c) ne vēlāk kā 2012. gada 30. decembrī (par 2007. – 2010. gada periodu) un 2015. gada 31. decembrī (par 2011. – 2013. gada periodu) – noslēguma novērtējuma ziņojumu.

51. pants

Galīgais gada ziņojums

1. Lai iegūtu skaidru pārskatu par gada un daudzgadu programmu īstenošanu, 50. panta 2. punktā minētajos ziņojumos iekļauj šādu informāciju:

(a) gada programmas finanšu un saturiskā īstenošana;

(b) paveiktais daudzgadu programmas un tās prioritāšu īstenošanā attiecībā pret to konkrētajiem, pārbaudāmajiem mērķiem, izsakot skaitliski, kur un kad vien tas iespējams, kā arī pret faktiskajiem rādītājiem un pret katras attiecīgās prioritātes īstenošanas, rezultātu un ietekmes rādītājiem;

(c) atbildīgās iestādes veiktie pasākumi, lai nodrošinātu īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši:

– uzraudzības un novērtēšanas pasākumi, tostarp datu vākšanas pasākumi;

– kopsavilkums par jebkādām būtiskām problēmām, kas radušās darba programmas īstenošanas gaitā, un par attiecīgi veiktajiem pasākumiem;

– tehniskās palīdzības izmantojums.

(d) veiktie pasākumi, lai sniegtu informāciju par gada un daudzgadu programmām un lai tās publiskotu.

2. Ziņojumus uzskata par pieņemamiem, ja tajos ir iekļauta visa 1. punktā uzskaitītā informācija. Komisija pieņem lēmumu par atbildīgās iestādes iesniegtā gada īstenošanas ziņojuma saturu divu mēnešu laikā. Ja Komisija noteiktajā termiņā neatbild, ziņojums uzskatāms par pieņemtu. Komisija informē Aģentūru par apstiprinātajiem īstenošanas ziņojumiem.

X NODAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

52. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz kopēja „Solidaritātes un migrācijas plūsmu pārvaldības” komiteja („komiteja”), kas izveidota ar šo lēmumu.[52]

2. Ja izdara atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā minētā Lēmuma 8. panta noteikumus.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

53. pants

Pārskatīšana

Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Eiropas Parlaments un Padome pārskata šo lēmumu ne vēlāk kā 2013. gada 30. jūnijā.

54. pants

Šo lēmumu piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

55. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

[52] Iekļaut norādes par lēmumiem, ar kuriem izveido EBF, Integrācijas fondu un Atgriešanās fondu.

PASKAIDROJUMS

1. SOLIDARITĀTES ATTĪSTĪŠANA TREŠO VALSTU PIEDERĪGO INTEGRĀCIJAS JOMĀ

1.2. Problēmas izklāsts un analīze

Migrācija no trešām valstīm uz Eiropas Savienību ir ikdienas realitāte ikvienā dalībvalstī. Lai gan trešo valstu piederīgo proporcija dažādās dalībvalstīs būtiski atšķiras, visas saskaras ar to sabiedrības pieaugošu etnisko, kultūras un valodu daudzveidību un ar vajadzību pārvaldīt „starpkultūru attiecības".

Kā tas apstiprināts pirmajā gada ziņojumā par migrāciju un integrāciju[53], imigrācijai joprojām ir nozīmīga loma Eiropas Savienības ekonomiskajā un sociālajā attīstībā. Iedzīvotāju novecošanas un darbspējīgā vecumā esošu iedzīvotāju skaita samazināšanās kontekstā ir iespējama migrācijas plūsmu palielināšanās un tā kļūst arvien nepieciešamāka, lai apmierinātu paplašinātās ES vajadzības. Eiropai ir tam jāgatavojas.

Imigrantu veiksmīga integrācija vienlaikus ir gan sociālās kohēzijas jautājums, gan ekonomikas efektivitātes priekšnosacījums. Pārskatītās Lisabonas programmas kontekstā ir būtiski svarīgi nodrošināt gan jau iemitinājušos, gan potenciālo imigrantu integrāciju.

Tas, cik vajadzīgas ir spēcīgākas politikas trešo valstu piederīgo integrēšanas veicināšanai Eiropas Savienībā, ir skaidri atspoguļots Hāgas programmā. Ir panākta vienošanās par tiesību aktiem, kas garantē ilgtermiņa rezidentu tiesības, tiesību aktiem par ģimeņu atkalapvienošanos un par diskriminācijas, rasisma un ksenofobijas apkarošanu, un šie akti pašreiz tiek transponēti vai drīzumā tiks transponēti valstu tiesību aktos. Šīs direktīvas ir ES integrācijas politikas mugurkauls.

Trešo valstu piederīgajiem ir īpašas integrācijas vajadzības, kas atšķiras no citu nelabvēlīgā stāvoklī esošu grupu vajadzībām, un tas ir vienkārši tādēļ, ka viņi ļoti bieži ir jaunpienācēji vietējā sabiedrībā. Trešo valstu piederīgie bieži vien var nepārzināt Eiropas vērtības, un viņiem var būt ierobežotas vietējās kopienas valodas zināšanas un zināšanas par ikdienas paražām. Vienlīdz svarīgi ir arī tas, ka viņiem nav tādas pašas tiesības un pienākumi kā ES valstu piederīgajiem. Piemēram, trešo valstu piederīgajiem var piemērot stingras sankcijas, kas atsevišķos gadījumos var būt uzturēšanās tiesību anulēšana, ja viņi neievēro viņiem piemērojamus noteikumus vai īpašas procedūras.

1.2. Risinājums

Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju pieņemtie kopējie pamatprincipi tiesiskuma, brīvības un drošības lietu padomē 2004. gada 19. novembrī akcentē holistiskas pieejas nepieciešamību attiecībā uz integrāciju. Šajos principos pausts, ka jāveic pasākumi ne tikai dalībvalstu, bet arī Eiropas līmenī, lai nodrošinātu, ka uzmanības pievēršana integrācijai būtu vispārpieņemts apsvērums, formulējot un īstenojot politikas, kamēr vienlaikus tiek attīstītas konkrētas politikas trešo valstu piederīgo integrēšanai.

[53] KOM (2004) 508 galīgais, 16.07.2004.

Principos uzsvērts, ka, ja kāda no dalībvalstīm nerīkojas, tas var negatīvi ietekmēt citas dalībvalstis un Eiropas Savienību un ka ikvienas dalībvalsts interesēs ir ieviest efektīvu integrācijas stratēģiju.

Komisija uzsāka izmēģinājuma projektus integrācijas jomā *(INTI)* 2002. gadā. Šīs iniciatīvas iegrožoja pieejamā finansējuma ierobežotība no 3. pozīcijas finanšu perspektīvā, kas ir spēkā līdz 2006. gada beigām. Ņemot vērā, ka projekti ir bijuši ļoti veiksmīgi, ministru konferencē par integrāciju Nīderlandes prezidentūras laikā Komisija nāca klajā ar ideju par „integrācijas fondu".

1.3. Fonda mērķi

Saskaņā ar kopējiem pamatprincipiem seši galvenie politikas mērķi, kuru sasniegšanu Fonds atbalstīs, ir šādi:

1. veicināt migrantu uzņemšanas procedūru organizēšanu un īstenošanu, nostiprinot to integrācijas aspektu un paredzot trešo valstu piederīgo vajadzības;

2. atbalstīt trešo valstu piederīgo ievada programmu un darbību organizēšanu un īstenošanu, pilnveidojot prasmes, izstrādājot un īstenojot politikas (4. kopējais pamatprincips);

3. palielināt trešo valstu piederīgo pilsonisko, kultūras un politisko iesaistīšanos vietējā sabiedrībā, lai veicinātu viņu aktīvu pilsoniskumu, kā arī pamatvērtību atzīšanu (7. kopējais pamatprincips);

4. stiprināt dalībvalstu valsts un privātā sektora pakalpojumu sniedzēju spēju apkalpot trešo valstu piederīgos un viņu organizācijas un labāk apmierināt dažādu trešo valstu piederīgo grupu vajadzības;

5. stiprināt vietējās sabiedrības spēju pielāgoties pieaugošajai daudzveidībai, orientējot integrācijas pasākumus uz vietējiem iedzīvotājiem (1. kopējais pamatprincips);

6. palielināt dalībvalstu spēju izstrādāt, uzraudzīt un izvērtēt integrācijas politikas.

Papildus solidaritātes mehānismam, Fonds paredz arī nodrošināt politikas platformu, lai atbalstītu pieredzes un paraugprases apmaiņu starp dalībvalstīm un to sadarbību pēc Komisijas iniciatīvas („Kopienas darbības"), jo īpaši, lai turpinātu sekmēt strukturētākas politikas izstrādi, kas tika uzsākta *INTI* ietvaros.

1.4. Papildināmība ar Eiropas Sociālo fondu

Paziņojumā par finanšu perspektīvu (2004. gada 14. jūlijā) uzsvērts, ka *„kopējās imigrācijas politikas īstenošanai nepieciešams, lai Kopiena uzticamā veidā risinātu trešo valstu piederīgo integrācijas daudzimensiju jautājumu. Tas nozīmē, ka lielāks uzsvars jāliek uz migrantu plašāku piedalīšanos Eiropas Sociālā fonda pasākumos (...). Attiecībā uz tiem pasākumiem, kurus neatbalsta no Eiropas Sociālā fonda, piemēram, dalību pilsoniskajā un politiskajā dzīvē, daudzveidības un pilsoniskas pilsonības respektēšanu vai pasākumus, kuri paredzēti patvēruma meklētājiem, ieskaitot tīklošanos, salīdzinošo novērtēšanu un rādītāju attīstīšanu šajās jomās, finansējums tiks piešķirts no 3. pozīcijas"* finanšu perspektīvā.

Lai izvērstu šo risinājumu, Komisija 2004. gada 14. jūlijā iesniedza tās priekšlikumu par Eiropas Sociālā fonda (tālāk tekstā – ESF) pārskatīšanu. Šajā priekšlikumā ir teikts, ka no fonda būtu jāatbalsta konkrēti pasākumi nolūkā stiprināt migrantu sociālo integrāciju un palielināt viņu iesaistīšanos darba tirgū, ieskaitot konsultācijas, valodu mācības un ārvalstīs gūto zināšanu atzīšanu, kā arī daudzveidības veicināšanu darba vietā un cīņu pret diskrimināciju. Turklāt Eiropas nodarbinātības stratēģijā un sociālās integrācijas procesā arī paredzēti konkrēti mērķi attiecībā uz migrantu integrāciju darba tirgū un pieejas veicināšanu pamata tiesībām, pakalpojumiem un līdzekļiem. Visbeidzot, diskriminācijas novēršanas direktīvas, kas ir spēkā no 2000. gada, ir juridiskais pamats, lai nodrošinātu, ka ir aizliegts jebkāda veida rasisms un diskriminācija attiecībā uz trešo valstu piederīgajiem.

Šis instruments ir domāts, lai atbalstītu papildinošas darbības, kas saistītas ar trešo valstu piederīgo integrāciju, un kuras netiek atbalstītas no ESF. Tas ir orientēts uz konkrētu vajadzību apmierināšanu integrācijas jomā, kuras rodas sakarā ar kopējās imigrācijas politikas attīstīšanu.

Radot atsevišķu instrumentu, kas ir orientēts uz trešo valstu piederīgajiem un balstīts uz solidaritāti atbilstīgi trešo valstu piederīgo relatīvajai daļai dalībvalstīs, tiek risinātas atsevišķas konkrētas problēmas, kas konstatētas saistībā ar imigrantu nepietiekamo integrāciju. Instruments jo īpaši ietekmētu trešo valstu piederīgo iespējas izpildīt uzņemošās valsts integrācijas prasības, dotu pieeju vispusīgiem pilsoniskās ievirzes kursiem un nodrošinātu iespēju imigrantiem integrēties citos sabiedrības aspektos papildus darba tirgum, jo īpaši attiecībā uz tiem, kuri nestrādā vai nedrīkst strādāt. Tas atspoguļo 4. kopējā pamatprincipa ideju, kurā Padome aicina ieviest ievada programmas, kas vērstas uz piemērotāko instrumentu sniegšanu imigrantiem, lai uzsāktu integrācijas procesu. Šādu programmu īstenošana imigrantiem ļaus ātri iekļauties galvenajās jomās – darbā, mājokļu jautājumos, izglītībā, veselības aprūpē – un palīdzēs uzsākt ilgstošāku procesu, lai pielāgotos jaunās sabiedrības normām.

Pamatojums, kādēļ šis instruments papildina ESF, ir plašāk izklāstīts paplašinātajā ietekmes novērtējumā.

Komisijas paziņojumā par migrāciju, integrāciju un nodarbinātību un gada ziņojumā par migrāciju un integrāciju bija izcelts fakts, ka sistemātiska imigrācijas jautājuma ņemšana vērā pati par sevi nav pietiekama, lai nodrošinātu veiksmīgu integrāciju visos sabiedrības aspektos un radītu sociāli saliedētu sabiedrību, kurā imigranti justos tai piederīgi. Lai šajā jomā papildinātu ESF ieguldījumu, ir absolūti nepieciešams instruments, kas būtu konkrēti orientēts uz trešo valstu piederīgajiem un viņu īpašo vajadzību apmierināšanu.

Lai nodrošinātu šā instrumenta un ESF saskaņotību, ir izstrādāti mehānismi, lai novērstu pārklāšanos gan ES, gan valstu līmenī, ieskaitot īstenojošo valsts iestāžu pienākumu koordinēt attiecīgo fondu plānošanu.

2. NOVĒRTĒJUMS

Komisija ir veikusi iepriekšēju novērtējumu, kas ir pievienots šim priekšlikumam.

3. JURIDISKAIS PAMATS UN POLITIKAS INSTRUMENTA PAMATOJUMS

3.1. Juridiskā pamata izvēle

Ierosinātais juridiskais pamats šim Padomes lēmumam ir Līguma 63. panta 3. punkts, jo ierosinātais tiesību akts ir saistīts ar „pasākum[iem] attiecībā uz imigrācijas politiku" jomā, kas ir „ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumi, kā arī dalībvalstu ilgtermiņa vīzu un uzturēšanās atļauju piešķiršanas procedūru standarti, tostarp ģimeņu atkalapvienošanās nolūkā" (63. panta 3. punkta a) apakšpunkts).

Tā kā priekšlikums pamatojas uz EK Līguma IV sadaļu (Vīzu politika, patvēruma politika, imigrācijas politika un cita politika, kas saistīta ar personu brīvu pārvietošanos), tas ir jāiesniedz un jāpieņem saskaņā ar protokoliem par Apvienotās Karalistes, Īrijas un Dānijas nostāju, kas pievienoti Amsterdamas Līgumam. Apvienotajai Karalistei un Īrijai ir iespēja izvēlēties piedalīties šajā pasākumā. Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un tas nav tai saistošs un nav jāpiemēro.

Solidaritāte līdzekļu sadalē

Pirmkārt, lai atspoguļotu to, ka daudzām dalībvalstīm (un jo īpaši jaunajām dalībvalstīm) būs jāveic noteikti strukturāli ieguldījumi, lai veiksmīgi integrētu trešo valstu piederīgos, dalībvalstīm tiks piešķirta noteikta summa katru gadu. Šī summa laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam būs lielāka valstīs, kuras pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā. Turklāt arī valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienosies laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam, šī summa būs lielāka 2007. – 2013. gada periodā, sākot no nākamā gada kopš to pievienošanās.

Otrkārt, lai materializētu solidaritātes jēdzienu, lielākā daļa asignējumu dalībvalstīm tiks noteikta, balstoties uz sadales principiem, kuros dalībvalstu relatīvā daļa noteikta atkarībā no trešo valstu piederīgo skaita, kuri legāli uzturas ES. Sadales principiem paredzētas divas komponentes: viena attiecībā uz trešo valstu piederīgo statiskajiem datiem un otra – uz plūsmas datiem. Attiecībā uz pirmo komponenti tiks aprēķināts dalībvalstī legāli uzturošos trešo valstu piederīgo kopējā skaita vidējais lielums par trīs gadiem, lai izlīdzinātu iespējamu nejaušu, nereprezentatīvu pieaugumu vai samazinājumu. Attiecībā uz otro komponenti tiks noteikts kopējais to trešo valstu piederīgo skaits, kuri ir saņēmuši atļauju uzturēties dalībvalstu teritorijā (vai nu saskaņā ar valsts vai Kopienas tiesību aktiem) pēdējo trīs gadu laikā. Tādējādi šī kopsumma aptuveni atbilstu to personu skaitam, kuras varētu būt atbalsta saņēmējas integrācijas pasākumu ietvaros jaunpienācējiem, pieņemot, ka ievada programmas un citas uzņemšanas darbības var tikt realizētas pēc tā gada, kurā personas ir uzņemtas, un var aptvert virkni kursu, kuri notiek viena vai divu gadu laikā.

Tā kā Komisija ierosina, ka Fonds galvenokārt koncentrētos uz tiem trešo valstu piederīgajiem, kas ir ieradušies nesen un kuriem dalībvalsts ir atļāvusi uzturēties tās teritorijā ("jaunpienācējiem"), otra komponente būtu lielākā un tādējādi tai būtu piekārtoti lielāki svari nekā pirmajai (60 %). Mērķis ir orientēt Fondu tā, lai no tā atbalstītu dalībvalstis, kuras tikai nesen ir uzsākušas migrantu uzņemšanu vai tās, kuras varētu kļūt par imigrācijas valstīm šās finanšu perspektīvas periodā. Uzsvars uz jaunpienācējiem būs jāpārskata.

Šādu kritēriju kombinācija līdzekļu sadalē nodrošinās, ka pārmaiņu tendences (piemēram, attiecībā uz izmaiņām imigrācijas politikās) finanšu sadales metodē tiek pienācīgi ņemtas vērā, dodot iespēju ar Fonda atbalstu veikt koriģējošas darbības.

Attiecībā uz plūsmu komponenti, no aprēķiniem ir jāizslēdz atsevišķas trešo valstu piederīgo kategorijas, piemēram, studenti, pētnieki, sezonas darbinieki un personas, kuras maina statusu vai pagarina iepriekš piešķirtu uzturēšanās atļauju.

Gan attiecībā uz statisko, gan plūsmu komponenti tiek izslēgti bēgļi un citi starptautiskas aizsardzības saņēmēji, jo viņi var saņemt atbalstu no Eiropas Bēgļu fonda. Savukārt personas, kuras saņēmušas uzturēšanās atļauju humānu iemeslu dēļ (piemēram, medicīnisku iemeslu dēļ) var tikt iekļautas aprēķinos, jo tās nevar saņemt atbalstu no EBF.

Tas neskar iespēju dalībvalstīm virzīt līdzekļus darbībām, kuras aptvertu (arī) studentus, pētniekus un sezonas darbiniekus.

3.2. Fonda ietvaros noteiktās darbības

Ņemot vērā Fonda vispārīgos mērķus – sekmēt valstu integrācijas politiku īstenošanu saskaņā ar kopējiem pamatprincipiem, Komisija ierosina Fondu īstenot galvenokārt ar dalīto pārvaldību ar dalībvalstīm. Tas ļaus orientēt finansiālo atbalstu saskaņā ar katras dalībvalsts konkrēto situāciju un vajadzībām.

Turklāt, lai nodrošinātu līdzekļu iespējami efektīvu izmantojumu, priekšlikumā ietverti ļoti sīki izstrādāti noteikumi par darbības mērķiem, kuri jāsasniedz, kā arī par tiem noteiktajiem darbību veidiem, kuri veicina šo mērķu sasniegšanu.

3.3. Plānošana

Plānošana ir organizēta, izmantojot daudzgadu pieeju, ar diviem plānošanas periodiem: 2007. – 2010. gads un 2011. – 2013 gads.

Plānošana balstās uz divpakāpju pieeju:

Daudzgadu plānošana (politiskais līmenis): balstoties uz Komisijas pieņemtām stratēģiskām pamatnostādnēm un ņemot vērā tās veikto nepilnību un vajadzību analīzi, katra dalībvalsts sagatavo valsts daudzgadu programmu, kurā ietvertas prioritātes un darbības stratēģija, un kura tiks apspriesta ar Komisiju un būs pamats darbību sagatavošanai.

Gada plānošana (izpildes līmenis): balstoties uz pieņemto stratēģiju un līdzekļu asignējumu precīzi definētu kritēriju piemērošanas rezultātā, Komisija pieņem katras dalībvalsts gada programmu.

3.4. Finanšu pārvaldība un kontrole

Dalītās pārvaldības pieejas ietvaros viens no galvenajiem mērķiem topošajā reglamentējošo dokumentu kopumā 2007. – 2013. gada plānošanas periodam ir, balstoties uz pieredzi, kas gūta ar pašreizējo tiesību aktu kopumu, skaidri noteikt pamatu, veidu un atbildības sadalījumu starp dažādajām iesaistītajām pusēm, kuras skar Kopienas budžeta īstenošana.

3.5. Pārvaldības un kontroles sistēmas

Lēmumā ir palielināta Fonda pārvaldības un kontroles sistēmu vispārējās struktūras saskaņotība un pārskatāmība:

- saskaņotība, jo ir skaidri noteikts, ka visos procesa līmeņos kontroles un revīzijas sistēmām, kā arī dažādo iesaistīto pušu attiecīgajiem uzdevumiem un pienākumiem ir jāpiemēro vienādi obligātie nosacījumi;

- pārskatāmība, jo ir nepieciešams, lai dažādās iesaistītās puses, kas saskaras ar kontroli, uzzinātu par citu iesaistīto pušu kontroles rezultātiem nolūkā uzlabot efektivitāti, lietderību un sistēmas vispārējo līdzsvarotību.

Lēmumā noteikts kopējais pamats ar obligāto nosacījumu kopumu, kuriem jāatbilst ikvienai pārvaldības un iekšējās kontroles sistēmai, kas saistītas ar Fonda pārvaldību. Šajā nolūkā dalībvalstīm ir jāsniedz apliecinājums par pārvaldības un kontroles sistēmām:

- katra daudzgadu perioda sākumā, iesniedzot neatkarīgas revīzijas iestādes atzinumu par sistēmu;

- katru gadu, iesniedzot revīzijas iestādes atzinumu, kas pamatojas uz gada kontroles ziņojumu un galīgo izdevumu pārskatu, kas pievienots gada programmas īstenošanas galīgajam ziņojumam.

Papildināmības princips, t.i., noteikums, ka ES līdzekļiem jāpapildina nevis jāaizstāj valstu līdzekļi, joprojām paliek viens no pamatprincipiem. Dalībvalstu pienākums ir nodrošināt, ka attiecībā uz Fondu tiek ievērots papildināmības princips.

Lēmumā ierosināts iedibināt maksājumu pārtraukšanas un apturēšanas procedūru gadījumā, ja maksājuma pieprasījuma iesniegšanas brīdī konstatētas nopietnas problēmas.

4. SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

Subsidiaritāte

Pamatprincips joprojām ir tāds, ka dalībvalstis atbild par integrācijas stratēģiju izstrādi un īstenošanu. Taču valstu centienus īstenot „kopējos pamatprincipus" var atbalstīt no Fonda, ņemot vērā šo politiku ietekmi uz citām dalībvalstīm. Tādēļ ir skaidri jānosaka atbalstāmās darbības, kas saistītas ar objektīviem apstākļiem katrā valstī un kas dod pievienoto vērtību Kopienai kopumā.

Proporcionalitāte

Lēmums ļaus piešķirt finanšu atbalstu no Fonda virknei darbību, kuras praktiski veicina vairāku konkrēti noteiktu mērķu sasniegšanu, vienlaikus atstājot dalībvalstu pārziņā darbību un to īstenošanas veidu izraudzīšanos atbilstīgi programmām, kuras ir apstiprinātas, saskaņojot ar Komisiju. Kopienas apropriāciju izmantošanā arī jāievēro skaidri un vienādi noteikumi, kuri ietverti Padomes lēmumā, kas ir piemērots instruments Kopienas programmu īstenošanai.

5. IESPAIDS UZ BUDŽETU

Finanšu asignējums fondam atbilstīgi Komisijas ierosinātajai finanšu perspektīvai laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam ir 1771 miljoni EUR.

2005/0048 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar kuru izveido Eiropas Trešo valstu piederīgo integrācijas fondu laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta 3. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[54],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[55],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[56],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[57],

tā kā

(1) Nolūkā pakāpeniski izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu Eiropas Kopienas dibināšanas līgums paredz, no vienas puses, pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu personu brīvu pārvietošanos, kopā ar papildpasākumiem, kas ir saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju un, no otras puses, pieņemt pasākumus saistībā ar trešo valstu piederīgo patvērumu, imigrāciju un tiesību aizsardzību.

(2) Eiropadome tās īpašajā sanāksmē Tamperē 1999. gada 15. un 16. oktobrī atzina, ka Eiropas Savienībai jānodrošina taisnīga attieksme pret trešo valstu piederīgajiem, kuri legāli uzturas tās dalībvalstu teritorijā. Vajadzīga spēcīgāka integrācijas politika ar mērķi piešķirt viņiem līdzvērtīgas tiesības un pienākumus kā ES pilsoņiem. Tai arī būtu jāveicina nediskriminēšana ekonomikas, sociālajā un kultūras dzīvē un jāattīsta pasākumi pret rasismu un ksenofobiju.

(3) Trešo valstu piederīgo integrēšana dalībvalstīs ir svarīgs elements ekonomiskās un sociālās kohēzijas veicināšanā, kas ir viens no Līgumā iekļautajiem Kopienas pamatmērķiem.

---

54 OV C …
55 OV C …
56 OV C …
57 OV C …

(4) Hāgas programmā, kas pieņemta 2004. gada 4. – 5. novembrī, Eiropadome uzsver, ka, lai sasniegtu dalībvalstu sabiedrību stabilitātes un kohēzijas mērķi, ir būtiski izstrādāt efektīvas politikas. Programmā lūgts panākt lielāku valstu integrācijas politiku koordināciju, balstoties uz kopēju pamatu, kā arī dalībvalstis, Padome un Komisija aicinātas veicināt strukturētu pieredzes un informācijas apmaiņu par integrāciju.

(5) Kā tas prasīts Hāgas programmā, Eiropas Savienības Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji 2004. gada 19. novembrī formulēja „Kopējos pamatprincipus attiecībā uz imigrantu integrācijas politiku Eiropas Savienībā". Kopējie pamatprincipi ir palīgs dalībvalstīm integrācijas politiku formulēšanā, jo tie kalpo par pārdomātu ceļvedi attiecībā uz pamatprincipiem, kuru izmantojot, dalībvalstis var spriest par saviem pasākumiem un tos novērtēt.

(6) Kopējie pamatprincipi papildina un nodrošina sinerģiju ar pastāvošajiem tiesību aktiem, ieskaitot aktus par dzimumu līdztiesību, nediskriminēšanu un sociālo integrāciju, Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Kopienas instrumentus, kuros ietverti noteikumi par integrāciju, kā, piemēram, Padomes direktīvas, ar kurām nosaka kopējo imigrācijas politiku, balstoties uz Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta 3. un 4. punktu.

(7) Padome savos 2002. gada 14. oktobra secinājumos par integrāciju atzīst, ka nesen ieceļojušiem imigrantiem ir jābūt ātrai un pienācīgai informācijas pieejamībai par sabiedrību, kas viņus uzņem, kā arī jāorganizē valodu kursi saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Padome arī uzskata, ka ir svarīgi valstu sistēmām nodrošināt trešo valstu piederīgo aktīvu dalību Kopienas dzīvē un darba tirgū saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Dalībvalstu integrācijas politikām jāparedz valdību, reģionālo un vietējo iestāžu, migrantu un nevalstisko organizāciju, sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības saskaņota darbība.

(8) Ja kāda dalībvalsts neizstrādā un neīsteno integrācijas politiku, tas var radīt dažādas negatīvas sekas citās dalībvalstīs un Eiropas Savienībā.

(9) Atbalstot šīs plānošanas darbības integrācijas jomā, budžeta lēmējinstitūcija ir iekļāvusi īpašas apropriācijas Eiropas Kopienu vispārējā budžetā no 2003. līdz 2005. gadam, lai finansētu sagatavošanas pasākumus integrācijas jomā.

(10) Saskaņā ar 2002. gada secinājumiem par integrāciju Komisija savā 2004. gada 14. jūlija paziņojumā par finanšu perspektīvu ierosināja likt lielāku uzsvaru uz migrantu plašāku piedalīšanos Eiropas Sociālā fonda (tālāk tekstā – ESF) pasākumos. Komisija savā priekšlikumā par ESF laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam ierosina, ka no Fonda būtu jāatbalsta konkrēti pasākumi nolūkā stiprināt migrantu sociālo integrāciju un palielināt viņu iesaistīšanos darba tirgū, ieskaitot konsultācijas, valodu mācības un ārvalstīs gūto zināšanu atzīšanu, kā arī daudzveidības veicināšanu darba vietā un cīņu pret diskrimināciju.

(11) Turklāt, ņemot vērā sagatavošanas pasākumus un atsaucoties uz Komisijas paziņojumiem par imigrāciju, integrāciju un nodarbinātību un pirmo gada ziņojumu par migrāciju un integrāciju, tiek uzskatīts, ka Kopienai, sākot no 2007. gada, ir vajadzīgs īpašs instruments ar mērķi atbalstīt dalībvalstu integrācijas politiku izstrādes un īstenošanas centienus, kas dotu iespēju trešo valstu piederīgajiem ar dažādiem kultūras, reliģijas, valodu un etniskajiem pamatiem iekārtoties un aktīvi piedalīties

visos Eiropas sabiedrību aspektos, saskaņā ar kopējiem pamatprincipiem un papildināmībā ar ESF.

(12) Lai nodrošinātu Kopienas darbību saskaņotību trešo valstu piederīgo integrācijas jomā, darbībām, kas tiek finansētas šā instrumenta ietvaros, ir jābūt konkrētām un jāpapildina ESF finansētās darbības. Šajā kontekstā tiks izstrādāti īpaši kopējas plānošanas nosacījumi, lai nodrošinātu Kopienas darbību saskaņotību ar trešo valstu piederīgo integrāciju ESF un šā instrumenta ietvaros.

(13) Tā kā uz šo instrumentu un ESF attiecas Komisijas un dalībvalstu dalītās pārvaldības pieeja, arī dalībvalstu līmenī ir jāpieņem nosacījumi nolūkā nodrošināt īstenošanas saskaņotību. Šajā nolūkā dalībvalstu iestādēm, kuras būs atbildīgas par šā instrumenta īstenošanu, ir jāprasa izveidot sadarbības un koordinācijas mehānismus ar dalībvalstu norīkotajām iestādēm ESF vadības īstenošanai, kā arī jānodrošina, ka darbības, kas tiek finansētas no šā Fonda, ir konkrētas un papildina ESF finansētās darbības.

(14) Šis instruments ir izstrādāts kā daļa no saskaņotas sistēmas ar nosaukumu vispārīgā programma „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", kuras mērķis ir atrisināt jautājumu par taisnīgu atbildības sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz finansiālo slogu, kas saistīts ar Eiropas Savienības ārējo robežu integrētas pārvaldības ieviešanu, kā arī ar kopējo patvēruma un imigrācijas politiku īstenošanu, kas izstrādātas saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma IV sadaļu.

(15) No Fonda sniegtais atbalsts būs efektīvāks un mērķtiecīgāks, ja atbalstāmo darbību līdzfinansēšana balstīsies uz stratēģiskām daudzgadu programmām un uz attiecīgām gada programmām, ko sagatavo katra dalībvalsts sadarbībā ar Komisiju.

(16) Balstoties uz Komisijas pieņemtām stratēģiskajām pamatnostādnēm, ikvienai dalībvalstij jāsagatavo daudzgadu plānošanas dokuments, kurā ņemta vērā tās situācija un vajadzības un izklāstīta tās attīstības stratēģija, kuru apspriež ar Komisiju un kuru pieņem Komisija, un kurš kalpo par pamatu gada programmu sagatavošanai.

(17) Daudzgadu plānošana jāorientē uz Fonda mērķu sasniegšanu, nodrošinot vajadzīgo finanšu līdzekļu pieejamību un Kopienas un dalībvalstu kopējās darbības konsekvenci un nepārtrauktību.

(18) Papildus īpašajiem nosacījumiem, kas pieņemti, lai nodrošinātu saskaņotību ar ESF, plānošanai jānodrošina Fonda darbību koordinācija ar pārējiem esošajiem finanšu instrumentiem, kā, piemēram, Eiropas Bēgļu fondu, Ārējo robežu fondu, Eiropas Atgriešanās fondu un programmu PROGRESS.

(19) Dalītās pārvaldības kontekstā, kā tā noteikta 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes 2002. gada 25. jūnija Finanšu regulā (EK, Euratom), ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam[58], ir jāprecizē nosacījumi, kas ļauj Komisijai pildīt tās pienākumus, īstenojot Eiropas Kopienu vispārējo budžetu, un jāprecizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz sadarbību. Šo nosacījumu piemērošana Komisijai ļaus pārliecināties, ka dalībvalstis Fondu izmanto likumīgi un pareizi un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu Finanšu regulas 27. panta izpratnē.

---

[58] OV L 248,16.09.2002., 1. lpp.

(20) Lai nodrošinātu reālu ietekmi, atbalsts no Fonda nedrīkst aizstāt dalībvalstu valsts sektora izdevumus šā lēmuma darbības jomā.

(21) Lai sadalītu līdzekļus starp dalībvalstīm, ir jānosaka objektīvi kritēriji. Šajos kritērijos jāņem vērā kopējais trešo valstu piederīgo skaits, kuri legāli uzturas dalībvalstīs, un kopējais nesen uzņemto trešo valstu piederīgo skaits noteiktā atsauces periodā. Uzsvars ir jāliek uz nesen uzņemtajiem, lai konkrēti atspoguļotu nepieciešamību atbalstīt tās dalībvalstis, kuras tikai nesen ir uzsākušas migrantu uzņemšanu, vai tās, kuras varētu kļūt par imigrācijas valstīm šās finanšu perspektīvas periodā. Šie kritēriji ir jāpārskata.

(22) Tehniskās palīdzības jomā šim instrumentam ir jānodrošina atbalsts novērtējumiem, ar Fonda pārvaldību saistītās administratīvās spējas uzlabošanai, pētījumiem, izmēģinājuma projektiem un pieredzes apmaiņai, jo īpaši nolūkā sekmēt novatoriskas pieejas un praksi.

(23) Dalībvalstīm ir jāpieņem piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu pienācīgu pārvaldības un kontroles sistēmas darbību. Tādēļ ir jānosaka vispārīgie principi un vajadzīgās funkcijas, kuras ir jāizpilda visu programmu sistēmām.

(24) Ir jāparedz vienas atbildīgās iestādes noteikšana Fonda pasākumu pārvaldībai katrā dalībvalstī, kā arī jāprecizē šīs iestādes pienākumi. Tāpat ir jāparedz revīzijas iestādes noteikšana un funkcijas. Turklāt, lai garantētu vienādus kvalitātes standartus izdevumu pārskatu apstiprināšanai pirms to nosūtīšanas Komisijai un lai precizētu izdevumu pārskatu pamatā esošās informācijas veidus un kvalitāti, ir jāparedz apstiprināšanas iestādes noteikšana.

(25) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem par pasākumu īstenošanu un kontroli pirmām kārtām atbildīgas ir dalībvalstīs.

(26) Lai garantētu daudzgadu un gada programmu efektīvu un pareizu īstenošanu, ir jākonkretizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī nelikumību un Kopienas tiesību aktu pārkāpumu aizkavēšanu, atklāšanu un novēršanu. Jo īpaši attiecībā uz pārvaldību un kontroli ir jānosaka kārtība, kādā dalībvalsts nodrošina, ka sistēmas ir izveidotas un darbojas apmierinoši.

(27) Neskarot Komisijas finanšu kontroles pilnvaras, ir jāpalielina dalībvalstu un Komisijas sadarbība šajā jomā un jānosaka kritēriji, kas Komisijai ļautu savas valstu sistēmu kontroles stratēģijas kontekstā noteikt noteiktības pakāpi, kādu tai var sniegt valstu revīzijas iestādes.

(28) Papildus maksājumu apturēšanai, ja ir atklāti pārvaldības un kontroles sistēmu trūkumi, ir vajadzīgi pasākumi, kas ļauj deleģētam kredītrīkotājam apturēt maksājumus, ja ir šaubas par šo sistēmu pareizu darbību, vai kas ļauj Komisijai veikt atskaitījumus no maksājumiem, ja attiecīgā dalībvalsts nav īstenojusi visus atlikušos pasākumus, kas paredzēti koriģējošo darbību plānā.

(29) Šā instrumenta ietvaros atbalstīto darbību efektivitāte un ietekme atkarīga arī no to novērtēšanas. Šajā sakarā ir jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi, kā arī nosacījumi, kas veicinātu novērtējuma uzticamību.

(30) Darbības ir jānovērtē, ņemot vērā termiņa vidusposma novērtējumu un ietekmes novērtējumu, un novērtējuma process ir jāiekļauj projekta uzraudzības pasākumos.

(31) Ar šo lēmumu visam programmas darbības laikam nosaka finanšu plānu, kas ir galvenais atskaites punkts budžeta lēmējinstitūcijai tādā nozīmē, kā paredzēts 33. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1999. gada 6. maija iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu[59].

(32) Tā kā ierosinātās rīcības mērķi, proti, veicināt trešo valstu piederīgo integrāciju dalībvalstu uzņemošajās sabiedrībās atbilstīgi kopējiem pamatprincipiem, dalībvalstu līmenī nevar pienācīgi sasniegt un rīcības mēroga un seku dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis lēmums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.

(33) Šā lēmuma izpildei vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[60].

(34) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienotajā Protokolā par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA
PRIEKŠMETS, MĒRĶI UN DARBĪBAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo lēmumu laika posmam no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim izveido Eiropas Trešo valstu piederīgo integrācijas fondu, tālāk tekstā – „Fonds”, kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”, lai veicinātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas stiprināšanu un, vispārīgāk, Eiropas Savienības mērķu sasniegšanu.

Šajā lēmumā noteikti mērķi, kuru sasniegšanu Fonds sekmē, tā īstenošanas nosacījumi, pieejamie finanšu līdzekļi un sadales kritēriji, kas piemērojami pieejamo finanšu līdzekļu asignēšanā.

Lēmumā noteikti Fonda pārvaldības noteikumi, tostarp finanšu noteikumi, kā arī uzraudzības un kontroles mehānismi, balstoties uz pienākumu sadali starp Komisiju un dalībvalstīm.

---

[59] OV C 172, 18.06.1999., 1. lpp.
[60] OV L 184, 17.07.1999., 23. lpp.

2. pants

Fonda vispārīgie mērķi

1. Fonda vispārīgais mērķis ir atbalstīt dalībvalstu centienus nolūkā dot iespēju trešo valstu piederīgajiem ar dažādu kultūras, reliģijas, valodas un etnisko izcelsmi iemitināties un aktīvi piedalīties visos Eiropas sabiedrību aspektos, ietverot uzņemšanas procedūras, pamata ievada programmas un darbības, dalību pilsoniskajā un politiskajā dzīvē un daudzveidības un pilsoniskas pilsonības respektēšanu.

2. Lai veicinātu 1. punktā minētā mērķa sasniegšanu, no Fonda atbalsta trešo valstu piederīgo integrācijas stratēģiju izstrādi dalībvalstīs, ņemot vērā Eiropas Savienības imigrantu integrācijas politikas kopējos pamatprincipus, par kuriem Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji ir vienojušies 2004. gada 19. novembrī.

3. No Fonda tiek atbalstīta tehniskās palīdzības finansēšana pēc dalībvalstu vai Komisijas iniciatīvas.

3. pants

Konkrētie mērķi

Fonds sekmē šādu konkrēto mērķu sasniegšanu:

(a) migrantu uzņemšanas procedūru organizēšanas un īstenošanas veicināšana;

(b) atbalsts ievada programmu un darbību organizēšanai un īstenošanai, kas paredzētas trešo valstu piederīgajiem, ar mērķi ievadīt nesen ieceļojušus trešo valstu piederīgos uzņemošajā sabiedrībā un dot viņiem iespēju gūt pamatzināšanas par uzņemošās sabiedrības valodu, vēsturi, iestādēm, sociālekonomiskajām iezīmēm, kultūras dzīvi un galvenajām normām un vērtībām;

(c) trešo valstu piederīgo pilsoniskās, kultūras un politiskās līdzdalības palielināšana uzņemošajā sabiedrībā un dialoga uzlabošana starp valdību, pilsonisko sabiedrību un dažādām trešo valstu piederīgo grupām, lai veicinātu viņu aktīvu pilsoniskumu, kā arī pamatvērtību atzīšanu;

(d) dalībvalstu pakalpojumu sniedzēju spēju stiprināšana attiecībā uz trešo valstu piederīgo un migrantus pārstāvošo organizāciju apkalpošanu un labākiem risinājumiem dažādu trešo valstu piederīgo grupu, tajā skaitā sieviešu un bērnu, vajadzību apmierināšanai;

(e) uzņemošās sabiedrības spēju stiprināšana attiecībā uz pielāgošanos pieaugošajai daudzveidībai, orientējot darbības uz vietējiem iedzīvotājiem, tādējādi uzsverot abpusēja procesa nepieciešamību, lai panāktu veiksmīgu integrāciju, un ņemot vērā attīstības tendences daudzveidības pārzināšanas jomā;

(f) dalībvalstu spēju palielināšana attiecībā uz trešo valstu piederīgo integrācijas politiku izstrādi, uzraudzību un izvērtēšanu.

4. pants

Atbilstīgās darbības dalībvalstīs

1. Attiecībā uz 3. panta a) apakšpunktā noteikto mērķi, no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

   (a) veicina uzņemšanas procedūru attīstīšanu dalībvalstīs, atbalstot apspriešanās procesus ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm un ekspertu konsultācijas vai informācijas apmaiņu par pieejām, kas orientētas uz konkrētām valsts piederībām vai kategorijām trešo valstu piederīgo vidū;

   (b) padara šo procedūru īstenošanu efektīvāku un pieejamāku trešo valstu piederīgajiem, izmantojot lietotājdraudzīgas informācijas un komunikāciju tehnoloģijas, tostarp informēšanas kampaņām un atlases procedūrām;

   (c) labāk sagatavo uzņemtos trešo valstu piederīgos viņu integrācijai uzņemošajā sabiedrībā, atbalstot pasākumus, kas tiek veikti pirms izceļošanas, piemēram, informācijas materiālu izplatīšanu un daudzpusīgus pilsoniskas ievirzes kursus izcelsmes valstī.

2. Attiecībā uz 3. panta b) apakšpunktā noteikto mērķi, no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

   (a) attīsta un uzlabo trešo valstu piederīgajiem paredzēto ievada programmu un darbību kvalitāti vietējā un reģionālajā līmenī, īpašu vērību veltot pilsoniskajai ievirzei;

   (b) stiprina ievada programmu un darbību spēju sasniegt konkrētas grupas, piemēram, uzņemšanas procedūras kārtojošo personu apgādājamos, bērnus, sievietes, vecāka gadagājuma cilvēkus, analfabētus vai personas ar īpašām vajadzībām, ņemot vērā viņu konkrētās vajadzības un ievada programmu sekmīgas īstenošanas kritēriju kopumu;

   (c) palielina ar pilsonisko ievirzi saistīto ievada programmu un darbību elastīgumu, jo īpaši, izmantojot nepilna laika kursus, intensīvos kursus, tālmācību un e-mācības vai līdzīgus modeļus, ļaujot trešo valstu piederīgajiem piedalīties programmās paralēli darbam vai studijām;

   (d) attīsta un īsteno ar pilsonisko ievirzi saistītas ievada programmas vai darbības, kuras orientētas uz jauniem trešo valstu piederīgajiem, jo īpaši „kavētājiem" ar īpašām sociālām vai kultūras problēmām, kas saistītas ar identitātes jautājumiem, kā arī uz likumpārkāpumu novēršanu, ieskaitot audzinātāju un „pozitīvo paraugu" programmas.

3. Attiecībā uz 3. panta c) apakšpunktā noteikto mērķi, no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

   (a) veicina starpkonfesiju un reliģiskā dialoga platformu veidošanos starp kopienām un/vai starp kopienām un politiskām lēmējiestādēm nolūkā panākt pilsoniskas pilsonības un daudzveidības respektēšanu;

(b) palielina trešo valstu piederīgo pilsonisko līdzdalību un aktīvu pilsoņu lomu, veicinot viņu piedalīšanos plaši atzītās sabiedriskās (brīvprātīgo) organizācijās vai šajā nolūkā atbalstot īpašu brīvprātīgo, prakses un spēju attīstīšanas programmu izveidi un īstenošanu vietējā vai reģionālā līmenī;

(c) veicina konkrētu trešo valstu piederīgo grupu aktīvāku pilsonisko līdzdalību, piemēram, attiecībā uz uzņemšanas programmām izraudzīto personu apgādājamiem, bērniem, sievietēm, vecāka gadagājuma cilvēkiem, analfabētiem vai personām ar īpašām vajadzībām;

(d) dalībvalstu politisko lēmumu pieņemšanas procesa ietvaros veicina valsts, reģionālu un vietēju platformu veidošanu trešo valstu piederīgo konsultēšanai un informācijas apmaiņai starp visām ieinteresētajām pusēm;

(e) palielina trešo valstu piederīgo dalību vietējās vēlēšanās un demokrātiskajos procesos, atbalstot šajā nolūkā sagatavotas izpratni veicinošas un informēšanas kampaņas un spēju attīstīšanas programmas;

(f) veicina valstu naturalizācijas un pilsoņu sagatavošanas programmu izstrādi un uzlabošanu.

4. Attiecībā uz 3. panta d) apakšpunktā noteikto mērķi, no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

(a) pakalpojumu sniedzējus padara pieejamākus trešo valstu piederīgajiem, starpkultūru kontekstā piedāvājot, cita starpā, mutiskās un rakstiskās tulkošanas pakalpojumus, audzinātāju programmas, starpnieku pakalpojumus ar kopienas pārstāvju palīdzību, attīstot un uzlabojot pieeju vienas pieturas informācijas punktiem un uzlabojot darbinieku starpkultūru spējas;

(b) paredz vispusīgu informācijas instrumentu, kā, piemēram, rokasgrāmatu, tīmekļa vietņu, darbinieku daudzveidības pārzināšanas prasmju reģistru izveidi un atjaunināšanu;

(c) paredz ilgtspējīgu integrācijas un daudzveidības pārzināšanas organizatorisko struktūru izveidi un attīsta modeļus sadarbībai starp dažādām valsts struktūrām, lai dotu iespēju ierēdņiem ātri iegūt informāciju par pieredzi un praksi citur un, kur un kad tas iespējams, apvienotu resursus;

(d) stiprina spēju koordinēt valstu sagatavotās trešo valstu piederīgo integrācijas stratēģijas starp dažādiem valdības līmeņiem;

(e) ievieš un īsteno instrumentus informācijas vākšanai un analīzei valsts un reģionālā līmenī par dažādu trešo valstu piederīgo kategoriju vajadzībām, izmantojot platformas apspriedēm ar trešo valstu piederīgajiem un informācijas apmaiņai ieinteresēto pušu starpā, kā arī veicot imigrantu kopienu aptaujas par to, kā labāk apmierināt šīs vajadzības.

5. Attiecībā uz 3. panta e) apakšpunktā noteikto mērķi, no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

(a) veicina uzņemošās sabiedrības izpratni par ievada programmu, darbību un uzņemšanas programmu saturu un sekām, kā arī saistībā ar šīm programmām veicina kontaktus starp valsts un privātā sektora pakalpojumu sniedzējiem, darba devējiem (ieskaitot MVU), izglītības un citām iestādēm;

(b) ar izpratni veicinošu kampaņu palīdzību sekmē migrācijas procesu un uzņemšanas programmu pieņemšanu uzņemošajā sabiedrībā;

(c) atbalsta tādu (vērienīgu) starpkultūru masu pasākumu organizēšanu un publicitāti, kuri paredzēti konkrētām mērķgrupām vai sabiedrībai kopumā, ja šie pasākumi ir orientēti uz starpkultūru dialogu un viedokļu apmaiņu par daudzkultūru sabiedrību;

(d) veicina dažādu kultūru (jaunatnes) organizāciju dialogu un apmaiņas;

(e) palielina pozitīvas attieksmes veicināšanu integrācijas jautājumos;

(f) palielina trešo valstu piederīgo iesaisti, attīstot sabiedrības reakciju uz migrācijas procesiem;

(g) palielina privāto struktūru lomu daudzveidības veicināšanā un pārzināšanā.

6. Attiecībā uz 3. panta f) apakšpunktā noteikto mērķi, no Fonda dalībvalstīs atbalsta darbības, ar kurām:

(a) sekmē spēju vākt, analizēt un izplatīt statistikas datus par trešo valstu piederīgo integrāciju un trešo valstu piederīgo integrācijas politikām;

(b) sekmē trešo valstu piederīgo imigrācijas un integrācijas politiku novērtēšanu, valsts līmenī atbalstot ietekmes novērtēšanu, apspriešanās mehānismus ar ieinteresētajām pusēm, piemēram, darba devējiem un izglītības iestādēm, novērtējuma mehānismus un uzraudzības pasākumus;

(c) izstrādā rādītājus un salīdzinošās novērtēšanas kritērijus panākumu mērīšanai valsts līmenī;

(d) attīsta augstas kvalitātes testus un novērtējuma sistēmas attiecībā uz obligātajām integrācijas programmām;

(e) sekmē uzņemšanas procedūru vai ievada programmu novērtēšanu, atbalstot reprezentatīvas programmās piedalījušos trešo valstu piederīgo un/vai attiecīgo ieinteresēto pušu, piemēram, uzņēmumu, nevalstisku organizāciju, reģionālo vai vietējo iestāžu aptaujas.

5. pants

Kopienas interesēs esošas darbības

1. Pēc Komisijas iniciatīvas līdz 7 % no Fonda pieejamajiem līdzekļiem var tikt izmantoti, lai pilnībā finansētu starptautiskas darbības vai Kopienas interesēs esošas

darbības („Kopienas darbības”) attiecībā uz imigrācijas un integrācijas politiku un pasākumiem, kas piemērojami 6. pantā minētajām mērķgrupām.

2. Lai būtu atbilstīgas, Kopienas darbībām ir jo īpaši:

(a) jāveicina Kopienas sadarbība Kopienas tiesību aktu un labas prakses īstenošanā imigrācijas jomā, kā arī labas prakses īstenošana integrācijas jomā;

(b) jāsekmē starptautisku sadarbības tīklu un izmēģinājuma projektu izveide, balstoties uz starptautiskām partnerībām starp struktūrām, kas atrodas trīs vai vairāk dalībvalstīs un kuru mērķis ir veicināt jauninājumus, atvieglot pieredzes un labas prakses apmaiņu un uzlabot integrācijas politiku kvalitāti;

(c) jāsekmē starptautiskas izpratni veicinošas kampaņas;

(d) jāsekmē pētījumi, informācijas izplatīšana un apmaiņa par paraugpraksi un visiem citiem Fonda aspektiem, tostarp jaunāko tehnoloģijas sasniegumu izmantošanu;

(e) jāatbalsta izmēģinājuma projekti un pētījumi, kuros izvērtē jaunu veida Kopienas sadarbības iespējamību imigrācijas un integrācijas jomā un Kopienas tiesību aktu iespējamību imigrācijas jomā;

(f) jāsekmē statistikas paņēmienu, metožu un kopēju rādītāju izstrāde.

3. Gada darba programmu, kurā nosaka Kopienas darbību prioritātes, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. pants

Mērķgrupas

1. Šajā lēmumā mērķgrupas ir:

(a) trešo valstu piederīgie, kuri ir ieguvuši dalībvalsts iestāžu izsniegtu atļauju uzturēties tās teritorijā sakarā ar darbu, pašnodarbinātību, ģimenes atkalapvienošanos vai citiem nolūkiem, kas noteikti valsts tiesību aktos, izņemot trešo valstu piederīgos vai bezvalstniekus, kuri kvalificējami kā bēgļi vai uz kuriem attiecas aizsardzības papildu veids Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK izpratnē; un

(b) trešo valstu piederīgie, kuri atrodas trešās valsts teritorijā un kuri, nolūkā saņemt dalībvalsts iestāžu atļauju ieceļot un uzturēties šīs dalībvalsts teritorijā, atbilst konkrētajiem pirmsizceļošanas nosacījumiem, kas noteikti valsts tiesību aktos, tostarp nosacījumiem par spēju integrēties šīs dalībvalsts sabiedrībā.

2. Trešās valsts piederīgais ir ikviena persona, kas nav Eiropas Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta izpratnē.

II NODAĻA
ATBALSTA PRINCIPI

7. pants

Papildināmība, saskaņotība un atbilstība noteikumiem

1. No Fonda sniedz atbalstu, kas papildina valstu, reģionu un vietējās darbības, tajās integrējot Kopienas prioritātes.

   Konkrēti, lai nodrošinātu Kopienas darbību saskaņotību trešo valstu piederīgo integrācijas jomā, darbībām, kas tiek finansētas šā instrumenta ietvaros, ir jābūt konkrētām un jāpapildina Eiropas Sociālā fonda finansētās darbības.

2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka palīdzība no Fonda un no dalībvalstīm ir saskanīga ar Kopienas darbībām, politikām un prioritātēm. Šī saskaņotība jo īpaši jāatspoguļo daudzgadu programmā.

3. No Fonda finansētajām darbībām jāatbilst Līguma un saskaņā ar to pieņemto tiesību aktu noteikumiem.

8. pants

Plānošana

1. Fonda mērķi tiek īstenoti divos daudzgadu programmu posmos (no 2007. līdz 2010. gadam un no 2011. līdz 2013. gadam). Daudzgadu plānošanas sistēmā ietilpst prioritātes un pārvaldības, lēmumu pieņemšanas, revīzijas un apstiprināšanas process.

2. Komisijas pieņemtās daudzgadu programmas īsteno ar gada programmu palīdzību.

9. pants

Pasākumu subsidiaritāte un proporcionalitāte

1. Lēmuma 19. un 21. pantā minēto daudzgadu un gada programmu īstenošana ir dalībvalstu atbildībā atbilstošā teritoriālā līmenī saskaņā ar katrai dalībvalstij raksturīgo institucionālo sistēmu. Šī atbildība tiek īstenota saskaņā ar šo lēmumu.

2. Komisijas un dalībvalstu izmantotie līdzekļi tiek noteikti atšķirīgi atkarībā no Kopienas ieguldījuma apjoma saistībā ar revīzijas noteikumiem. Diferencēšanu piemēro arī attiecībā uz noteikumiem par novērtējumu un par daudzgadu un gada programmu ziņojumiem.

10. pants

Izpildes metodes

1. Fondam asignēto Kopienas budžetu izpilda saskaņā ar Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 53. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot 5. pantā minētās Kopienas darbības un 16. pantā minēto tehnisko palīdzību. Dalībvalstis un Komisija nodrošina pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu.

2. Komisija īsteno savu Eiropas Kopienu vispārējā budžeta izpildes pienākumu:

   (a) pārbaudot, vai dalībvalstīs pastāv un pienācīgi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas saskaņā ar 30. pantā aprakstītajām procedūrām;

   (b) saskaņā ar 39. un 40. pantu pārtraucot vai apturot visus maksājumus vai daļu no tiem, ja valstu pārvaldības un kontroles sistēmas nedarbojas, un saskaņā ar 43. un 44. pantā aprakstītajām procedūrām piemērojot jebkādas citas finanšu korekcijas.

11. pants

Papildināmība

1. Maksājumi no Fonda neaizstāj dalībvalstu valsts sektora vai tiem līdzvērtīgus izdevumus.

2. Komisija sadarbībā ar katru dalībvalsti veic papildināmības pārbaudi termiņa vidusposmā līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc īstenošanas līdz 2015. gada 30. decembrim.

12. pants

Partnerība

1. Dalībvalstis saskaņā ar spēkā esošajiem valsts noteikumiem un praksi organizē partnerību ar iestādēm un struktūrām, kuras tās norīko, proti:

   (a) dalībvalsts norīkotām īstenošanas iestādēm Eiropas Sociālā fonda pasākumu pārvaldībai un citām kompetentām reģionālām, vietējām, pilsētu un citām publiskām iestādēm;

   (b) jebkurām citām atbilstošām struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, nevalstiskās organizācijas, tostarp sociālajiem partneriem.

   Dalībvalstis nodrošina visu attiecīgo struktūru plašu un efektīvu iesaisti saskaņā ar valsts noteikumiem un praksi.

2. Partnerību īsteno, pilnībā ievērojot katras partneru kategorijas attiecīgās organizatoriskās, juridiskās un finansiālās kompetences.

   Partnerība attiecas uz daudzgadu programmu sagatavošanu, īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu.

III NODAĻA
FINANŠU PLĀNS

13. pants

Kopējie līdzekļi

1. Fonda gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstitūcija finanšu perspektīvas ietvaros.

2. Komisija nosaka provizorisko gada apropriāciju sadalījumu pa dalībvalstīm saskaņā ar 14. pantā noteiktajiem kritērijiem.

14. pants

Līdzekļu gada sadalījums atbilstīgajām darbībām dalībvalstīs

1. Katra dalībvalsts no Fonda gada apropriācijas saņem noteiktu summu, kas ir 300 000 EUR.

   Valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā, laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam šī summa tiek noteikta 500 000 EUR apmērā gadā.

   Valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienosies laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam, šī summa tiek noteikta 500 000 EUR apmērā gadā atlikušajā laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam, sākot no nākamā gada kopš to pievienošanās.

2. Atlikušos pieejamos gada līdzekļus starp dalībvalstīm sadala šādi:

   (a) 40 % proporcionāli dalībvalstīs legāli uzturošos trešo valstu piederīgo vidējam kopskaitam iepriekšējo trīs gadu laikā saskaņā ar 6. pantu un

   (b) 60 % proporcionāli to trešo valstu piederīgo skaitam, kuri iepriekšējo trīs gadu laikā ir ieguvuši dalībvalsts iestāžu izsniegtu atļauju uzturēties tās teritorijā saskaņā ar 6. pantu.

3. Tomēr 2. punkta b) apakšpunktā minētā aprēķina nolūkos neiekļauj šādas personu kategorijas:

   (a) sezonas darbiniekus, atbilstīgi definīcijai valsts tiesību aktos;

   (b) trešo valstu piederīgos, kuri uzņemti sakarā ar studijām, skolēnu apmaiņu, praksi vai stažēšanos, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā saskaņā ar Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/114/EK[61];

   (c) trešo valstu piederīgos, kuri uzņemti sakarā ar zinātnisko pētniecību saskaņā ar Padomes … gada …/... Direktīvu …/…/…;

61 OV L 375, 23.12.2004., 12. lpp.

(d) trešo valstu piederīgos, kuriem ir atjaunota dalībvalsts iestāžu izsniegtā atļauja vai veikta statusa maiņa, ieskaitot trešo valstu piederīgos, kuri ieguvuši pastāvīgā iedzīvotāja statusu saskaņā ar Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvu 2003/109/EK[62].

4. Atsauces dati ir jaunākie pieejamie statistikas dati, kurus iesniedzis Eiropas Kopienu Statistikas birojs saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

5. Ja 4. punktā minētie statistikas dati nav pieejami, nepieciešamos datus iesniedz dalībvalstis.

15. pants

Finansēšanas struktūra

1. Maksājumi no Fonda tiek veikti subsīdiju veidā.

2. No Fonda atbalstītajām darbībām jānodrošina līdzfinansējums no publiskiem vai privātiem avotiem, tām ir jābūt bezpeļņas darbībām un par tām nevar pretendēt uz finansējumu no citiem Eiropas Kopienu vispārējā budžeta avotiem.

3. Fonda apropriācijas papildina dalībvalstu asignētos valsts sektora vai tiem līdzvērtīgus izdevumus pasākumiem, uz kuriem attiecas šis lēmums.

4. Kopienas ieguldījums atbalstītajiem projektiem attiecībā uz darbībām, kuras īsteno dalībvalstīs atbilstīgi 4. pantam, nevar pārsniegt 50 % no konkrētās darbības kopējām izmaksām.

5. Šis ieguldījums var tikt palielināts līdz 60 % projektiem, kuri vērsti uz konkrētām prioritātēm, kas noteiktas Komisijas stratēģiskajās pamatnostādnēs atbilstīgi 18. pantam.

6. Šo ieguldījumu palielina līdz 75 % dalībvalstīs, kuras saņem Kohēzijas fonda līdzekļus.

7. Parasti Kopienas finansiālo atbalstu darbībām, kuras atbalsta no Fonda, piešķir uz laiku ne ilgāk par trīs gadiem, pamatojoties uz regulāriem darba ziņojumiem.

16. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas

1. Pēc Komisijas iniciatīvas un/vai tās vārdā no Fonda var finansēt sagatavošanas pasākumus, uzraudzības, administratīvā un tehniskā atbalsta pasākumus, kā arī novērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma īstenošanai, nepārsniedzot 0,20 % no Fonda gada asignējuma.

2. Šajās darbībās ietilpst:

---

62 OV L16, 23.01.2004., 44. lpp.

(a) pētījumi, novērtējums, ekspertu ziņojumi, statistikas dati, ieskaitot tos, kas ir vispārīga rakstura, attiecībā uz Fonda darbību;

(b) pasākumi, kas paredzēti partneriem, Fonda atbalsta saņēmējiem un sabiedrībai kopumā, jo īpaši informācijas pasākumi;

(c) datorizētu sistēmu uzstādīšana, izmantošana un savstarpēja savienošana pārvaldības, uzraudzības, pārbaužu un novērtējuma vajadzībām;

(d) novērtēšanas metožu uzlabojumi un informācijas apmaiņa par pieredzi šajā jomā.

17. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas

1. Pēc attiecīgās dalībvalsts iniciatīvas katras gada programmas ietvaros no Fonda var finansēt sagatavošanas pasākumus, pārvaldības, uzraudzības, novērtēšanas, informēšanas un kontroles pasākumus, kā arī pasākumus nolūkā stiprināt administratīvo spēju šā Fonda īstenošanai.

2. Tehniskajai un administratīvajai palīdzībai paredzētā gada summa nevar pārsniegt 4 % no dalībvalstij piešķirtās gada līdzfinansējuma kopsummas, plus 30 000 EUR.

IV nodaļa
PLĀNOŠANA

18. pants

Stratēģisko pamatnostādņu pieņemšana

1. Attiecībā uz katru daudzgadu plānošanas periodu Komisija pieņem stratēģiskās pamatnostādnes, kurās nosaka Fonda atbalsta struktūru, ņemot vērā panākto Kopienas tiesību aktu izstrādē un īstenošanā imigrācijas jomā un citās jomās, kas saistītas ar trešo valstu piederīgo integrāciju, kā arī Fonda finanšu līdzekļu provizorisko sadalījumu attiecīgā perioda ietvaros.

2. Attiecībā uz katru Fonda mērķi šajās pamatnostādnēs jo īpaši tiek ņemtas vērā Kopienas prioritātes, lai veicinātu kopējo pamatprincipu īstenošanu.

3. Stratēģiskās pamatnostādnes pirmajam daudzgadu programmas posmam (2007. – 2010. gads) Komisija pieņem vēlākais 2006. gada 31. martā un otrajam daudzgadu programmas posmam (2011. – 2013. gads) – vēlākais 2010. gada 31. martā.

4. Stratēģiskās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto procedūru.

19. pants

Valstu daudzgadu programmu sagatavošana un apstiprināšana

1. Katra dalībvalsts par katru plānošanas periodu un, balstoties uz 18. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm, ierosina daudzgadu programmas projektu, kurā iekļauj šādu informāciju:

   (a) dalībvalstī esošās situācijas apraksts attiecībā uz valstu integrācijas stratēģiju īstenošanu, ņemot vērā kopējos pamatprincipus, kā arī attiecībā uz valstu uzņemšanas un ievada programmu īstenošanu, ja tādas ir;

   (b) attiecīgās dalībvalsts vajadzību analīze attiecībā uz valsts integrācijas stratēģiju un, ja tādas pieejamas – uz uzņemšanas un ievada programmām, kā arī norādes par darbības mērķiem, kas izvirzīti šo vajadzību apmierināšanai daudzgadu programmas perioda laikā;

   (c) minēto mērķu sasniegšanai paredzētās atbilstošās stratēģijas izklāsts, precizējot to sasniegšanai piekārtotās prioritātes, kā arī šo prioritāšu īstenošanai paredzēto darbību apraksts;

   (d) norādes par to, vai šī stratēģija ir saderīga ar citiem reģionāliem, valsts un Kopienas instrumentiem;

   (e) informācija par prioritātēm un to konkrētajiem mērķiem. Šos mērķus raksturo kvantitatīvi, izmantojot ierobežotu skaitu īstenošanas, rezultātu un ietekmes rādītāju, ņemot vērā proporcionalitātes principu. Šiem rādītājiem jāļauj mērīt sasniegto attiecībā pret bāzes situāciju, kā arī prioritāšu sasniegšanai noteikto mērķu efektivitāti;

   (f) finanšu plāna projekts, kurā par katru prioritāti un katru gadu norādīts ierosinātais finanšu ieguldījums no Fonda un valsts vai privātā līdzfinansējuma kopsumma;

   (g) daudzgadu programmas īstenošanas noteikumi, tostarp:

      – visas 24. pantā paredzētās struktūras, ko norīkojusi dalībvalsts;

      – īstenošanas, uzraudzības, kontroles un novērtēšanas sistēmu apraksts, iekļaujot aprakstu par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu darbību papildināmību ar darbībām, kuras finansē no Eiropas Sociālā fonda;

      – finanšu plūsmu mobilizēšanas un aprites procedūras, lai nodrošinātu to pārskatāmību;

      – pieņemtie noteikumi, lai nodrošinātu daudzgadu programmas publicitāti.

2. Dalībvalstis katru daudzgadu programmu sagatavo ciešā sadarbībā ar 12. pantā minētajiem partneriem.

3. Dalībvalstis iesniedz savus daudzgadu programmu projektus ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija ir darījusi zināmas attiecīgā perioda stratēģiskās pamatnostādnes.

4. Komisija ierosināto daudzgadu programmu vērtē, ņemot vērā šādus aspektus:

   (a) tās saskaņotību ar Fonda mērķiem un 18. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm;

   (b) dalībvalsts ierosinātās stratēģijas un darbības prioritāšu atbilstību, piemērotību un sagaidāmos rezultātus;

   (c) dalībvalstī noteikto Fonda pasākumu īstenošanas pārvaldības un kontroles nosacījumu atbilstību šajā lēmumā izklāstītajiem noteikumiem;

   (d) tās atbilstību Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši tiem Kopienas tiesību aktiem, kuru mērķis ir nodrošināt personu brīvu pārvietošanos, kopā ar papildpasākumiem, kas ir tieši saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju.

5. Ja Komisija uzskata, ka daudzgadu programma nav saskaņā ar stratēģiskajām pamatnostādnēm vai neatbilst šā lēmuma noteikumiem par pārvaldības un kontroles sistēmām, tā lūdz dalībvalsti atbilstoši pārskatīt ierosināto programmu.

6. Komisija katru daudzgadu programmu apstiprina četru mēnešu laikā no tās oficiālās iesniegšanas saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto procedūru.

20. pants

Daudzgadu programmu pārskatīšana

1. Daudzgadu programmu pārskata pēc attiecīgās dalībvalsts vai Komisijas iniciatīvas un, vajadzības gadījumā, koriģē uz atlikušo programmas periodu, lai vairāk ņemtu vērā Kopienas prioritātes vai to darītu citādi, jo īpaši, ņemot vērā Padomes secinājumus. Daudzgadu programmas var pārskatīt arī novērtējuma rezultātā un/vai saskaroties ar grūtībām to īstenošanā.

2. Lēmumu, ar kuru apstiprina daudzgadu programmas pārskatīšanu, Komisija pieņem iespējami drīz pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma oficiālās iesniegšanas.

21. pants

Gada programmas

1. Komisijas apstiprinātās daudzgadu programmas īsteno ar gada darba programmu palīdzību.

2. Komisija dalībvalstīm ne vēlāk kā katra gada 1. jūlijā nodrošina aplēsi par tām piešķiramajām summām nākamajā gadā no kopējām gada budžeta procedūras rezultātā piešķirtajām apropriācijām, kas aprēķinātas, kā paredzēts 14. pantā.

3. Dalībvalstis Komisijai ne vēlāk kā katra gada 1. novembrī iesniedz gada programmas projektu nākamajam gadam, kas sagatavots saskaņā ar daudzgadu programmu un kurā ietverti:

(a) gada programmas ietvaros finansējamo projektu izvēles vispārīgie noteikumi;

(b) atbildīgās iestādes veicamo uzdevumu apraksts attiecībā uz gada programmas īstenošanu;

(c) ierosinātais Fonda finansiālā atbalsta sadalījums pa programmas darbībām, kā arī norāde par gada programmas īstenošanas nolūkos pieprasīto summu tehniskās palīdzības izdevumu segšanai saskaņā ar 17. pantu.

4. Izskatot dalībvalsts ierosinājumu, Komisija ņem vērā budžeta procedūras rezultātā Fondam piešķirto apropriāciju galīgo summu un lēmumu par finansējumu no Fonda pieņem ne vēlāk kā attiecīgā gada 1. martā. Lēmumā norāda dalībvalstij piešķirto summu un laika posmu, kurā izdevumi ir atbilstīgi.

V NODAĻA
PĀRVALDĪBAS UN KONTROLES SISTĒMAS

22. pants

Īstenošana

Komisija atbild par šā lēmuma īstenošanu un pieņem vajadzīgos īstenošanas noteikumus.

23. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmu vispārējie principi

Dalībvalstu ieviestajām daudzgadu programmu pārvaldības un kontroles sistēmām jānodrošina:

(a) ar pārvaldību un kontroli saistīto struktūru un/vai dienestu funkciju skaidra definēšana un skaidrs funkciju sadalījums katras struktūras un/vai dienesta iekšienē;

(b) skaidrs funkciju nošķīrums starp struktūrām un/vai dienestiem, kam uzticēta pārvaldība, izdevumu apstiprināšana un kontrole, kā arī funkciju sadalījums katras struktūras un/vai dienesta iekšienē;

(c) atbilstoši līdzekļi katrai struktūrai vai dienestam tiem noteikto funkciju īstenošanai laika periodā, kurā tiek īstenotas no Fonda finansētās darbības;

(d) efektīvi iekšējās kontroles nosacījumi atbildīgajā iestādē un ikvienā deleģētā iestādē;

(e) uzticamas datorizētās uzskaites, uzraudzības un finanšu informācijas sistēmas;

(f) efektīvas ziņošanas un uzraudzības sistēmas, uzdevumu izpildes deleģēšanas gadījumā;

(g) detalizētas procedūru rokasgrāmatas attiecībā uz veicamajām funkcijām;

(h) efektīvi sistēmas darbības revīzijas nosacījumi;

(i) sistēmas un procedūras, kas nodrošina pietiekamas revīzijas liecības;

(j) procedūras ziņošanai par pārkāpumiem un to uzraudzībai, kā arī nepareizi izmaksāto summu atgūšanai.

24. pants

Iestāžu norīkošana

1. Katrai daudzgadu programmai dalībvalsts norīko:

(a) atbildīgo iestādi: dalībvalsts funkcionālu struktūru vai dalībvalsts norīkotu valsts iestādi vai struktūru, kas atbild par Fonda atbalstīto daudzgadu un gada programmu pārvaldību un nodrošina visa veida saziņu ar Komisiju.

(b) apstiprināšanas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no ikviena atbildīgās iestādes apstiprināšanas dienesta, un kuru norīkojusi dalībvalsts, lai apstiprinātu izdevumu pārskatus un maksājumu pieprasījumus pirms tie tiek nosūtīti Komisijai;

(c) revīzijas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no ikviena dalībvalsts norīkotās atbildīgās iestādes apstiprinošā dienesta un kas atbild par pārliecināšanos par pārvaldības un kontroles sistēmu pareizu darbību;

(d) vajadzības gadījumā – deleģēto iestādi;

(e) struktūru, kas pārbauda sistēmu atbilstību un kuru norīko brīdī, kad Komisijai tiek iesniegta katra daudzgadu programma. Komisija var piekrist, ka norīkotā revīzijas iestāde ir arī sistēmu atbilstības pārbaudes struktūra, ja tai ir vajadzīgās spējas un funkcionālā neatkarība. Tai savs darbs ir jāveic saskaņā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem.

2. Dalībvalsts pieņem noteikumus par tās attiecībām ar minētajām iestādēm un struktūrām, kā arī to attiecībām ar Komisiju.

3. Ievērojot 23. panta b) apakšpunktu, kontroles un apstiprināšanas funkcijas var veikt viena un tā pati struktūra vai dienests.

4. Noteikumus 25. līdz 29. panta piemērošanai Komisija pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto procedūru.

25. pants

Atbildīgā iestāde

1. Atbildīgā iestāde var būt pašas dalībvalsts struktūra, valsts publiska iestāde, kā arī dalībvalsts privāto tiesību subjekts ar publiskā dienesta uzdevumiem. Ja dalībvalsts par atbildīgo iestādi norīko tādu, kura nav pašas dalībvalsts struktūra, tā nosaka visus nosacījumus tās attiecībām ar minēto iestādi un šīs iestādes attiecībām ar Komisiju.

2. Atbildīgajai iestādei jāatbilst šādiem obligātajiem nosacījumiem:

   (a) tai ir jābūt juridiskas personas statusam, izņemot, ja tā ir dalībvalsts funkcionāla struktūra;

   (b) tai ir jābūt infrastruktūrai, kas vajadzīga vieglas saziņas nodrošināšanai ar plašu lietotāju loku, kā arī ar citu dalībvalstu atbildīgajām iestādēm un ar Komisiju;

   (c) tai ir jādarbojas administratīvā kontekstā, kas tai ļauj savus uzdevumus veikt pareizi un izvairīties no jebkāda interešu konflikta;

   (d) tai ir jāspēj piemērot Kopienas fondu pārvaldības noteikumus;

   (e) tās finanšu un pārvaldības spējai ir jābūt samērīgai ar Kopienas fondu apjomu, kas tai būs jāpārvalda;

   (f) tās rīcībā ir jābūt darbiniekiem ar darbam starptautiskā vidē atbilstošu profesionālo kvalifikāciju un valodu prasmēm.

3. Dalībvalsts atbildīgajai iestādei nodrošina atbilstošu finansējumu, lai tā varētu pienācīgi un nepārtraukti veikt savus uzdevumus visā 2007. – 2013. gada perioda laikā.

26. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumi

1. Atbildīgā iestāde atbild par daudzgadu programmas efektīvu, lietderīgu un pareizu pārvaldību un īstenošanu.

   Konkrēti, tās uzdevumi ir:

   (a) apspriesties ar atbilstošiem partneriem (nevalstiskām organizācijām, vietējām iestādēm, kompetentām starptautiskām organizācijām, sociālajiem partneriem utt.) partnerībā, kas izveidota atbilstīgi 12. pantam;

   (b) iesniegt Komisijai 19. un 21. pantā noteikto daudzgadu un gada programmu projektus;

   (c) izveidot mehānismu sadarbībai ar dalībvalstu norīkotajām pārvaldības iestādēm Eiropas Sociālā fonda darbību īstenošanai;

(d) organizēt un publicēt konkursu paziņojumus un uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus;

(e) organizēt atlases un Fonda līdzfinansējuma piešķiršanas procedūras saskaņā ar pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un subsīdiju neapvienošanas principiem;

(f) saņemt maksājumus no Komisijas un veikt maksājumus atbalsta saņēmējiem;

(g) nodrošināt Fonda līdzfinansējuma un citu atbilstošu valsts un Kopienas finanšu instrumentu konsekvenci un papildināmību;

(h) pārbaudīt līdzfinansēto preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu un to, ka par darbībām uzrādītie izdevumi ir faktiski radušies un atbilst Kopienas un valsts noteikumiem;

(i) nodrošināt, ka pastāv datorizēta sistēma detalizētu uzskaites datu reģistrēšanai un uzglabāšanai par katru gada programmu darbību un ka tiek apkopoti dati par īstenošanu, kas vajadzīgi finanšu pārvaldībai, uzraudzībai, kontrolei un novērtēšanai;

(j) nodrošināt, ka atbalsta saņēmēji un citas struktūras, kas iesaistītas no Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanā, attiecībā uz visiem ar darbību saistītajiem darījumiem vai nu izmanto atsevišķu uzskaites sistēmu vai piemērotu uzskaites kodu sistēmu;

(k) nodrošināt, ka 48. pantā minēto daudzgadu programmu novērtēšanu veic šajā lēmumā noteiktajos termiņos un ka tā atbilst kvalitātes standartiem, par ko vienojušās Komisija un dalībvalsts;

(l) iedibināt procedūras, lai nodrošinātu, ka visi dokumenti attiecībā uz izdevumiem un revīziju, kas vajadzīgi pietiekamu revīzijas liecību nodrošināšanai, tiek turēti saskaņā ar 42. pantā minētajām prasībām;

(m) nodrošināt, ka revīzijas iestāde 30. panta 1. punktā noteikto revīziju veikšanai saņem visu vajadzīgo informāciju par izmantotajām pārvaldības procedūrām un no Fonda līdzfinansējumu saņēmušajiem projektiem;

(n) nodrošināt, ka apstiprinošā iestāde, lai varētu sniegt apstiprinājumu, saņemtu visu vajadzīgo informāciju par procedūrām un veiktajām revīzijām attiecībā uz izdevumiem;

(o) sagatavot un Komisijai iesniegt ziņojumus, apstiprinošās iestādes apstiprinātos izdevumu pārskatus un maksājumu pieprasījumus;

(p) veikt informēšanu un konsultēšanu, kā arī publiskot atbalstīto darbību rezultātus;

(q) sadarboties ar Komisiju un atbildīgajām iestādēm citās dalībvalstīs.

2. Atbildīgās iestādes veiktās pārvaldības darbības, kas saistītas ar projektu īstenošanu dalībvalstīs, var finansēt saskaņā ar 17. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem.

27. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumu deleģēšana

1. Ja visi atbildīgās iestādes uzdevumi vai to daļa tiek deleģēti deleģētajai iestādei, atbildīgā iestāde precīzi nosaka deleģēto uzdevumu apjomu un sīki izstrādātas procedūras deleģēto uzdevumu īstenošanai, kurām ir jāatbilst 25. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Šajās procedūrās iekļauj pienākumu regulāri informēt atbildīgo iestādi par deleģēto uzdevumu efektīvu izpildi un izmantoto līdzekļu aprakstu.

28. pants

Apstiprinošā iestāde

1. Daudzgadu programmas apstiprinošā iestāde:

   (a) apstiprina, ka:

      – izdevumu pārskats ir pareizs, sastādīts, izmantojot uzticamas uzskaites sistēmas, un tā pamatā ir pārbaudāmi apliecinošie dokumenti;

   (b) uzrādītie izdevumi atbilst spēkā esošiem Kopienas un valsts noteikumiem un ir radušies saistībā ar darbībām, kas izraudzītas saskaņā ar programmai piemērojamiem kritērijiem un ievērojot Kopienas un valsts noteikumus;

   (c) apstiprinājuma sniegšanas nolūkā pārliecinās, ka tā ir saņēmusi vajadzīgo informāciju no atbildīgās iestādes par procedūrām un veiktajām revīzijām attiecībā uz izdevumiem, kas uzrādīti izdevumu pārskatos;

   (d) apstiprinājuma sniegšanas nolūkā ņem vērā visu revīzijas iestādes vai tās vārdā veikto revīziju rezultātus;

   (e) datorizētā veidā saglabā Komisijai uzrādīto izdevumu uzskaites datus;

   (f) nodrošina tāda Kopienas finansējuma atgūšanu, kas pārkāpumu konstatācijas rezultātā ir atzīts par nepareizi izmaksātu, un, attiecīgā gadījumā, procentu piedziņu, kā arī veic atgūstamo summu uzskaiti un atmaksā Komisijai atgūtās summas, ja iespējams, tās atņemot no nākamā izdevumu pārskata.

2. Apstiprinošās iestādes veiktās darbības, kas saistītas ar projektu īstenošanu dalībvalstīs, var finansēt saskaņā ar 17. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem, ja tiek ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kas aprakstītas 24. pantā.

29. pants

Revīzijas iestāde

1. Daudzgadu programmas revīzijas iestāde:

   (a) nodrošina, ka revīzija tiek veikta saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, lai pārliecinātos par daudzgadu programmas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvu darbību;

   (b) nodrošina, ka darbību revīzija, lai pārbaudītu uzrādītos izdevumus, tiek veikta, balstoties uz atbilstošu izlasi; izlasei ir jāaptver vismaz 10 % no kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem attiecībā uz katru daudzgadu programmu;

   (c) sešu mēnešu laikā no daudzgadu programmas apstiprināšanas Komisijai iesniedz revīzijas stratēģiju, kurā norāda struktūras, kuras veiks a) un b) apakšpunktā minētās revīzijas, izmantojamo metodi, no Fonda atbalstīto darbību izlases metodi revīzijas nolūkā, kā arī revīziju provizorisko plānu, lai nodrošinātu, ka ir veikta galveno Fonda līdzfinansējuma saņēmēju revīzija un ka revīzijas ir vienmērīgi sadalītas visa programmas perioda laikā.

2. Ja atbilstīgi šim lēmumam norīkotā revīzijas iestāde ir arī norīkotā revīzijas iestāde atbilstīgi lēmumiem …, … un …[63] vai ja diviem vai vairākiem no šiem fondiem tiek piemērotas kopējas sistēmas, var iesniegt vienu apvienotu revīzijas stratēģiju, kas minēta 1. punkta c) apakšpunktā.

3. Revīzijas iestāde sagatavo 49. panta 2. punktā minētā gada programmu īstenošanas galīgā ziņojuma projektu, kurā ietver:

   (a) gada revīzijas ziņojumu, kurā izklāstīti secinājumi par revīzijām, kas saskaņā ar revīzijas stratēģiju veiktas attiecībā uz gada programmu, ziņojot par visiem konstatētajiem trūkumiem programmas pārvaldības un kontroles sistēmās;

   (b) atzinumu par to, vai pārvaldības un kontroles sistēma ir darbojusies efektīvi un nodrošinājusi pietiekamu garantiju par Komisijai iesniegto izdevumu pārskatu pareizību un to pamatā esošo darījumu likumību un pareizību;

   (c) apliecinājumu, kurā novērtēta galīgā atlikuma maksājuma pieprasījuma pamatotība un galīgā izdevumu pārskata pamatā esošo darījumu likumība un pareizība.

4. Ja 1. punktā minētās revīzijas veic cita struktūra nekā revīzijas iestāde, revīzijas iestāde pārliecinās, ka minētajām struktūrām ir nepieciešamā funkcionālā neatkarība un ka darbs tiek veikts atbilstoši starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem.

5. Revīzijas iestādes vai 4. punktā minētās struktūras veiktās darbības, kas saistītas ar dalībvalstīs īstenotajiem projektiem, var finansēt saskaņā ar 17. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem, ja tiek ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kas aprakstītas 24. pantā.

---

[63] Iekļaut norādes par lēmumiem, ar kuriem izveido EBF, Ārējo robežu fondu un Atgriešanās fondu.

VI NODAĻA
KONTROLE

30. pants

Dalībvalstu kompetence

1. Dalībvalstis atbild par daudzgadu un gada programmu pareizu finanšu pārvaldību un par notikušo darījumu likumību un pareizību.

2. Tās pārliecinās, ka atbildīgās iestādes un attiecīgās deleģētās iestādes, apstiprinošās iestādes, revīzijas iestādes un jebkuras citas iesaistītās struktūras saņem pienācīgus norādījumus par 23. līdz 29. pantā minēto pārvaldības un kontroles sistēmu izveidi, lai nodrošinātu Kopienas finansējuma efektīvu un pareizu izmantošanu.

3. Dalībvalstis aizkavē, atklāj un novērš pārkāpumus. Tās par pārkāpumiem ziņo Komisijai un to informē par administratīvo un tiesas procesu gaitu.

   Ja nevar atgūt atbalsta saņēmējam nepareizi samaksātās summas, dalībvalsts atbild par zaudēto summu iemaksāšanu Eiropas Kopienu budžetā.

4. Dalībvalstis ir pirmā kārtā atbildīgas par darbību finanšu kontroli un tās nodrošina, ka pārvaldības sistēmas tiek izmantotas un revīzijas veiktas tā, lai nodrošinātu Kopienas līdzekļu pareizu un efektīvu izmantojumu. Tās Komisijai iesniedz šo sistēmu aprakstu.

5. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju vāc statistikas datus, kas vajadzīgi, lai piemērotu 14. pantu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 5. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto procedūru.

31. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmas

1. Pirms tiek pieņemta daudzgadu programma, dalībvalstis pārliecinās, ka pārvaldības un kontroles sistēmas ir izveidotas saskaņā ar 23. līdz 29. pantu. Tās atbild par to, lai visa programmas perioda laikā sistēmas darbotos pienācīgi.

2. Kopā ar katru daudzgadu programmas projektu dalībvalstis Komisijai iesniedz atbildīgo iestāžu, deleģēto iestāžu un apstiprinošo iestāžu organizācijas un procedūru aprakstu, kā arī šo iestāžu un struktūru, revīzijas iestādes un ikvienas citas tās vārdā revīziju veicošas struktūras iekšējo revīzijas sistēmu aprakstu.

3. Trīs mēnešu laikā no katra daudzgadu programmas projekta iesniegšanas Komisijai dalībvalstis iesniedz ziņojumu, kuru sagatavojusi sistēmu atbilstības novērtēšanas struktūra un kurā izklāstīti sistēmu novērtējuma rezultāti un sniegts atzinums par to atbilstību 23. līdz 28. pantam. Ja atzinums ir ar atrunām, ziņojumā norāda trūkumus

un to nopietnības pakāpi. Saskaņojot ar Komisiju, dalībvalstis sagatavo plānu ar veicamajiem koriģējošiem pasākumiem un to īstenošanas grafiku.

4. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 3. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā minēto procedūru.

32. pants

Komisijas kompetence

1. Komisija saskaņā ar 31. pantā noteikto procedūru pārliecinās, ka dalībvalstis ir izveidojušas pārvaldības un kontroles sistēmas atbilstīgi 23. līdz 29. pantam un, balstoties uz gada revīzijas ziņojumiem un uz Komisijas pašas veiktām revīzijām, ka daudzgadu programmu īstenošanas periodā sistēmas darbojas pienācīgi.

2. Neskarot dalībvalstu veiktās revīzijas, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt revīziju uz vietas, lai pārbaudītu, vai pārvaldības un kontroles sistēmas darbojas efektīvi, ieskaitot revīziju par gada programmās iekļautām darbībām, par revīziju paziņojot vismaz vienu darba dienu iepriekš. Šajās revīzijās var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai pilnvaroti pārstāvji.

3. Komisija var pieprasīt dalībvalstīm veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu, vai sistēmas darbojas pareizi, vai arī viena vai vairāku darījumu pareizumu. Šajās revīzijās var piedalīties Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

4. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina, ka attiecībā uz Fonda atbalstītajām darbībām tiek sniegta atbilstoša informācija, publicitāte un atgriezeniskā saikne.

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina darbību saskaņotību un papildināmību ar citām attiecīgajām Kopienas politikām, instrumentiem un iniciatīvām.

33. pants

Sadarbība ar dalībvalsts kontroles iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar daudzgadu programmu revīzijas iestādēm, lai koordinētu to attiecīgos kontroles plānus un revīzijas metodes, un nekavējoties apmainās ar veikto pārvaldības un kontroles sistēmu revīzijas rezultātiem nolūkā iespējami efektīvi izmantot kontroles resursus un novērst nevajadzīgu darba dublēšanos.

   Komisija dara zināmus savus komentārus par revīzijas stratēģiju, kas iesniegta saskaņā ar 29. pantu, ne vēlāk kā trīs mēnešus vai pirmajā sanāksmē pēc tās saņemšanas.

2. Sagatavojot savu revīzijas stratēģiju, Komisija nosaka tādas daudzgadu programmas:

   (a) kuras bez atrunām atbilst saskaņā ar 31. pantu izveidotajai sistēmai vai attiecībā uz kurām pēc koriģējošo pasākumu īstenošanas atrunas ir atsauktas un

(b) attiecībā uz kurām 29. pantā minētā revīzijas iestādes sagatavotā revīzijas stratēģija ir apmierinoša un, ja, balstoties uz Komisijas un dalībvalsts revīziju rezultātiem, ir saņemta pietiekama garantija par pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvu darbību.

Attiecībā uz minētajām programmām Komisija var informēt attiecīgās dalībvalstis, ka tā galvenokārt paļausies uz revīzijas iestādes atzinumu par uzrādīto izdevumu pamatotību, likumību un pareizību un pati revīziju uz vietas veiks tikai izņēmuma kārtā.

VII NODAĻA
FINANŠU PĀRVALDĪBA

34. pants

Atbilstība – izdevumu pārskati

1. Visos izdevumu pārskatos norāda izdevumu summu, kas radusies atbalsta saņēmējiem saistībā ar darbību īstenošanu, un atbilstošo finansējumu no publiskiem vai privātiem līdzekļiem.

2. Izdevumiem jāatbilst atbalsta saņēmēju veiktajiem maksājumiem. Tos pamato ar apmaksātiem rēķiniem vai uzskaites dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma spēku.

3. Izdevumi ir uzskatāmi par atbilstīgiem no Fonda vienīgi tad, ja tie ir faktiski apmaksāti ne agrāk kā tā gada 1. janvārī, kas norādīts Komisijas lēmumā par līdzfinansējumu, kurš minēts 21. panta 4. punktā. Līdzfinansētās darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbilstības perioda sākuma dienas.

4. No Fonda finansējuma nav atbalstāmi šāda veida izdevumi:

– PVN;

– parādu procenti;

– zemes iegāde par summu, kas pārsniedz 10 % no attiecīgās darbības kopējiem atbalstāmajiem izdevumiem;

– mājokļu izdevumi.

5. Noteikumus par izmaksu atbilstību attiecībā uz dalībvalstīs īstenotajām darbībām, kurām piešķirts Fonda līdzfinansējums saskaņā ar 4. pantu, pieņem saskaņā ar 51. panta 2. punktā noteikto procedūru.

35. pants

Maksājumu viengabalainība atbalsta saņēmējiem

Dalībvalstis pārliecinās, vai atbildīgā iestāde veic visu nepieciešamo, lai atbalsta saņēmēji publisko līdzekļu ieguldījuma summu saņemtu iespējami drīz. Šīs atbalsta saņēmējiem paredzētās summas nevar samazināt, nosakot jebkādus atskaitījumus, ieturējumus, specifisku maksu vai citu līdzvērtīga veida maksājumu.

36. pants

Euro izmantošana

Visas summas, kas minētas Komisijas finansējuma lēmumos, saistību apropriācijās un Komisijas veiktajos maksājumos, kā arī dalībvalstu apstiprināto izdevumu summas un maksājuma pieprasījumus izsaka un maksā euro.

37. pants

Saistības

Kopienas budžeta saistības nosaka ik gadus, balstoties uz Komisijas lēmumu par finansējumu, kas minēts 21. panta 4. punktā.

38. pants

Maksājumi - priekšfinansējums

1. Komisija atbalsta maksājumus no Fonda veic saskaņā ar budžeta saistību apropriācijām.

2. Maksājumi tiek veikti priekšfinansējuma un atlikuma maksājuma veidā. Tos pārskaita dalībvalsts norīkotajai atbildīgajai iestādei.

3. Priekšfinansējuma maksājumu 50 % apmērā no piešķirtās summas Komisijas lēmumā par finansējumu dalībvalstij pārskaita sešdesmit dienu laikā no finansējuma lēmuma pieņemšanas.

4. Otru priekšfinansējuma maksājumu veic ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad Komisija apstiprinājusi darba ziņojumu par gada programmas īstenošanu un apstiprināto izdevumu pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 28. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 34. pantu, un kas aptver izdevumus par vismaz 70 % no sākotnējā maksājuma summas. Otra Komisijas veiktā priekšfinansējuma maksājuma summa ir līdz 50 % no kopējās summas, kas piešķirta ar līdzfinansējuma lēmumu, vai, jebkurā gadījumā, starpība starp Kopienas līdzekļu summu, kuru dalībvalsts faktiski izmantojusi izraudzītajiem projektiem gada programmas ietvaros, un pirmo priekšfinansējuma maksājumu.

5. Procentus, kuri uzkrājušies no priekšfinansējuma maksājumiem, piešķir attiecīgajai programmai un tos atņem no publisko izdevumu summas, kas uzrādītas galīgajā izdevumu pārskatā.

6. Summas, kuras izmaksātas kā priekšfinansējums, pēc gada programmas noslēgšanas dzēš no kontiem.

39. pants

Atlikuma maksājumi

1. Komisija izmaksā atlikumu, ja tā deviņu mēnešu laikā no Fonda līdzfinansējuma lēmumā noteiktā izmaksu atbalstāmā perioda beigu datuma ir saņēmusi šādus dokumentus:

   (a) apstiprinātu izdevumu pārskatu un atlikuma maksājuma pieprasījumu vai atlīdzināšanas pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 28. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 34. pantu;

   (b) gada programmas galīgo īstenošanas ziņojumu, ietverot 50. pantā noteikto informāciju;

   (c) revīzijas ziņojumu, atzinumu un apliecinājumu, kas minēti 29. panta 3. punktā.

   Atlikuma maksājums tiek veikts, ja tiek pieņemts galīgais īstenošanas ziņojums un apliecinājums par atlikuma maksājuma pieprasījuma pamatotību.

2. Ja atbildīgā iestāde 1. punktā prasītos dokumentus neiesniedz paredzētajā termiņā un pieņemamā formā, Komisija atceļ atbilstošās gada programmas budžeta saistību daļu, kura nav izmantota priekšfinansējuma maksājumiem.

3. Automātisko atcelšanas procedūru, kas noteikta 2. punktā, var apturēt par to projektu summu, attiecībā uz kuriem laikā, kad iesniedzami 1. punktā minētie dokumenti, dalībvalsts līmenī notiek tiesvedība vai administratīva pārsūdzība ar apturošu raksturu. Daļējā galīgajā ziņojumā dalībvalsts sniedz sīku informāciju par šādiem projektiem un ik pēc 6 mēnešiem nosūta ziņojumus par panākumiem attiecībā uz šiem projektiem. Trīs mēnešu laikā no tiesvedības vai administratīvās pārsūdzības procedūras pabeigšanas dalībvalsts iesniedz 1. punktā prasītos dokumentus par attiecīgajiem projektiem.

4. Deviņu mēnešu periodu, kas minēts 1. punktā, pārtrauc, ja Komisija attiecībā uz konkrēto gada programmu pieņem lēmumu par līdzfinansējuma maksājumu apturēšanu saskaņā ar 41. panta noteikumiem. Termiņu atsāk skaitīt no dienas, kad 41. panta 3. punktā minētais Komisijas lēmums tiek paziņots dalībvalstij.

5. Neskarot 40. panta noteikumus Komisija sešu mēnešu laikā no 1. punktā minēto dokumentu saņemšanas informē dalībvalsti par to izdevumu summu, kuru Komisija ir atzinusi par atmaksājamu no Fonda, un par jebkādām finansiālām korekcijām, kas izriet no starpības starp uzrādītajiem izdevumiem un atzītajiem izdevumiem. Dalībvalsts savus apsvērumus var iesniegt trīs mēnešu laikā.

6. Trīs mēnešu laikā no dienas, kad saņemti dalībvalsts apsvērumi, Komisija pieņem lēmumu par izdevumu summu, kas atzīstama par atmaksājamu no Fonda, un piedzen starpību, kas rodas no atšķirības starp galīgajiem atzītajiem izdevumiem un summām, kas jau samaksātas dalībavlstīm.

7. Atkarībā no finansējuma līdzekļu pieejamības Komisija atlikumu izmaksā ne vēlāk kā sešdesmit dienu laikā no dienas, kurā tā pieņem 1. punktā minētos dokumentus. Budžeta saistību atlikumu atceļ sešus mēnešus pēc maksājuma.

40. pants

Pārtraukšana

1. Maksājuma termiņu ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem pārtrauc deleģēts kredītrīkotājs Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 izpratnē, ja ir šaubas par pārvaldības vai kontroles sistēmu pienācīgu darbību vai ja kredītrīkotājam nepieciešama papildu informācija no valsts iestādēm, veicot uzraudzību sakarā ar gada pārskatā izdarītajiem apsvērumiem, vai ja viņam/viņai ir aizdomas, ka uzrādītajos izdevumos ir nopietnas nelikumības, kas ir atklātas vai par kurām ir aizdomas.

   Komisija nekavējoties informē attiecīgo dalībvalsti un atbildīgo iestādi par pārtraukšanas iemesliem. Dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami drīz labotu situāciju.

2. Maksimālo sešu mēnešu periodu atkārtoti pagarina lielākais vēl uz sešiem mēnešiem, ja izrādās, ka ir jāpieņem lēmums saskaņā ar 41. un 44. pantu.

41. pants

Apturēšana

1. Komisija var apturēt visus vai daļu no priekšfinansējuma un atlikuma maksājumiem, ja:

   (a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas ietekmē maksājumu apstiprināšanas procedūras uzticamību, un attiecībā uz kuriem nav veikti koriģējoši pasākumi vai

   (b) apstiprinātajā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir saistīti ar nopietnu pārkāpumu, kas nav novērsts vai

   (c) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 30. un 31. pantu.

2. Komisija var pieņemt lēmumu apturēt priekšfinansējuma un atlikuma maksājumus pēc tam, kad tā devusi dalībvalstij iespēju trīs mēnešu laikā iesniegt tās apsvērumus.

3. Komisija beidz priekšfinansējuma un atlikuma maksājumu apturēšanu, ja tā uzskata, ka dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj to atcelt.

4. Ja dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus, Komisija var pieņemt lēmumu samazināt neto summu vai atcelt Kopienas atbalstu gada programmai saskaņā ar 45. pantu.

42. pants

Dokumentu saglabāšana

Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī nodrošina, ka visi apliecinošie dokumenti attiecībā uz attiecīgās gada programmas izdevumiem un revīzijām tiek saglabāti un ir pieejami Komisijai un Revīzijas palātai.

Dokumenti ir jāsaglabā un tiem jābūt pieejamiem vismaz trīs gadus pēc gada programmas noslēguma, neskarot noteikumus par valsts atbalstu. Šo periodu var pārtraukt vai nu tiesvedības vai pienācīgi motivēta Komisijas pieprasījuma gadījumā.

Uzglabā vai nu dokumentu oriģinālus vai to kopijas, kas apstiprinātas kā atbilstošas oriģinālam, uz vispārpieņemtiem datu nesējiem.

VIII NODAĻA
FINANŠU KOREKCIJAS

43. pants

Dalībvalstu noteiktas finanšu korekcijas

1. Neskarot Komisijas atbildību par Eiropas Kopienu vispārējā budžeta īstenošanu, dalībvalstis ir pirmā kārtā atbildīgas par pārkāpumu izmeklēšanu. Tās attiecīgi rīkojas, ja notiek jebkādas ievērojamas izmaiņas, kas ietekmē atbalsta īstenošanas vai kontroles nosacījumus, un veic vajadzīgās finanšu korekcijas.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar vienreizējiem vai regulāriem pārkāpumiem, kas atklāti darbībās vai gada programmās. Dalībvalstu veiktās korekcijas izpaužas kā pilnīga vai daļēja Kopienas ieguldījuma atgūšana. Dalībvalsts ņem vērā pārkāpumu raksturu un smagumu, kā arī Fondam radušos finansiālos zaudējumus.

3. Gada ziņojumā, ko nosūta Komisijai saskaņā ar 49. panta 2. punktu, dalībvalstis iekļauj sarakstu ar atcelšanas procedūrām, kas uzsāktas saistībā ar attiecīgo gada programmu.

   Dalībvalsts veiktās korekcijas izpaužas kā Kopienas ieguldījuma pilnīga vai daļēja atcelšana un, ja summa netiek atmaksāta attiecīgās dalībvalsts noteiktajā termiņā, automātiski piemēro procentus atbilstīgi likmei, kas noteikta 46. panta 2. punktā.

4. Regulāru pārkāpumu gadījumā dalībvalsts paplašina tās izmeklēšanu, aptverot visas darbības, kas var būt skartas.

44. pants

Komisijas veiktā revīzija un finanšu korekcijas

1. Neskarot Revīzijas palātas pilnvaras vai dalībvalstu veiktās pārbaudes atbilstīgi valstu normatīviem un administratīviem aktiem, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt pārbaudes uz vietas, ieskaitot pārbaudes izlases kārtā, par darbībām, kas finansētas no Fonda, un par pārvaldības un kontroles sistēmām, par to paziņojot vismaz vienu darba dienu iepriekš. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti, lai saņemtu no tās visu nepieciešamo palīdzību. Attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai pilnvaroti pārstāvji drīkst piedalīties šajās pārbaudēs.

   Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu viena vai vairāku darījumu pareizību. Šajās pārbaudēs var piedalīties Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

2. Ja pēc nepieciešamo pārbaužu veikšanas Komisija secina, ka dalībvalsts neievēro 29. pantā minētās saistības, tā aptur priekšfinansējuma vai atlikuma maksājumus saskaņā ar 41. pantu.

45. pants

Korekciju kritēriji

1. Ja dalībvalsts nav veikusi korekcijas noteiktajā laikā, kā paredzēts 41. panta 2. punktā, Komisija var trīs mēnešu laikā izlemt pilnīgi vai daļēji atcelt Kopienas atbalstu gada programmai, ja tā secina, ka:

   (a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas apdraud programmas ietvaros jau samaksāto Kopienas atbalstu;

   (b) apstiprinātā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir nelikumīgi un līdz šajā punktā minētās procedūras uzsākšanai dalībvalsts to nav koriģējusi;

   (c) līdz šajā pantā minētās koriģēšanas procedūras uzsākšanai dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 29. pantu.

   Komisija pieņem lēmumu pēc tam, kad ņemti vērā visi dalībvalsts iesniegtie apsvērumi.

2. Veicot finanšu korekcijas, Komisija balstās uz konkrētiem atklāto pārkāpumu gadījumiem, ņemot vērā pārkāpuma sistēmisko raksturu, lai noteiktu, vai korekcija piemērojama ar noteiktu likmi vai ar ekstrapolāciju. Ja pārkāpums attiecas uz izdevumu pārskatu, par kuru gada ziņojumā iepriekš sniegts pozitīvs atzinums saskaņā ar 29. panta 3. punkta b) apakšpunktu, tiek pieņemts, ka pastāv sistēmiska problēma, kas ir pamats piemērot korekciju ar noteiktu likmi vai ar ekstrapolāciju, ja vien dalībvalsts trīs mēnešu laikā nenodrošina pierādījumus, kuri atspēko šo pieņēmumu.

3. Lemjot par korekcijas summu, Komisija ņem vērā pārkāpuma smagumu un ar attiecīgo gada programmu saistīto trūkumu apmēru un finanšu sekas.

4. Ja Komisija, sagatavojot savu nostāju, balstās uz faktiem, kurus konstatējuši nevis Komisijas dienestu, bet citi revidenti, tā sagatavo pati savus secinājumus par finanšu sekām pēc tam, kad tā ir izvērtējusi attiecīgās dalībvalsts veiktos pasākumus saskaņā

ar 31. pantu, ziņojumus par atklātajiem pārkāpumiem un dalībvalsts atbildes, ja tādas ir.

46. pants

Atmaksāšana

1. Ikvienu Komisijai pienākošos summu atmaksāšanu veic līdz termiņam, kas norādīts piedziņas rīkojumā, kas sagatavots saskaņā ar 72. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002.[64] Šis termiņš ir pēdējā diena otrajā mēnesī pēc rīkojuma izdošanas.

2. Novēlotas atmaksāšanas gadījumā piemēro kavējuma procentus, kurus aprēķina, sākot no termiņa pēdējās dienas un beidzot ar faktiskā maksājuma datumu. Šo procentu likme ir Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā publicētā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro refinansēšanas pamatoperācijām, un kas ir spēkā maksājuma termiņa mēneša pirmajā kalendārajā dienā, pieskaitot trīsarpus procentu punktus.

47. pants

Dalībvalstu pienākumi

Finanšu korekcijas, ko veic Komisija, neskar dalībvalsts pienākumu veikt atgūšanu saskaņā ar 45. pantu.

IX NODAĻA
UZRAUDZĪBA, NOVĒRTĒŠANA UN ZIŅOJUMI

48. pants

Uzraudzība un novērtēšana

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm veic regulāru Fonda uzraudzību.

2. Komisija partnerībā ar dalībvalstīm regulāri izvērtē Fondu, lai novērtētu darbību atbilstību, efektivitāti un ietekmi, ņemot vērā 2. pantā minētos mērķus.

3. Komisija arī vērtē Fonda ietvaros īstenoto darbību papildināmību ar darbībām, kuras paredzētas citās atbilstošās Kopienas politikās, instrumentos un iniciatīvās.

49. pants

Ziņojumi

---

64 OV L 248, 16.09.2002.

1. Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu projektu uzraudzību un novērtēšanu.

Šajā nolūkā vienošanās un līgumos, kurus tā noslēdz ar organizācijām, kuras atbild par darbību īstenošanu, iekļauj noteikumus, ar kuriem nosaka pienākumu regulāri iesniegt detalizētus ziņojumus par īstenošanas gaitu un noteikto mērķu izpildi.

2. Ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc izmaksu atbilstības termiņa beigām, kurš noteikts katras gada programmas līdzfinansējuma lēmumā, atbildīgā iestāde Komisijai iesniedz galīgo īstenošanas ziņojumu un galīgo izdevumu pārskatu, kā noteikts 34. pantā.

3. Dalībvalstis Komisijai iesniedz:

(a) ne vēlāk kā 2010. gada 30. jūnijā – novērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanu;

(b) ne vēlāk kā 2012. gada 30. jūnijā (par 2007. – 2010. gada periodu) un 2015. gada 30. jūnijā (par 2011. – 2013. gada periodu) – novērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un ietekmi.

4. Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz:

(a) ne vēlāk kā 2009. gada 30. jūnijā – ziņojumu par 14. pantā minēto kritēriju piemērošanu gada līdzekļu sadalījumam pa dalībvalstīm kopā ar ierosinājumiem par grozījumiem, ja tas tiek uzskatīts par vajadzīgu;

(b) ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī – termiņa vidusposma ziņojumu par sasniegtajiem rezultātiem attiecībā uz Fonda īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem, kopā ar priekšlikumu par Fonda turpmāko attīstību;

(c) ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī (par 2007. – 2010. gada periodu) un 2015. gada 31. decembrī (par 2011. – 2013. gada periodu) – noslēguma novērtējuma ziņojumu.

50. pants

Galīgais gada ziņojums

1. Lai iegūtu skaidru pārskatu par gada un daudzgadu programmu īstenošanu, 49. panta 2. punktā minētajos ziņojumos iekļauj šādu informāciju:

(a) gada programmas finanšu un saturiskā īstenošana;

(b) paveiktais daudzgadu programmas un tās prioritāšu īstenošanā attiecībā pret to konkrētajiem, pārbaudāmajiem mērķiem, izsakot skaitliski, kur un kad vien tas iespējams, kā arī pret faktiskajiem rādītājiem un pret katras prioritātes īstenošanas, rezultātu un ietekmes rādītājiem;

(c) atbildīgās iestādes veiktie pasākumi, lai nodrošinātu īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši:

– uzraudzības un novērtēšanas pasākumi, tostarp datu vākšanas pasākumi;

– kopsavilkums par jebkādām būtiskām problēmām, kas radušās darba programmas īstenošanas gaitā, un par attiecīgi veiktajiem pasākumiem;

– tehniskās palīdzības izmantojums;

– veiktie pasākumi, lai sniegtu informāciju par gada un daudzgadu programmām un lai tās publiskotu.

2. Ziņojumus uzskata par pieņemamiem, ja tajos ir iekļauta visa 1. punktā uzskaitītā informācija. Komisija pieņem lēmumu par atbildīgās iestādes iesniegtā gada īstenošanas ziņojuma saturu divu mēnešu laikā. Ja Komisija noteiktajā termiņā neatbild, ziņojums uzskatāms par pieņemtu.

X NODAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

51. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz kopēja „Solidaritātes un migrācijas plūsmu pārvaldības" komiteja, kas izveidota ar Lēmumu, ar kuru izveido Ārējo robežu fondu laika posmam no 2007. – 2013. gadam, kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" …/…[65] („komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

52. pants

Pārskatīšana

Padome pārskata šo lēmumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, ne vēlāk kā 2013. gada 30. jūnijā.

53. pants

Stāšanās spēkā

Šo lēmumu piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

---

[65] Iekļaut norādes par lēmumiem, ar kuriem izveido EBF, Ārējo robežu fondu un Atgriešanās fondu.

54. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

PASKAIDROJUMS

1. SOLIDARITĀTES ATTĪSTĪŠANA NELEGĀLI UZTUROŠOS TREŠO VALSTU PIEDERĪGO ATGRIEŠANĀS JOMĀ

1.1. Problēmas izklāsts un analīze

Būtiski svarīga ir tādu trešo valstu piederīgo atgriešanās, kuri neatbilst vai vairs neatbilst Eiropas Savienības dalībvalstu ieceļošanas, atrašanās vai uzturēšanās nosacījumiem vai nu tādēļ, ka viņi ir ieceļojuši nelegāli vai ir palikuši valsts teritorijā, lai gan viņu vīzas vai uzturēšanās atļaujas termiņš ir beidzies, vai arī tādēļ, ka viņu patvēruma pieprasījums galu galā ir noraidīts.

Šādos gadījumos atgriešanās ir nepieciešama, lai negrautu uzņemšanas politiku un lai nodrošinātu tiesiskumu, kas ir brīvības, drošības un tiesiskuma telpas būtiska sastāvdaļa.

Tomēr praksē atgriešanās politikas ieviešana ir liels izaicinājums, jo īpaši dalībvalstīm ar salīdzinoši zemu IKP un nelielu pieredzi. Atgriešanās pārvaldība ir sarežģīts process – tam nepieciešams, lai būtu izveidotas labas darba attiecības ar atgriešanās valstīm, vienlaikus atrodot līdzsvaru starp indivīda tiesībām un humāniem apsvērumiem no vienas puses un valsts tiesībaizsardzības interesēm no otras. Bieži tiek faktiski pieļauts, ka nelegālas situācijas turpinās, un dalībvalstīm nākas segt ievērojamus un pastāvīgus izdevumus, ilgstoši turot apcietinājumā attiecīgās personas, kā arī, iesaistoties ilgstošos juridiskos ķīviņos par šo personu izraidīšanu.

Nelegālās imigrācijas samazināšana ar efektīvas atgriešanās politikas palīdzību ir jautājums, kas nodarbina ikvienu dalībvalsti. Telpā, kur nepastāv iekšējas robežas, personas principā var pārvietoties netraucēti. Nelegālas uzturēšanās pieļaušana kādā no dalībvalstīm var negatīvi ietekmēt cīņu pret nelegālo nodarbinātību visā Eiropas Savienībā un tas, savukārt, var darboties kā piesaistošs faktors vēl lielākai nelikumīgajai imigrācijai uz ES. Savukārt efektīvas atgriešanās politikas visā ES varētu pozitīvi ietekmēt uzticēšanos kopējai imigrācijas politikai un palīdzēt sekmēt izprotošu attieksmi pret trešo valstu piederīgajiem, kuri dalībvalstīs uzturas legāli.

1.2. Risinājums

Ņemot vērā pārvaramo grūtību mērogu, dalībvalstīm ir daudz lielākas iespējas tās pārvarēt, ja tās darbosies nevis atsevišķi, bet kopā – konkrēti, ja tās izmantos modeļus, kuru rezultātā vairākās dalībvalstīs ir veiksmīgi un vienlaikus taisnīgi īstenotas atgriešanās politikas, jo īpaši „integrētā atgriešanās pārvaldības” pieeja, ar mērķi līdz minimumam samazināt riskus un šķēršļus.

Papildus prakses piemērošanai dalībvalstīs, balstoties uz iepriekšēju veiksmīgu pieredzi, dalībvalstis varētu arī vairāk dalīties informācijā par atgriešanās pārvaldības procedūrām, par personām, pret kurām ir izdots izbraukšanas rīkojums, kā arī pieredzē par dažādu pasākumu un iniciatīvu īstenošanu nolūkā sekmēt brīvprātīgu atgriešanos un par apstākļiem trešās valstīs. Visbeidzot, dalībvalstu starpā varētu tikt labāk sadalītas izmaksas, kas saistītas ar atgriešanās darbībām, kā arī palīdzību un atbalstu attiecīgajās valstīs pirms un pēc atgriešanās.

Taču tam jābalstās uz kopēju izpratni par to, kuras personas var atgriezt un par atgriešanās politiku īstenošanas nosacījumiem. Komisija pašreiz gatavo direktīvas priekšlikumu par kopējiem standartiem dalībvalstu procedūrām attiecībā uz nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo atgriešanos. Ar direktīvu Eiropas Savienībā tiks radīti līdzvērtīgi noteikumi attiecībā uz atgriešanās procedūrām. Ar šiem standartiem nevar atrisināt konstatētās problēmas saistībā ar atgriešanās politikas īstenošanas efektivitāti, taču tā būs vēl viena būtiska sastāvdaļa kopējā ES atgriešanās politikā.

Turklāt no šā Fonda atbalstītās darbības jāīsteno saskaņā ar normām cilvēktiesību jomā.

Eiropadome Hāgas programmā ir aicinājusi izveidot Atgriešanās fondu.

1.3. Fonda mērķi

Fonda galvenie mērķi ir šādi:

- Uzsākt un pilnveidot integrētas atgriešanās pārvaldības organizēšanu un īstenošanu dalībvalstīs;
- Stiprināt dalībvalstu sadarbību integrētas atgriešanās pārvaldības un tās īstenošanas jomā;
- Veicināt atgriešanās kopējo standartu efektīvu un vienveidīgu piemērošanu, atbilstīgi politikas attīstībai šajā jomā.

Fonds principā aptvertu gan negatīvus lēmumus saņēmušo imigrantu, gan patvēruma meklētāju atgriešanos.

Noraidīto patvēruma meklētāju atgriešanās pasākumu finansēšana no Eiropas Bēgļu fonda vairs netiks atbalstīta tikai no 2008. gada 1. janvāra, lai saskaņā ar spēkā esošo lēmumu varētu pilnībā tikt īstenots pirmais daudzgadu plāna cikls.

Šajā gadā Komisija uzsāks sagatavošanas pasākumus atgriešanās jomā. Sagatavošanas pasākumi notiks 2005. un 2006. gadā. Lai iespējami vairāk ņemtu vērā šo sagatavošanas pasākumu (pirmos) rezultātus, tiek ierosināts Fonda īstenošanu uzsākt tikai 2008. gadā. Līdz ar to, 2007. gadam nav paredzēts finansējums.

2. JURIDISKAIS PAMATS UN POLITIKAS INSTRUMENTA PAMATOJUMS

2.1. Juridiskā pamata izvēle

Ierosinātais juridiskais pamats šim Padomes lēmumam ir Līguma 63. panta 3. punkta b) apakšpunkts, jo ierosinātais tiesību akts ir saistīts ar „pasākum[iem] attiecībā uz imigrācijas politiku” jomā, kas ir „nelikumīga imigrācija un nelikumīga uzturēšanās, kā arī tādu personu repatriācija, kas nelikumīgi uzturas dalībvalstīs".

Saskaņā ar Padomes 2004. gada 22. decembra Lēmumu, ar ko Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru attiecina uz dažām jomām, uz kurām attiecas minētā līguma trešās daļas IV sadaļa (2004/927/EK), Padome, pieņemot 63. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētos pasākumus, rīkosies saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru.

Tā kā priekšlikums pamatojas uz EK Līguma IV sadaļu (Vīzu politika, patvēruma politika, imigrācijas politika un cita politika, kas saistīta ar personu brīvu pārvietošanos), tas ir jāiesniedz un jāpieņem saskaņā ar protokoliem par Apvienotās Karalistes, Īrijas un Dānijas nostāju, kas pievienoti Amsterdamas Līgumam. Apvienotajai Karalistei un Īrijai ir iespēja izvēlēties piedalīties šajā pasākumā. Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un tas nav tai saistošs un nav jāpiemēro.

Solidaritāte līdzekļu sadalē

Metodika līdzekļu sadalei starp dalībvalstīm būs līdzīga tai, kāda ir noteikta Padomes Lēmumā, ar ko izveido Eiropas Bēgļu fondu laikposmam no 2005. līdz 2010. gadam.

Pirmkārt, lai atspoguļotu to, ka daudzām dalībvalstīm (un jo īpaši jaunajām dalībvalstīm) būs jāveic noteikti strukturāli ieguldījumi, lai veiksmīgi atgrieztu nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgos, dalībvalstīm tiks piešķirta noteikta summa katru gadu. Šī summa laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam būs lielāka valstīs, kuras pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā. Turklāt arī valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienosies laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam, šī summa būs lielāka 2008. – 2013. gada periodā, sākot no nākamā gada kopš to pievienošanās.

Otrkārt, lai materializētu solidaritātes jēdzienu, lielākā daļa asignējumu dalībvalstīm tiks noteikta, balstoties uz sadales principiem, kuri noteikti atbilstīgi dalībvalstu relatīvajam atgriešanās pārvaldības slogam. Sadales principiem paredzētas divas komponentes: viena attiecībā uz tiem trešo valstu piederīgajiem, attiecībā uz kuriem ir pieņemts atgriešanās lēmums, kurā noteikts viņu pienākums un/vai viņi tiek informēti, ka viņiem ir jāatstāj dalībvalsts teritorija, un otra attiecībā uz iepriekš veiksmīgi realizētām atgriešanām. Attiecībā uz pirmo komponenti tiks summēts to trešo valstu piederīgo kopējais skaits, par kuriem ir pieņemts minētais lēmums iepriekšējo trīs gadu laikā. Tādējādi šī kopsumma aptuveni atbilstu to personu skaitam, kuru izraidīšanu iestādes izskata noteiktā atsauces periodā. Jāņem vērā, ka bieži vien neizbēgami paiet noteikts laiks no lēmuma pieņemšanas līdz faktiskajai izbraukšanai – pašai izraidīšanai (atgriešanās lēmuma izpildei) atsevišķās dalībvalstīs var būt nepieciešams īpašs lēmums un/vai tai piemērojamas īpašas procedūras (vajadzības gadījumā – aizturēšana pirms izraidīšanas). Otrā komponente ņemtu vērā iepriekš veiksmīgi realizētas atgriešanas. Tādējādi, tiktu iestrādāts mehānisms, kas mudinātu dalībvalstis ieguldīt un uzlabot atgriešanās pārvaldību un dot ieguldījumu nelegālās imigrācijas samazināšanā visā ES. Tā kā galvenais uzsvars būtu jāliek uz centieniem nākotnē, proporcija starp abām komponentēm būs attiecīgi 70 % un 30 %.

To personu kategorijas definīcijai, kurām piemērojams atgriešanās lēmums, principā būtu jāatbilst šīs kategorijas definīcijai paredzamajā Padomes direktīvā.

Tiek ierosināts no šīs definīcijas izslēgt trešo valstu piederīgos, kuriem ieceļošana ir atteikta dalībvalsts tranzīta zonā, jo ir jāpieņem, ka šīs personas nav ieceļojušas ES teritorijā un uz tām nav obligāti attiecināms iepriekš minētās paredzamās Padomes direktīvas režīms, ņemot vērā, ka viņu faktiskā atgriešanās parasti tiek segta no citiem instrumentiem.

Tas neskar iespēju dalībvalstīm piešķirt līdzekļus darbībām, kuras aptver (arī) šo personu kategoriju, saskaņā ar Fonda mērķiem. Tas pats attiecināms uz tādu trešo valstu piederīgo brīvprātīgu atgriešanos, kuri nav iesnieguši patvēruma pieteikumu un kuri dalībvalsts teritorijā (vēl) neuzturas nelegāli.

2.2. Fonda ietvaros noteiktās darbības

Ņemot vērā Fonda vispārīgos mērķus – sekmēt atgriešanās politiku īstenošanu, balstoties uz integrētas atgriešanās pārvaldības pieeju, Komisija ierosina īstenot Fondu galvenokārt ar dalīto pārvaldību kopā ar dalībvalstīm. Tas ļaus orientēt finansiālo atbalstu saskaņā ar katras dalībvalsts konkrēto situāciju un vajadzībām.

Turklāt, lai nodrošinātu līdzekļu iespējami efektīvu izmantojumu, priekšlikumā ietverti ļoti sīki izstrādāti noteikumi par darbības mērķiem, kuri jāsasniedz, kā arī par noteiktajiem darbību veidiem, kuri veicina šo mērķu sasniegšanu.

3. NOVĒRTĒJUMS

Līdz šim Kopienas līmenī līdzekļi atgriešanās jomā ir bijuši pieejami tikai lai atbalstītu administratīvo sadarbību *(ARGO)*. Šīs darbības galvenokārt bija vērstas uz pētījumiem par paraugpraksi un šādas informācijas nodošanu no vienas iestādes otrai un citām ieinteresētajām pusēm, piemēram, *IOM*.

Komisija ir veikusi iepriekšēju novērtējumu, kas ir pievienots šim priekšlikumam.

4. SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

Subsidiaritāte

Pamatprincips joprojām ir tāds, ka dalībvalstis atbild par atgriešanās pārvaldības stratēģiju izstrādi un īstenošanu visos tās aspektos. Tādēļ valstu budžeti joprojām būs galvenais ieguldījumu un plānoto izdevumu avots. Taču valstu centienus īstenot integrētas atgriešanās pārvaldības principu saskaņā ar kopējiem standartiem var atbalstīt no Fonda, ņemot vērā šo politiku ietekmi uz citām dalībvalstīm. Tādēļ ir skaidri jānosaka atbalstāmās darbības, kas saistītas ar objektīviem apstākļiem katrā valstī un kas dod pievienoto vērtību Kopienai kopumā.

Proporcionalitāte

Lēmums ļaus piešķirt finansiālo atbalstu no Fonda virknei darbību, kuras praktiski veicina vairāku konkrēti noteiktu mērķu sasniegšanu, vienlaikus atstājot dalībvalstu pārziņā darbību un to īstenošanas veidu izraudzīšanos atbilstīgi programmām, kuras ir apstiprinātas, saskaņojot ar Komisiju. Fondam ir jābūt stratēģiskam instrumentam, kas dod ieguldījumu valstu atgriešanās stratēģiju attīstīšanā. Kopienas apropriāciju izmantošanā arī jāievēro skaidri un vienveidīgi noteikumi, kuri ietverti Padomes lēmumā, kas ir piemērots instruments Kopienas programmu īstenošanai.

5. IESPAIDS UZ BUDŽETU

Finansējums 2007. gadam nav paredzēts. Finanšu asignējums Fondam atbilstīgi Komisijas ierosinātajai finanšu perspektīvai laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam ir 759 miljoni EUR.

Finanšu līdzekļu sadalei starp dalībvalstīm Komisija plāno piemērot metodi, kas balstīta uz objektīviem kritērijiem. Lai atspoguļotu faktisko situāciju katrā dalībvalstī, kritēriji

galvenokārt attiecināmi uz „mērķgrupu”. Tas nodrošinās, ka pārmaiņu tendences (piemēram, attiecībā uz izmaiņām uzņemšanas politikā) finanšu sadales metodē tiek pienācīgi ņemtas vērā, dodot iespēju ar Fonda atbalstu veikt koriģējošas darbības.

2005/aaaa (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS,

ar kuru izveido Eiropas Atgriešanās fondu laika posmam no 2008. – 2013. gadam kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta 3. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[66],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[67],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[68],

saskaņā ar Līguma[69] 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā

(1) Nolūkā pakāpeniski izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu Eiropas Kopienas dibināšanas līgums paredz, no vienas puses, pieņemt pasākumus, lai nodrošinātu personu brīvu pārvietošanos, kopā ar papildpasākumiem, kas ir saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju un, no otras puses, pieņemt pasākumus saistībā ar trešo valstu piederīgo patvērumu, imigrāciju un tiesību aizsardzību.

(2) Eiropadome tās īpašajā sanāksmē Tamperē 1999. gada 15. un 16. oktobrī vēlreiz apliecināja savu apņēmību izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Tādēļ kopējās Eiropas patvēruma un migrācijas politikas mērķim būtu jābūt gan taisnīgai attieksmei pret trešo valstu piederīgajiem, gan labākai migrācijas plūsmu pārvaldībai.

(3) Efektīva Kopienas līmeņa atgriešanās politika ir nepieciešams papildinājums uzticamai legālas imigrācijas un patvēruma politikai, kā arī svarīga sastāvdaļa cīņā pret nelegālo imigrāciju. Dalībvalstīs ir piešķirti ievērojami līdzekļi atgriešanās programmu un piespiedu atgriešanās operāciju īstenošanai. Eiropas Savienības kopēja rīcība šajā jomā, balstoties uz atbilstošiem Kopienas finanšu līdzekļiem, varētu sniegt atbalstu dalībvalstīm, uzsvērt valstī nelegāli uzturošos personu atgriešanās nepieciešamību un stiprinātu solidaritāti starp dalībvalstīm.

---

66 OV C …
67 OV C …
68 OV C …
69 OV …

(4) Padome 2002. gada 28. februārī pieņēma Vispusīgo plānu cīņai pret nelegālu imigrāciju un cilvēku tirdzniecību Eiropas Savienībā[70], kurā tā uzsvēra, ka atpakaļuzņemšanas un atgriešanās politikas ir neatņemama un būtiska nelegālās imigrācijas apkarošanas sastāvdaļa un norādīja divus elementus, uz kuriem būtu jābalstās Kopienas atgriešanās politikai, proti, uz kopējiem principiem un kopējiem pasākumiem, uzlabojot administratīvo sadarbību starp dalībvalstīm.

(5) Padomes 2002. gada 28. novembrī pieņemtā Atgriešanās rīcības programma, kas balstās uz Komisijas 2002. gada 14. oktobra paziņojumu par Kopienas politiku nelikumīgi uzturošos personu atgriešanās jomā, pievēršas visai darbību ķēdei saistībā ar atgriešanās pārvaldību dalībvalstīs, aptverot gan trešo valstu piederīgo piespiedu un brīvprātīgu atgriešanos, gan arī galvenos atgriešanās procesa posmus, tostarp sagatavošanu un paveiktā kontroli.

(6) Eiropas Padome sanāksmē Salonikos 2003. gada 19. un 20. jūnijā aicināja Komisiju izvērtēt visus aspektus saistībā ar atsevišķa Kopienas instrumenta izveidi atgriešanās jomā, lai konkrēti atbalstītu Atgriešanās rīcības programmā noteikto prioritāšu sasniegšanu.

(7) Atbilstīgi 2004. gada 8. jūnija secinājumiem, kuros Padome aicināja budžeta lēmējinstitūciju darīt pieejamu finansējumu sagatavošanas pasākumiem un aicināja Komisiju ņemt vērā tās viedokli par integrētu atgriešanās plānu izstrādi ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm, ir uzsākti sagatavošanas pasākumi 2005. – 2006. gada posmam.

(8) Eiropadome sanāksmē Briselē 2004. gada 4. un 5. novembrī Hāgas programmā aicināja uzsākt Eiropas Atgriešanās fonda (tālāk tekstā – Fonds) sagatavošanas posmu un izveidot Fondu līdz 2007. gadam, ņemot vērā sagatavošanas posma novērtējumu.

(9) Padome 2004. gada novembrī ņēma vērā prezidentūras ziņojumu par atsevišķu valstu paraugprakses analīzi attiecībā uz atgriešanos. Ziņojumā ir konstatētas plašas iespējas un nepieciešamība dalībvalstīm praktiskāk sadarboties atgriešanās prakses jomā. Ziņojumā ir minētas integrētākas pieejas iespējas atgriešanās un vispārīgo politiku sakarā gan valstu, gan Kopienas līmenī. Tāpat ziņojumā ir aprakstīta dalībvalstu paraugprakse saistībā ar trešo valstu piederīgo piespiedu un brīvprātīgu atgriešanos viņu izcelsmes vai tranzīta valstī, piemēram, brīvprātīgas atgriešanās atbalsta programmu veicināšana, lai sekmētu noturīga rakstura atgriešanos, atgriešanās konsultācijas un kopīgu atgriešanās operāciju organizēšana, ieskaitot līgumreisus.

(10) Kopienai ir vajadzīgs instruments, kas izveidots, lai atbalstītu un iedrošinātu dalībvalstu centienus uzlabot atgriešanās pārvaldību visos tās aspektos, balstoties uz integrētas atgriešanās pārvaldības principu un nolūkā atbalstīt taisnīgu un efektīvu kopējo atgriešanās standartu īstenošanu, kādi noteikti un kādi tiks noteikti Kopienas instrumentos attiecībā uz atgriešanos.

(11) Šā instrumenta ietvaros netiek paredzēts finansējums 2007. gadā, lai būtu iespējams ņemt vērā sagatavošanas pasākumu rezultātus atgriešanās jomā (2005. un 2006. gadā), balstoties uz Komisijas ziņojumu par sagatavošanas pasākumu izvērtējumu.

---

[70] OV C 142, 14.06.2002., 23. lpp.

(12) Attiecīgie kopējie standarti ir jo īpaši noteikti Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvā 2001/40/EK par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu[71] un ar to saistītajos noteikumos, Padomes 2004. gada 23. februāra Lēmumā 2004/191/EK, ar ko nosaka kritērijus un praktiskos nosacījumus finansiālo nelīdzsvarotību kompensēšanai, kas rodas, piemērojot 2001. gada 28. maija Direktīvu 2001/40/EK par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu[72], un Padomes Lēmumā 2004/573/EK par kopēju reisu organizēšanu trešo valstu piederīgo, pret kuriem ir izdoti individuāli izraidīšanas rīkojumi, izraidīšanai no divu vai vairāku dalībvalstu teritorijas[73].

(13) Tas attiecas arī uz Kopienas instrumentiem, kas tiks pieņemti turpmāk, piemēram, instrumentu par kopējiem standartiem un procedūrām attiecībā uz dalībvalstīs nelikumīgi uzturošos trešo valstu piederīgo atgriešanos, kura mērķis ir Eiropas Savienībā radīt līdzvērtīgus noteikumus atgriešanās procedūru jomā un tādējādi noteikt nosacījumus dalībvalstu atgriešanās pasākumiem, kā arī to manevrēšanas iespējas.

(14) Lai nodrošinātu Kopienas darbību saskaņotību nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo atgriešanās jomā, darbībām, kas tiek finansētas šā instrumenta ietvaros, ir jābūt konkrētām un jāpapildina Eiropas Bēgļu fonda finansētās darbības, kā arī programmas, kuru mērķis ir atbalstīt sadarbību attīstības jomā un ekonomisko sadarbību ar partnervalstīm un reģioniem, kas nav dalībvalstis vai aizjūras zemes un teritorijas.

(15) Konkrēti, tas nozīmē to, ka noraidīto patvēruma meklētāju kategorija būtu jāiekļauj šā instrumenta darbībās tikai tad, ja tā vairs netiek iekļauta Eiropas Bēgļu fonda atgriešanās daļā. Noslēdzoties Eiropas Bēgļu fonda pirmajam daudzgadu ciklam (2005. – 2007. gads), šim instrumentam būtu jāaptver arī noraidīto patvēruma meklētāju kategorija.

(16) Šis instruments ir izstrādāts kā daļa no saskaņotas sistēmas ar nosaukumu vispārīgā programma „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība", kuras mērķis ir atrisināt jautājumu par taisnīgu atbildības sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz finansiālo slogu, kas saistīts ar Eiropas Savienības ārējo robežu integrētas pārvaldības ieviešanu, kā arī ar kopējo patvēruma un imigrācijas politiku īstenošanu, kas izstrādātas saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma IV sadaļu.

(17) Šā instrumenta pamatmērķim ir jābūt integrētas atgriešanās pārvaldības veicināšanai valstu līmenī. Dalībvalstis tiek mudinātas īstenot atgriešanās operācijas, ņemot vērā integrētos atgriešanās rīcības plānus, kuros analizēta situācija dalībvalstī attiecībā uz mērķauditoriju, noteikti plānoto darbību mērķi un, sadarbībā ar attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, piemēram, UNHCR un IOM, piedāvātas atgriešanās procedūras, kas vērstas uz efektīvu un noturīga rakstura atgriešanos, izmantojot dažādus pasākumus. Vajadzības gadījumā integrētie atgriešanās plāni varētu regulāri tikt izvērtēti un koriģēti.

---

71 OV L 149, 02.06.2001., 34. lpp.
72 OV L 60, 27.02.2004., 55. lpp.
73 OV L 261, 06.08.2004., 28. lpp.

(18) Lai veicinātu tādu personu brīvprātīgu atgriešanos, kurām ir jāizceļo, šādām personām būtu jāparedz stimulējoši mehānismi, kā, piemēram, atvieglojumu piemērošana, sniedzot lielāku atgriešanās palīdzību. Šāda veida brīvprātīga atgriešanās ir gan izceļojošo personu interesēs, sekmējot cieņpilnu atgriešanos, gan iestāžu interesēs, ņemot vērā izmaksu lietderību.

(19) Taču no politiskā viedokļa brīvprātīga un piespiedu atgriešanās nav nodalāmas un dalībvalstīm, strādājot pie atgriešanās pārvaldības, būtu jāsekmē abu atgriešanās veidu papildināmības stiprināšana. Acīmredzami, piespiedu atgriešanās ir nepieciešama, lai garantētu Eiropas Savienības imigrācijas un patvēruma politikas un dalībvalstu imigrācijas un patvēruma sistēmu integritāti. Tādējādi, piespiedu atgriešanās iespēja ir priekšnoteikums, lai nodrošinātu, ka šī politika netiek iedragāta un lai nodrošinātu tiesiskumu, kas ir brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveides būtiska sastāvdaļa. Tādēļ instrumentam būtu jāatbalsta dalībvalstu darbības, atvieglojot piespiedu atgriešanos.

(20) Turklāt lielākie šķēršļi atgriešanās jomā, ar ko sastopas dalībvalstis, ir attiecināmi uz piespiedu atgriešanos. Viens būtisks šķērslis ir neskaidrība par attiecīgās personas identitāti un/vai tas, ka tai nav vajadzīgo ceļošanas dokumentu. Izcelsmes valstis bieži vien novilcina vai atsaka atgriešanās ceļošanas dokumentu izsniegšanu, jo nav informācijas par valsts piederību vai identitāti. Tādēļ, lai izvairītos no izraidīšanas, valstī nelegāli uzturošās personas mēdz slēpt vai iznīcināt ceļošanas dokumentus un bieži vien uzdodas par personu ar pavisam citu identitāti un/vai valsts piederību. Līdz ar to, bieži vien tiek veiktas ilgstošas un dārgas procedūras, kas ietver sazināšanos ar vairākām vēstniecībām sakarā ar atgriežamo personu, kā arī valodas vai dialekta analīzi. Dalībvalstis būtu jāmudina uzlabot sadarbību ar trešo valstu konsulārajiem dienestiem un aktivizēt savstarpēju informācijas apmaiņu un operatīvo sadarbību savā starpā attiecībā uz sadarbību ar minētajiem dienestiem.

(21) Visbeidzot, ir svarīgi, lai dalībvalstis, kuras to uzskata par vajadzīgu, no šā instrumenta varētu atbalstīt konkrētus pasākumus atgriešanās valstī, kas paredzēti personām, kuras atgriežas, lai, no vienas puses, labos apstākļos nodrošinātu efektīvu atgriešanos uz to izcelsmes pilsētu vai reģionu un, no otras puses, veicinātu to ilgtspējīgu reintegrāciju savā kopienā. Šie pasākumi nevar būt vienkārši palīdzība trešai valstij, un uz finansējumu par tiem var pretendēt tikai tad, ja šie pasākumi ir nepieciešams turpinājums darbībām, kas uzsāktas un veiktas galvenokārt dalībvalstīs, integrēta atgriešanās plāna ietvaros.

(22) Aģentūras, kura izveidota saskaņā ar Padomes 2004. gada 26. oktobra Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (tālāk tekstā – „Aģentūra”), viens no uzdevumiem ir sniegt nepieciešamo palīdzību kopēju atgriešanās operāciju organizēšanai dalībvalstīs un noteikt paraugpraksi attiecībā uz ceļošanas dokumentu iegūšanu un dalībvalstu teritorijā nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo izraidīšanu. Līdz ar to, Aģentūrai būtu jānodrošina, ka tiek ievēroti nosacījumi efektīvu un koordinētu atgriešanās pasākumu realizēšanai starp dalībvalstīm, vienlaikus atstājot kopējo atgriešanās operāciju īstenošanu un organizēšanu kompetento valstu dienestu pārziņā. Tādēļ Aģentūrai jādod iespēja izmantot Kopienas darbībām piešķirtos līdzekļus šā instrumenta ietvaros.

(23) No Fonda sniegtais atbalsts būs efektīvāks un mērķtiecīgāks, ja atbalstāmo darbību līdzfinansēšana balstīsies uz stratēģiskām daudzgadu programmām un uz attiecīgām gada programmām, ko sagatavo katra dalībvalsts sadarbībā ar Komisiju.

(24) Balstoties uz Komisijas pieņemtām stratēģiskajām pamatnostādnēm, ikvienai dalībvalstij jāsagatavo daudzgadu plānošanas dokuments, kurā ņemta vērā tās situācija un vajadzības un izklāstīta tās attīstības stratēģija, kuru apspriež ar Komisiju un kuru pieņem Komisija, un kurš kalpo par pamatu gada programmu sagatavošanai.

(25) Daudzgadu plānošana jāorientē uz Fonda mērķu sasniegšanu, nodrošinot vajadzīgo finanšu līdzekļu pieejamību un Kopienas un dalībvalstu kopējās darbības konsekvenci un nepārtrauktību.

(26) Daudzgadu plānošanai jānodrošina šā instrumenta koordinēšana ar citiem spēkā esošiem finanšu instrumentiem.

(27) Dalītās pārvaldības kontekstā, kā tā noteikta 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā Padomes 2002. gada 25. jūnija Finanšu regulā (EK, Euratom), ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam[74], ir jāprecizē nosacījumi, kas ļauj Komisijai pildīt tās pienākumus, īstenojot Eiropas Kopienu vispārējo budžetu, un jāprecizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz sadarbību. Šo nosacījumu piemērošana Komisijai ļaus pārliecināties, ka dalībvalstis Fondu izmanto likumīgi un pareizi un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu Finanšu regulas 27. panta izpratnē.

(28) Komisijai ir jānosaka pieejamo saistību apropriāciju provizoriskais sadalījums, izmantojot objektīvu un pārskatāmu pieeju.

(29) Tehniskās palīdzības jomā šim instrumentam ir jānodrošina atbalsts novērtējumiem, ar Fonda pārvaldību saistītās administratīvās spējas uzlabošanai, pētījumiem, izmēģinājuma projektiem un pieredzes apmaiņai, jo īpaši nolūkā sekmēt novatoriskas pieejas un praksi.

(30) Dalībvalstīm ir jāpieņem piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu pienācīgu pārvaldības un kontroles sistēmas darbību. Tādēļ ir jānosaka vispārīgie principi un vajadzīgās funkcijas, kuras ir jāizpilda visām programmām.

(31) Ir jāparedz vienas atbildīgās iestādes noteikšana Fonda pasākumu pārvaldībai katrā dalībvalstī, kā arī jāprecizē šīs iestādes pienākumi. Tāpat ir jāparedz revīzijas iestādes noteikšana un funkcijas. Turklāt, lai garantētu vienādus kvalitātes standartus izdevumu pārskatu apstiprināšanai pirms to nosūtīšanas Komisijai un lai precizētu izdevumu pārskatu pamatā esošās informācijas veidus un kvalitāti, ir jāparedz apstiprināšanas iestādes noteikšana.

(32) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem par pasākumu īstenošanu un kontroli pirmām kārtām atbildīgas ir dalībvalstīs.

(33) Lai garantētu daudzgadu un gada programmu efektīvu un pareizu īstenošanu, ir jākonkretizē dalībvalstu pienākumi attiecībā uz pārvaldības un kontroles sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī nelikumību un Kopienas tiesību aktu pārkāpumu

---

[74] OV L 248,16.09.2002., 1. lpp.

aizkavēšanu, atklāšanu un novēršanu. Jo īpaši attiecībā uz pārvaldību un kontroli ir jānosaka kārtība, kādā dalībvalsts nodrošina, ka sistēmas ir izveidotas un darbojas apmierinoši.

(34) Neskarot Komisijas finanšu kontroles pilnvaras, ir jāpalielina dalībvalstu un Komisijas sadarbība šajā jomā un jānosaka kritēriji, kas Komisijai ļautu savas valstu sistēmu kontroles stratēģijas kontekstā noteikt noteiktības pakāpi, kādu tai var sniegt valstu revīzijas iestādes.

(35) Šā instrumenta ietvaros atbalstīto darbību efektivitāte un ietekme atkarīga arī no to novērtēšanas. Šajā sakarā ir jānosaka dalībvalstu un Komisijas pienākumi, kā arī nosacījumi, kas veicinātu novērtējuma uzticamību.

(36) Darbības ir jānovērtē, ņemot vērā termiņa vidusposma novērtējumu un ietekmes novērtējumu, un novērtējuma process ir jāiekļauj projekta uzraudzības pasākumos.

(37) Ar šo lēmumu visam programmas darbības laikam nosaka finanšu plānu, kas ir galvenais atskaites punkts budžeta lēmējinstitūcijai tādā nozīmē, kā paredzēts 33. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1999. gada 6. maija iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu[75].

(38) Tā kā ierosinātās rīcības mērķi, proti, veicināt nelikumīgi uzturošos trešo valstu piederīgo atgriešanos, ievērojot kopējos standartus un integrētas atgriešanās pārvaldības principus, dalībvalstu līmenī nevar pienācīgi sasniegt un rīcības mēroga un seku dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis lēmums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai.

(39) Šā lēmuma izpildei vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[76].

(40) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam pievienotajā Protokolā par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un tādējādi šis lēmums nav tai saistošs un nav jāpiemēro.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

I NODAĻA
PRIEKŠMETS, MĒRĶI UN DARBĪBAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

---

75 OV C 172, 18.06.1999., 1. lpp.
76 OV L 184, 17.07.1999., 23. lpp.

Ar šo lēmumu laika posmam no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim izveido Eiropas Atgriešanās fondu, tālāk tekstā – „Fonds”, kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība”, lai veicinātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas stiprināšanu.

Šajā lēmumā noteikti mērķi, kuru sasniegšanu Fonds sekmē, tā īstenošanas nosacījumi, pieejamie finanšu līdzekļi un sadales kritēriji, kas piemērojami pieejamo finanšu līdzekļu asignēšanā.

Lēmumā noteikti Fonda pārvaldības noteikumi, tostarp finanšu noteikumi, kā arī uzraudzības un kontroles mehānismi, balstoties uz pienākumu sadali starp Komisiju un dalībvalstīm.

2. pants

Fonda vispārīgie mērķi

1. Fonda vispārīgais mērķis ir atbalstīt dalībvalstu centienus attiecībā uz atgriešanās pārvaldības uzlabošanu visos tās aspektos, izmantojot integrētas pārvaldības pieeju un ņemot vērā Kopienas tiesību aktus šajā jomā.

2. No fonda tiek atbalstīta tehniskās palīdzības finansēšana pēc dalībvalstu vai Komisijas iniciatīvas.

3. pants

Konkrētie mērķi

1. Fonds sekmē šādu konkrēto mērķu sasniegšanu:

   (a) ieviest integrētu atgriešanās pārvaldību un pilnveidot tās organizēšanu un īstenošanu dalībvalstīs;

   (b) stiprināt dalībvalstu sadarbību integrētas atgriešanās pārvaldības un tās īstenošanas jomā;

   (c) veicināt atgriešanās kopējo standartu efektīvu un vienveidīgu piemērošanu atbilstīgi politikas attīstībai šajā jomā.

2. Integrētā atgriešanās pārvaldība jo īpaši paredz dalībvalstu kompetentajām iestādēm izstrādāt un īstenot integrētos atgriešanās plānus, kuri:

   – balstās uz vispusīgu situācijas izvērtējumu dalībvalstī attiecībā uz mērķauditoriju un izaicinājumiem saistībā ar plānotajām darbībām (piemēram, saistībā ar ceļošanas dokumentu iegūšanu un citiem praktiskiem atgriešanās šķēršļiem). Vispusīgais novērtējums jāsagatavo, sadarbojoties visām attiecīgajām iestādēm un partneriem;

   – paredz īstenot plašu pasākumu spektru, atbalstot dalībvalstu teritorijā nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo brīvprātīgas atgriešanās programmas un,

vajadzības gadījumā, īstenojot piespiedu atgriešanās operācijas attiecībā uz šīm personām, pilnībā ievērojot humānisma principus un respektējot viņu cieņu;

– definē mērķgrupu, balstoties uz attiecīgajām izskatāmajām lietām;

– ietver plānu un/vai grafiku un vajadzības gadījumā paredz periodisku novērtējuma mehānismu, kas ļauj veikt pielāgojumus plānā un izvērtēt plāna praktisko ietekmi.

3. Integrēto atgriešanās plānu mērķis ir jo īpaši nodrošināt efektīvu un ilgtspējīgu atgriešanos gan brīvprātīgas, gan piespiedu atgriešanās gadījumā, izmantojot tādas darbības kā efektīvu informēšanu laika posmā pirms izceļošanas, ceļojumu organizēšanu un tranzītu atgriešanās valstī. Lai veicinātu brīvprātīgu atgriešanos, iespēju robežās var paredzēt stimulus brīvprātīgi izceļojošām personām, piemēram, lielāku atgriešanās palīdzību.

Ja dalībvalstis uzskata to par vajadzīgu, plānos var paredzēt arī atbalstu uzņemšanai un reintegrācijai.

4. pants

Atbilstīgās darbības dalībvalstīs

1. No Fonda atbilstīgās darbības ir darbības, kas attiecas uz 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto mērķi un jo īpaši šādas:

(a) efektīvas, pastāvīgas un ilgstošas dalībvalstu iestāžu sadarbības izveidošana un uzlabošana ar trešo valstu konsulārajām iestādēm un imigrācijas dienestiem, lai iegūtu ceļojuma dokumentus trešo valstu piederīgo atgriešanai un nodrošinātu ātras un veiksmīgas izraidīšanas procedūras;

(b) nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo brīvprātīgas atgriešanās veicināšana un atvieglošana, jo īpaši ar brīvprātīgas atgriešanās atbalsta programmu palīdzību, lai nodrošinātu atgriešanās ilgtspēju;

(c) nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo piespiedu atgriešanās vienkāršošana un īstenošana, lai stiprinātu imigrācijas politiku uzticamību un integritāti un samazinātu apcietinājuma periodu personām, kurām piemērojama piespiedu izraidīšana.

2. No Fonda atbalstāmās darbības ir darbības, kas attiecas uz 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto mērķi un jo īpaši šādas:

(a) sadarbība informācijas vākšanā par izcelsmes valsti un tās sniegšanā potenciāli atgriežamām personām;

(b) sadarbība efektīvas, pastāvīgas un ilgstošas dalībvalstu iestāžu sadarbības izveidošanā ar trešo valstu konsulārajām iestādēm un imigrācijas dienestiem, lai atvieglotu konsulāro palīdzību ceļojuma dokumentu iegūšanai trešo valstu piederīgo atgriešanai un nodrošinātu ātras un veiksmīgas izraidīšanas procedūras;

(c) kopēju integrēto atgriešanās plānu izstrāde un to īstenošana, ieskaitot kopējas brīvprātīgas atgriešanās programmas attiecībā uz konkrētām izcelsmes un iepriekšējās dzīvesvietas vai tranzīta valstīm;

(d) pētījumi par esošo situāciju un iespējām veicināt dalībvalstu administratīvo sadarbību atgriešanās jomā, kā arī par starptautisko un nevalstisko organizāciju lomu šajā kontekstā;

(e) informācijas apmaiņa, atbalsts un konsultācijas attiecībā uz darbu ar īpaši neaizsargātām grupām;

(f) semināru organizēšana attiecīgajiem darbiniekiem par paraugpraksi, pievēršoties konkrētām trešām valstīm un/vai reģioniem;

(g) kopēji pasākumi, kas dod iespēju uzņemt atpakaļ uzņemamās personas to izcelsmes, iepriekšējās dzīvesvietas vai tranzīta valstīs;

(h) kopēja darbību izstrāde, lai nodrošinātu personu ilgtspējīgu reintegrāciju izcelsmes vai iepriekšējās dzīvesvietas valstī;

(i) kopēji pasākumi, lai uzraudzītu personu, kuras atgriežas, situāciju un tās ilgtspēju pēc atgriešanās.

3. No Fonda atbalstāmās darbības ir darbības, kas attiecas uz 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto mērķi un jo īpaši šādas:

(a) kompetento iestāžu spējas stiprināšana, lai tās varētu iespējami ātri pieņemt augstas kvalitātes lēmumus atgriešanās jomā;

(b) kompetento iestāžu spējas stiprināšana, lai tās varētu ātri izpildīt izraidīšanas lēmumus, pilnībā ievērojot cilvēka cieņu un attiecīgos Eiropas drošības standartus, kas piemērojami šādām operācijām;

(c) tiesu iestāžu spējas stiprināšana, lai ātrāk izvērtētu atgriešanās lēmumus, kuri ir pārsūdzēti;

(d) semināru un kopēju mācību organizēšana kompetento administrācijas, tiesībsargājošo un tiesu iestāžu darbiniekiem attiecībā uz atgriešanās operāciju tiesiskajiem un praktiskajiem aspektiem;

(e) kompetento administrācijas iestāžu spējas stiprināšana, lai tās varētu efektīvi īstenot kopējos nosacījumus par savstarpējo atzīšanu un kopējas atgriešanās operācijas, tostarp Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām definētos ieteikumus, darbības standartus un paraugpraksi atgriešanās jomā.

4. Darbībām, kas minētas 1. līdz 3. punktā, ir jāveicina attiecīgo Kopienas tiesību aktu noteikumu īstenošana kopējās Eiropas imigrācijas un atgriešanās politikas jomā.

5. Darbībās jāņem vērā īpašā situācija, kādā atrodas mazāk aizsargātas personas, piemēram, nepilngadīgie, nepavadīti nepilngadīgie, invalīdi, vecāka gadagājuma cilvēki, grūtnieces, vientuļi vecāki ar nepilngadīgiem bērniem un personas, kuras ir

spīdzinātas, izvarotas vai cietušas no cita nopietna psiholoģiskas, fiziskas vai seksuālas vardarbības veida.

5. pants

Atbilstīgie pasākumi dalībvalstīs

Atbilstīgo darbību vidū var būt šādi pasākumi:

– visos atgriešanās gadījumos – informācija pirms izceļošanas, nepieciešamo ceļošanas dokumentu sagādāšana, nepieciešamo pirmsatgriešanās medicīnisko pārbaužu izmaksas, ceļojumu un ēdināšanas izmaksas atgriežamām personām un eskortam, īpaša palīdzība neaizsargātām grupām, piemēram, bērniem vai personām ar īpašām vajadzībām, transporta izmaksas līdz galamērķim atgriešanās valstī un sadarbība ar izcelsmes, iepriekšējās dzīvesvietas vai tranzīta valsts iestādēm;

– papildus, nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo piespiedu atgriešanās gadījumā – atgriežamo personu un iesaistīto dalībvalstu eskorta pagaidu izmitināšanas izmaksas organizējošā dalībvalstī līdz izceļošanai, ja tiek organizētas kopējas atgriešanās operācijas;

– papildus, nelegāli uzturošos trešo valstu piederīgo brīvprātīgas atgriešanās gadījumā – izsmeļoša pirmsatgriešanās informācija, palīdzība un konsultācijas, kā arī būtiski nepieciešamie izdevumi pirms atgriešanās;

– papildus, ja dalībvalstis to uzskata par vajadzīgu – sākotnējie izdevumi pēc atgriešanās, personas, kura atgriežas, personīgo lietu transportēšana, atbilstoša pagaidu izmitināšana uzņemšanas centrā vai, vajadzības gadījumā, viesnīcā pirmajās dienās pēc ierašanās atgriešanās valstī, mācības, darba meklēšanas palīdzība un, vajadzības gadījumā, ierobežots atbalsts saimnieciskās darbības uzsākšanai;

– kompetento administrācijas, tiesībsargājošo un tiesu iestāžu darbinieku izglītība un apmācība, šo kategoriju darbinieku norīkošana praksē uz citām dalībvalstīm, lai nodrošinātu kopējo atgriešanās standartu efektīvu un vienveidīgu piemērošanu un veicinātu sadarbību, kā arī komandējumi, lai novērtētu atgriešanās politiku rezultātus trešās valstīs;

– operatīvas sadarbības gadījumā ar trešo valstu konsulārajām iestādēm un imigrācijas dienestiem nolūkā iegūt ceļošanas dokumentus un nodrošināt ātras izraidīšanas procedūras – ceļa un uzturēšanās izdevumi dalībvalstīs iestāžu un dienestu darbiniekiem, kuri atbild par trešo valstu piederīgo identificēšanu un viņu ceļošanas dokumentu pārbaudi;

– reintegrācijas pasākumu gadījumā nolūkā veicināt atgriešanās ilgtspēju saskaņā ar integrētas atgriešanās pārvaldības pieeju un, ja dalībvalstis to uzskata par vajadzīgu – stimuli skaidrā naudā un citi īstermiņa pasākumi, kas vajadzīgi, lai uzsāktu reintegrācijas procesu atgriezušos personu personīgās attīstības nolūkā, piemēram, mācības, darbā iekārtošanās palīdzība, atbalsts saimnieciskās darbības uzsākšanai un pēcatgriešanās palīdzība un konsultācijas, kā arī pasākumi, kas dod iespēju dalībvalstīm piedāvāt piemērotus nosacījumus atgriezušos personu uzņemšanai trešās valstīs pēc to ierašanās.

6. pants

Kopienas interesēs esošas darbības

1. Pēc Komisijas iniciatīvas līdz 7 % no Fonda pieejamajiem līdzekļiem var tikt izmantoti, lai pilnībā finansētu starptautiskas darbības vai Kopienas interesēs esošas darbības („Kopienas darbības") attiecībā uz imigrācijas un integrācijas politiku un pasākumiem, kas piemērojami 7. pantā minētajām mērķgrupām.

2. Lai būtu atbilstīgas, Kopienas darbībām ir jo īpaši:

   (a) jāveicina Kopienas sadarbība Kopienas tiesību aktu un labas prakses īstenošanā;

   (b) jāsekmē starptautisku sadarbības tīklu un izmēģinājuma projektu izveide, balstoties uz starptautiskām partnerībām starp iestādēm, kas atrodas divās vai vairāk dalībvalstīs un kuru mērķis ir veicināt jauninājumus, atvieglot pieredzes un labas prakses apmaiņu un uzlabot atgriešanās politikas kvalitāti;

   (c) jāsekmē starptautiskas izpratni veicinošas kampaņas;

   (d) jāsekmē pētījumi, informācijas izplatīšana un apmaiņa, tostarp par jaunāko tehnoloģijas sasniegumu izmantošanu, paraugpraksi un visiem citiem Fonda aspektiem;

   (e) jāsekmē izmēģinājuma projekti un pētījumi par jaunu Kopienas sadarbības veidu un Kopienas tiesību aktu iespējām šajā jomā;

   (f) jāsekmē statistikas paņēmienu, metožu un kopēju rādītāju izstrāde.

3. Gada darba programmu, kurā nosaka Kopienas darbību prioritātes, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

7. pants

Mērķgrupas

1. Šajā lēmumā mērķgrupas ir visi trešo valstu piederīgie, kuri nelegāli uzturas kādā dalībvalstī.

2. Tas ietver trešo valstu piederīgos, kuriem nav vajadzīga vai vairs nav vajadzīga starptautiska aizsardzība tāpēc, ka viņu patvēruma pieteikums ir noraidīts ar galīgu lēmumu atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību sistēmai vai arī tāpēc, ka viņu statuss ir anulēts, izbeidzies vai nav atjaunots (ar galīgu lēmumu) saskaņā ar valsts un Kopienas tiesību aktiem.

3. Trešas valsts piederīgais ir ikviena persona, kas nav Eiropas Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta izpratnē.

II NODAĻA
ATBALSTA PRINCIPI

8. pants

Papildināmība, saskaņotība un atbilstība noteikumiem

1. No Fonda sniedz atbalstu, kas papildina valstu, reģionu un vietējās darbības, tajās integrējot Kopienas prioritātes.

2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka palīdzība no Fonda un no dalībvalstīm ir saskanīga ar Kopienas darbībām, politikām un prioritātēm. Šo saskaņotību jo īpaši norāda 20. pantā minētajā daudzgadu programmā.

3. No Fonda finansētajām darbībām jāatbilst Līguma un saskaņā ar to pieņemto tiesību aktu noteikumiem.

9. pants

Plānošana

1. Fonda mērķi tiek īstenoti divos daudzgadu programmu posmos (no 2008. līdz 2010. gadam un no 2011. līdz 2013. gadam). Daudzgadu plānošanas sistēmā ietilpst prioritātes un pārvaldības, lēmumu pieņemšanas, revīzijas un apstiprināšanas process.

2. Komisijas pieņemtās daudzgadu programmas īsteno ar gada programmu palīdzību.

10. pants

Pasākumu subsidiaritāte un proporcionalitāte

1. Lēmuma 20. un 22. pantā minēto daudzgadu un gada programmu īstenošana ir dalībvalstu atbildībā atbilstošā teritoriālā līmenī saskaņā ar katrai dalībvalstij raksturīgo institucionālo sistēmu. Šī atbildība tiek īstenota saskaņā ar šo lēmumu.

2. Komisijas un dalībvalstu izmantotie līdzekļi tiek noteikti atšķirīgi atkarībā no Kopienas ieguldījuma apjoma saistībā ar revīzijas noteikumiem. Diferencēšanu piemēro arī attiecībā uz noteikumiem par novērtējumu un par daudzgadu un gada programmu ziņojumiem.

11. pants

Izpildes metodes

1. Fondam asignēto Kopienas budžetu izpilda saskaņā ar Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 53. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot 6. pantā minētās Kopienas darbības un 17. pantā minēto tehnisko palīdzību.

Dalībvalstis un Komisija nodrošina pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu.

2. Komisija īsteno savu Eiropas Kopienu vispārējā budžeta izpildes pienākumu:

(a) pārbaudot, vai dalībvalstīs pastāv un pienācīgi darbojas pārvaldības un kontroles sistēmas saskaņā ar 32. pantā aprakstītajām procedūrām;

(b) saskaņā ar 41. un 42. pantu pārtraucot vai apturot visus maksājumus vai daļu no tiem, ja valstu pārvaldības un kontroles sistēmas nedarbojas, un saskaņā ar 45. un 46. pantā aprakstītajām procedūrām piemērojot jebkādas citas finanšu korekcijas.

12. pants

Papildināmība

1. Maksājumi no Fonda neaizstāj dalībvalstu valsts sektora vai tiem līdzvērtīgus izdevumus.

2. Komisija sadarbībā ar katru dalībvalsti veic papildināmības pārbaudi termiņa vidusposmā līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc īstenošanas līdz 2015. gada 31. decembrim.

13. pants

Partnerība

1. Dalībvalstis saskaņā ar spēkā esošajiem valsts noteikumiem un praksi organizē partnerību ar iestādēm un struktūrām, kuras tās norīko, proti:

(a) kompetentajām reģionu, vietējām, pilsētu un citām publiskām iestādēm;

(b) jebkurām citām atbilstošām struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, nevalstiskās organizācijas, tostarp sociālajiem partneriem.

Dalībvalstis nodrošina visu attiecīgo struktūru plašu un efektīvu iesaisti saskaņā ar valsts noteikumiem un praksi.

2. Partnerību īsteno, pilnībā ievērojot katras partneru kategorijas attiecīgās organizatoriskās, juridiskās un finansiālās kompetences.

Partnerība attiecas uz daudzgadu programmu sagatavošanu, īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu.

III NODAĻA
FINANŠU PLĀNS

14. pants

Kopējie līdzekļi

1. Finansējuma bāzes summa Fonda īstenošanai no 2008. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim ir 759 miljoni EUR.

2. Fonda gada apropriācijas apstiprina budžeta lēmējinstitūcija finanšu perspektīvas ietvaros.

3. Komisija nosaka provizorisko gada apropriāciju sadalījumu pa dalībavalstīm saskaņā ar 15. pantā noteiktajiem kritērijiem.

15. pants

Līdzekļu gada sadalījums atbilstīgajām darbībām dalībvalstīs

1. Katra dalībvalsts no Fonda gada apropriācijas saņem noteiktu summu, kas ir 300 000 EUR.

   Valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā, laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam šī summa tiek noteikta 500 000 EUR apmērā gadā.

   Valstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienosies laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam, šī summa tiek noteikta 500 000 EUR apmērā gadā atlikušajā laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam, sākot no nākamā gada kopš to pievienošanās.

2. Atlikušos pieejamos gada līdzekļus starp dalībvalstīm sadala šādi:

   (a) 70 % proporcionāli dalībvalsts teritorijā nelegāli uzturošos vai nelegāli uzturējušos to trešo valstu piederīgo kopskaitam iepriekšējo trīs gadu laikā, par kuriem ir izdots atgriešanās lēmums saskaņā ar valsts un Kopienas tiesību aktiem, t.i., administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kurā ir konstatēts vai paziņots, ka uzturēšanās ir nelegāla, un uzlikts pienākums atgriezties;

   (b) 30 % proporcionāli to trešo valstu piederīgo skaitam iepriekšējo trīs gadu laikā, kuri ir faktiski atstājuši dalībvalsts teritoriju brīvprātīgi vai piespiedu kārtā, saskaņā ar administratīvu vai tiesas izdotu izbraukšanas rīkojumu.

3. Pie 2. punktā minētajiem trešo valstu piederīgajiem neieskaita:

   (a) trešo valstu piederīgos, kuriem dalībvalsts ir atteikusi ieceļošanu tranzīta zonā;

   (b) trešo valstu piederīgos, kuri vienai dalībvalstij ir jānogādā uz citu dalībvalsti, jo īpaši saskaņā ar Padomes 2003. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga

par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm.

4. Atsauces dati ir jaunākie pieejamie statistikas dati, kurus iesniedzis Eiropas Kopienu Statistikas birojs saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

5. Ja 4. punktā minētie statistikas dati nav pieejami, nepieciešamos datus iesniedz dalībvalstis.

16. pants

Finansēšanas struktūra

1. Maksājumi no Fonda tiek veikti subsīdiju veidā.

2. No Fonda atbalstītajām darbībām jānodrošina līdzfinansējums no publiskiem vai privātiem avotiem, tām ir jābūt bezpeļņas darbībām un par tām nevar pretendēt uz finansējumu no citiem Eiropas Kopienu vispārējā budžeta avotiem.

3. Fonda apropriācijas papildina dalībvalstu asignētos valsts sektora vai tiem līdzvērtīgus izdevumus pasākumiem, uz kuriem attiecas šis lēmums.

4. Kopienas ieguldījums atbalstītajiem projektiem attiecībā uz darbībām, kuras īsteno dalībvalstīs atbilstīgi 4. pantam, nevar pārsniegt 50 % no konkrētās darbības kopējām izmaksām.

Šis ieguldījums var tikt palielināts līdz 60 % projektiem, kuri vērsti uz konkrētām prioritātēm, kas noteiktas Komisijas stratēģiskajās pamatnostādnēs atbilstīgi 19. pantam.

Šo ieguldījumu palielina līdz 75 % dalībvalstīs, kuras saņem Kohēzijas fonda līdzekļus.

5. Parasti Kopienas finansiālo atbalstu darbībām, kuras atbalsta no Fonda, piešķir uz laiku ne vairāk par trīs gadiem, pamatojoties uz regulāriem darba ziņojumiem.

17. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas

1. Pēc Komisijas iniciatīvas un/vai tās vārdā no Fonda var finansēt sagatavošanas pasākumus, uzraudzības, administratīvā un tehniskā atbalsta pasākumus, kā arī novērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma īstenošanai, nepārsniedzot 0,20 % no Fonda gada asignējuma.

2. Šajās darbībās ietilpst:

(a) pētījumi, novērtējums, ekspertu ziņojumi un statistikas dati, ieskaitot tos, kas ir vispārīga rakstura, attiecībā uz Fonda darbību;

(b) pasākumi, kas paredzēti partneriem, Fonda atbalsta saņēmējiem un sabiedrībai kopumā, jo īpaši informācijas pasākumi;

(c) datorizētu sistēmu uzstādīšana, izmantošana un savstarpēja savienošana pārvaldības, uzraudzības, pārbaužu un novērtējuma vajadzībām;

(d) novērtēšanas metožu uzlabojumi un informācijas apmaiņa par pieredzi šajā jomā.

18. pants

Tehniskā palīdzība pēc dalībvalstu iniciatīvas

1. Pēc attiecīgās dalībvalsts iniciatīvas katras gada programmas ietvaros no Fonda var finansēt sagatavošanas pasākumus, pārvaldības, uzraudzības, novērtēšanas, informēšanas un kontroles pasākumus, kā arī pasākumus nolūkā stiprināt administratīvo spēju šā Fonda īstenošanai.

2. Tehniskajai palīdzībai paredzētā gada summa nevar pārsniegt 4 % no dalībvalstij piešķirtās gada līdzfinansējuma kopsummas, plus 30 000 EUR.

IV NODAĻA
Plānošana

19. pants

Stratēģisko pamatnostādņu pieņemšana

1. Attiecībā uz katru daudzgadu programmu Komisija pieņem startēģiskās pamatnostādnes, kurās nosaka Fonda atbalsta struktūru, ņemot vērā panākto Kopienas tiesību aktu izstrādē un īstenošanā atgriešanās jomā un Kopienas pasākumus nelegālās imigrācijas jomā, kā arī Fonda finanšu līdzekļu provizorisko sadalījumu daudzgadu programmas perioda ietvaros.

2. Attiecībā uz 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktos minētajiem Fonda mērķiem, šajās pamatnostādnēs jo īpaši tiek ņemtas vērā Kopienas prioritātes, lai veicinātu:

– tādu trešo valstu piederīgo atgriešanos, kuriem nav pasu vai citu personu apliecinošu dokumentu;

– tādu trešo valstu piederīgo atgriešanos, uz kuriem neattiecas Kopienas atpakaļuzņemšanas nolīgumi vai valstu divpusēji atpakaļuzņemšanas nolīgumi, lai stiprinātu starptautiskās tiesībās noteiktu pienākumu uzņemt atpakaļ savas valsts piederīgos;

– tādu trešo valstu piederīgo un bezvalstnieku atgriešanās konkrētā valstī, kuri ir ieradušies no minētās valsts vai kuri tajā ir uzturējušies, bet nav šīs valsts piederīgie;

– īpaši neaizsargātu grupu atgriešanās.

Attiecībā uz 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto Fonda mērķi, šajās pamatnostādnēs jo īpaši tiek ņemtas vērā Kopienas prioritātes, lai visā ES veicinātu informētību par kopējiem standartiem un šos standartus integrētu dalībvalstu administrācijas iestāžu atgriešanās pārvaldības ikdienas procedūrās.

3. Stratēģiskās pamatnostādnes pirmajam daudzgadu programmas posmam (2008. – 2010. gads) Komisija pieņem vēlākais 2007. gada 31. martā un otrajam daudzgadu programmas posmam (2011. – 2013. gads) – vēlākais 2010. gada 31. martā.

4- Stratēģiskās pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

20. pants

Valstu daudzgadu programmu sagatavošana un apstiprināšana

1. Katra dalībvalsts par katru plānošanas periodu un, balstoties uz 19. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm, ierosina daudzgadu programmas projektu, kurā iekļauj šādu informāciju:

(a) dalībvalstī esošās situācijas apraksts attiecībā uz integrētās atgriešanās pārvaldības principu, sadarbību ar trešo valstu konsulārajām iestādēm un imigrācijas dienestiem, brīvprātīgas un piespiedu atgriešanās pasākumiem un politikām, pieeju reintegrācijas pasākumiem un atgriešanās ilgtspējai, kompetento administrācijas un tiesu iestāžu spēju attīstīšanu un sadarbību ar citām dalībvalstīm iepriekš minētajos jautājumos;

(b) attiecīgās dalībvalsts vajadzību analīze attiecībā uz sadarbību ar trešo valstu konsulārajām iestādēm un imigrācijas dienestiem, brīvprātīgas un piespiedu atgriešanās pasākumiem un politikām, pieeju reintegrācijas pasākumiem un atgriešanās ilgtspējai, kompetento administrācijas un tiesu iestāžu spēju attīstīšanu un sadarbību ar citām dalībvalstīm iepriekš minētajos jautājumos, kā arī norādes par darbības mērķiem, kas izvirzīti šo vajadzību apmierināšanai daudzgadu programmas perioda laikā;

(c) minēto mērķu sasniegšanai paredzētās atbilstošās stratēģijas izklāsts, precizējot to sasniegšanai piekārtotās prioritātes, kā arī šo prioritāšu īstenošanai paredzēto darbību apraksts;

(d) norādes par to, vai šī stratēģija ir saderīga ar citiem reģionāliem, valsts un Kopienas instrumentiem;

(e) informācija par prioritātēm un to konkrētajiem mērķiem. Šos mērķus raksturo kvantitatīvi, izmantojot ierobežotu skaitu īstenošanas, rezultātu un ietekmes rādītāju, ņemot vērā proporcionalitātes principu. Šiem rādītājiem jāļauj mērīt sasniegto attiecībā pret bāzes situāciju, kā arī prioritāšu sasniegšanai noteikto mērķu efektivitāti;

(f) finanšu plāna projekts, kurā par katru prioritāti un katru gadu norādīts ierosinātais finanšu ieguldījums no Fonda un valsts vai privātā līdzfinansējuma kopsumma;

(g) daudzgadu programmas īstenošanas noteikumi, tostarp:

– visas 25. pantā paredzētās struktūras, ko norīkojusi dalībvalsts;

– īstenošanas, uzraudzības, kontroles un novērtējuma sistēmu apraksts;

– finanšu plūsmu mobilizēšanas un aprites procedūras, lai nodrošinātu to pārskatāmību;

– pieņemtie noteikumi, lai nodrošinātu, ka daudzgadu programma tiek publiskota.

2. Dalībvalstis katru daudzgadu programmu sagatavo ciešā sadarbībā ar 13. pantā minētajiem partneriem.

3. Dalībvalstis iesniedz savus daudzgadu programmu projektus ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad Komisija ir darījusi zināmas attiecīgā perioda stratēģiskās pamatnostādnes.

4. Komisija ierosināto daudzgadu programmu vērtē, ņemot vērā šādus aspektus:

(a) tās saskaņotību ar Fonda mērķiem un 19. pantā minētajām stratēģiskajām pamatnostādnēm;

(b) dalībvalsts ierosinātās stratēģijas un darbības prioritāšu atbilstību, piemērotību un sagaidāmos rezultātus;

(c) dalībvalstī noteikto Fonda pasākumu īstenošanas pārvaldības un kontroles nosacījumu atbilstību šajā lēmumā izklāstītajiem noteikumiem;

(d) tās atbilstību Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši tiem Kopienas tiesību aktiem, kuru mērķis ir nodrošināt personu brīvu pārvietošanos, kopā ar papildpasākumiem, kas ir tieši saistīti ar ārējo robežu kontroli, patvērumu un imigrāciju.

5. Ja Komisija uzskata, ka daudzgadu programma nav saskaņā ar stratēģiskajām pamatnostādnēm vai neatbilst šā lēmuma noteikumiem par pārvaldības un kontroles sistēmām, tā lūdz dalībvalsti atbilstoši pārskatīt ierosināto programmu.

6. Komisija katru daudzgadu programmu apstiprina četru mēnešu laikā no tās oficiālās iesniegšanas saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

21. pants

Daudzgadu programmu pārskatīšana

1. Daudzgadu programmu pārskata pēc attiecīgās dalībvalsts vai Komisijas iniciatīvas un vajadzības gadījumā koriģē uz atlikušo programmas periodu, lai vairāk ņemtu vērā Kopienas prioritātes vai to darītu citādi, jo īpaši, ņemot vērā Padomes secinājumus. Daudzgadu programmas var pārskatīt arī novērtējuma rezultātā un/vai saskaroties ar grūtībām to īstenošanā.

2. Lēmumu, ar kuru apstiprina daudzgadu programmas pārskatīšanu, Komisija pieņem iespējami drīz pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma oficiālās iesniegšanas.

22. pants

Gada programmas

1. Komisijas apstiprinātās daudzgadu programmas īsteno ar gada darba programmu palīdzību.

2. Komisija dalībvalstīm ne vēlāk kā katra gada 1. jūlijā nodrošina aplēsi par tām piešķiramajām summām nākamajā gadā no kopējām gada budžeta procedūras rezultātā piešķirtajām apropriācijām, kas aprēķinātas, kā paredzēts 15. pantā.

3. Dalībvalstis Komisijai ne vēlāk kā katra gada 1. novembrī iesniedz gada programmas projektu nākamajam gadam, kas sagatavots saskaņā ar daudzgadu programmu un kurā ietverti:

   (a) gada programmas ietvaros finansējamo projektu izvēles vispārīgie noteikumi;

   (b) atbildīgās iestādes veicamo uzdevumu apraksts attiecībā uz gada programmas īstenošanu;

   (c) ierosinātais Fonda finansiālā atbalsta sadalījums pa programmas darbībām, kā arī norāde par gada programmas īstenošanas nolūkos pieprasīto summu tehniskās palīdzības izdevumu segšanai saskaņā ar 17. pantu.

4. Izskatot dalībvalsts ierosinājumu, Komisija ņem vērā budžeta procedūras rezultātā Fondam piešķirto apropriāciju galīgo summu un lēmumu par finansējumu no Fonda pieņem ne vēlāk kā attiecīgā gada 1. martā. Lēmumā norāda dalībvalstij piešķirto summu un laika posmu, kurā izdevumi ir atbilstīgi.

V NODAĻA
PĀRVALDĪBAS UN KONTROLES SISTĒMAS

23. pants

Īstenošana

Komisija atbild par šā lēmuma īstenošanu un pieņem vajadzīgos īstenošanas noteikumus.

24. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmu vispārējie principi

Dalībvalstu ieviestajām daudzgadu programmu pārvaldības un kontroles sistēmām jānodrošina:

(a) ar pārvaldību un kontroli saistīto struktūru un/vai dienestu funkciju skaidra definēšana un skaidrs funkciju sadalījums katras struktūras un/vai dienesta iekšienē;

(b) skaidrs funkciju nošķīrums starp struktūrām un/vai dienestiem, kam uzticēta pārvaldība, izdevumu apstiprināšana un kontrole, kā arī funkciju sadalījums katras struktūras un/vai dienesta iekšienē;

(c) atbilstoši līdzekļi katrai struktūrai vai dienestam tiem noteikto funkciju īstenošanai laika periodā, kurā tiek īstenotas no Fonda finansētās darbības;

(d) efektīvi iekšējās kontroles nosacījumi atbildīgajā iestādē un ikvienā deleģētā iestādē;

(e) uzticamas datorizētās uzskaites, uzraudzības un finanšu informācijas sistēmas;

(f) efektīvas ziņošanas un uzraudzības sistēmas, uzdevumu izpildes deleģēšanas gadījumā;

(g) detalizētas procedūru rokasgrāmatas attiecībā uz veicamajām funkcijām;

(h) efektīvi sistēmas darbības revīzijas nosacījumi;

(i) sistēmas un procedūras, kas nodrošina pietiekamas revīzijas liecības;

(j) procedūras ziņošanai par pārkāpumiem un to uzraudzībai, kā arī nepareizi izmaksāto summu atgūšanai.

25. pants

Iestāžu norīkošana

1. Katrai daudzgadu programmai dalībvalsts norīko:

(a) atbildīgo iestādi: dalībvalsts funkcionālu struktūru vai dalībvalsts norīkotu valsts iestādi vai struktūru, kas atbild par Fonda atbalstīto daudzgadu un gada programmu pārvaldību un nodrošina visa veida saziņu ar Komisiju.

(b) apstiprināšanas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no ikviena atbildīgās iestādes apstiprināšanas dienesta, un kuru norīkojusi dalībvalsts, lai apstiprinātu izdevumu pārskatus un maksājumu pieprasījumus pirms tie tiek nosūtīti Komisijai;

(c) revīzijas iestādi: valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no ikviena dalībvalsts norīkotās atbildīgās iestādes dienesta un kas atbild par pārliecināšanos par pārvaldības un kontroles sistēmu pareizu darbību;

(d) vajadzības gadījumā – deleģēto iestādi;

(e) struktūru, kas novērtē sistēmu atbilstību un kuru norīko brīdī, kad Komisijai tiek iesniegta katra daudzgadu programma. Komisija var piekrist, ka norīkotā revīzijas iestāde ir arī sistēmu atbilstības novērtēšanas struktūra, ja tai ir vajadzīgās spējas un funkcionālā neatkarība. Tai savs darbs ir jāveic saskaņā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem.

2. Dalībvalsts pieņem noteikumus par tās attiecībām ar minētajām iestādēm un struktūrām, kā arī to attiecībām ar Komisiju.

3. Ievērojot 24. panta b) apakšpunktu, kontroles un apstiprināšanas funkcijas var veikt viena un tā pati struktūra vai dienests.

4. Noteikumus 26. līdz 29. panta piemērošanai Komisija pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

26. pants

Atbildīgā iestāde

1. Atbildīgā iestāde var būt pašas dalībvalsts struktūra, valsts publiska iestāde, kā arī dalībvalsts privāto tiesību subjekts ar publiskā dienesta uzdevumiem. Ja dalībvalsts par atbildīgo iestādi norīko tādu, kura nav pašas dalībvalsts struktūra, tā nosaka visus nosacījumus tās attiecībām ar minēto iestādi un šīs iestādes attiecībām ar Komisiju.

2. Atbildīgajai iestādei jāatbilst šādiem obligātajiem nosacījumiem :

(a) tai ir jābūt juridiskas personas statusam, izņemot, ja tā ir dalībvalsts funkcionāla struktūra;

(b) tai ir jābūt infrastruktūrai, kas vajadzīga vieglas saziņas nodrošināšanai ar plašu lietotāju loku, kā arī ar citu dalībvalstu atbildīgajām iestādēm un ar Komisiju;

(c) tai ir jādarbojas administratīvā kontekstā, kas tai ļauj savus uzdevumus veikt pareizi un izvairīties no jebkāda interešu konflikta;

(d) tai ir jāspēj piemērot Kopienas fondu pārvaldības noteikumus;

(e) tās finanšu un pārvaldības spējai ir jābūt samērīgai ar Kopienas fondu apjomu, kas tai būs jāpārvalda;

(f) tās rīcībā ir jābūt darbiniekiem ar darbam starptautiskā vidē atbilstošu profesionālo kvalifikāciju un valodu prasmēm.

3. Dalībvalsts atbildīgajai iestādei nodrošina atbilstošu finansējumu, lai tā varētu pienācīgi un nepārtraukti veikt savus uzdevumus visā 2007. – 2013. gada perioda laikā.

27. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumi

1. Atbildīgā iestāde atbild par daudzgadu programmas efektīvu, lietderīgu un pareizu pārvaldību un īstenošanu.

Konkrēti, tās uzdevumi ir:

(a) apspriesties ar atbilstošiem partneriem (nevalstiskām organizācijām, vietējām iestādēm, kompetentām starptautiskām organizācijām, sociālajiem partneriem utt.) partnerībā, kas izveidota atbilstīgi 13. pantam;

(b) iesniegt Komisijai 20. un 22. pantā noteikto daudzgadu un gada programmu projektus;

(c) organizēt un publicēt konkursu paziņojumus un uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus;

(d) organizēt atlases un Fonda līdzfinansējuma piešķiršanas procedūras saskaņā ar pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un subsīdiju neapvienošanas principiem;

(e) saņemt maksājumus no Komisijas un veikt maksājumus atbalsta saņēmējiem;

(f) nodrošināt Fonda līdzfinansējuma un citu atbilstošu valsts un Kopienas finanšu instrumentu konsekvenci un papildināmību;

(g) pārbaudīt līdzfinansēto preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu un to, ka par darbībām uzrādītie izdevumi ir faktiski radušies un atbilst Kopienas un valsts noteikumiem;

(h) nodrošināt, ka pastāv datorizēta sistēma detalizētu uzskaites datu reģistrēšanai un uzglabāšanai par katru gada programmu darbību un ka tiek apkopoti dati par īstenošanu, kas vajadzīgi finanšu pārvaldībai, uzraudzībai, kontrolei un novērtēšanai;

(i) nodrošināt, ka atbalsta saņēmēji un citas struktūras, kas iesaistītas no Fonda līdzfinansēto darbību īstenošanā, attiecībā uz visiem ar darbību saistītajiem darījumiem vai nu izmanto atsevišķu uzskaites sistēmu vai piemērotu uzskaites kodu sistēmu;

(j) nodrošināt, ka 49. pantā minēto daudzgadu programmu novērtēšanu veic šajā lēmumā noteiktajos termiņos un ka tā atbilst kvalitātes standartiem, par ko vienojušās Komisija un dalībvalsts;

(k) iedibināt procedūras, lai nodrošinātu, ka visi dokumenti attiecībā uz izdevumiem un revīziju, kas vajadzīgi pietiekamu revīzijas liecību nodrošināšanai, tiek turēti saskaņā ar 43. pantā minētajām prasībām;

(l) nodrošināt, ka revīzijas iestāde 30. panta 1. punktā noteikto revīziju veikšanai saņem visu vajadzīgo informāciju par izmantotajām pārvaldības procedūrām un no Fonda līdzfinansējumu saņēmušajiem projektiem;

(m) nodrošināt, ka apstiprinošā iestāde, lai varētu sniegt apstiprinājumu, saņemtu visu vajadzīgo informāciju par procedūrām un veiktajām revīzijām attiecībā uz izdevumiem;

(n) sagatavot un Komisijai iesniegt ziņojumus, apstiprinošās iestādes apstiprinātos izdevumu pārskatus un maksājumu pieprasījumus;

(o) veikt informēšanu un konsultēšanu, kā arī publiskot atbalstīto darbību rezultātus;

(p) sadarboties ar Komisiju un atbildīgajām iestādēm citās dalībvalstīs.

2. Atbildīgās iestādes veiktās pārvaldības darbības, kas saistītas ar projektu īstenošanu dalībvalstīs, var finansēt saskaņā ar 18. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem.

28. pants

Atbildīgās iestādes uzdevumu deleģēšana

1. Ja visi atbildīgās iestādes uzdevumi vai to daļa tiek deleģēti deleģētajai iestādei, atbildīgā iestāde precīzi nosaka deleģēto uzdevumu apjomu un sīki izstrādātas procedūras deleģēto uzdevumu īstenošanai, kurām ir jāatbilst 26. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Šajās procedūrās iekļauj pienākumu regulāri informēt atbildīgo iestādi par deleģēto uzdevumu efektīvu izpildi un izmantoto līdzekļu aprakstu.

29. pants

Apstiprinošā iestāde

1. Daudzgadu programmas apstiprinošā iestāde:

(a) apstiprina, ka:

i) izdevumu pārskats ir pareizs, sastādīts, izmantojot uzticamas uzskaites sistēmas, un tā pamatā ir pārbaudāmi apliecinošie dokumenti;

ii) uzrādītie izdevumi atbilst spēkā esošiem Kopienas un valsts noteikumiem un ir radušies saistībā ar darbībām, kas izraudzītas saskaņā ar

programmai piemērojamiem kritērijiem un ievērojot Kopienas un valsts noteikumus;

(b) apstiprinājuma sniegšanas nolūkā pārliecinās, ka tā ir saņēmusi vajadzīgo informāciju no atbildīgās iestādes par procedūrām un veiktajām revīzijām attiecībā uz izdevumiem, kas uzrādīti izdevumu pārskatos;

(c) apstiprinājuma sniegšanas nolūkā ņem vērā visu revīzijas iestādes vai tās vārdā veikto revīziju rezultātus;

(d) datorizētā veidā saglabā Komisijai uzrādīto izdevumu uzskaites datus;

(e) nodrošina tāda Kopienas finansējuma atgūšanu, kas pārkāpumu konstatācijas rezultātā ir atzīts par nepareizi izmaksātu, un, attiecīgā gadījumā, procentu piedziņu, kā arī veic atgūstamo summu uzskaiti un atmaksā Komisijai atgūtās summas, ja iespējams, tās atņemot no nākamā izdevumu pārskata.

2. Apstiprinošās iestādes veiktās darbības, kas saistītas ar projektu īstenošanu dalībvalstīs, var finansēt saskaņā ar 18. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem, ja tiek ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kas aprakstītas 24. pantā.

30. pants

Revīzijas iestāde

1. Daudzgadu programmas revīzijas iestāde:

(a) nodrošina, ka revīzija tiek veikta saskaņā ar starptautiskiem revīzijas standartiem, lai pārliecinātos par daudzgadu programmas pārvaldības un kontroles sistēmas efektīvu darbību;

(b) nodrošina, ka darbību revīzija, lai pārbaudītu uzrādītos izdevumus, tiek veikta, balstoties uz atbilstošu izlasi; izlasei ir jāaptver vismaz 10 % no kopējiem atbilstīgajiem izdevumiem attiecībā uz katru daudzgadu programmu;

(c) sešu mēnešu laikā no daudzgadu programmas apstiprināšanas Komisijai iesniedz revīzijas stratēģiju, kurā norāda struktūras, kuras veiks a) un b) apakšpunktā minētās revīzijas, izmantojamo metodi, no Fonda atbalstīto darbību izlases metodi revīzijas nolūkā, kā arī revīziju provizorisko plānu, lai nodrošinātu, ka ir veikta galveno Fonda līdzfinansējuma saņēmēju revīzija un ka revīzijas ir vienmērīgi sadalītas visa programmas perioda laikā.

2. Ja atbilstīgi šim lēmumam norīkotā revīzijas iestāde ir arī norīkotā revīzijas iestāde atbilstīgi lēmumiem …, … un …[77] vai ja diviem vai vairākiem no šiem fondiem tiek piemērotas kopējas sistēmas, var iesniegt vienu apvienotu revīzijas stratēģiju, kas minēta 1. punkta c) apakšpunktā.

[77] Iekļaut norādes par lēmumiem, ar kuriem izveido EBF, Ārējo robežu fondu un Integrācijas fondu.

3. Revīzijas iestāde sagatavo 50. panta 2. punktā minētā gada programmu īstenošanas galīgā ziņojuma projektu, kurā ietver:

(a) gada revīzijas ziņojumu, kurā izklāstīti secinājumi par revīzijām, kas saskaņā ar revīzijas stratēģiju veiktas attiecībā uz gada programmu, ziņojot par visiem konstatētajiem trūkumiem programmas pārvaldības un kontroles sistēmās;

(b) atzinumu par to, vai pārvaldības un kontroles sistēma ir darbojusies efektīvi un nodrošinājusi pietiekamu garantiju par Komisijai iesniegto izdevumu pārskatu pareizību un to pamatā esošo darījumu likumību un pareizību;

(c) apliecinājumu, kurā novērtēta galīgā atlikuma maksājuma pieprasījuma pamatotība un galīgā izdevumu pārskata pamatā esošo darījumu likumība un pareizība.

4. Ja 1. punktā minētās revīzijas veic cita struktūra nekā revīzijas iestāde, revīzijas iestāde pārliecinās, ka minētajām struktūrām ir nepieciešamā funkcionālā neatkarība un ka darbs tiek veikts atbilstoši starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem.

5. Revīzijas iestādes vai 4. punktā minētās struktūras veiktās darbības, kas saistītas ar dalībvalstīs īstenotajiem projektiem, var finansēt saskaņā ar 18. pantā minētajiem tehniskās palīdzības nosacījumiem, ja tiek ievērotas šīs iestādes prerogatīvas, kas aprakstītas 24. pantā.

VI NODAĻA
KONTROLE

31. pants

Dalībvalstu kompetence

1. Dalībvalstis atbild par daudzgadu un gada programmu pareizu finanšu pārvaldību un par notikušo darījumu likumību un pareizību.

2. Tās pārliecinās, ka atbildīgās iestādes un attiecīgās deleģētās iestādes, apstiprinošās iestādes, revīzijas iestādes un jebkuras citas iesaistītās struktūras saņem pienācīgus norādījumus par 24. līdz 30. pantā minēto pārvaldības un kontroles sistēmu izveidi, lai nodrošinātu Kopienas finansējuma efektīvu un pareizu izmantošanu.

3. Dalībvalstis aizkavē, atklāj un novērš pārkāpumus. Tās par pārkāpumiem ziņo Komisijai un to informē par administratīvo un tiesas procesu gaitu.

Ja nevar atgūt atbalsta saņēmējam nepareizi samaksātās summas, dalībvalsts atbild par zaudēto summu iemaksāšanu Eiropas Kopienu budžetā.

4. Dalībvalstis ir pirmā kārtā atbildīgas par darbību finanšu kontroli un tās nodrošina, ka pārvaldības sistēmas tiek izmantotas un revīzijas veiktas tā, lai nodrošinātu Kopienas līdzekļu pareizu un efektīvu izmantojumu. Tās Komisijai iesniedz šo sistēmu aprakstu.

5. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju vāc statistikas datus, kas vajadzīgi, lai piemērotu 15. pantu.

6. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 5. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

32. pants

Pārvaldības un kontroles sistēmas

1. Pirms tiek pieņemta daudzgadu programma, dalībvalstis pārliecinās, ka pārvaldības un kontroles sistēmas ir izveidotas saskaņā ar 24. līdz 30. pantu. Tās atbild par to, lai visa programmas perioda laikā sistēmas darbotos pienācīgi.

2. Kopā ar katru daudzgadu programmas projektu dalībvalstis Komisijai iesniedz atbildīgo iestāžu, deleģēto iestāžu un apstiprinošo iestāžu organizācijas un procedūru aprakstu, kā arī šo iestāžu un struktūru, revīzijas iestādes un ikvienas citas tās vārdā revīziju veicošas struktūras iekšējo revīzijas sistēmu aprakstu.

3. Trīs mēnešu laikā no katra daudzgadu programmas projekta iesniegšanas Komisijai dalībvalstis iesniedz ziņojumu, kuru sagatavojusi sistēmu atbilstības pārbaudes struktūra un kurā izklāstīti sistēmu novērtējuma rezultāti un sniegts atzinums par to atbilstību 24. līdz 30. pantam. Ja atzinums ir ar atrunām, ziņojumā norāda trūkumus un to nopietnības pakāpi. Saskaņojot ar Komisiju, dalībvalstis sagatavo plānu ar veicamajiem koriģējošiem pasākumiem un to īstenošanas grafiku.

4. Sīki izstrādātus noteikumus 1. līdz 3. punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto procedūru.

33. pants

Komisijas kompetence

1. Komisija saskaņā ar 32. pantā noteikto procedūru pārliecinās, ka dalībvalstis ir izveidojušas pārvaldības un kontroles sistēmas atbilstīgi 24. līdz 30. pantam un, balstoties uz gada revīzijas ziņojumiem un uz Komisijas pašas veiktām revīzijām, ka daudzgadu programmu īstenošanas periodā sistēmas darbojas pienācīgi.

2. Neskarot dalībvalstu veiktās revīzijas, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt revīziju uz vietas, lai pārbaudītu, vai pārvaldības un kontroles sistēmas darbojas efektīvi, ieskaitot revīziju par gada programmās iekļautām darbībām, par revīziju paziņojot vismaz vienu darba dienu iepriekš. Šajās revīzijās var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai pilnvaroti pārstāvji.

3. Komisija var pieprasīt dalībvalstīm veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu, vai sistēmas darbojas pareizi, vai arī viena vai vairāku darījumu pareizumu. Šajās revīzijās var piedalīties Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

4. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina, ka attiecībā uz Fonda atbalstītajām darbībām tiek sniegta atbilstoša informācija, publicitāte un atgriezeniskā saikne.

5. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina darbību saskaņotību un papildināmību ar citām attiecīgajām Kopienas politikām, instrumentiem un iniciatīvām.

34. pants

Sadarbība ar dalībvalsts kontroles iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar daudzgadu programmu revīzijas iestādēm, lai koordinētu to attiecīgos kontroles plānus un revīzijas metodes, un nekavējoties apmainās ar veikto pārvaldības un kontroles sistēmu revīzijas rezultātiem nolūkā iespējami efektīvi izmantot kontroles resursus un novērst nevajadzīgu darba dublēšanos.

   Komisija dara zināmus savus komentārus par revīzijas stratēģiju, kas iesniegta saskaņā ar 30. pantu, ne vēlāk kā trīs mēnešus vai pirmajā sanāksmē pēc tās saņemšanas.

2. Sagatavojot savu revīzijas stratēģiju, Komisija nosaka tādas daudzgadu programmas:

   (a) kuras bez atrunām atbilst saskaņā ar 32. pantu izveidotajai sistēmai vai attiecībā uz kurām pēc koriģējošo pasākumu īstenošanas atrunas ir atsauktas un

   (b) attiecībā uz kurām 30. pantā minētā revīzijas iestādes sagatavotā revīzijas stratēģija ir apmierinoša un, ja, balstoties uz Komisijas un dalībvalsts revīziju rezultātiem, ir saņemta pietiekama garantija par pārvaldības un kontroles sistēmu efektīvu darbību.

   Attiecībā uz minētajām programmām Komisija var informēt attiecīgās dalībvalstis, ka tā galvenokārt paļausies uz revīzijas iestādes atzinumu par uzrādīto izdevumu pamatotību, likumību un pareizību un pati revīziju uz vietas veiks tikai izņēmuma kārtā.

VII NODAĻA
FINANŠU PĀRVALDĪBA

35. pants

Atbilstība – izdevumu pārskati

1. Visos izdevumu pārskatos norāda izdevumu summu, kas radusies atbalsta saņēmējiem saistībā ar darbību īstenošanu, un atbilstošo finansējumu no publiskiem vai privātiem līdzekļiem.

2. Izdevumiem jāatbilst atbalsta saņēmēju veiktajiem maksājumiem. Tos pamato ar apmaksātiem rēķiniem vai uzskaites dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma spēku.

3. Izdevumi ir uzskatāmi par atbilstīgiem no Fonda vienīgi tad, ja tie ir faktiski apmaksāti ne agrāk kā tā gada 1. janvārī, kas norādīts Komisijas lēmumā par līdzfinansējumu, kurš minēts 22. panta 4. punktā. Līdzfinansētās darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbalstāmā perioda sākuma dienas.

4. No Fonda finansējuma nav atbalstāmi šāda veida izdevumi:

– PVN;

– parādu procenti;

– zemes iegāde par summu, kas pārsniedz 10 % no attiecīgās darbības kopējiem atbalstāmajiem izdevumiem;

– mājokļu izdevumi.

5. Noteikumus par izmaksu atbilstību attiecībā uz dalībvalstīs īstenotajām darbībām, kurām piešķirts Fonda līdzfinansējums saskaņā ar 4. pantu, pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā noteikto procedūru.

36. pants

Maksājumu viengabalainība atbalsta saņēmējiem

Dalībvalstis pārliecinās, ka atbildīgā iestāde veic visu nepieciešamo, lai atbalsta saņēmēji publisko līdzekļu ieguldījuma summu saņemtu iespējami drīz. Šīs atbalsta saņēmējiem paredzētās summas nevar samazināt, nosakot jebkādus atskaitījumus, ieturējumus, specifisku maksu vai citu līdzvērtīga veida maksājumu.

37. pants

Euro izmantošana

Visas summas, kas minētas Komisijas finansējuma lēmumos, saistību apropriācijās un Komisijas veiktajos maksājumos, kā arī dalībvalstu apstiprināto izdevumu summas un maksājuma pieprasījumus izsaka un maksā euro.

38. pants

Saistības

Kopienas budžeta saistības nosaka ik gadus, balstoties uz Komisijas lēmumu par finansējumu, kas minēts 22. panta 4. punktā.

39. pants

Maksājumi - priekšfinansējums

1. Komisija atbalsta maksājumus no Fonda veic saskaņā ar budžeta saistību apropriācijām.

2. Maksājumi tiek veikti priekšfinansējuma un atlikuma maksājuma veidā. Tos pārskaita dalībvalsts norīkotajai atbildīgajai iestādei.

3. Priekšfinansējuma maksājumu 50 % apmērā no piešķirtās summas Komisijas lēmumā par finansējumu dalībvalstij pārskaita sešdesmit dienu laikā no finansējuma lēmuma pieņemšanas.

4. Otru priekšfinansējuma maksājumu veic ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad Komisija apstiprinājusi darba ziņojumu par gada programmas īstenošanu un apstiprināto izdevumu pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 29. panta a) apakšpunktu un 35. pantu, un kas aptver izdevumus par vismaz 70 % no sākotnējā maksājuma summas. Otra Komisijas veiktā priekšfinansējuma maksājuma summa ir līdz 50 % no kopējās summas, kas piešķirta ar līdzfinansējuma lēmumu, vai, jebkurā gadījumā, starpība starp Kopienas līdzekļu summu, kuru dalībvalsts faktiski izmantojusi izraudzītajiem projektiem gada programmas ietvaros, un pirmo priekšfinansējuma maksājumu.

5. Procentus, kuri uzkrājušies no priekšfinansējuma maksājumiem, piešķir attiecīgajai programmai un tos atņem no publisko izdevumu summas, kas uzrādītas galīgajā izdevumu pārskatā.

6. Summas, kuras izmaksātas kā priekšfinansējums, pēc gada programmas noslēgšanas dzēš no kontiem.

40. pants

Atlikuma maksājumi

1. Komisija izmaksā atlikumu, ja tā deviņu mēnešu laikā no Fonda līdzfinansējuma lēmumā noteiktā izmaksu atbalstāmā perioda beigu datuma ir saņēmusi šādus dokumentus:

   (a) apstiprinātu izdevumu pārskatu un atlikuma maksājuma pieprasījumu vai atlīdzināšanas pārskatu, kas sagatavots saskaņā ar 29. panta a) apakšpunktu un 35. pantu;

   (b) gada programmas galīgo īstenošanas ziņojumu, ietverot 51. pantā noteikto informāciju;

   (c) revīzijas ziņojumu, atzinumu un apliecinājumu, kas minēti 30. panta 2. punktā.

   Atlikuma maksājums tiek veikts, ja tiek pieņemts galīgais īstenošanas ziņojums un apliecinājums par atlikuma maksājuma pieprasījuma pamatotību.

2. Ja atbildīgā iestāde 1. punktā prasītos dokumentus neiesniedz paredzētajā termiņā un pieņemamā formā, Komisija atceļ atbilstošās gada programmas budžeta saistību daļu, kura nav izmantota priekšfinansējuma maksājumiem.

3. Automātisko atcelšanas procedūru, kas noteikta 2. punktā, var apturēt par to projektu summu, attiecībā uz kuriem laikā, kad iesniedzami 1. punktā minētie dokumenti, dalībvalsts līmenī notiek tiesvedība vai administratīva pārsūdzība ar apturošu raksturu. Daļējā galīgajā ziņojumā dalībvalsts sniedz sīku informāciju par šādiem projektiem un ik pēc 6 mēnešiem nosūta ziņojumus par paveikto attiecībā uz šiem projektiem. Trīs mēnešu laikā no tiesvedības vai administratīvās pārsūdzības procedūras pabeigšanas dalībvalsts iesniedz 1. punktā prasītos dokumentus par attiecīgajiem projektiem.

4. Deviņu mēnešu periodu, kas minēts 1. punktā, pārtrauc, ja Komisija attiecībā uz konkrēto gada programmu pieņem lēmumu par līdzfinansējuma maksājumu apturēšanu saskaņā ar 42. punkta noteikumiem. Termiņu atsāk skaitīt no dienas, kad 42. panta 3. punktā minētais Komisijas lēmums tiek paziņots dalībvalstij.

5. Neskarot 41. panta noteikumus Komsiija sešu mēnešu laikā no 1. punktā minēto dokumentu saņemšanas informē dalībvalsti par to izdevumu summu, kuru Komisija ir atzinusi par atmaksājamu no Fonda, un par jebkādām finansiālām korekcijām, kas izriet no starpības starp uzrādītajiem izdevumiem un atzītajiem izdevumiem. Dalībvalsts savus apsvērumus var iesniegt trīs mēnešu laikā.

6. Trīs mēnešu laikā no dienas, kad saņemti dalībvalsts apsvērumi, Komisija pieņem lēmumu par izdevumu summu, kas atzīstama par atmaksājamu no Fonda, un piedzen starpību, kas rodas no atšķirības starp galīgajiem atzītajiem izdevumiem un summām, kas jau samaksātas dalībavlstīm.

7. Atkarībā no finansējuma līdzekļu pieejamības Komisija atlikumu izmaksā ne vēlāk kā sešdesmit dienu laikā no dienas, kurā tā pieņem 1. punktā minētos dokumentus. Budžeta saistību atlikumu atceļ sešus mēnešus pēc maksājuma.

41. pants

Pārtraukšana

1. Maksājuma termiņu ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem pārtrauc deleģēts kredītrīkotājs Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 izpratnē, ja ir šaubas par pārvaldības vai kontroles sistēmu pienācīgu darbību vai ja kredītrīkotājam nepieciešama papildu informācija no valsts iestādēm, veicot uzraudzību sakarā ar gada pārskatā izdarītajiem apsvērumiem, vai ja viņam/viņai ir aizdomas, ka uzrādītajos izdevumos ir nopietnas nelikumības, kas ir atklātas vai par kurām ir aizdomas.

   Komisija nekavējoties informē attiecīgo dalībvalsti un atbildīgo iestādi par pārtraukšanas iemesliem. Dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami drīz labotu situāciju.

2. Maksimālo sešu mēnešu periodu atkārtoti pagarina ne ilgāk kā vēl uz sešiem mēnešiem, ja izrādās, ka ir jāpieņem lēmums saskaņā ar 42. un 45. pantu.

42. pants

Apturēšana

1. Komisija var apturēt visus vai daļu no priekšfinansējuma un atlikuma maksājumiem, ja:

   (a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas ietekmē maksājumu apstiprināšanas procedūras uzticamību, un attiecībā uz kuriem nav veikti koriģējoši pasākumi; vai

   (b) apstiprinātajā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir saistīti ar nopietnu pārkāpumu, kas nav novērsts vai

   (c) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 31. un 32. pantu.

2. Komisija var pieņemt lēmumu apturēt priekšfinansējuma un atlikuma maksājumus pēc tam, kad tā devusi dalībvalstij iespēju trīs mēnešu laikā iesniegt tās apsvērumus.

3. Komisija beidz priekšfinansējuma un atlikuma maksājumu apturēšanu, ja tā uzskata, ka dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj to atcelt.

4. Ja dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus, Komisija var pieņemt lēmumu samazināt neto summu vai atcelt Kopienas atbalstu gada programmai saskaņā ar 46. pantu.

43. pants

Dokumentu saglabāšana

Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī nodrošina, ka visi apliecinošie dokumenti attiecībā uz attiecīgās gada programmas izdevumiem un revīzijām tiek saglabāti un ir pieejami Komisijai un Revīzijas palātai.

Dokumenti ir jāsaglabā un tiem jābūt pieejamiem vismaz trīs gadus pēc gada programmas noslēguma, neskarot noteikumus par valsts atbalstu. Šo periodu var pārtraukt vai nu tiesvedības vai pienācīgi motivēta Komisijas pieprasījuma gadījumā.

Uzglabā vai nu dokumentu oriģinālus vai to kopijas, kas apstiprinātas kā atbilstošas oriģinālam, uz vispārpieņemtiem datu nesējiem.

VIII NODAĻA
FINANŠU KOREKCIJAS

44. pants

Dalībvalstu noteiktas finanšu korekcijas

1. Neskarot Komisijas atbildību par Eiropas Kopienu vispārējā budžeta īstenošanu, dalībvalstis ir pirmā kārtā atbildīgas par pārkāpumu izmeklēšanu. Tās attiecīgi rīkojas, ja notiek jebkādas ievērojamas izmaiņas, kas ietekmē atbalsta īstenošanas vai kontroles nosacījumus, un veic vajadzīgās finanšu korekcijas.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar vienreizējiem vai regulāriem pārkāpumiem, kas atklāti darbībās vai gada programmās. Dalībvalstu veiktās korekcijas izpaužas kā pilnīga vai daļēja Kopienas ieguldījuma atgūšana. Dalībvalsts ņem vērā pārkāpumu raksturu un smagumu, kā arī Fondam radušos finansiālos zaudējumus.

   Gada ziņojumā, ko nosūta Komisijai saskaņā ar 50. panta 2. punktu, dalībvalstis iekļauj sarakstu ar atcelšanas procedūrām, kas uzsāktas saistībā ar attiecīgo gada programmu.

   Dalībvalsts veiktās korekcijas izpaužas kā Kopienas ieguldījuma pilnīga vai daļēja atcelšana un, ja summa netiek atmaksāta attiecīgās dalībvalsts noteiktajā termiņā, automātiski piemēro procentus atbilstīgi likmei, kas noteikta 47. panta 2. punktā.

3. Regulāru pārkāpumu gadījumā dalībvalsts paplašina tās izmeklēšanu, aptverot visas darbības, kas var būt skartas.

45. pants

Komisijas veiktā revīzija un finanšu korekcijas

1. Neskarot Revīzijas palātas pilnvaras vai dalībvalstu veiktās pārbaudes atbilstīgi valstu normatīviem un administratīviem aktiem, Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji var veikt pārbaudes uz vietas, ieskaitot pārbaudes izlases kārtā, par darbībām, kas finansētas no Fonda, un par pārvaldības un kontroles sistēmām, par to paziņojot vismaz vienu darba dienu iepriekš. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti, lai saņemtu no tās visu nepieciešamo palīdzību. Šajās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai pilnvaroti pārstāvji.

   Komisija var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij veikt pārbaudi uz vietas, lai pārbaudītu viena vai vairāku darījumu pareizību. Šajās pārbaudēs var piedalīties Komisijas amatpersonas vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji.

2. Ja pēc nepieciešamo pārbaužu veikšanas Komisija secina, ka dalībvalsts neievēro 31. pantā minētās saistības, tā aptur priekšfinansējuma vai atlikuma maksājumus saskaņā ar 42. pantu.

46. pants

Korekciju kritēriji

1. Ja dalībvalsts nav veikusi korekcijas noteiktajā laikā, kā paredzēts 42. panta 2. punktā, Komisija var trīs mēnešu laikā izlemt pilnīgi vai daļēji atcelt Kopienas atbalstu gada programmai, ja tā secina, ka:

(a) programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas apdraud programmas ietvaros jau samaksāto Kopienas atbalstu;

(b) apstiprinātā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir nelikumīgi un līdz šajā punktā minētās procedūras uzsākšanai dalībvalsts to nav koriģējusi

(c) līdz šajā pantā minētās koriģēšanas procedūras uzsākšanai dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 31. pantu.

Komisija pieņem lēmumu pēc tam, kad ņemti vērā visi dalībvalsts iesniegtie apsvērumi.

2. Veicot finanšu korekcijas, Komisija balstās uz konkrētiem atklāto pārkāpumu gadījumiem, ņemot vērā pārkāpuma sistēmisko raksturu, lai noteiktu, vai korekcija piemērojama ar noteiktu likmi vai ar ekstrapolāciju. Ja pārkāpums attiecas uz izdevumu pārskatu, par kuru gada ziņojumā iepriekš sniegts pozitīvs atzinums saskaņā ar 30. panta 3. punkta b) apakšpunktu, tiek pieņemts, ka pastāv sistēmiska problēma, kas ir pamats piemērot korekciju ar noteiktu likmi vai ar ekstrapolāciju, ja vien dalībvalsts trīs mēnešu laikā nenodrošina pierādījumus, kuri atspēko šo pieņēmumu.

3. Lemjot par korekcijas summu, Komisija ņem vērā pārkāpuma smagumu un ar attiecīgo gada programmu saistīto trūkumu apmēru un finanšu sekas.

4. Ja Komisija, sagatavojot savu nostāju, balstās uz faktiem, kurus konstatējuši nevis Komisijas dienestu, bet citi revidenti, tā sagatavo pati savus secinājumus par finanšu sekām pēc tam, kad tā ir izvērtējusi attiecīgās dalībvalsts veiktos pasākumus saskaņā ar 32. pantu, ziņojumus par atklātajiem pārkāpumiem un dalībvalsts atbildes, ja tādas ir.

47. pants

Atmaksāšana

1. Ikvienu Komisijai pienākošos summu atmaksāšanu veic līdz termiņam, kas norādīts piedziņas rīkojumā, kas sagatavots saskaņā ar 72. pantu Padomes Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002. [78] Šis termiņš ir pēdējā diena otrajā mēnesī pēc rīkojuma izdošanas.

2. Novēlotas atmaksāšanas gadījumā piemēro kavējuma procentus, kurus aprēķina, sākot no termiņa pēdējās dienas un beidzot ar faktiskā maksājuma datumu. Šo procentu likme ir Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā publicētā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro refinansēšanas pamatoperācijām, un kas ir spēkā maksājuma termiņa mēneša pirmajā kalendārajā dienā, pieskaitot trīsarpus procentu punktus.

48. pants

Dalībvalstu pienākumi

Finanšu korekcijas, ko veic Komisija, neskar dalībvalsts pienākumu veikt atgūšanu saskaņā ar 46. pantu.

IX nodaļa
UZRAUDZĪBA, NOVĒRTĒŠANA UN ZIŅOJUMI

49. pants

Uzraudzība un novērtēšana

1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm veic regulāru Fonda uzraudzību.

2. Komisija partnerībā ar dalībvalstīm regulāri izvērtē Fondu, lai novērtētu darbību atbilstību, efektivitāti un ietekmi, ņemot vērā 2. pantā minētos mērķus.

3. Komisija arī vērtē Fonda ietvaros īstenoto darbību papildināmību ar darbībām, kuras paredzētas citās atbilstošās Kopienas politikās, instrumentos un iniciatīvās.

[78] OV L 351, 28.12.2002.

50. pants

Ziņojumi

1. Atbildīgā iestāde katrā dalībvalstī veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu projektu uzraudzību un novērtēšanu.

   Šajā nolūkā vienošanās un līgumos, kurus tā noslēdz ar organizācijām, kuras atbild par darbību īstenošanu, iekļauj noteikumus, ar kuriem nosaka pienākumu regulāri iesniegt detalizētus ziņojumus par īstenošanas gaitu un noteikto mērķu izpildi.

2. Ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc izmaksu atbilstības termiņa beigām, kurš noteikts katras gada programmas līdzfinansējuma lēmumā, atbildīgā iestāde Komisijai iesniedz galīgo īstenošanas ziņojumu un galīgo izdevumu pārskatu kā noteikts 35. pantā.

3. Dalībvalstis Komisijai ne vēlāk kā 2012. gada 30. jūnijā (par 2008. – 2010. gada periodu) un 2015. gada 30. jūnijā (par 2011. – 2013. gada periodu) iesniedz novērtējuma ziņojumu par Fonda līdzfinansēto darbību rezultātiem un ietekmi.

4. Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz:

   (a) ne vēlāk kā 2010. gada 30. jūnijā – ziņojumu par 15. pantā minēto kritēriju piemērošanu gada līdzekļu sadalījumam pa dalībavalstīm kopā ar ierosinājumiem par grozījumiem, ja tas tiek uzskatīts par vajadzīgu;

   (b) ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī – termiņa vidusposma ziņojumu par sasniegtajiem rezultātiem attiecībā uz Fonda īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem, kopā ar priekšlikumu par Fonda turpmāko attīstību;

   (c) ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī (par 2008. – 2010. gada periodu) un 2015. gada 31. decembrī (par 2011. – 2013. gada periodu) – noslēguma novērtējuma ziņojumu.

51. pants

Galīgais gada ziņojums

1. Lai iegūtu skaidru pārskatu par gada un daudzgadu programmu īstenošanu, 50. panta 2. punktā minētajos ziņojumos iekļauj šādu informāciju:

   (a) gada programmas finanšu un saturiskā īstenošana;

   (b) paveiktais daudzgadu programmas un tās prioritāšu īstenošanā attiecībā pret to konkrētajiem, pārbaudāmajiem mērķiem, izsakot skaitliski, kur un kad vien tas iespējams, kā arī pret faktiskajiem rādītājiem un pret katras prioritātes īstenošanas, rezultātu un ietekmes rādītājiem;

(c) atbildīgās iestādes veiktie pasākumi, lai nodrošinātu īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši:

– uzraudzības un novērtēšanas pasākumi, tostarp datu vākšanas pasākumi;

– kopsavilkums par jebkādām būtiskām problēmām, kas radušās darba programmas īstenošanas gaitā, un par attiecīgi veiktajiem pasākumiem;

– tehniskās palīdzības izmantojums;

– veiktie pasākumi, lai sniegtu informāciju par gada un daudzgadu programmām un lai tās publiskotu.

2. Ziņojumus uzskata par pieņemamiem, ja tajos ir iekļauta visa 1. punktā uzskaitītā informācija. Komisija pieņem lēmumu par atbildīgās iestādes iesniegtā gada īstenošanas ziņojuma saturu divu mēnešu laikā. Ja Komisija noteiktajā termiņā neatbild, ziņojums uzskatāms par pieņemtu.

X NODAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

52. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz kopēja „Solidaritātes un migrācijas plūsmu pārvaldības” komiteja, kas izveidota ar Lēmumu, ar kuru izveido Ārējo robežu fondu laika posmam no 2007. – 2013. gadam, kā daļu no vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” …/…[79] („komiteja”).

2. Ja izdara atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā minētā Lēmuma 8. panta noteikumus.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

[79] Iekļaut norādes par lēmumiem, ar kuriem izveido EBF, Ārējo robežu fondu un Integrācijas fondu.

53. pants

Pārskatīšana

Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Eiropas Parlaments un Padome pārskata šo lēmumu ne vēlāk kā 2013. gada 30. jūnijā.

54. pants

Stāšanās spēkā

Šo lēmumu piemēro no 2008. gada 1. janvāra.

55. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

FINANCIAL STATEMENT

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

1. NAME OF THE PROPOSAL:

Programme "Solidarity and Management of Migration Flows "

Proposal for a Council Decision establishing the "European Refugee Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Council Decision establishing the "European Fund for the Integration of Third-Country nationals" for the period 2007-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "European Return Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "External Borders Fund" for the period 2007-2013

2. ABM / ABB FRAMEWORK

1802 – External Frontiers, visa policy and free movement of people

1803 – Common Immigration and Asylum Policies

3. BUDGET LINES

3.1. Budget lines (operational lines and related technical and administrative assistance lines (ex- B.A lines)) including headings :

Financial Perspectives 2007 - 2013: Heading 3.

3.2. Duration of the action and of the financial impact:

2007-2013

3.3. Budgetary characteristics (*add rows if necessary*) :

Budget line	Type of expenditure		New	EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
European Refugee Fund	Non-	Diff	NO	NO	No	No 3

	comp					
Integration of Third-country nationals	Non-comp	Diff	Yes	NO	No	**No** 3
European Return Fund	Non-comp	Diff	Yes	NO	No	**No** 3
External Borders Fund	Non-comp	Diff	Yes	NO	No	**No** 3

4. SUMMARY OF RESOURCES

4.1. Financial Resources (Current Prices)

4.1.1. Summary of commitment appropriations (CA) and payment appropriations (PA)

EUR million (to 3 decimal places)

Expenditure type	Section no.		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 -…	Total
Operational expenditure (8.1)											
Commitment Appropriations (CA)	European Refugee Fund	a	60,000	140,000	140,000	150,000	200,000	204,200	208,600		1.102,800
	Emergency measures	a	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	a	95,000	126,000	205,000	265,000	305,000	360,000	400,000		1.756,000
	European Return Fund	a	0,000	39,000	60,000	100,000	150,000	200,000	200,000		749,000
	External Borders Fund	a	170,000	170,000	220,000	285,000	320,000	400,000	570,000		2.135,000

Payment Appropriations (PA)	European Refugee Fund	b	54,771	105,000	150,000	145,000	175,000	202,100	206,400	64,529	1.102,800
	Emergency measures	b	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	b	47,500	110,500	165,500	235,000	285,000	332,500	380,000	200,000	1.756,000
	European Return Fund	b	0,000	19,500	49,500	80,000	125,000	175,000	200,000	100,000	749,000
	External Borders Fund	b	85,000	170,000	195,000	252,500	302,500	360,000	485,000	285,000	2.135,000
Administrative expenditure within reference amount (8.2.4)											
Technical & administrative assistance (NDA)	European Refugee Fund	c	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800		11,200
Technical & administrative assistance (NDA)	Emergency measures	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,400
Technical & administrative assistance (NDA)	Integration of Third-country Nationals	c	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900		15,000
Technical & administrative assistance (NDA)	European Return Fund	c	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050		10,000

Technical & administrative assistance (NDA)	External Borders Fund	c	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650		17,000
TOTAL REFERENCE AMOUNT											
Commitment Appropriations		**a+c**	**339,000**	**492,000**	**642,000**	**818,000**	**994,000**	**1.183,000**	**1.398,000**		**5.866,000**
Payment Appropriations		**b+c**	**201,271**	**422,000**	**577,000**	**730,500**	**906,500**	**1.088,400**	**1.290,800**	**649,529**	**5.866,000**
Administrative expenditure not included within reference amount											
Human resources and associated expenditure (NDA)	8.2.5	d	7,587	8,856	10,044	11,232	12,420	13,392	13,608		77,139
Administrative costs, other than human resources and associated costs, not included in reference amount (NDA)	8.2.6	e	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808		5,292
Total indicative financial cost of intervention											
TOTAL CA including cost of Human Resources		a+c+d+e	347,263	501,588	652,790	829,993	1.007,197	1.197,184	1.412,416		5.948,431
TOTAL PA including cost of Human Resources		b+c+d+e	209,534	431,588	587,790	742,493	919,697	1.102,584	1.305,216	649,529	5.948,431

Co-financing details

If the proposal involves co-financing by Member States, or other bodies (please specify which), an estimate of the level of this co-financing should be indicated in the table below (additional lines may be added if different bodies are foreseen for the provision of the co-financing):

EUR million (to 3 decimal places)

Co-financing body		Year n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 and later	Total
……	f							
TOTAL CA including co-financing	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Compatibility with Financial Programming

X Proposal is compatible with next financial programming 2007-2013

☐ Proposal will entail reprogramming of the relevant heading in the financial perspective.

☐ Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement[80] (i.e. flexibility instrument or revision of the financial perspective).

4.1.3. Financial impact on Revenue

☐ Proposal has no financial implications on revenue

x Proposal has financial impact – the effect on revenue is as follows:

NB: All details and observations relating to the method of calculating the effect on revenue should be shown in a separate annex.

[80] See points 19 and 24 of the Interinstitutional agreement.

EUR million (to one decimal place)

Budget line	Revenue	Prior to action [Year n-1]	Situation following action						
			2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	a) Revenue in absolute terms		3.7	3.7	4.8	6.2	7	8.8	12.5
	b) Change in revenue	*Δ*							

(Please specify each revenue budget line involved, adding the appropriate number of rows to the table if there is an effect on more than one budget line.)

The Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "*External Borders Fund*" constitutes a development of the Schengen acquis within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen acquis.

This Decision also constitutes a development of the provisions of the Schengen *acquis* within the meaning of the Agreement signed by the European Union, the European Community and the Swiss Confederation on the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.

Contribution : 2,19 % (2004 figures).

4.2. Human Resources FTE (including officials, temporary and external staff) – see detail under point 8.2.1.

Annual requirements	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total number of human resources	70,25	82	93	104	115	124	126

5. CHARACTERISTICS AND OBJECTIVES

5.1. Need to be met in the short or long term

5.1.1. European Refugee Fund :

The existing financial instrument supporting the implementation of the common asylum policy is the European Refugee Fund. Its objective is set by the Treaty establishing the European Community (Article 63.2.b): to promote a balance of efforts between Member States in receiving and bearing the consequences of receiving refugees and displaced persons.

More specifically, the aim of the ERF is to express solidarity at Community level and to alleviate the pressures felt by Member States most affected by reception of refugees and displaced persons in facing the consequences of this reception, which includes reception conditions during asylum procedure (and ensuring fair and efficient asylum procedure), integration of recognised refugees and promoting voluntary return solutions for rejected asylum seekers and refugees who wish to return to their country of origin. Furthermore, the European Refugee Fund is one of the instruments of a Common Asylum policy, and as such the measures supported by the Fund should seek to complement and support EU legislation in order to support the progressive implementation of a Common Asylum System at all levels (common legislation and development of common best practices).

The ERF is an important part of an overall policy for building a common European asylum policy. Reducing divergence between asylum systems and progressive implementation of common standards at EU level will have a cost, which will be greater for Member States with larger number of asylum seekers and refugees, but also to new Member States. The Community should contribute to correcting those imbalances and to supporting Member States in complying with their obligations[81]. Finally, account must also be taken of the other objectives being formulated in related policies, such as the integration of third country nationals and management of illegal immigration.

5.1.2. Integration of Third-country nationals :

The common basic principles adopted by Governments at the JLS Council on 19 November 2004 underline the need for a holistic approach to integration of migrants. It is stated that not only within Member States but also at the European level, steps are needed to ensure that the focus on integration is a mainstream consideration in policy formulation and implementation, while at the same time specific policies for integrating third-country nationals are being developed.

---

[81] In drawing the impact assessment, and formulating the policy options available, account has been taken of previously established objectives underlying the European Refugee Fund and their likely achievement. Account also has to be taken of completion of other objectives (legislation) and the level of complementarity already achieved or soon to be achieved with these.

In accordance with the common basic principles, the specific policies for integrating legally residing immigrants in Member States, envisage to:

- Provide opportunity for immigrants and create incentives to integrate and overcome language difficulties and/or problems relating to understanding the norms, values and traditions of the host society or satisfying job requirements;

- Be pro-active in the design and implementation of national introduction programmes and activities, the capacity building of migrant organisations and of their interlocutors at all level of government;

- Recognise new challenges in migratory pressure and address them through a successful integration strategy, either because the Member States concerned have only been welcoming immigrants over the last few years, such as the Member States in the south of the EU, or because they are at the eve of a period of more immigration, as is the case in some of the new Member States;

- Overcome shortcomings in infrastructure at local, regional and national levels to deal with migratory inflows, and promote coherence between policy design and its implementation on the ground;

- Combat intolerance and prejudice among the host population, and to raise awareness of the importance of diversity in society, including among public and private sector service providers;

- Promote dialogue and consultation between political decision makers and local communities on the challenges faced by migrants, about their needs and circumstances and about ways of improving their position.

To achieve such policies, in particular to promote the integration of third country nationals having recently arrived and been admitted by a Member State to reside in its territory, the following specific objectives should be pursued, turning into concrete action the common basic principles:

(1) Facilitate the organization and implementation of admission programmes for economic migrants, strengthening their integration component and anticipating the needs of third-country nationals.

(2) Contribute to the organisation and implementation of introduction programmes and activities for third country nationals, by way of capacity building, policy development and implementation.

(3) Increase civic, cultural and political participation of third country nationals in the host society, in order to promote their active citizenship and recognition of fundamental values.

(4) Strengthen the capacity of Member States' public and private service providers to interact with third country nationals and their organizations and to answer better the needs of different groups of third country nationals

(5) Strengthen the ability of the host society to adjust to increasing diversity by targeting integration actions at the host population.

(6) Strengthen the capacity of Member States to monitor and evaluate integration policies.

5.1.3. European Return Fund

The policy objective in this area is to support and encourage Member State efforts to improve the management of the return of illegal third country nationals in all aspects, taking account of Community legislation in this area.

In particular, the following specific objectives should be pursued:

1. to promote the introduction of integrated return management procedures by all Member States and to improve the operation and organisation of existing procedures;

2. to strengthen co-operation between Member States in the conception and implementation of integrated return management procedures and practices;

3. to ensure the effective and uniform application of common standards on return.

These aims will be pursued through actions such as:

- the development of effective and lasting operational co-operation between Member State authorities and consular and immigration services in third countries, with a view to facilitating the receipt of travel documents for the return of third country nationals and ensuring speedy and successful removal procedures;

- developing co-operation between Member States in the collection and dissemination of information on their country of origin to potential returnees;

- increasing the number of illegal migrants opting to return voluntarily by encouraging this through better targeted and more attractive assisted voluntary return programmes and other means;

- simplifying enforced return procedures and improving the capacity of courts to deal with cases, with a view to reducing the period of detention of those awaiting forced removal without infringing their basic rights;

- formulating joint integrated return plans, including implementing joint voluntary return programmes in respect of particular countries or regions and arranging joint flights, thus reinforcing the message of an effective management of migration flows by the EU;

- implement joint return operations, thus making better use of existing national resources and expertise for the common good of the fight against illegal immigration throughout the EU

- encouraging exchange of information, support, advice and best practice between Member States in dealing with the return of people to specific countries and/or of particularly vulnerable groups;

- establishing joint arrangements for the reception of those returning in countries of origin, former residence or transit in co-operation with the countries concerned;

- developing measures to ensure the effective reintegration of people in their country of origin or former residence after they return;

- improving the capacity of competent authorities to enforce removal decisions with full respect for the rights of the people concerned and for their dignity in accordance with relevant EU standards;

- ensuring the provision of specific assistance to vulnerable groups such as children, the elderly, people with disabilities, pregnant women and those who have been subjected to torture, rape or other serious forms of psychological, physical or sexual violence.

5.1.4. External Borders Fund

Given the uneven division of responsibility between Member States for controlling the external borders of the EU, the policy objectives to achieve are:

1. to improve the efficiency of controls and thereby the effectiveness of the management and protection of external borders in order to reduce illegal entry and increase the security of the internal EU area of free movement;

2. to make it easier and faster for authorised travellers to enter the EU in conformity with the Schengen acquis while protecting the EU against illegal entry;

3. to achieve a uniform application of the EU law by Member States and an overall efficiency of national border guards in carrying out their tasks in accordance with EU law;

4. to enhance the efficiency of the issuing of visas and the implementation of other pre-frontier checks.

These general aims can be translated into a series of specific and operational objectives of which the key ones, in terms of added value and cost-effectiveness for the European Union, would be the following:

- improving efficiency of control and surveillance measures through the use of state of the art technological means;
- establishing the necessary infrastructures to improve efficient flow management at border crossing points;
- enhancing the capacity of the human resources allocated to border management, for instance by implementing the common core curriculum to be set up by the Agency;
- improving the coordination and information exchange at national level for all relevant authorities involved in securing effective border control;
- reducing as much as possible illegal entries at external borders through operations in third countries, in cooperation with these countries;
- enhancing the coordination and cooperation between Member States as regards the implementation of the common visa policy.

5.2. Value-added of Community involvement and coherence of the proposal with other financial instruments and possible synergy

5.2.1. European Refugee Fund

The discussion on the policy options available to achieve solidarity in the field of asylum policy was inevitably influenced by the existing financial instrument, the European Refugee Fund. At the time of its renewal last year, different options have been considered The above assessment on the different model is valid to date. The current proposal will therefore merely extend the programming period of the ERF II until the end of the new financial perspectives, i.e. to change its end date from end 2010 to the end of 2013.

Moreover, to take into account the establishment of the Return Fund, the need for an adjustment of the strand on return in the European Refugee Fund was considered necessary.

Currently, the European Refugee Fund supports actions for the voluntary return of persons who have applied for international protection or who are enjoying international protection in the Member States. In practice, in terms of returns, this covers a wide spectrum of situations, from those who, having been granted refugee status, decide to return to their countries of origin to those who decide to return because they have had applications refused and have few prospects in the Member State and who, in the absence of alternatives, decide to avail themselves of the arrangements made to facilitate voluntary return.

The following options were examined:

1. To leave the ERF as it is and limit the Return Fund to illegal immigrants;

2. To exclude all return measures relating to asylum seekers, refugees and other beneficiaries of protection from the ERF and to transfer support for such measures to the Return Fund;

3. To only transfer the support for measures relating to rejected asylum seekers to the Return Fund and maintain the support by the ERF for the voluntary return of asylum seekers and persons benefiting from international protection

The third option was the chosen option

5.2.2. Integration of Third-country nationals

Following the adoption of the legislative framework establishing a common immigration policy and in view of the solidarity provision in the new Constitutional Treaty, setting-up a financial instrument would provide support and incentives for the Member States to develop integration policies for integration of third-country nationals admitted in accordance with the legislative framework laid down in both national and Community law.

Here, different models for financial support were considered:

1. Integration of third-country nationals is funded via joint projects and Community actions (e.g. the ARGO framework model or the INTI programme):

2. Integration of third-country nationals is solely funded within a mainstreaming instrument, such as the European Social Fund (ESF)

3. Integration of third-country nationals is funded within a separate instrument expressing solidarity between Member States on the basis of the number of third country nationals legally present in the Member States.

The ex ante evaluation demonstrated the need to opt for a separate instrument on integration for third country nationals in complementarity with the ESF mainstreaming approach. To respond to the specific challenges in the area of integration of third-country nationals, the instrument would intervene in six specific areas:

- Improving the implementation of admission programmes. Facilitating a rapid and smooth integration of those migrants who have been explicitly invited to contribute to Member States' societies. In many Member States it is recognised that these persons in particular provide a valuable contribution to economic growth. Their arrival is commonly seen as important to counteract the prospective decline in the EU's work force in future years. Action should be taken to prepare their integration even before they arrive in the territory of the Member States.

- The implementation of introduction programmes and introductory activities. The early stages of a third country national's residence in the Member State are of particular importance. Introduction programmes and activities express the investment host societies are willing to make in the future, by: providing opportunity for migrants to learn the language of the host country to learn about ways of doing things, so increasing their chances of being self-sufficient as soon as possible finding employment; increasing the incentive and motivation for migrants to integrate; making it easier for young migrants, in particular, to integrate and so prevent identity problems and reduce delinquency: facilitating the development of targeted and flexible integration policies and activities, taking account of the special needs of third-country nationals and encouraging the development of new and innovative approaches to integration.

- Promoting active citizenship through civic, cultural, religious and political participation. These activities can contribute by increasing the knowledge of migrants of the history, traditions, norms, values and local customs of the host society, facilitating the dialogue between different religious communities; encouraging migrants to take responsibility and an active part in local community life, increasing their understanding of political processes and encouraging them to participate in decision making processes and increasing their possibilities of applying for citizenship. In short, active citizenship can highlight skills and open up avenues to third country nationals to realise their full potential in host societies.

- Supporting capacity building in public and private sector service providers in Member States. Much interaction between third country nationals and other citizens takes place in such mainstream organisations as schools, hospitals, communal housing societies etc. Opening up these providers through diversity management will reinforce the motivation and willingness of third country nationals to participate in society. This can be achieved by: making service providers more aware of diversity issues and helping them to develop inter-cultural communication skills; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity.

- Helping society to adjust to diversity by making the host population more aware of the true facts about migration and about the people concerned, increasing tolerance towards other cultures and religions and so helping to strengthen social cohesion, increasing dialogue and interaction between migrants and the host population and actively involving private bodies (including SME) in the integration process.

- Policy development, monitoring and evaluation of policies and strategies by: stimulating the collection of relevant data on migration in the Member States so

providing the basis for informed discussion and decision-making; ensuring that the effectiveness of integration efforts are assessed on an ongoing basis and that programmes are responsive to immigrants needs; enabling policy-makers across the EU to learn from past experience not only of policies pursued in their own countries but also of those pursued elsewhere, so helping to improve the policies implemented in the future across Member States.

The Integration Fund will build on past experience, namely the pilot projects on integration of third country nationals (INTI) started in 2002 with a budget of € 4 million. Nearly 300 applications were received in the first two years, applying for more than € 85 million whereas the total budget available was only €10 million.

The pilot projects complement the policy outlined in the Communication on Immigration, integration and employment adopted in June 2003 in which the Commission presented its views on how to elaborate comprehensive and multi-dimensional policies on the integration of legally residing third-country nationals. According to the Communication integration policy should be based on two fundamental underlying principles: First of all that the principle of subsidiarity prevails clearly demonstrating that the primary responsibility for the elaboration and implementation of integration policies lies with the Member States, and secondly, the holistic approach which will ensure integration of immigrants into all aspects of society and which requires that a two-way approach - implying that the responsibility for integration lies both with the receiving society as well as with the arriving immigrant - is applied. The pilot projects supports networks and the transferral of information and good practices between Member States, regional and local authorities and other stakeholders in order to facilitate open dialogue and identify priorities for national integration policies and the actions also support new innovative projects which promote integration of third-country nationals.

To continue the encouragement of a more structured policy development in the field of integration as initiated by INTI, the financial instrument should be complemented by actions facilitating co-operation between Member States and exchange of best practices (Community actions).

The Integration Fund will work in complementarity with the ESF and the ERF.

5.2.3. European Return Fund

A distinct fund established with the particular objective of supporting an integrated return management policy seems best equipped to achieve the objectives set out above. By creating a separate instrument which is targeted at return, the specific problems identified with respect to persuading or coercing illegal migrants to leave the country in which they are residing can be addressed.

The Return Fund will need to work in complementarity with the other financial instruments mentioned in the extended impact assessment – the ERF, AENEAS– each of which addresses specific aspects of the return to their country of origin or former residence.

The European Return Fund will seek to promote the development of integrated set of return measures aiming at putting in place in Member States an effective programme. This should cover all phases of the return process, from the pre-departure phase and the return as such to the reception and reintegration in the country of return and should be tailored to take account of the specific situation in different countries. At the basis of such a programme should be an analysis of the situation in the Member State(s) with respect to the targeted population, a realistic assessment of the potential for return and the cooperation with the countries of return, a planning and evaluation mechanism with respect to the return process of the targeted population and cooperation throughout the process with relevant stakeholders at national, European and international level, such as UNHCR and IOM.

Priority should be given to cooperation between Member States to secure such an approach, given the cost-effectiveness and the synergies involved.

Accordingly, the measures to be supported, when they form part of such an integrated return approach, would include:

- *In all cases*: the procurement of indispensable travel documents, costs of necessary pre-return medical checks, costs of travel and food for returnees and escorts, including medical staff, accommodation for escorts, specific assistance to vulnerable groups such as children or invalids, costs of transportation to the final destination in the country of return and co-operation with the authorities of the country of origin, former residence or transit.

- *Additionally in the case of forced return* the costs of temporary accommodation for returnees and their escorts prior to departure in case of joint return operations.

- *Additionally in the case of voluntary return:* comprehensive pre-return information, assistance and counselling as well as essential expenses before return and initial expenses after return, transport of the returnee's personal belongings, adequate temporary accommodation for the first days after arrival in the country of return in a reception centre or a hotel if necessary, training and employment assistance and limited start-up support for economic activities where appropriate.

- As regards the application of the common standards: education and training of staff in the competent administrative, law enforcement and judicial bodies as well as secondments of these categories of staff from other Member States;

- As regards the cooperation between Member States: actions relating to the cooperation with consular authorities and immigration services of third countries, to facilitate the assistance in obtaining travel documents; actions relating to the joint design and implementation of action plans realising an integrated return management, joint evaluation and monitoring of the process etc.

5.2.4. External Borders Fund

The most relevant policy option is the establishment of a financial solidarity mechanism at Community level to support Member States who bear a lasting and heavy financial burden by being responsible for controlling external borders for the benefit of the Union as a whole. This Fund should be designed to be a concrete expression of EU solidarity by providing financial assistance to those Member States which apply the Schengen provisions on external borders, in addition to those on internal borders (the dismantling of controls on entry). It would accordingly represent an explicit recognition of the tasks they perform in carrying out checks on people entering the EU from third countries and border surveillance not only in their own interests but on behalf of all Member States which have dismantled internal border controls.

Support from the Fund should be extended from the outset to new Member States, as their external borders are operational since their accession even if they have undertaken to remove border controls at a later stage when they are judged ready to do so. It should also extend to the need for Member States to implement Community legislation in relation to specific situations which have arisen as a result of enlargement (the most notable example is of Russians who need to cross Lithuania to reach Kaliningrad). The Fund should, in addition, provide support for managing visas and other similar activities undertaken before people reach the border, whether these are carried out in cooperation with other Member States or not. The efficient management of such activities by the consular services of Member States in third countries is an integral part of a common integrated border management system, which is aimed at facilitating legitimate travel into the EU while preventing illegal entry.

Objective criteria need to be established to allocate funds to Member States. These criteria should take account of the various elements which add to the burden of control on the Member States, in particular, the length of external land and maritime borders, the number of authorised border crossing points, the number of travellers crossing and the extent of pressure caused by people refused entry. The criteria should also take account of the challenges posed by the risk of illegal entry affecting each border, taking into account the geopolitical situation, typology and geography. The assessments made by the Common Centre in Finland and in the future by the European Agency for the management of operational cooperation at external borders will be very helpful in this regard.

From a subsidiarity point of view, such a Fund would support Member States in carrying out the various tasks involved in external border control while not interfering with their responsibilities in respect of determining who they allow to enter their territory.

Actions to be funded could include border crossing infrastructures and related buildings (e.g. border stations, helicopter landing places or lanes, etc.); operating equipment (laboratory equipment, document examination instruments, detection tools, mobile or fixed terminals for consulting SIS and national systems, etc.); means of transport for the surveillance of external borders; equipment for real time exchange of information

between relevant authorities; ICT systems; exchange programmes and training of border guards, immigration officers and consular officers; etc.

5.3. Objectives, expected results and related indicators of the proposal in the context of the ABM framework

5.3.1. European Refugee Fund :

The main impacts of the ERF have been analysed according to its target groups as follows:

- for final beneficiaries (asylum seekers and refugees): improvements in reception conditions (quality / quantity of material reception conditions such as health, housing, education, social benefits, access to the labour market), and fairer and more effective asylum procedures; easier integration by a decrease in dependence on social welfare, improved access to the labour market, and thus increased participation in social life through civil society organisations and other relevant channels;

- for Member States, the ERF contributes to the economic responsibility undertaken by the Member State in relation to the reception of asylum seekers and refugees and implementation of a common asylum policy; it also supports changes in processes / policies by development of higher standards, fairer and more effective asylum procedures, reduction of the length of asylum procedures, capacity-building, improvement of qualification of staff, exchanges of experiences and best practices at EU level.

- for partners of asylum policy (NGO, Refugee Community Organisations, local and regional authorities): capacity building and development of new services and greater involvement of self-help organisations; improvement of qualification of staff, increased cooperation of services / structures in developing capacity in the area of reception.

- for EU citizens in general: awareness raising on the issue of refugees and asylum seekers and better acceptance of reception centres by local communities.

The potential impacts of the ERF II were screened and assessed for all measures, and it can be said that positive impacts outweigh negative impacts, in particularly as regards social impacts. A redistributive analysis has shown that the target group who benefits most directly is that of asylum seekers and refugees. Most importantly, significant important systemic effects have been identified with regard to the Member States and the organisations working in this area (NGOs and Refugee Community organisations). It must be noted that the situation varies from country to country, most notably in terms of the degree of consolidation of the asylum systems and the experience with the different strands of the programme.

When the types of impact were considered, the most significant were in the social sphere - economic impacts were more indirect and more difficult to identify given the scale of

the Fund. Direct implementation costs have not been quantified and are being addressed in the framework of the monitoring system of the Fund. Indirect and associated costs are more difficult to assess. Environmental impacts have been found to be quite weak, and it has not been possible to differentiate these impacts by target group.

Identified impacts on countries of origin presented a somewhat ambiguous picture – if it was clear that a better management of asylum flows can have positive impacts in the development of these countries, associated risks have been identified. These included, for example, risks of asylum seekers and refugees losing contact with their countries of origin, and also risks of qualified people leaving these countries (brain drain).

To conclude, it can be said that, overall, expected impacts were coherent with the formulation of the main objectives of the Fund. Indeed, the overall impacts reflected the main policy goal of the ERF, i.e. the contribution to the implementation of the common asylum standards and guidelines agreed at EU level and convergence of practices across Member States to support an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian needs on the basis of solidarity.

5.3.2. Integration of Third-country nationals

The impacts of the Integration Fund have been identified at two levels: firstly, the general impacts of a greater integration of third country nationals were considered; then, against this background, the specific impacts of the Fund were discussed, taking into account the magnitude of identified needs, and the proposed scale of EU intervention. These specific impacts will in essence represent the added-value of EU intervention in this field.

As regards **general impacts**, better integration of migrants is likely to have many positive economic and social effects both on migrants themselves and on the host community. At EU level, the improved integration of third-country nationals will have a positive **economic impact** by increasing labour supply and thus overcoming shortages in a number of sectors. More migrants in employment will increase both tax revenue and the income from social contributions and so help to fund social protection systems which need to cater for a growing number of elderly people and increased numbers in retirement. Improved integration has obvious positive economic effects on third-country nationals themselves by giving them a better chance of integrating into the labour market and not only of finding a job but one which is more secure and stable with better terms and working conditions.

It must be noted however that further integration and the increased participation of third country nationals in economic activity may have some costs as well as benefits. While firms, consumers and domestic workers with complementary skills may gain, associated costs may include, inter alia, increased expenditure for welfare and social protection systems; a possible adverse effect on domestic workers with similar skills; the administrative costs of implementing an effective immigration policy; and increased expenditure on active labour market policies such as training and job placement services.

The potential **social effects** of integration of immigrants are substantial. Lack of social integration of migrants has often been associated with their social exclusion, which has given rise to increased hostility towards them and to ethnic minorities in general (leading to the rise of racism and xenophobia). Further integration of immigrant populations should lead to a more cohesive and inclusive society overall, where differences are respected and the merits of diversity appreciated. A strengthened dialogue between different groups will increase general understanding of different cultures, traditions and religions.

For migrants themselves, greater integration in society and better access to education as well as the labour market will improve their well being and increase their self-esteem. Having a job and being able to provide for themselves and their families should give them an increased feeling of belonging to society and encourage them to engage in community life and social, cultural and political activities in general. The integration of women will also indirectly benefit future generations, by increasing their chances of integrating into society themselves, of gaining a better understanding of he language and of performing better at school.

Although it is difficult to point to direct beneficial effects on the **environment**, there ought to be generally positive effects on the educational level of EU society, which should make it a better place in which to live, and increased awareness of environmental issues and a wider tendency to take action to protect and improve the natural and physical environment. More active participation in social and political life at local level is, therefore, likely to be accompanied by increased involvement in activities to preserve the local environment and the common heritage.

Against this background, the **specific impacts** of the Integration Fund have been identified as ensuring a strong link with policy developments at EU level, thus supporting the implementation of a common immigration policy. In particular, the following impacts should be expected:

- Create a level playing field in terms of integrating third-country nationals across the Member States. This requires a catch-up process in those countries of recent immigration, where integration policies are only developing.

- In these countries, the Fund will also act as a catalyst, increasing government expenditure on integration of third-country nationals, and thus contributing to the consolidation of a true integration system.

- Strengthening of integration systems will also take place through investments in human resources and upgrading of skills, as well as improved coordination and dialogue between all relevant stakeholders (national and regional authorities, civil society, etc.).

- For those Member States with a history of immigration and integration of third-country nationals, the Fund will contribute towards a fine-tuning of existing policies, focussing on identified shortcomings, and thus increasing their overall effectiveness.

5.3.3. European Return Fund

General impacts of a more effective return policy

An effective implementation of the return policy for illegal migrants living in Member States would have beneficial effects on social cohesion in particular and for the general objective of creating an area of freedom, security and justice for EU citizens. It could also, however, have positive economic effects especially in the long-term.

An effective implementation would, therefore:

- reinforce a managed immigration policy by complementing the control of the EU's external borders and ensuring that those who succeed in entering the Union illegally are returned with minimum delay to the countries they came from;

- help to increase the acceptance of third-country nationals in Member States and, therefore, of diversity, with potential benefits to the competitiveness of the EU economy as well as to social cohesion;

- contribute thereby to increasing employment rates among third-country nationals and, therefore, their contribution to economic activity and the generation of real income;

- facilitate the acceptance of the immigration of workers with the skills required by EU economies faced with a prospective natural decline in working-age population and, therefore, in the labour force;

- reduce the costs on national budgets associated with the detention of illegal migrants;

- give illegal migrants more opportunity to return and settle in their country of origin instead of having to live on the margins of society and very often to work in arduous jobs with poor terms and conditions.

Specific impact of the Return Fund

Action at EU level will have a number of positive effects, including:

- ensuring the common implementation of effective procedures for the return of illegal migrants, which also protect their basic rights and human dignity;

- promoting the adoption of best practices in this regard as well as with regard to the measures taken to provide incentives to the people concerned to return to their country of origin voluntarily;

- encouraging a more intensive exchange of information between Member States on the national initiatives developed, the challenges relating to returns and the management of complex return processes, as well as the relations with third countries in this regard;

- enhancing cost-effectiveness of return measures through joint operations.

5.3.4. External Borders Fund

The main impacts of the Externals Borders Fund would be as follows:

- Positive impact on administrative systems and infrastructures of Member States, who will get more resources and be able to improve coordination and exchanges. On the other hand**,** MS will have to co finance the projects; therefore it could lead to an increase in MS expenditure.

- Impacts for public health, public order and security would be direct and positive, thanks to the improvement of controls, which will make easier to prevent the entry of persons posing a risk from these points of view. Impact on civil society would be indirect but positive (better protection against illegal immigration and public security threats)

- Impacts on the environment would be indirect but possibly negative (more control boats and aircrafts, more physical barriers in border zones, etc.), although some positive impacts can not be excluded (e.g. purchase of less polluting surveillance boats, usage of more efficient technologies)

- From the human rights point of view, increasing MS border control capabilities (in particular through surveillance measures) could mean that more people would be intercepted, refused entry and/or removed to their countries of origin, where they probably face a situation of poverty and lack of freedoms. Increasing controls would make them more dissuasive and perhaps discourage some of these people from trying to immigrate illegally, avoiding them from putting their lives at risk.

- The risks of fraud could be linked to cases of mismanagement, illicit appropriation or corruption, although they not seem to be big as the funds will be managed by MS law enforcement agencies. There is also a risk of giving funding to Member States that don't really need it (e.g. because of being economically strong) or whose burden is lower, especially if objective criteria are not appropriately qualified by risk criteria

- The smoothening of flows of bona fide travellers would have positive economic impacts for business and tourism.

The financial support under the Fund will be developed in complementarity with the work of the European Agency for the management of operational cooperation at external borders.

The Agency has constituted an important step for promoting solidarity between member States in the field of external border management. The Agency has at its objective to facilitate and render more effective the application of the Community acquis related to the external borders, through coordination but also by providing the necessary technical support and expertise. The Fund will be complementary to these efforts. The Fund can provide the necessary financial means for the implementation of joint operations and pilot projects, whenever the Agency will not undertake to do it by itself under Article 3(4) of the Regulation. The Fund will also contribute to the adoption of the necessary measures derived from the risk analysis prepared by the Agency, and to the implementation of the common core curriculum to be established by it.

5.4. Method of Implementation (indicative)

Show below the method(s) chosen for the implementation of the action.

X ***Centralised Management***

X Directly by the Commission

 Indirectly by delegation to:

 Executive Agencies

 Bodies set up by the Communities as referred to in art. 185 of the Financial Regulation

 National public-sector bodies/bodies with public-service mission

X***Shared or decentralised management***

X With Member states

X With Third countries

Joint management with international organisations (please specify)

Relevant comments:

The funds within the action programme 'Solidarity and the management of migration flows' will be implemented within the framework of **shared/decentralised management** between the Member States and the Commission, in accordance with Article 53, paragraph 1, point b) of Council Regulation (EC, Euratom) No 1605/2002[82]. The Community actions and the technical assistance of the Commission, as referred to within the instruments,

[82] OJ L 248, 16.9.2002, p. 1.

will be implemented by the Commission within the framework of **direct management**.

As for the countries associated with the implementation, application and development of the Schengen Acquis, an agreement between the Commission and these countries needs to be concluded relating to the obligations concerning budgetary and financial control.

One of the key objectives of the programmes is to clearly define the division of responsibility between the Member States and the implementing bodies on the one hand, and the Commission on the other in the execution of the Community budget. All essential elements are defined within the different Funds.

Under Article 274 of the Treaty, in the context of shared management, the conditions allowing the Commission to exercise its responsibilities for implementation of the general budget of the European Communities and the obligations of cooperation on the Member States have to be clarified. These conditions will enable the Commission to satisfy itself that Member States are utilising the Fund in a lawful and correct manner and in accordance with the principle of sound financial management within the meaning of the Financial Regulation.

The need for coherency and transparency are the driving forces in the management modalities of the respective Funds. **Coherency**, as the draft instruments lay down the minimal conditions applicable to the management, internal control and audit systems as well as the involvement of each actor. **Transparency**, as the results and outcome of each part of the instrument are known to the different actors. The compliance of these systems will contribute to the full respect of the principle of **sound financial management**.

To this end, the Member States shall provide an assurance in relation with the management and control systems, according to the rules laid down in the draft instruments. This assurance, completed with its own system audits and on-the-spot controls, will facilitate the Commission's assessment on the legality and regularity of declared expenditure.

The different instruments are developed with common delivery, management and implementation mechanisms. This will enable the Commission and the Member States to set up **common management and control environments**, thus increasing efficiency through the creation of potential synergies.

The following elements are found within the draft instruments:

- **Multi-annual and annual Programming:**

The Funds will be implemented in the framework of **two multiannual programming periods**(respectively 2007-2010 and 2011-2013). These

programming periods will allow the Commission to take into account the effects of the midterm review of the financial perspectives, which is planned in 2010.

The multiannual programming includes the definition of strategic guidelines by the Commission and multiannual programmes by the Member States. These mainly relate to a description of the management and control systems set up, the definition of priorities (and corresponding indicators, results and impacts) and a draft financing plan. This multiannual programme will be assessed and adopted by the Commission.

The necessary provisions for the revision of these programmes are laid down within the draft instruments.

The multiannual programmes will be implemented by means of annual work programmes, provided by the Member States and adopted by the Commission. The annual work programmes relate to the rules for selection of projects and an indicative financial breakdown per objective. The Commission's decision shall indicate the amount allocated to each Member States in full respect of the appropriations allocated under the budgetary procedure.

- **Management and Control Systems**

a) Designation of authorities

The following authorities are to be designed by the Member State:

- A **Responsible Authority**, responsible for the management of the Fund and which will handle all the Communication with the Commission;

- A **Certifying authority**, responsible for the certification of expenditure and application for payment requests prior to transmission to the Commission;

- An **Audit Authority**, responsible for the verification of the compliance, adequacy and the sound operation of the management and control environment.

- With respect of the clear separation of functions, several functions may be carried out by the same body.

b) Definition of the responsibilities of the Member States and the Commission

Member States will be responsible for ensuring sound financial management of the programmes and the legality and regularity of the underlying transactions, give guidance to the designated authorities, and be responsible for the proper and effective use of Community funds. In accordance with the principles of

subsidiarity and proportionality, Member States have the primary responsibility for the implementation and control of the actions covered by the Fund.

The Commission's responsibilities are to satisfy that the systems set up are compliant with the provisions laid down, especially through the assessment of a unqualified opinion submitted by a "compliance assessment body". In the event of a qualified opinion the Member State shall draw up, in agreement with the Commission, an action plan setting out the corrective measures and the timetable for implementation. The Commission is also responsible to satisfy that systems function effectively, on basis of annual control reports and on-the-spot audits.

c) Financial Management

Annual commitments shall be made on the basis of the Commission's decision related the annual programmes.

The following payment scheme is foreseen:

- A prefinancing of 50%;
- A balance payment, preconditioned by a request for payment, a certified declaration of expenditure, an implementation report and an audit report.

The necessary provisions for suspension and interruption of payments, as well as the cancellation of commitments, have been formalised within the draft instruments. In all procedures the Commission will decide after a **contradictory procedure,** where the Member State may present its observations or take corrective measures.

The draft instrument also provides with the necessary provisions, related to financial corrections to be established by the Commission and the Member States.

6. MONITORING AND EVALUATION

6.1. Monitoring system

Under the management system proposed, minimum standard formats will be established in all Member States for the presentation of projects, monitoring and evaluation. In this context common indicators will be defined for the various types of action, for which data will have to be gathered when action implementation reports are presented. During the course of 2005, a preparatory study will be launched to inform the Commission on adequate minimum standards and common standards.

By the same token, a common management system (supported by a common IT application) will be developed in the financial field, in liaison with the Member States, to ensure that implementation of the programmes and the actions funded are monitored on a common basis.

6.2. Evaluation

Several national and Community evaluations are planned, based around the multiannual programming schedule of the Funds. The timetable of evaluations for the External Borders Fund, the Integration Fund and the Return Fund as set out in the respective proposals is in principle as follows:

- no later than 30 June 2009 in the case of the External Borders and Integration Funds, and 30 June 2010 in the case of the Return Fund, a report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the application of the criteria used for the annual distribution of resources; together with proposals for amendments if deemed necessary;

- no later than 31 December 2010 an intermediate report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the results achieved and on implementation and with a proposal on the Fund future development;

- no later than 30 June 2012 (concerning 2007-2010/2008-2010) and 30 June 2015 (concerning 2011-2013) an evaluation report from the Member State on the results and impacts;

- no later than 31 December 2012 (concerning 2007-2010 and 31 December 2015 (concerning 2011-2013) an ex post evaluation report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.

The evaluations for the European Refugee Fund follow a slightly different pattern in light of previous evaluations made.

7. ANTI-FRAUD MEASURES

Action taken under the Commission's direct, centralised management (Community action, technical assistance expenditure) will be implemented in accordance with the applicable rules, as defined in the Financial Regulation and its implementing rules. The contracts and grant agreements used will be the models recommended by the Commission and will provide for monitoring by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

The general rules on the administrative and financial management of action in the Member States, will comprise specific provisions on the management and control of projects by the authorities responsible and provisions on *ex post* checks by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

8. DETAILS OF RESOURCES

8.1. Objectives of the proposal in terms of their financial cost *(Commitment appropriations in M€)*

a. European Refugee Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Refugee Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	18	4,500	42	10,500	42	10,500	45	11,300	59	14,700	60	15,000	61	15,300	327	81,800
Sub-total Action 1				**4,500**		**10,500**		**10,500**		**11,300**		**14,700**		**15,000**		**15,300**	**327**	**81,800**
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			2,800		6,500		6,500		6,900		9,300		9,500		9,700		51,200
Reception and asylum procedures	Projects	0,085	372	31,600	868	73,800	868	73,800	931	79,100	1.242	105,600	1.268	107,800	1.295	110,100	6.845	581,800
Integration	Projects	0,065	243	15,800	568	36,900	568	36,900	608	39,500	812	52,800	829	53,900	848	55,100	4.475	290,900
Voluntary return	Projects	0,175	30	5,300	70	12,300	70	12,300	75	13,200	101	17,600	103	18,000	105	18,400	555	97,100
Sub-total Action 2				**55,500**		**129,500**		**129,500**		**138,700**		**185,300**		**189,200**		**193,300**	**11.320**	**1.021,000**
Sub-total Objective 1				*60,000*		*140,000*		*140,000*		*150,000*		*200,000*		*204,200*		*208,600*		*1.102,800*
Emergency measures																		
Actions in the Member States																		

Responsible Authorities	Co-financing			1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		8,470
Emergency measures	Projects			8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		60,130
Sub-total Action 3				**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**68,600**
Sub-total Objective 1				*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*68,600*
TOTAL COST				**69,800**		**149,800**		**149,800**		**159,800**		**209,800**		**214,000**		**218,400**		**1.171,400**

b. Integration of third-country nationals

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	**Type of output**	**Av. cost**	**2007**		**2008**		**2009**		**2010**		**2011**		**2012**		**2013**		**Total**	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
Integration of Third-country Nationals																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	25	6,200	33	8,200	54	13,400	69	17,300	80	20,000	94	23,600	105	26,200	460	114,900
Sub-total Action 1				**6,200**		**8,200**		**13,400**		**17,300**		**20,000**		**23,600**		**26,200**	**460**	**114,900**
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			4,300		5,500		8,500		10,800		12,300		14,300		15,800		71,500
Admission Procedures	Projects	0,085	101	8,600	134	11,400	216	18,400	278	23,600	319	27,100	380	32,300	421	35,800	1.849	157,200
Introduction Programmes	Projects	0,065	389	25,300	518	33,700	845	54,900	1094	71,100	1258	81,800	1486	96,600	1652	107,400	7.243	470,800
Civic, cultural, religious and political participation	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Capacity building within MS' public and private service providers	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Adjusting european societies to diversity	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Policy development, monitoring and evaluation	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Sub-total Action 2				**88,800**		**117,800**		**191,600**		**247,700**		**285,000**		**336,400**		**373,800**	**9.092**	**1.641,100**
Sub-total Objective 1				*95,000*		*126,000*		*205,000*		*265,000*		*305,000*		*360,000*		*400,000*		*1.756,000*
TOTAL COST				**95,000**		**126,000**		**205,000**		**265,000**		**305,000**		**360,000**		**400,000**		**1.756,000**

c. European Return Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Return Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	0	0,000	10	2,500	16	3,900	26	6,500	39	9,800	52	13,100	52	13,100	196	48,900
Sub-total Action 1				**0,000**		**2,500**		**3,900**		**6,500**		**9,800**		**13,100**		**13,100**	**196**	**48,900**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			0,000		2,300		3,100		4,600		6,500		8,300		8,300		33,100
Integrated Return-management	Projects	0,150	0	0,000	68	10,200	106	15,900	178	26,700	267	40,100	357	53,600	357	53,600	1.334	200,100
Enhancement of ooperation between MS in integrated Return-management	Projects	0,250	0	0,000	69	17,200	106	26,500	178	44,400	268	66,900	357	89,300	357	89,300	1.334	333,600
Promotion and application of common standards on return	Projects	0,100	0	0,000	68	6,800	106	10,600	178	17,800	267	26,700	357	35,700	357	35,700	1.333	133,300
Sub-total Action 2				**0,000**		**36,500**		**56,100**		**93,500**		**140,200**		**186,900**		**186,900**	**4.001**	**700,100**
Sub-total Objective 1				*0,000*		*39,000*		*60,000*		*100,000*		*150,000*		*200,000*		*200,000*		*749,000*
TOTAL COST				**0,000**		**39,000**		**60,000**		**100,000**		**150,000**		**200,000**		**200,000**		**749,000**

d. External Borders Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
External Borders Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	13	3,300	13	3,300	17	4,300	22	5,600	25	6,300	31	7,800	45	11,200	167	41,800
Sub-total Action 1				**3,300**		**3,300**		**4,300**		**5,600**		**6,300**		**7,800**		**11,200**	**167**	**41,800**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			7,500		7,500		9,500		12,000		13,400		16,700		23,300		89,900
Implementation of the common integrated border management system	Projects	0,500	64	31,800	64	31,800	82	41,200	107	53,500	120	60,100	150	75,100	214	107,100	801	400,600
Contribution to the efficient management of the flows of persons at external borders	Projects	0,500	127	63,700	127	63,700	165	82,500	214	107,000	240	120,100	300	150,200	428	214,200	1.603	801,400
Contribution to the uniform and effective application of EU law and overall efficiency of national border guards	Projects	0,500	48	23,900	48	23,900	62	30,900	80	40,100	90	45,000	113	56,300	161	80,300	601	300,400
Contribution to the enhancement of the activities organised by consular services	Projects	0,500	80	39,800	80	39,800	103	51,600	134	66,800	150	75,100	188	93,900	268	133,900	1.002	500,900
Sub-total Action 2				**166,700**		**166,700**		**215,700**		**279,400**		**313,700**		**392,200**		**558,800**	**3.005**	**2.093,200**
Sub-total Objective 1				*170,000*		*170,000*		*220,000*		*285,000*		*320,000*		*400,000*		*570,000*		*2135,000*
TOTAL COST				**170,000**		**170,000**		**220,000**		**285,000**		**320,000**		**400,000**		**570,000**		**2.135,000**

8.2. Administrative Expenditure

The needs for human and administrative resources shall be covered within the allocation granted to the managing DG in the framework of the annual allocation procedure.

8.2.1. Number and type of human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources (**number of posts/FTEs**)						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Officials or temporary staff (XX 01 01)	A*/AD	23	26	29	32	35	37	37,5
	B*, C*/AST	38,75	46	52	58	64	70	70,5
Staff financed by art. XX 01 02		8,5	10	12	14	16	17	18
Other staff financed by art. XX 01 04/05								
TOTAL		70,25	82	93	104	115	124	126

8.2.2. Description of tasks deriving from the action

Title	Description	Number
Management		
Management		4
Policy definition and programming		
Policy Making	Definition of strategy, legal base,…	4
Programme definition	Establishment of annual work programme (i.e. financing decision) and interservice consultation	1
Interface with relevant EC programmes & actions	interservice coordination in order to ensure complementarity-synergy with other policies	2
Interface with other Institutions and Member States	Interface Council,EP ensuring the appropriate reporting, information, questions, briefing requests	2
Information and Communication	1. Information and publicity activities 2. EUROPA Web site	2
Committee interface - chair & secretariat		1

Budgetting	APS,PDB,AAR,BIP,RAL - Preparation - Follow-up - Reporting	1,5
Programme : Reception, selection and award of projects , financial and legal commitments		
Preparation Calls for proposals		2
Reception and evaluation proposals/mult-annual and annual programmes	(also involves staff involved in 12,13,14 and 15)	10
Award decisions		0,5
Financial Commitment	Preparation, maintenance and closure of all financial commitments + subconsequent amendments	2
Legal Commitment	Preparation, Signature, Closure of all juridical commitments + subconsequent amendments	4
Programme : monitoring of projects		
Payments - Initiation	Preparation and Processing of all Prefinancing, Intermediate and Final Payments (including verification supporting docs)	5
Project Monitoring	Receipt and assessment of reports , requests for information, project visits	20
Procurement, control and audit		
Ex- ante verification of transactions, setting up of control standards	Setting up appropriate control standards	3
System Audit	Setting up and monitoring of system audit of Member States (shared management)	10
Financial Audit	Ex-post Audit of expenditure / implementation	8
Internal audit	Verification of compliance with ICS	3
Procurement procedures	Drafting, procedures and autorisation of procurement procedures for projects and technical assistance (evaluation, studies,…) , including JPC, Helpdesk procurement procedures	8
Reporting	Report of Authorinsing Officer, RAA, relations with Court of Auditors…	2
Support services		
Filing and Archiving	Database, digital and hardcopy filing	3
Programme Evaluation	Ex ante - Mid term - Final evaluation	3
IT Support	Specific development of IT Tools related to monitoring and implementation	4
Overhead		
Administration (Overhead)	CIS, Translations,HRM,Logistics,…	21
		126

8.2.3. Sources of human resources (statutory)

(When more than one source is stated, please indicate the number of posts originating from each of the sources)

☐ Posts currently allocated to the management of the programme to be replaced or extended

☐ Posts pre-allocated within the APS/PDB exercise for year n

☐ Posts to be requested in the next APS/PDB procedure

☐ Posts to be redeployed using existing resources within the managing service (internal redeployment)

☐ Posts required for year n although not foreseen in the APS/PDB exercise of the year in question

8.2.4. Other Administrative expenditure included in reference amount (XX 01 04/05 – Expenditure on administrative management)

EUR million (to 3 decimal places)

a. European Refugee Fund

Budget line ***European Refugee Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,750
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,500	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	4,700
Studies (incl. Evaluation)	0,300	0,600	0,300	0,600	0,600	0,400	0,600	3,400
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,050	0,050	0,400
Publications and informations	0,200	0,000	0,200	0,000	0,200	0,150	0,200	0,950
Total	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800	9,450

Emergency measures								
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,420
Studies (incl. Evaluation)	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
Meetings of experts								
Publications and informations	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,070
Total	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400

b. Integration of Third-country Nationals

Budget line ***Integration of Third-country nationals***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : migration statistics	0,300	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	2,700
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,800	0,800	0,900	1,000	1,100	1,100	6,300
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,100	0,300	0,300	0,600	0,700	0,700	0,750	3,450
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
Dissemination	0,000	0,100	0,050	0,100	0,150	0,200	0,200	0,800
Publications and informations	0,050	0,100	0,100	0,100	0,250	0,400	0,400	1,400
Total	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900	15,000

c. European Return Fund

Budget line ***European Return Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics		0,200	0,200	0,200	0,200	0,250	0,300	1,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems		0,600	0,700	0,800	0,900	0,900	1,000	4,900
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)		0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	1,800
Meetings of experts		0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,350
Dissemination		0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,600
Publications and informations		0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	0,250	1,000
Total	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050	10,000

d. External Borders Fund

Budget line ***External Borders Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics	0,300	0,300	0,300	0,400	0,450	0,450	0,450	2,650
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,900	0,900	1,000	1,000	1,000	1,000	6,400
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,300	0,400	0,400	0,500	0,500	0,400	0,400	2,900
Meetings of experts	0,100	0,150	0,150	0,150	0,200	0,200	0,200	1,150
Dissemination	0,200	0,200	0,250	0,300	0,400	0,300	0,300	1,950
Publications and informations	0,100	0,300	0,300	0,300	0,350	0,300	0,300	1,950
Total	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650	17,000

8.2.5. Financial cost of human resources and associated costs not included in the reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

Type of human resources	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total
Officials and temporary staff (XX 01 01)	6,669	7,776	8,748	9,72	10,692	11,556	11,664	66,825
Staff financed by Art XX 01 02 (auxiliary, END, contract staff, etc.) (specify budget line)	0,918	1,08	1,296	1,512	1,728	1,836	1,944	10,314
Total cost of Human Resources and associated costs (NOT in reference amount)	**7,587**	**8,856**	**10,044**	**11,232**	**12,420**	**13,392**	**13,608**	**77,139**

Calculation– ***Officials and Temporary agents***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

Calculation– ***Staff financed under art. XX 01 02***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

8.2.6 Other administrative expenditure not included in reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL

XX 01 02 11 01 – Missions	0,216	0,234	0,238	0,243	0,248	0,253	0,258	1,691
XX 01 02 11 02 – Meetings & Conferences								
XX 01 02 11 03 – Committees	0,460	0,498	0,508	0,518	0,528	0,539	0,550	3,601
XX 01 02 11 04 – Studies & consultations								
XX 01 02 11 05 - Information systems								
2 Total Other Management Expenditure (XX 01 02 11)	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808	5,292
3 Other expenditure of an administrative nature (specify including reference to budget line)								
Total Administrative expenditure, other than human resources and associated costs (NOT included in reference amount)	**8,263**	**9,588**	**10,790**	**11,993**	**13,197**	**14,184**	**14,416**	**68,015**

Calculation - ***Other administrative expenditure <u>not</u> included in reference amount***

	<u>2007</u>		
Missions	240 missions	*	216.000

	€900	
Compulsory meetings	24 * 19200	460.800